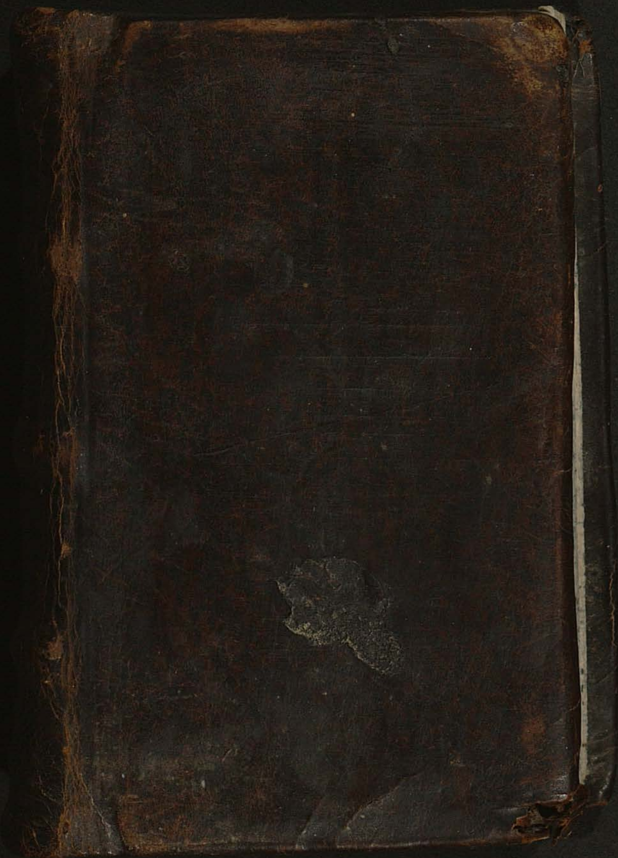

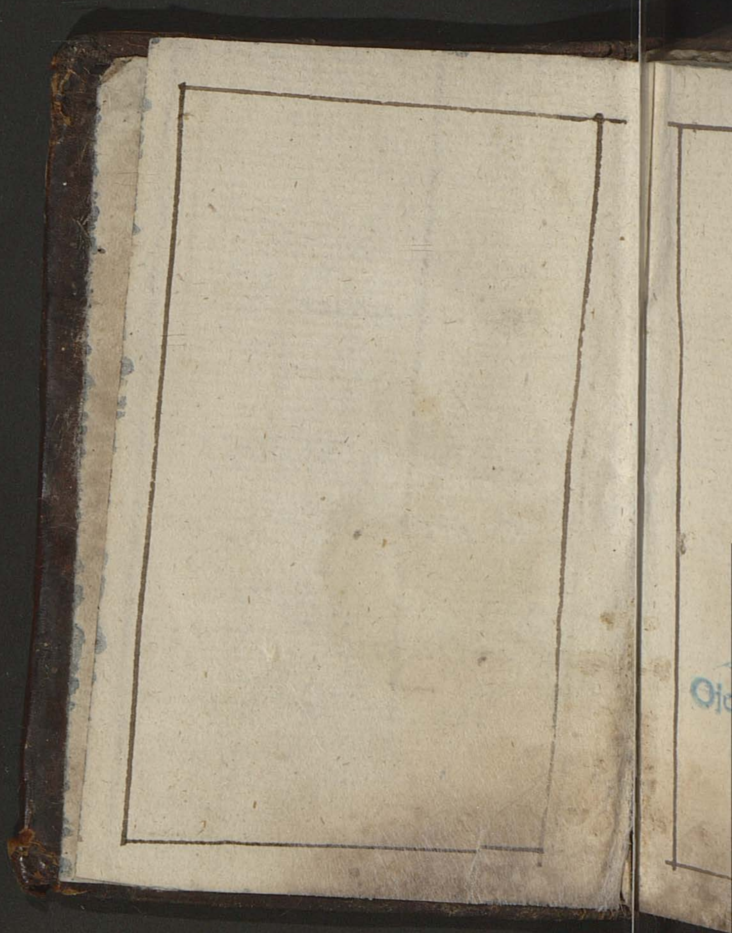
Ad usum
Fris Antonij
O. C. M. Carm.
Die 1a Jan.
1783.

Ehm

Enchiridion
Piarum Medita:
tionum.

Joannis Busæi
S. J.

PP. Eremitt: Camald.
Insulæ Wigrensis.

PRÆFATIO AVCTORIS AD PIVM LECTOREM.

De modo rectè meditandi.

HAbes, pie Lector, in hoc Enchiridione, uti spero, affatim materiæ pro instituenda Meditatione; sed fortè modum quoque & rationem rectè fructuoseque meditandi à me reposces. Nec injuria, quia sicut eximia est hujus spiritualis exercitii nobilitas & præstantia, ita peculiarem quamdam curam & peritiam, quò cum utilitate tractetur, requirit. Exstant de hoc modo duo erudita & accurata, duorum Patrum Societatis nostræ scripta, alterum R. P. Francisci Arias Hispani, in Tractatu secundo de Profectu spirituali. Alterum R. P. Bartholomæi Riccii Itali, in

Inſtructione de meditandi modo, nupe latinitate à me donatum, & typis Mo guntinis expreſſum. Verùm, quia vel il lorum non ſuppetit copia, vel non vaca omnibus ob prolixitatem perlegere breviter hîc in epitomen redigam, qua ab utroque fuſiſſimè pertractata fuêre Ac primò exponam, quid nomine medi. tationis intelligatur. Secundò, quæ ſint ejus partes. Poſtremò, quæ adjumenta ut cum ſpirituali fructu perficiatur.

Quid ſit Meditatio?

MEDITATIO, quam alii orationem mentalem appellant, eſt pia & affectuoſa rerum divinarum, aliarumve conſideratio, quæ hominē ad laudandum Deum, ad virtutes Chriſti, Sanctorumq; ſectandas, ad bonum amplectendum, & fugiendum malum efficaciter promovet. Vocavi (*affectuoſam*) quia non tam in actione intellectus, quam in affectione voluntatis conſiſtit, quatenus ejus beneficio ad amorem Dei, odium peccati, & rerum caducarum contemptum promovemur. Unde Propheta Regius in hoc orandi genere exercitatus dicebat:

In

In meditatione mea exardeſcet ignis, hoc eſt, fervor, animique promptitudo excitabitur, ut fugiam noxia, & amplectar utilia, ut negligam temporalia & perſequar æterna. Hoc commendandi exercitio Chriſtus cum diſcipulis noctes inſomnes in deſerto & montibus duxit. Hoc B. V. Maria apud B. Lucam in corde ſuo conferebat quæ à Chriſto dicta audierat. Hoc omne vitæ tempus S. Joannes Baptiſta in eremo, & poſt eum innumeri Anachoretæ, ſine faſtidio traduxerunt. Hoc uſi ſunt Sancti omnes, Baſilius, Hieronymus, Auguſtinus, Benedictus, Bernardus, Franciſcus, Dominicus, Ignatius, Xaverius, & quotquot fuerunt inſigni ſanctitate, & rerum cœleſtium contemplatione admirabiles.

De partibus meditationis.

Partes meditationis ſunt quatuor, Præparatio, Repræſentatio, Conſideratio & Colloquium vel Petitio.

1. Præparatio eſt, quâ homo ſe ad meditandum componit. Cujus neceſſitatem Sapiens Eccleſiaſtes c. 18. his indicat verbis.

verbis. *Ante orationem præpara animam tuam, & noli esse quasi homo, qui tentat Deum.* Si enim cum Rege, Episcopo vel alio principe viro acturus primùm præmeditaris, quibus verbis uti velis, quantò magis id faciendum, quando cum Deo in meditatione es collocuturus.

Præparatio autem hæc duplex est: remota & propinqua. *Remota* est, prælegere pridie meditationis materiam. 2. eam simulatque mane evigilas in mentem revocare. 3. Cogitationes omnes & curas de studiis, aliisve negotiis temporalibus excludere. Meditatio siquidem mentem postulat quietam & tranquillam. *Propinqua* verò est, cum jamjam inchoanda est meditatio, primum se aquâ benedictâ, si præsto sit, aspergere, & signo Crucis munire. 2. Uno passu à Meditationis loco ad spatium Dominicæ orationis, Salutationisque Angelicæ consistere, & firmiter tibi persuadere, te coram divino majestatis throno, quem omnes sancti circumstant, ut cum Deo colloquaris, compariturum. Tertiò, reverenter in genua velut

coram Deo prolabi, & mox humiliter postulare ab eo gratiam, omnes vires actionesque animi ad suæ divinæ Majestatis gloriam referendi. Poteris quoque si velis Beatæ Virginis, Angeli custodis, vel Sanctorum, ad quos afficeris, auxilium implorare. Potes etiam Meditationis puncta, si memoria fortè exciderint, relegere.

Repræsentatio vel imaginatio est, quâ homo ante punctorum considerationem repræsentat, id est, ob oculos ponit locum, personas, earumdemq; actiones in mysterio meditationis expressas. Ut si mediteris de crucifixione Christi, imagineris te intueri montem Calvariæ, Cruci Christum affigi, infinitam hominum turbam circumstare sicut à pictoribus depingi solet. Similiter si mediteris de morte; fingas te aspicere teipsum, vel alium in lectulo decumbentem, pallidum, & morti vicinum. Hæc enim repræsentatio valet non solum ad cavendas animi distractiones, sed etiam ad cō-citandum affectum doloris, cōpassionis, metus & similium. Etsi in hac ima-

ginatione diu hærendum non est, sed tãtùm, quamdiu sentis te piè moveri ad amorem, pœnitentiam, lætitiam, vel aliud. Quòd si materia meditationis sit de re, in qua nulla sit circumstantiarum, ut loci, vel personarum repræsentatio, statim à præparatione transeat ad considerationes.

3. Consideratio verò est operatio Intellectus, quâ homo sedulò expendit omnia quæ in singulis punctis continentur, cum desiderio inde fructum aliquẽ spiritualem carpendi. Maximè autem discurrit & ratiocinatur circa circumstantias. Ut si meditetur de aliquo puncto passionis Domini, attendat: Quis sit qui patitur, nempe Filius Dei, conditor cœli & terræ. Quid patiatur, nempe cruciatus maximos. Pro quo, nempe pro te vili & ingrata creatura. Qua de causa, nempe ad te liberandum à damnatione æterna.

4. Colloquium vel petitio. Ubi enim sedulò, quæ in punctis continentur, expenderis, & te ad amorem, dolorem, vel alium affectum, moveris & accenderis,

facilè

facilè occurret, quid per colloquium à Deo petere debeas. Ordinariè autem petere potes majus lumen Deum, & teipsū cognoſcendi, peccatorum remiſſionem, dolorem de iiſdem, perturbationem animi, expugnationem, in litteris & pietate progreſſum, demum virtutes omnes, quæ Deo te reddant gratiorem. Poteſt autem hoc colloquium inſtitui vel ad Deum vel ad ſingulas SS Trinitatis perſonas, vel ad Chriſtum crucifixum. Ad B. Virg. quoque, alioſve SS. Patronos, imò & ad hos omnes. Schema harū omnium partium habes in Meditatione de noviſſimis.

De adjumentis ad rectè meditandum idoneis.

Primum eſt Locus idoneus, id eſt, ab omni ſtrepitu remotus, juvat etiam, ſi ſit obſcurus.

2. Tempus certum & ſtabile, quod citra juſtam cauſam non immutetur. Horæ autem aptiſſimæ ad meditandum ſunt matutinæ; ante inchoata ſtudia, vel alia negotia. Convenit autem in medita-

tione expendi integram horam, vel certè mediam.

3 *Situs corporalis* modestus & devotus, ut genibus flexis. Quòd si diu non potes, pedibus insistas, ita tamen ut ad genuflexionem paulò pòst redeas. Convenit aliquando ad exemplum Christi, maximè si magnus aliquis motus insurgat, prono corpore ad breve tempus meditari. Denique is situs usurpandus est, qui plus juvet attentionem & devotionem.

4. Ut si quo in puncto senseris spirituali sensu vehementiùs moveri, non illico transilias ad aliud, sed in eo nonnihil immoreris, donec gustui satisfeceris. Et si ante percursa tria meditationis pũcta hora elabatur, nõ sis sollicitus ad cætera progredi; poteris enim id facere sequenti vice repetitis breviter iis, in quibus gustum spiritalem sensisti. Imò sæpe utile est, unam eamdemq; meditationẽ, variato tantum colloquio repetere.

5. Quia vis meditationis potiùs in exercitatione affectus, quam intellectus posita est, scire debes hunc affectum or-

dinariè

Et cupit innumeris eripuisse malis
Heus, inquit, mea cura, quibus felicia serta,
Ex immortali plectere tendo, rosa:
O tandem invisis animos abducite terris,
Quas avida obsedit pestilitate furor:
Non opus Abaridæ ventos superare sagitta,
Non opus est volucri Bellerophōtis equo.
Secum habitans, curisq; animum melioribus implens,
Et Calpe fugiet longius, & Meroë.
At numquam evadet, qui terra affixus inerti,
Contagem, & certæ semina pestis amat.
Repit humi quisquis stolidi vestigia vulgi,
Non Christi & Divûm signa sequenda ratus,
Plus hominum sannas, quam fata extrema, Rogumque
Æternum, atque Dei flebile Theta timet.
Si quemquam in vanas rerum, somnique gemellis
Comperies oculos deposuisse putres:
Illum Ariadneæ pone inter signa coronæ,

Pone

Pone apud Arctoi languida plaustra senis.
Non arces ideo propiùs continget Olympi,
Semita Tanariæ quam metuenda specûs.
At si quem miseræ exosum discrimina vitæ,
Ad frugem & veniæ spem Metanea vocat,
Proh! quam sublimem mortali è pulvere raptum
Nectaris implebit nobiliore nota:
Seu larga effusi miretur munera cœli.
Sive suo tinctum membra cruore Deũ:
Sive inter sacræ mellita tragemata mensæ:
Cernit ad humanæ vocis adesse sonum.
Tum fortè æterni delibans commoda secli,
Vanarum hæc inter decipietur opum.
Ite malæ pestes, dicit, divellere quotquot
Me Domini amplexu noxia cura fuit.
Ambitio, Luxus, Sitis auri, insana Libido,
Leti immortalis triste satellitium.
Ite: Æternarum Meditatio fervida rerum
Me vehit, ut placidis lintea pulsa Notis.

Iam

Iam mihi decreſcit tellus , quidquidque ſuperbum
Fors levibus ſpondet callida pectoribus.
Iam cœlum, cœlum aſpicio , jam proxima vita eſt,
O! bene quod retrò eſt vertere vela nefas.
Me nunc adſtringunt adamantina vincula Chriſto,
Vincula non ullâ diſſoluenda manu.
Hæc rerum Regina ſuis, ſimul indice ſignat
Hoc libro tanti cauſa elementa boni.
Vtimini , Auctorem meruit quæ gignere vita
Exaudita, Deum ſpreta, dat exitium.

MEDITATIONES IN OMNES TOTIUS ANNI DOMINICAS.

MEDITATIO

IN FESTO CIRCUMCISIONIS. Lucæ 2.

CIRCUMCISUS *est puer.* Considera primò summã Christi humilitatem, quòd voluerit haberi peccator, cùm non esset, (nam propter peccatum originale tollendum circumcisio instituta erat) nos autem cùm simus peccatores, nolumus haberi. 2. obedientiam, quòd legi, cui non erat subjectus, parere voluerit; erat enim Dominus omnium, & venerat, ut legem illam tolleret. 3. charitatem, quòd tam citò cœperit

cœperit pro nostra salute profundere sanguinem. 4. exemplum, ut pravos affectus, & occasiones peccatorum, maximè autem pugnantium contra castitatem circumcidamus, licet sine labore & dolore id non fiat.

2 *Vocatum est nomen ejus Iesus, quod vocatum est ab Angelo, priusquam in utero conciperetur.* Perpende quâ de causâ vocetur Jesus, id est, Salvator, cum permittat se circumcidi, quasi egeat salute, nempe ob nimiam erga nos charitatem, voluit etiam cum suo incommodo nobis prodesse, profusione sui sanguinis nos à dolore liberare & salvare: voluit non otiosè hoc nomen, licet à Deo inventum, & ab Angelo annunciatum, usurpare, sed summo labore passionis mereri. Unde & Apost. Phil. 2. dicit: *Propter quod exaltavit illum Deus, & dedit illi nomen, quod est super omne nomen.* 2. cogita quam venerandum sit hoc nomen; quippe, in quo *flectuntur genua cælestium, terrestrium, & infernorum.* Est enim nomen filii Dei quatenus homo factus est. Deinde quam suave & salutare

sit.

ſit. *Omnis enim qui invocaverit nomen Domini*, ait Propheta Joël, cap. 2. *ſalvus erit.* 3 Conſidera te non eſſe de Societate Jeſu, niſi etiam ſtudeas per labores & paſſiones fieri Salvator aliorum..

3. *Redditus eſt matri ſuæ Puer, quæ illi compatiebatur de ſanguinis viſa effuſione.* Cogita primò ploraſſe puerum Jeſum in circumciſione, non tam propter dolorem, quàm ob cauſam doloris, id eſt, tua peccata: ocellulosque ſuos conjeciſſe in matrē, ut ex ſuavi ejus aſpectu aliquod caperet ſolatium. Secundò, perpende, quanto dolore maternum pectus, conſpectis lachrymis in ſanguine puetuli, fuerit obrutum, quot lachrymas ipſa fuderit, dixeritque potiùs corde, quàm ore. O dulcis Jeſu, quid eſt hoc? Ante octo dies vidi te in præſepio plorantem & trementem; & hodie video te ſanguinem pro mea ſalute profundentem. O quomodo creſcit in dies charitas tua!

IN FESTO EPIPHANIÆ.

De tribus Magis Regibus,
Matth.2.

1. *TRes Magi Reges ad puerum Iesum adorandum venerunt, stella duce, ita attestantes: (Vidimus enim stellam ejus in Oriente, & venimus adorare eum.)* Considera primò summam charitatem pueri Jesu, qui omnes homines vocat ad salutem, è vicino quidem infimos pastores per nuntium Angelum, è longinquo divites & nobiles, per indicium stellæ, illos ex Judæis, hos ex gentibus, & quemque per congrua media, ut Magos peritos astrologiæ, per stellam. 2. Obedientiam Magorum, qui ad tam parvum indicium credunt, & constanter etiam in urbe Hierosolyma coram Herode audent quærere, ubi sit Rex Judæorum natus? Vide quanto gaudio iter peragant, quantas gratias Deo agant. Expende, an tu inspirationi divinæ tam citò pareas,

2. *Procedentes adoraverunt eum, & apertis thesauris suis, obtulerunt ei munera, au-*

ra aurum thus, & myrrham. Conſidera primò, Magos ſupplices in terra proſtratos priùs adorare Chriſtum, & deinde offerre munera: priùs offerre ſeipſos corpus & animam puero Jeſu, quod munus longè fuit gratiſſimum. Sic olim Deus primùm reſpexit ad Abel, deinde ad munera ejus. Et tu quoque priùs offer Deo cor & voluntatem tuam, deinde verò operum bonorum fructus. 2. offerre aurum Chriſto, ut regi, thus ut Deo, myrrham ut homini mortali: & tu tria offer Jeſu, aurum charitatis, ſuper omnia eum diligendo; thus devotionis, omnia ad gloriam ejus faciendo; & myrrham mortificationis, paſſiones & cupiditates frænando. Religioſus ſi ſis, offer aurum, per votum paupertatis, omnem proprietatem refugiendo: thus per caſtitatem, corpus Deo conſecrando, & myrrham per obedientiæ votum, voluntatem ſubjiciendo voluntati ſuperioris. 3. Conſidera, quanta conſolatione puer Jeſus, reges data benedictione, porrectis ad oſculū manibus & pedibus,

ous, dimiserit. Quantoq; gaudio B. Virgo & Joseph. exultarunt.

3. *Responso accepto in somnis, ne redirent ad Herodem, per aliam viam reversi sunt in regionem suam.* Considera Magos, quia tam liberales in Christum fuere, (totos se cum thesauris suis offerendo, nihilque de fide, ob vilitatem & paupertatem parentum detrahendo,) nova gratia per miraculum ornari, ne redeant ad Herodem, id est, ne malorum consuetudine damnum capiant; ut discas quando tu liberaliter te, uaque obtuleris Deo, Deum vicissim te non derelicturũ, nec passurum ut mundi societatem requiras in maligno ositi, sed potius facturum, ut per liam viam mundo contrariam, id est, aupertatis, contemptus tui, & morficationis ac crucis tendas in regionem tuam, id est, paradisum cælestem, unde omnes exulamus.

DO-

DOMIN. I. POST EPIPHA

De ascensu Christi in templum, anno duodecimo. Luc. 2.

1. N*Atus Iesus annos 12. è Nazare profectus est Hierosolymam.* Co sidera quantâ devotione Beata Vir cum Jesu & Joseph quotannis iverit H rosolymam ad celebrandum Pasch cùm fœminæ ad id non tenerentur, m nùs pu Jesus, ut discas multa facere, quæ non teneris, & libenter loca sanct precandi causâ, licet remota, adire. Cogita te videre puerum Jesum junct manibus, & post eum B. Virginem & J sephum ardenter & multis horis ora tes. O utinam ex illo ferventium pr cum igne una scintilla incideret in or tionum nostrarum frigus!

2. *Remansit illic nesciis parentibu* Considera intimum dolorem B. Vir quando domum repetens vesperi ne invenit suum Jesum, quem putabat es cum Joseph, quot gemitus ambo edid rint, quot lachrymas fuderint, nescient

qu

iò se verterent, quia erat nox, sed nec
bum nec somnum ea nocte sumpserint.
Cogita cùm te volueris divinò cultui
edicare, vel inspirationi divinæ satisfa-
re, posse parentes, si reluctentur, eo-
umque consilia deserere. Tunc enim
eo magis obediendum, quam homini-
us. Deinde Christum aliquando etiam
is, se, suasque consolationes subtrahe-
,ut discas sollicitè eum, ejusque gra-
am custodire. 3. Vide Christum in an-
ulo aliquo templi illa nocte ardenter
rantem, de die verò vel orantem, vel
ia loquentem inter pueros, vel panem
stiatim emendicantem.

3. *Post triduum eum invenerunt in*
mplo, sedentem inter Doctores: & ipse illis
ausam moræ percontantibus, respondit:
Nesciebatis quia in his quæ Patris mei
unt, oportet me esse.) Cogita quomodo
. Virgo, in reditu ab omnibus obviis
uærat de filio, eoque conspecto, quan-
um gaudium obortum cum lachrymis,
uomodo irruerit in oscula, nunc ipsa,
unc Joseph, quas querelas deposuerint.
Quomodo vicissim eas solatus. Quan-

tum Doctores illum laudarint co
ipsis. 2. disce Christum inveniri in te
plo , non inter cognatos , & carna
homines. Disce & humilitatem, ut n
pudeat alios audire & interrogare q
nescis.

DOMINICA II. POST Epiphaniam.

De nuptiis in Cana Galilea. Joan. 2.

1. I*Nvitatus fuit Christus cum discip*
lis suis ad nuptias. Considera prin
humilitatem Christi, qui non dedignat
ire ad nuptias inopum ; defecerat eni
iis vinum. 2. mysterium, quia matri
monium est symbolum conjunctio
Christi cum Ecclesia , cujus tu es mem
brum, ut scias, sicut post nuptias spon
non potest amplius divelli à sponso ,
nec tu à Christo, eoque magis, si per vo
tum castitatis eum in sponsum eleger
3. scopum Christi, ideò enim adiit nup
tias, ut fructum & temporalem & spi
tualem iis afferret.

2. *Deficere vinum mater Christu*

m

ionuit. (*Vinum non habent.*) *Et mini-ris dixit: Quodcumque dixerit vobis fa-ite.* Considera primò ſicut olim B. Vir-o per ſuam humilitatem dicendo; *Ecce ncilla Domini, fiat mihi ſecundùm ver-um tuum*, Luc. 1. cauſam dedit ſummo niraculo Incarnationis, ut Deus fieret iomo, ſic nunc per charitatem cau-ám dediſſe primo Chriſti miraculo, ut iqua fieret vinum. 2. ſi ſollicita fuit non ſolùm de defectu univerſali per adven-um Meſſiæ tollendo, ſed & de particu-ari harum nuptiarum; ſollicitam quo-que fore de tuis defectibus, corporali-bus & ſpiritualibus tollendis, ſi eam invocaris. 3. quod ita ſit ſollicita de no-bis, ut velit nos etiam cooperari. Nam dicit miniſtris: *Quodcumque*, &c. coope-ramur autem, ſi libenter faciamus quid-quid Chriſtus nobis inſpirarit, ſi volun-tatem noſtram cum divina in omnibus conformemus.

3. *Aquam in vinum Dominus conver-tit.* (*Et manifeſtavit gloriã ſuam, & cre-diderunt in eũ diſcipuli ejus.*) Conſidera hoc primũ miraculum Chriſti, typũ eſſe

ultimi miraculi facti ante passionem institutione S. Eucharistiæ, quando p nem in corpus suum, vinumque in sa guinem convertit; ut discas huic potiu sacro convivio, quàm illi nuptiali prof no sæpe interesse. 2. Considera te veru invitatorem Christi fore, si ita inter ho mines verseris, ut aquam primò in vi num convertas, id est, peccatores cone ris facere justos, bonos meliores: deind omnia ad gloriam Dei, non tuam agas Et, si aliorum sis magister ac superior discipulos & subditos, tuâ doctrinâ & sanctitate reddas in fide firmiores, & amore Dei ferventiores.

II. MEDITATIO.

1. DIcit Evangelista: (*Et mater Iesu erat ibi,*) *id est, in nuptiis.* Cōsidera illam ibi fuisse, antequam Christus advenisset. Cur verò prævenit? nisi ut operam suam illis inferret in parandis nuptiis, & ut incitaret ad Christum imitandum? hoc est, ut charitatem perfectam, corporalem & spiritualem erga eos declararet. 2. ubi B. Virgo est, vel colitur, ibi

ꝑi continuò adeſſe Chriſtum cum ſuis ſanctis. Non poteſt filius abeſſe à matre nec magiſter à diſcipulis. Gaude ergo ſi in ſodalitate B. Virg verſeris, vel ſingulari devotione eam colas: nam certus eſſe debes Chriſtum tibi cum omnibus ſanctis affuturum.

2. *Dicit eis Ieſus* (*implete hydrias aqua, & impleverunt eas uſque ad ſummum.*) Conſidera primò, licet miraculum ex ſola Dei virtute pendeat, Chriſtum tamen noſtrum quoque conatum poſtulare, quamvis difficultatem nonnullam habeat conjunctam, erant enim maximæ hydriæ, deinde conatum noſtrum eſſe debere non qualemcumque, ſed perfectum, quia miniſtri implerunt eas ad ſummum, unde vulgò dicitur, Deum nemini deeſſe ſuâ gratiâ, ſi faciat quod in ſe eſt. 2. eos habere hydrias ſex implendas, animam, corpus, intellectum, voluntatem, ſenſus internos & externos, *theſaurum enim geſtamus*, ut ait Apoſtolus 2. Cor. 4. *in vaſis fictilibus*, ſed implendæ ſunt aquâ contritionis & lachrymarum, ut convertantur in vinum gra-

tiæ. *Cor enim contritum & humiliatu Deus non despiciet*, ait David Psalm. 50.

3. *Architriclinus dicit sponso: Omn homo primò bonum vinum ponit, deind quod deterius est.* Considera mores ho minum hujus mundi contrarios esse mo ribus & legibus veri sponsi Christi illi enim primò vinum bonum suis in hac vita apponunt, id est, voluptates honores, & opes; deinde verò deterius nempe crucem conscientiæ, desperatio-nem, damnationem æternam. Christus verò commendat suis paupertatem, fle-tum, crucem, tribulationes in hac vita, deinde verò thesauros magnos in cælo ac æterna gaudia. Vide tu utros malis sequi. B. Augustinus certè Christum maluit quàm mundum, cùm diceret: *Hic ure hic seca, Domine, modò in æternum parcas.*

DOMIN. III. POST EPIPH.

De Leproso, & Centurionis servo. Matth. 8.

1. L*Eprosus adorato Christo dixit: (Domine si vis, potes me mundare.)* Con-

sidera

dera primò, Christum post descensum
e monte, in quo multa dixerat de dile-
ione proximi, jam venire ad praxim,
exercere illam: ut discas doctrinam
ebere respondere cum vita. Diligere
nim debemus proximum non tan-
m verbo, sed opere & veritate, ut lo-
uitur B. Joannes. 2. Vide quid faciat
prosus, ut impetret sanitatem, humi-
it se, fidem suam magnam opere ado-
tionis protestatur, agnoscit, & fate-
r se leprosum, solique divinæ vo-
ntati se committit, dicens: *Si vis po-*
s: ut discas tum orationem tuam fo-
efficacem, si humiliter petas, & cum
signatione, ut tantùm voluntas
ei fiat, sive sanus, sive infirmus esse
ebeas, fortè enim hic leprosus si in-
rmus non fuisset, Christum non quæ-
sset.

2. *Et extendens Iesus manum, tetigit*
um, dicens: Volo, mundare. Cōsidera pri-
mò Christum, cū verbo posset, tactu ta-
men voluisse eum sanare, ut doceret te
non debere abhorrere à pauperibus, vel
gris, quando potes eos juvare. S. Mar-

tinus & S. Franciſcus leproſum oſcul
ſunt, S. Elzearius, & S. Margareta regi
Scotiæ etiam pedes eis lavêre. Et eade
ratione nec deſiſtere à ſceleſtiſſimis h
minibus juvandis. 2. Cogita & te fieri l
proſum, quando animam tuam ſinis v
uno peccato mortali, vel multis impe
fectionibus fœdari, & ideò te indige
etiam tactu frequenti ſanctiſs. carn
Chriſti in S. Euchariſtia.

3. *Dixit Jeſus, mundare: (Vide nem ni dixeris: vade, oſtende te ſacerdoti, e offer munus.*) Conſidera, quantope pijs cavenda ſit vana gloria, quæ, ſic umbra corpus, ita ſolet ſequi bona op ra, cum Jeſus, nec timuerit ſe peccatu rum, & potiùs debuerit promulgare ho ſuum opus. 2. quod pudere nos non de beat peccata etiam turpiſſima & gravi ſima confeſſario, vel Patri ſpirituali pa teſacere, ut oratione, conſilio, & impo ſitâ ſatisfactione, perfectè à lepra peccat liberemur. 3. bonum eſſe, gratum erg Deum animū, teſtari etiam munere ex terno, offerendo illud in templo, ve gratias pro beneficijs acceptis Deo agen

do

o. Deus enim ideò ſibi cupit aliquid de ua ſubſtantia dari, vel à te crebras gra- as agi, ut tibi plura dare poſſit.

II. PARS.

De Centurione.

IN *urbe Capharnaum, Centurio dixit Ieſu, ſervum ſuum jacere paralyti- cum, & malè torqueri.* Conſidera primò aritatem Centurionis, etiam pro vili rvo ſolliciti. Et Chriſti humilitatem, ui non dedignatus illum, reſpondit. *Ego eniam, & curabo eum,* ut diſcas, ſi ſupe- or ſis, etiam viles ſubditos non reſpue- : & ſi non ſis, exemplo Chriſti, prom- tè eis cùm potes, ſuccurrere. 1. Expen- e, num tu quoque ſis paralyticus, pri- iò enim ſervus peccati es & paſſionum, eas non expugnes. 2 jaces in lecto, ſi af- ctu ſis immerſus rebus mundi. 3. es pa- lyticus, ſi ſis in peccato mortali, quia ihil potes operibus bonis mereri. 4. alè torqueris ſi excruciet te in aliqua conſcientia, & nimia ſollicitudo re- um temporalium.

2. *Re-*

2. *Respondens Centurio ait: Domine n sum dignus, ut intres sub tectum, & nam & ego homo sum sub potestate constit tus, dicens huic; Vade & vadit.* Consid ra, Centurionem eo ipso, quòd indi num se reputat, factum dignum, ut Chi stus intraret non domum, sed cor eju Vide quot virtutes hic declaret. H militatem, dum indignũ se putat Chi sti præsentia. Fidem, dum credit absè tem verbo posse sanare. Sapientiam dum à nemine doctus agnoscit Deun Dominũ omnium creaturarum, cui cre turæ facilius obedire ad nutum d beant, quàm famuli sibi. O fides ex mia, non gentilis, sed Christiani: nc militis mundi, sed Christi.

3. *Christus miratus tantas virtu in homine gentili, prædixit multos genti ubique convertendos, filios autem regn id est, Iudæos, ejiciendos in tenebras ext riores, ubi erit fletus & stridor dẽtium.* C sidera primò Christum miratum ejus vi tutes, non quod ignoraret, sed ut decl raret quanti faciendæ sint in eo, q omnium rerum divinarum est ignaru

Secu

cundò, ut disceres non attendere De-
n ad statum, an Judæus quis sit vel, gē-
is, religiosus, vel sæcularis, sed ad ve-
s virtutes. 3. Considera non quia Chri-
anus. B. V. Sodalis, vel Religiosus es,
eò te securum de salute, sed si hu-
ilitatem, charitatem, aliasque Centu-
nis virtutes imiteris. Quò enim plu-
dona à Deo, accepisti, hoc gravius pu-
eris, si eis usus non fueris.

OMIN. IV. POST EPIPH.

De sedata maris tempestate. Matth. 8.

Ormiente Christo, coorta est in mari vehemēs tempestas. Considera
hristo dormiente in navi, Angelos as-
endisse & descendisse de cælo, ut accidit
acob Patriarchæ dormienti in Bethel.
Gen. 28. 2. licet in navi Ecclesiæ, vel
eligionis cum Christo sit, tamen ideò
e non immunem fore à tentationibus
æmonis, mundi, & carnis, imò magis
bnoxium. *Omnes qui piè vivere volūt,*
it Apostolus 2. Tim. 3. *persecutionem*
atientur. 2. Christum tum dormire, &
per-

permittere nos tentari, quando nos fide imperfecti, & tepidi in divino servitio sumus, ut primò agnoscamus nostram infirmitatem, 2. ut ejus auxilium invocemus. 3. ut cooperemur, & faciamus quod in nobis est. 4. ut plus mereamur certando. 5. ut consolatio sequatur major, post superatam tentationem.

2. *Excitarunt eum à somno territi discipuli, quos de fidei levitate arguit. (Quid timidi estis modicæ fidei?)* Considera quanta consolatio sit homini Catholico, vel religioso, dum scit secum esse Christum, maximè si crebrò communicet: quia in qualibet tribulatione potest ejus consilium invocare, 2. Cogita meritò, Christum discipulos arguere de nimio timore, & modica fiducia, quia omnes, etiam, qui pii esse cupimus. in eo ferè delinquimus, quòd nimis timidi simus, ut verbi gratiâ ne rideamur ab aliis vel nimis pusillanimes, in gravi tentatione superanda, nec plenè in divina gratia confidamus; & ideò nec proficimus.

3. *Ventis & mari præcepit, ut conquiescerent*

erent, & facta est statim tranquillitas,
de obstupentes homines dicebant: (Qua-
est hic, quia venti & mare obediunt
) Considera, quàm admiranda sit Dei
tentia, quòd omnes creaturæ, licet
ionis expertes, ac etiam furiosum
are, ad nutum obediat, solus verò ho-
o ad imaginem Dei factus, rationis
mpos obedire aliquando nolit. Hoc
im magis est stupendum, quàm il-
l. 2. Quanta Dei sit bonitas, ut licet
lpabiles simus, sæpe & immorigeri,
nen statim atque opem ejus implora-
rimus, sedet tempestatem tentatio-
m dæmonis, mundi, & carnis. 3. Con-
era in hoc consistere perfectionem
edientiæ creaturæ erga creatorē, sub-
i erga superiorem, quem loco Dei ha-
;ut statim nullâ morâ interpositâ o-
diat, & imperata exequatur.

DOM. V. POST EPIPH.

De bono semine & zizaniis.
Matth 13.

Simile est regnum cælorum homini, qui seminavit bonum semen in agro suo.

Considera regnum Dei esse intra nos, dicit Christus: ager est anima nost quam primo aratro contritionis p scinde. 2. semē boni propositi de vita vitio emendando in eam injice. 3. orat nibus ferventibus & lachrymis irriga. mortificatione quotidianâ subjice, d nec moriatur mundo, nisi enim granu mortuum fuerit, ipsum solum man 5. in dies proficere stude, ut cùm sem ad maturitatem spicæ venerit in ho mortis illud horreum vitæ æternæ mi stris Angelis colligas.

2. *Cùm dormirent homines, inim cus superseminavit zizania, & abiit.* C gita simul, atque bonum aliquod pr positum feceris, non defuturas tent tiones illi contrarias. *Tentatio enim vita hominis super terram* ait Job. Et: *P multas tribulationes oportet nos intrare regnum cælorum.* Act. 14 Causa est, plus mereamur & similes simus Christ multa passo. 2. Cogita eò magis tibi v gilandum, quòd tres inimicos habes ca pitales & insomnes, dæmonem, carnem & mundum. Vigilabis autem, si quo

tidi

e per examen conſcientiæ notes an
qua zizania ab illis tibi immiſſa ſint
or, id eſt, cogitationes repugnantes
bono propoſito, eaſque ſtatim era-
a, ne ſi diutiùs hæreant, poſtea coga-
extirpare & triticum ſancti propoſiti.
adverte inimicum, ubi ſuperſemina-
abire & deſerere agrum, hoc enim
prium eſt mali ſeminatoris, ut deſe-
animam, & relinquat conſcientiam
tem; boni autem, ut lætam & paca-
n.

3. *Tempore meſſis, meſſores zizania in*
m projêcere, triticum autem collegêre
horreum. Conſidera meſſores eſſe An-
os ut Chriſtus exponit; & malos
dem zizania noſtra, id eſt, mala ope-
nnotare, bonos verò bona, & in fine
e ea producere in conſpectum æter-
udicis, ut juxta ea judicemur. 2. Co-
a, quamdiu in hac vita es, te poſſe
meſſorem, quoties examinas con-
ntiam, aut confiteris Sacerdoti, ut
zizania ſeminata ex corde tuo extir-
. Si enim nos hic judicaverimus, non
que poſt mortem judicabimur: ſi hic

 illa

illa igne pœnitentiæ combusserimus non conjicientur in ignem inferni.

DOMINICA LXX.

De operariis in vineam missis.
Matth. 20.

1. Considera cur Ecclesia hoc die A-leluja, Gloria, & alia cantica l[illegible] omittat usque ad Pascha; nempè, q[illegible] dies sunt luctus, & pœnitentiæ agen[illegible] ob peccata toto anno, vel vitâ, quæ u[illegible] 70. annos vix durat commissa. Cujus [illegible] pus fuêre 70. anni Babyl. captivita[illegible] Quia autem in pœnitentia labor su[illegible] undus est, ideò de operariis Evangeliu[illegible] proponitur.

2. Considera operarios variis ho[illegible] diei mitti in vineam à Domino, quia [illegible] ad fidem, vel religionem initio, alio[illegible] medio, vel fine vitæ vocantur. Idem [illegible] vitam æternam, alii juvenes, aliis sen[illegible] sed nullus mercedem accipit, nisi stren[illegible] laboret, & perseveret usque in fine[illegible] 1. cogita vineam tuam, esse animam t[illegible] vel proximi, cujus cultu, ut vitam æt[illegible]

na

m merearis, 1. vites sedulò amputa, id
, superflua rescinde. Habentes enim
od edamus, & unde vestiamur, con-
nti esse debemus. 2. alliga ad stipitem,
est, Christum, implorando ejus gra-
m, sine qua nihil possumus facere. Li-
vinculis boni propositi, regularum
dalitatis, vel votis religionis, si id Deus
pirat. 3. expone soli, & libenter fer
ndus diei & æstus, sciens fervorem
bonis operibus Deo gratissimum. 4.
pingua pinguedine crebræ confess.
cc. & S. Euchar. *Pinguis enim est panis*
isti. Joan. 6. vitam sustentans in æter-
m.

3 Considera novissimos ultimâ ho-
vocatos eandem mercedem accepisse
m primis, ut discas Deum profe-
um nostrum non metiri diuturnitate
mporis, quo ei servimus, sed ex stu-
o verarum solidarumque virtutum
ra intentione, & zelo magno, ac fer-
re, deinde quotidiano profectu, con-
mptu profundo sui & mundi, con-
rmatione voluntatis cum voluntate
vina in omnibus adversis æquè ac pro-

speris. Unde videmus miraculis cla[r]factos etiam qui brevi tempore san[cte] vixerunt. 2. Cogita de illa Christi co[n]clusione: *Multi vocati, pauci electi*, qu[am] meritò timere debes, nisi paucis bo[nis] te adjungas, id est, angustam viam, [de] qua *Matth.* 7. dicitur, quòd pauci ea[m] ingrediantur, teneas.

DOMINICA LX.

De semine in terram jacto. Matth. 13.

1. **J***Esus ad turbas dicit: (Exiit, qui sem[i]nat seminare semen suum.)* Conside[ra] Deum, qui nos ad laborem in vinea[m] vocat, etiam semen suum, id est, gra[tiam] & auxilia per varia media, quo bo[nitatem] paternam erga nos declare[t &] communicare per pulchritudinem cæ[li] & creaturarum, per legem scripta[m] in cordibus, vel conscientiis, concio[nes], lectionem, inspirationem, exem[pla], leges Ecclesiæ, regulas cujusque sta[tus], vim sacramentorum, monita pa[rentum]

rentum

ntum & præceptorum, morbos, bel-
l, &c. tu vide, an omnibus usus fueris; &
nullis, fore inexcusabilem.

2. *Et aliud cecidit secus viam, aliud supra petram, aliud inter spinas.* Conside-
semen bonum agro cordis tui perdi-
a media injectum, tribus de causis
osse reddi infructuosum. 1. si ad con-
ones, & alia media, vel non serio atten-
as, vel non animo proficiendi, aut ad
pertinere non putes, aut contemnas.
. si attendas quidem, sed cor durum &
etrosum retineas, ut nolis veteres oc-
asiones delinquendi mutare, metu con-
usionis, irrisionis, vel afflictionis secu-
aræ. 3. paratus quidem sis ad omnia fa-
ienda, sed animo nimium intentus sis
pibus congerendis, domesticæ rei cu-
andæ, venationi, aliisque recreationi-
us, studiis litterarum profanis vel sa-
ris, ut excellas aliis. Hæc enim immo-
erata cupiditas, quasi spinæ, suffocat
piritum pietatis, ut orandi, meditandi, se
nortificandi, &c.

3. *Aliud cecidit in terram bonam, & or-
um fecit fructum centuplum.* Considera

primò, terram bonam esse cor boni & optimum; ut Christus exponit: Ni enim gratius est Deo, quam si ei sen nanti offeras cor tuum, id est, bonam v luntatem. Unde Prov. 3. dicit: *Prebe, mi cor tuum mihi.* Offer ergo, ac roga, illud inflectat quò velit. 2. cor bonu eos offerre, qui parati sunt Dei præcep & Ecclesiæ servare, ne excidant ex grat Dei. Optimum autem, qui parati su non tantùm declinare à malo, sed etia facere bona, ad quæ ex præcepto non t nentur, deinde & mala, id est, tribulatic nes, voluntarias pœnas, opprobria, mortem pro Christo sustinere.

DOM. QUINQUAGESIMÆ.

De passione Christi, & cæco. Luc. 18.

1. CHristus predixit 12. discipulis pas sionem suam, & ipsi nihil horum intellexerũt.) Considera primò a Ecclesia hoc Evangelium proponi, ut t deterreat à licentia peccandi, quæ sole esse his diebus, cum mundus prorsus in-

fanit

init & cæcus eſt : nihil enim efficacius à eccato retrahit , quàm meditatio tam iræ paſſionis. 2. in transfiguratione tres intùm diſcipulos interfuiſſe, nunc verò mnes aſſumi, quia proprium eſt verorũ iſcipulorum Chriſti ferre crucem & iulta pati 3. ipſos nihil intellexiſſe, quia rni & mundo omninò contrarium eſt ontemni, & conſpui ; flagellari, crucifi-, & è luto peccati reſurgere.

2. *Cæco mendico clamante, licet tur- vellet eum tacere, ſtetit Ieſus, eum duci l ſe jubet, petit quid ſibi fieri velit* Con- ldera primò , quando volueris vitam nendare, vel ſanctius vitæ genus am- ecti , ſtatim tibi reluctaturum mun- im , carnem & dæmonem , ſed tuum ſe exemplo cæci non curare , ſed for- ùs clamare 2. dum perſiſtimus in bono oposito, ſuperatis difficultatibus ſta- m adeſſe auxilium divinum, & Chriſtũ are, noſque ad ſe advocare, licet cæci & iendici ſimus, id eſt, omni virtute deſti- iti & peccatis obſiti, modò ex parte no- ra parati ſimus ad ſordes vitæ anteactę, l defectus priſtinos deſerendos.

3. *Cùm cæcus à Domino tantùm*
tiisset, ut videret, mox vidit, eumque se
tus est magnificans Deum. Considera t
bonum esse Dominum , ut benefi
sua velit nobis dare , non tam secundu
suam, quam nostram voluntatem & p
titionem , nempe ut sic dona sua, fia
etiam nostra merita. Unde alibi dic
Petite & accipietis. 2. cæcum non op
licet esset mendicus , sed tantum v
sum , petiisse , ut discas non honor
opes, voluptates petere, quia potius e
cæcant, sed tantum visum, id est, cogn
tionem Dei & tui, tuarum imperfecti
num, & vanitatum mundi, notitiam pr
sentiæ Dei, & novissimorum. 3. cæcu
visu recepto secutum Christum, & gr
tias egisse, ut discas, tibi talem vitam po
conversionem ducendam, qualem d
xit Christus, gratias sæpe agendas pr
beneficiis; laudandum Deum, & alios e
pertrahendos, sicut exemplo cæci turb
hîc pertracta est.

FERIA IV. CINERUM.

De jejunio & thesauro in cælo,
Matth. 6.

CHristus dixit discipulis: (*Tu cùm jejunas, unge caput tuum & faciem tuã lava, ne videaris homi-*
ibus jejunans.) Considera jejuniũ alias-
ue afflictiones corporis, etsi occultè fi-
nt, videri à Deo in abscondito, esse illi
ratas, easq; remuneraturum in cælo 2.
ona opera, ut mereantur vitam æter-
am, debere fieri primò humiliter, exclu-
ı omni vanâ glorıâ, secundò hilariter,
mni remotâ tristitiâ. *Hilarem enim da-*
rem diligit Deus. 2. Cor. 9. tertiò ad glo-
iam Dei & Christi: illud enim est *ungere*
aput nostrum Christum, id est, unctum:
uartò, cum bona intentione, v. c. je-
unare, ut satisfacias pro peccatis; ut
Christum imiteris & Sanctos, ut ad o-
andum promptior. Hoc enim est, *lava-*
e faciem.

2. *Nolite thesaurizare vobis thesau-*
os in terra, sed in cælo, ubi fures non effo-

diunt, &c. Considera qui sint thesa
ri in terra, nempe opes, honores, volu
tates, existimatio nominis ob potent
am, conditionem, & quidquid tolli n
bis hic potest; thesauri verò in cælo, su
virtutes & bona opera, quæ sola po
mortem non sequuntur in cælum, ju
ta illud: *Beati qui in Domino moriuntu*
opera enim sequuntur illos. 2. inde s
qui multa bona opera debere te facere
quia thesaurus non conficitur nisi e
multis Ubi vide quibus maximè thesau
in cælo promissi sunt, nempe qui mul
ta patiũtur propter Christum, qui om
nia propter eundem relinquunt, &c. 3
Ubi est thesaurus tuus, addit Christus; *ib*
est & cor tuum, *Matth. 5. Matth. 19.* u
scias te, si verè thesaurum in cælo habes
mentem sæpius debere attollere in cæ-
lum, & ubique Deum quasi præsen-
tem, qui est nobilissimus thesaurus tu-
us, contemplari.

3. Considera de ritu Cinerũ, 1. eos fi ō-
ti aspergi, ad discendam humlitatem
cordis. Sacerdos enim dicit: *Memento*
homo quia pulvis es, & in pulverem rever-
teris.

ris Gen. 3. humilitas enim reo veniam
etenti in primis necessaria est. 2. bene-
icti sunt, ut benedictionē gratiæ cæle-
is consequamur. 3 ut novissimorū cre-
rò recordemur. 4. ut usque ad cineres,
d est, mortē in gratia persistamus.

OMINICA I. QUADRAG.

De tentatione Christi, Matth. 4.

POst *baptismum secessit in desertum Christus, & ibi per dies* 40. *& totidem noctes jejunavit*. Considera primò, quod post testimonium de cælo acceptum n baptismo, quòd esset Filius Dei, nihilominus quasi pænitentiæ agendæ causa in locum desertum & horridum secedat, ubi sine cibo, lecto, & tecto in silentio inter bestias, ut ait *Marcus*, vivens, pro tua salute se afflixit, ut discas eum, qui incipit Deo servire, debere carnem suam crucifigere cum concupiscentiis. 2. ò anima mea agnosce te esse unā ex bestiis istis, agnosce, quoties indomito passionum tuarum impetu patientiam Christi læseris, abjice te ad

pedes solitarii Jesu, deplora scelera tua, osculatis ejus pedibus mansuetum eju[s] vultum aspice, si fortè te respiciat.

2. *Ter ab inimico tentatur.* (*Acc[e]dens tentator dixit ei: Si Filius Dei es, di[c] ut lapides isti panes fiant. Mitte te deorsum. Hæc omnia tibi dabo, si cadens adoraveris me.*) Considera extremam humilitatem Christi, quòd non tantùm passus sit se crebriùs à dæmone tentari, (disc as, licet sanctus sis, te non fore à tentatione liberum) sed etiam permiserit se à dæmone assumi, primò in pinnaculum templi, tum in montem excelsum; quod non videtur contingere nisi scelestis hominibus, ut Magis, Sagis, &c. Deinde quod passus sit se tentari turpissimâ tentatione, ut scilicet adoraret dæmonem.

3. *Angeli accesserunt, & ministrabant ei.* Considera Christum post tentationem fame debilitatum jacere in terra nuda, & vultu pallidum, accedere mox plurimos Angelos, & ex compassione eum è terra levare, & congratulari ei de victo dæmone, parare magno

dio mensam , ut comedat. 2. cogita
videre Christum super saxo aliquo
entem circumstantibus angelis ? tibi-
e ministerium angelorum affutu-
m, si libenter jejunio , & aliis pœnis
rpus castigâris , & tentationes mun-
carnis, dæmonisque viceris.

DOM. II. QUADRAGES.

De Cananæa filia. Matth. 15.

C*Ananæa Tyro & Sydone egressa petit filiã à dæmone sanari. Sed Chri-us ei nihil respondit. Apostoli dicunt : (imitte eam, quia clamat post nos.*) Con-dera, te, si remissionem peccatorum, & ratiã Dei obtinere velis, debere 1. socie-item malorum, & occasiones peccan-deserere. 2. peccatum non excusa-, sed exaggerare, cum Cananæa dicen-, filiam pessimè à dæmone vexari. 3. erstare , licet statim non exaudiare. 4. riò Sanctorum preces implorare. 2. onsidera , licet Christus simularit non audire illam , non id fecisse , quòd un sperneret , sed ut ex constantia pre-
candi

candi clarius ejus eluceret fides , h
militas, patientia , perseverantia ad a
orum exemplum , & majus eius mei
tum.

2. *Cùm adorato Christo illa petiisset juvari, & Christus respondisset , pane filiorum non dandum canibus, illa subdi (Catelli edunt de micis dominorum.* Considera quomodo mulier hæc à Chr
sto, & Apostolis repulsa, non pudore sui
fusa , nec metu consternata sit ; sed con
fidens Christi bonitati , ad ejus pedes fi
abjiciat, dicens: *Domine adjuva me*, noi
dicit juva filiam , quia se agnoscebat culpâ suâ morbi causam. 2. vide quomodo Christus quò illa magis multiplicat preces, multiplicet repulsam, & quasi iratus vocet canem & indignam. Vide & humilitatem mulieris , quòd non indignatur , sed agnoscit se canem , & indignam pane integro. Et sapientiam miram , quòd hoc ipsum nomen in suum commodum trahat, se non panem , sed micas tantùm petere , ut catelli solent , unde Christus stupens subjicit.

3. *O mulier magna est fides tua ; fiat tibi*

bi ſicut vis! O, quàm verè dixiſti bone Jesu! *Regnum cælorum vim patitur.* Nam mulier hæc & vim intulit ſibi humiliter & patienter ferendo tam duram repulsã: & tibi, quòd vi quaſi illata importunè gratiam petitam extorſerit: Et nobis hoc licere imitari, quia *Luc.* 11. docuiſti, importunè etiam inſtandum orationi, cupis enim precibus etiam cogi à nobis pro tua infinita bonitate, ut eò majorem impertias gratiam: nam cùm illa contenta fuerit micis, tu tamen respõdes: *Fiat tibi ſicut vis*, id eſt, quidquid petis à me habere, obtinuiſti.

DOM. III. QUADRAGES.

De dæmonio muto. Luc. 11.

D*Æmone ex muto & cæco ejecto, quidã dicunt, (in Beelzebub principe dæmoniorũ ejicit dæmonia) alii aliud signum quærebant.* Conſidera, licet tria beneficia hic collata ſint, tamen ex invidia hos peſſimam in partem interpretari, illos extenuare, turbam ſolam mirari, ut diſcas invidi & maligni ingenii eſſe

esse optimè facta, vel malè interpreta
vel extenuare, quod pii & simpli
laudant. 2. bonis operibus, vel admo
tionibus aliorum, nos non fieri meli
res, sed deteriores, nisi securim ad ra
cem ponamus, id est, nos ipsos eme
demus. Sicut enim bonis etia
pessima cooperantur in bonum, i
malis optima in malum: similes eni
sunt araneis dulcedinem floris in v
nenum vertentibus.

2. *Iesus videns cogitationes eorum dix eis: Omne regnum in se divisum desolab tur*, &c. Considera Christum no maledictum pro maledicto reddere, se tantùm honorem Dei rationibus qua tuor tueri, ut discas, si quid contra per sonam tuam fiat, patienter propter Deun ferre, ac non petenti etiam condo nare; si autem contra honorem Dei, fi dei Catholicæ, religiosi status, faman piorum quid dicatur, tunc non silere, sed defendere pro virili. Sic moyses mur mur contra se sapienter tulit, sed idolo latriam quæ erat contra Deum, severè punivit. Sic mulier a media turba hic

Chistum

hristum & matrem ejus beatos clamat.
3. *Mulier de turba dixit: Beatus ven-*
r qui te portavit. Et respondit Christus:
uinimò , Beati qui audiunt verbum
ei. & custodiunt illud. Considera forti-
idinem mulieris, quod metu omni ex-
uto Judæorum calumniantium , glo-
am Christi, & S. matris clara voce tue-
ir, eligens potiùs contemni cum Chri-
o, quam honorari à Pharisæis. 2. cogita
hristum ob ingratitudinem aliorum
œstum, valde recreatum laude matris,
ideò omnibus aliis relictis convertisse
ad mulierem , & dixisse : Tu vocas
ieam matrem beatam quod me conce-
erit , sed ego beatiorem puto , quòd
erba mea audierit & custodierit , sicut
tu nunc es , omnesque qui ea audita
ustodiunt.

DOM. IV. QUADRAGES

De multiplicatione quinque panum Joan. 6.

1. C*Vm Iesus monte conscenso sublev*[…] *set oculos, vidit turbam ingent*[…] *tendere ad se rogantique de panibus,* […] *spondit Andreas. Est puer unus hic h*[…] *bens quinque panes hordeaceos, & du*[…] *pisces.* Considera Christum ex val[…] montem conscendere, ut doceat nos […] perfectionem vitæ spiritualis tender[…] sed non sine labore ad eam perveniri. […] modestiam Christi oculos semper d[…] mittentis, nec sublevantis nisi in cœlum & ad populum, ut discas duo maxim[…] tibi respicienda, nempe salutem tuam i[…] cœlo, & salutem proximorum. 3. si sol[…] aspectu suo Christus attrahat turbam quid faciet præsentia in Eucharistia? 4 Christum in miraculo uti ministeri[…] pueri, patriâ relictâ dominum secuti, & quidem pauperis, quia hordeaceos habuit panes; ut scias puerorum & humilium opera Deo gratissima.

2. *Iesus gratiis actis panes quinque & pisces,*

*ces , quinque millibus in fœno discum-
ntibus distribuit.* Considera fervorem
t millium hominum, quod non solici-
de cibo Christum tam longè sint secu-
& summam Dei providentiam nun-
iam in se confidentes deserentis. 2. co-
ta, si filius Dei, dator omnium bono-
m gratias agit Patri pro quinque pa-
bus, multò magis nos viles creaturas
bere corde, voce, & opere pro tot be-
ficiis quotidianis gratias continenter
ere. 3. vide, quanto amore panes pi-
esque frangat, & simplici turbæ di-
ibuat, memor se aliquando panem
elestem in extrema cœna in memo-
am piscis in cruce passionis assi, distri-
iturum, qui satiet in æternum. 4. cogi-
illum dignè non accipi, nisi à discum-
ente in fœno, id est, humiliter de se sen-
ente, & carnem suam, *omnis enim caro
enum*, ait Isaias, mortificante & inpri-
iente.

3. *Collegerunt duodecim cophinos fra-
mentorum.* Considera, quando bona
ostra, sive temporalia, sive spiritualia,
si pauca sint, libenter communicamus
proxi-

proximo, non perire, sed crescere, multiplicari, uti multi magni eleëmosynarii experti sunt. 2. majorem fuisse post saturationem collectionem fragmentorum, quam panum, ut significaretur indeficientia convivii cælestis in vita æterna consecutura, ubi quisque fragmento suo, id est, speciali beatitudine ita saturabitur, ut nec esuriat, nec sitiat amplius.

DOM. V. QUADRAGESIMÆ

De immunitate Christi à peccato.

Joan. 8.

1. DIxit *Christus Judæis.* (*Quis ex vobis arguet me de peccato? Qui ex Deo est, verba Dei audit.*) Considera, cùm a Christo dicaris Christianus te conari debere, ut immunis sis à peccatis saltem mortalibus; & scire potiùs esse moriendum, quam in tale peccatum consentiendum, deinde deliberato, maximè si religiosus sis, nec consentire in venialia, imò etiam cavere imperfectiones, quæ peccata non sunt. 2. examina teipsum,

n, an verbum Dei, exhortationes s, & inspirationes divinas libenter au- s, iisque obsequaris; quia si secus fiat, n es in Dei gratia, nec in numero præ- stinatorum.

2. *Cùm Judæi dicerent eum esse Sama- anum & habere dæmonium, respondit. go dæmonium non habeo, sed honorifi- patrem meum. Non quæro gloriam am.)* Considera patientiam Christi nil respondentis de nomine Samarita- quia tangebat contumelia personam ius, (nam reputabant eum indignum conversatione, non enim Samarita- coutebantur Judæi, sicut nec nos nc Judæis & Turcis) sed de dæmo- , quia tangebat gloriam Dei, mitissi- respondit: *Ego dæmonium non ha-* . 2. Considera, si Christus propriam riam non quæsivit, quantò minus tu beas. Fac ergo omnia in Dei gloriam, unc Deus etiam honorificabit te, un- vides quantum peccent, qui honoris cupidi, minimam etiam injuriam dicare non dubitant sanguine suo.

2. *Si quis sermonem meum servave*[r]
non gustabit mortem in æternum. Co[n]
dera hanc promissionem esse ejus, q[ui]
mentiri & fallere non potest; & quid[em]
de morte spirituali animæ. Vide, qua[n]
tum Dei beneficium sit, in æternum n[on]
solum vivere, sed fælicissimè vivere, t[a]
lique cogitatione te obfirma, ne serm[o]
nes Dei unquam sciens transgrediare.

DOM. VI. QUADRGES.

De ingressu Christi in Ierusalem.
Matth. 21.

1. PRæcipit primò Dominus adduci as[i]
nam & pullum. (Solvite & adduci[te]
mihi: & si quis vobis aliquid dixerit, di
cite, quia Dominus his opus habet, & con
festim dimittet eos.) Considera primò
Christum pro suo triumpho, vilia præpa
rare animalia, nullo ornatu, etiam neces
sario, instructa, ut discas Christiani ho
minis triumphum & gloriam veram es
se in amore contemptus sui, humilitati[s]
& paupertatis. Pauperum enim spiritu[s]
est regnum cœlorum. 2. in ipsa humili

tat[e]

simul ostendere suam potentiam, quòd tamquam Dominus omni- jubet bestias solvi & adduci, non pè- prius potestate à Domino earum, quòd movit cor absentis, ut sponte dimitteret, ut discas nihil potentius humilitate ad solutionem à pecca- Deum tibi conciliandum, ut fa- quod petis.

. *Discipuli fecerunt, sicut præcepit Ie- & positis vestibus super asinam eum per sedere fecerunt.* Considera primò, dientiam perfectam discipulorum, quòd non disputârint de mandato, ſſet justum aliena tollere, tum quòd vili, ut ducenda asina cum pullo, plateas, paruerint. 2. simplicitatem evotionem erga Christum, quod ad orandum illum tritas vestes suas erint, usque straverint asinam, ut , licet Christus humiliet se, no- m tamen esse illum honorare, quan- possumus, & ideò tam splendidè antur omnia in templis. 3. Cogita a- rem Christi in nos, qui tunc sinit se tari ab asina, id est, corpore nostro

peccatis subdito, quādo absoluti si
à vinculis peccatorum, & vestibu
tutum apostolicarum ornati.

3. *Excepturus eum populus, cùm*
ret obviam vestimentis suis, & palm
borum sternebat viam, & canebat
sanna filio David, Benedictus, qui
in nomine Domini, O sanna in altissi.
Considera tunc te vestes sternere C
sti pedibus, quando bonis tempora
succurris pauperibus, per pedes C
significatis: ramos vero olivarum,
opera quævis charitatis & misérico
exerces: & palmarum, cum victo
ex tentatione reportas. Canis aute
sanna, quando ejus beneficia agno
laudas, & prædicas. 2. considera
mum honorem hunc paulò pòst à
pulo in summum dedecus muta
Hodie honorant eum suis vestibus,
spoliabunt eum propriis, & illuden
ste aliena, nunc colunt ramis arbo
frondibus, & floribus, tunc cruce, sp
clavis, & virgis cruciabunt: nunc
mant: *Benedictus*, tunc ridebunt e
conspuent, & acclamabunt, cruci

: nunc honorificè in urbē recipiunt, ic cum dedecore cruce onustum eji-nt.

IN DIE PASCHÆ.

De apparitione mulieribus facta.
Marc. 16.

CONsidera quomodo anima Christi, postquam triduo so[illegible]a est SS. tres in lymbo, in sepulchrum ingressa, rpus resumpserit, & summa luce illu-atum, fulgentibus imprimis manuum dumque vulneribus eduxerit, ut no-s certam spem daret nos similiter re-rrecturos, si hîc exuto vetere homine novitate vitæ ambulemus, & carnem rucifigamus cum concupiscentiis; Pas-is enim est pro nobis, & resurrexit ut quamur vestigia ejus.

2. *Summo mane ad monumentum pro-ecta sunt, Maria Magdalena, Iacobi & alome inter se dicentes: Quis revolvet obis lapidem ab ostio monumenti?*) Con-idera primò, charitatem summam mu-

 lierum.

-ierum. Viderant Christum in cruce pirantē, sepulchro clausum reliquer dem milite obsessum sciebant, nec a quam incremētum doloris aspectu poris futurum norânt, tamen extrem hoc officium illi deferre voluerunt ; ungerent : *Verus enim amor*, ait Chry logus, *nihil asperum, difficile, vel imp bile putat.* 2. Considera eas, licet dub rent, quis revolveret tam grandem la dem, tamen pergere, quia in Deo fi bant, ut discas etiamsi dum cœpisti tam emendare, vel mundum relinque difficultas, in lapide pœnitentiæ m vendo occurrat, vel timor ut non per veres in proposito, non diffidere; fid ti enim mox aderit Angelus, qui rem veat lapidem, id est, omnem difficul tem.

3. *Viderunt lapidem revolutum, & A geli dictum audierunt : (Iesum quæri Nazarenum crucifixum? Surrexit, non hic.)* Considera post Christum resusc tatum, Angelum revolvisse lapidem sedisse super eum, ut discas postquam s mel exierimus è sepulchro peccati mo

tal

s., debere deinceps sedere super lapi-
n, id est, carnem nostram comprime-
& subjugare, ne iterum nos detrudat,
concludat in sepulchro; Christus e-
n ita surrexit. 2. Considera, sepul-
um, in quo erat corpus Christi, desi-
re altare, in quo mysterium corpo-
& sanguinis Domini conficitur. Un-
si dignè ad hoc vis accedere: vide
xemplo trium fœminarum odorife-
virtutum aromata, & suavis unguen-
n orationis tecum deferas, 3. angelica
nsolatione dignos, qui cum debita
eparatione, & devotè corpori Chri-
communicant, & ad loca sacra, ubi
iquiæ Sanctorum sunt, peregrinan-
.

FERIA II. PASCHÆ.

De apparitione duobus discipulis facta.
Lucæ 24.

Christus apparuit duobus discipulis cùm irent in Emaus & de ipso colloquerentur mœsti, & tristes. Considera imò, cur Christus adjunxerit se illis. Id

enim fecit quod essent afflicti. De D
mino, enim scriptum est, quod sit c
illis, qui afflicto sunt corde. 1. quia d
pia loquebantur, nempe de ipso, p
miserat enim se in medio fore, ubi d
vel tres in nomine suo congregarent
2. ut ostenderet se fidelem amicum p
rum, qui neminem in necessitate de
rat. O quoties etiam dum pecco, Dor
ne, non deseris me? 3. Considera eum a
paruisse in habitu peregrino, ut cre
tibi pia loquenti, vel agenti eum ades
licet non agnoscas; deinde, ut discas p
regrinum te esse in terra, cujus conv
satio sit in cœlo. 4. eum quærere, cur s
mœsti? non quod nesciat, sed ut ipsi i
firmitatem suam fateantur, & sic recti
sanentur: sicut medicus ab ægro pe
morbi causam, ut congruam medi
nam faciat.

2. *Redarguit eorum incredulitate, & mysteria passionis & resurrectionis ... sis exposuit. (O stulti & tardi corde ... credendum in omnibus, quæ locuti su... Prophetæ. Nonne hæc oportuit pati Chri... stum, & ita intrare in gloriam suam*

onſidera hanc reprehenſionem non ex
,ut eos pudefaceret, ſed ex magno a-
ore profectam, ut errorem ſuum ci-
s agnoſcerent: ſtulti enim erant Ju-
i, quod ſine ſanguine putarent ſe
dimendos à Chriſto, cùm legis ſa-
ficia tam clarè id indicarint; ſtultior
rò eſt ſervus, qui aliam viam vult
gredi, quam Dominus, *Omnes qui
vivere volunt in Chriſto*, ait Apo-
lus: *perſecutionem patientur*. 2. Con-
era quanto cum amore JESUS me-
is inter iſtos duos, inceſſerit, decla-
is illis ſcripturas, & ſimul donans lu-
en eas intelligendi, & cor ad fidem
cendens. O quam felix fuiſſet anima
ea, ſi potuiſſet colloquium illud audi-
, & videre flammas ex ore Domini e-
mpentes

3. *Cum Ieſus fingeret ſe longiùs ire,
ègerunt eum manere ſecum? Fracto
item pane diſparuit. Ipſi autem ſubitò
Hieruſalem reverſi nuntiaverunt A-
ſtoli, quomodo vidiſſent eum, & in
actione panis agnoviſſent*. Cōſidera fin-
iſſe, ut probaret amorē eorum, & plus

accenderet desiderium se retinendi, a que hac charitate mererentur illumin ri, intus ardebant inter colloquium, fi fictionis folle flamma prodiit exteriu dum eum cogunt; ut discas pauperes peregrinos rogare & etiam cogere, officium charitatis acceptent. 2. cogi Deum, cum gratiam aliquam vis imp trare, velle non tantùm rogari, sed etia cogi, pugnando scilicet viriliter cont difficultates, nam scriptum est, à violen tis regnum cœlorum rapi. 3. perpend discipulos non esse illuminatos, dur Christum audirent, sed dum hospitio re cepto, cœnam apponerent. *Non enim au ditores verbi, sed factores justificantur* Deinde illuminatos in fractione panis ad ostendendam S. Eucharistiæ effica ciam.

FERIA III. PASCHÆ.

De apparitione discipulis congregatis facta. Luc. 24.

1. *STetit Iesus in medio discipulorum, & dixit: Pax vobis, nolite timere.* Considera,

dera, numquam Christum deserere nos,
uando in Societate bonorum mane-
us, sed stare medium, ut ducem inter
ilites, patrem inter filios, caput inter
nembra, ut mœstos soletur. 2. precari
acem, etiam illis, à quibus erat offensus
agiendo, quia Deus est pacis & conso-
ltionis, pacem, non quam mundus dat,
ed quam Angelus annuntiavit homini-
us bonæ voluntatis, pacem animæ cum
Deo, cum proximo, & cum seipso, quæ
onsistit in tranquillitate bonæ consci-
ntiæ. 3. hortari, ne timeant Judæos, qui
ccidere possunt corpus, sed eum, qui
nimam & corpus potest mittere, in ge-
ennam.

2. *Turbatis, quod putarent se spiritum
idere dixit: (Videte manus meas, &
edes, quia ego ipse sum) & ostendit eis.*
Considera antegresso terrore Aposto-
os in Christi notitiam venisse, quia ini-
ium sapientiæ est timor Domini: *Sine
imore* enim, ait Sapiens, *nemo justifica-
ur* Eccl. 1. vide quantùm laboret. Chri-
tus, ut discipulos certos reddat de sua
esurrectione: offert enim corpus suum,
licet

licet jam impassibile, videndum & ta gendum: offert manus perfossas, ut i citet ad pugnam, latus ut ad amorem alliciat: pedes, ut vocet ad perseveran tiam. Cicatrices retinuit, ut indicet nu quam se salutis nostræ depositurum m moriam.

3. *Deinde, cùm adhuc non crederer partem piscis assi & favum mellis com dit, & reliquias dedit eis.* Considera h militatem & charitatem Christi, ja gloriosi & regis regum, quod dignet cibum sumere cum pauperibus piscat ribus, ut eos lucrifaciat, ut discas ben volè & humiliter etiam cum pauperib conversari, si vis eos convertere. 2. co sidera mysterium, assus enim piscis f sacra ejus humanitas assata in veru cr cis: favus autem mellis, ejus divinit sua dulcedine pascens animas elect rum. Reliquiæ autem datæ sunt Apost lis, & nobis, in sacramento Euchariſti in quo iis quotidie verè & realiter fru mur.

IN OCTAVA PASCHÆ.

De apparitione discipulis facta præsente Thoma. Joan. 20.

STans Iesus in medio discipulorum, dixit: Pax vobis. Sicut misit me Pa-
r, & ego mitto vos. Accipite Spiritum
. Quorum remiseritis peccata, remittun-
ur eis. Considera, sicut Christus non
st missus in mundum, ad regnandum,
d ad patiendum, sic te, sive secularis,
ve religiosus sis, missum ad multa pa-
ienda pro Christo, & ad magnos labo-
es. 2. Considera Dei bonitatem, quòd
quoad peccata non velit aliud judicium
nstitui in cœlo, quam illud ipsum, quod
hic à sacerdotibus Apostolorum suc-
cessoribus instituitur in terra. Si ergo
vis effugere severum judicium Dei futurum, ne reformides judicium hominis peccatoris & infirmi, qui compati tibi potest.

2. *Post dies octo & Thoma dixit: Infer digitum tuum huc, & vide &c. & noli esse incredulus, sed fidelis. Et respondit*

dit Thomas : Dominus meus, & De meus. Considera incredibilem charit tem Christi, eumdem laborem pro so lius conversione Thomæ jam impe dentis, quem ante pro omnibus Aposto lis, ut certi essent de resurrectione, im penderat, ostendens se bonum pastore esse, qui relictis 99. quæsivit unam o vem in montibus errantem. Unius ani mæ conversio despicienda non est, cu Christus pro una paratus fuerit mor 2. attende & sapientiam, quod Thom non soli, ut fecerat Petro & Magdale næ, sed coram Apostolis apparuerit; i enim fecit, ut & Apostoli plus firmaren tur in fide, & in amorem Christi magi accenderentur. 3. cogita humilitatem stupendam Christi, quod voluit manus in latus suum mitti. O quomodo arsi cor Thomæ cùm mitteret eas in eam ardentem fornacem, & ideò in genua mox lapsus eum adoravit, clamans: *Deus meus.*

3. Dixit *Iesus Thomæ: (quia vidisti me, credidisti. Beati, qui non viderunt & crediderunt.)* Considera, quanto solatio nobis

obis esse debeat hæc sententia, quòd on minùs, beati simus nos, qui non vimus in carne Christum, si in eum creimus, quam Apostoli qui eum in carne derunt, & tetigerunt; & ratio est, quia nos credamus, major est difficultas, proinde & meritum, minor autem it Apostolis. Unde illud Gregorii, hoil. 29. in Evang. *Fides non habet merim; ubi humana ratio præbet experientum.*

DOM. III. POST PASCHA.

De bono Pastore. Joh. 10.

D*Ixit Iesus turbis: (Ego sum Pastor bonus. Bonus Pastor animam suam t pro ovibus suis.)* Considera omnes, i curam habent aliorum, esse pastores, superiores respectu subditorum, pamfamilias domesticorum; magistros, scipulorum; confessarios; pœnitenim; concionatores, auditorum; & iemlibet respectu suarum potentiam, & membrorum. 2. Considera, nunc bonum esse pastorem tui, vel tuo-

rum, cùm eos paſcis & regis verbo, emplo, & cibo corporali & ſpirituali vem verò bonam, cùm ſimplex es, milis, innocens, obediens, utilis in on bus aliis, & patiens in adverſis. 3. tur nimam tuam ponere pro ovibus, qu do contra lupos, mundum, & dæ nem, oves tuas intellectum, vol tatem, ſenſus cohibes; ne in peccat conſentiant, & potius vis mori, quan peccatum mortale per viſum v. c. vel ctum committatur.

2. *Mercenarius autem, & qui non paſtor, viſo lupo dimittit oves & fu* Conſidera, tunc te eſſe mercenariu quando in actionibus tuis bonis, ut co cionibus, lectionibus, frequentatio templi, quæris mercedem temporal vel gloriam, non Dei, ſed mundi, ut m gnus fias ſcilicet. 2. quando lupo ver ente, id eſt, tentatione carnis vel mun orta, non reſiſtis, non caſtigas, vel mo tificas carnem jejuniis, ciliciis, vigili ſed fugis omnem pœnitentiam, & ſin oves tuas vinci à malo tentationis devorari. 3. cogita te amittere nome

paſto

ſtoris & Domini, quia oves potius do-
nantur tibi quam tu illis. *Qui enim*
ccat, ſervus eſt peccati. Joan. 8. ac pro-
de & carnis ſuæ, à qua per peccatum
ritus vincitur.

3. *Ego cognoſco oves meas, & cognoſcũt*
meæ. Et alias oves habeo, quæ non ſunt
hoc ovili, quas oportet me adducere.
nſidera bonorum paſtorum eſſe co-
oſcere & diligere oves, cognoſcique
diligi ab ovibus, itaque bonum te tui
torem fore, ſi bene cognoveris tei-
m tuarumq; virium imbecillitatem,
perfectiones & lapſus quotidianos, in
que per examen inquiſieris: tunc au-
nte agnoſci & dili gi ab ovibus tuis,
ſt, potentiis animi & corporis, quan-
orationi & voluntati ſubjectæ erunt.
ogita, ſi bonus paſtor eſſe velis, &
deas etiam ad ovile Eccleſiæ Catho-
e adducere hæreticos, & infideles do-
nâ, & exemplo vitæ ſanctæ.

DOM. III. POST PASCH

Modicum & non videbitis me. Joan.16.

1. D*Ixit Iesus discipulis: Modicum jam non videbitis me: & ite* *modicum, & videbitis me.* Consic Dominum hic prædicere passionem am quam Apostoli fugerunt, & resu ctionem, post quam iterum eum vi runt: solet enim Dominus ideò tri prædicere, ut jacula prævisa minùs f ant, & mox addere læta, ne tentati succumbant. 2. bonis & piis primum ciari & evenire tristia, postea autem l & jucunda: contra verò malis & m danis, priùs jucunda, tum tristia; pec tores enim consolationem suam q rentes in hoc mundo pòst ardebũt ig bus sempiternis, pii verò qui hîc pe cutionem patiuntur, posteà gaudeb in cœlo in æternum.

2. *Cognoscens Iesus quòd vellent in rogare quid sibi vellet,* Modicum, *Amen,* inquit, *dico vobis, plorabitis,*

fleb

bitis vos, mundus autem gaudebit, sed istitia vestra vertetur in gaudium, si-ut mulieris tristitia post editum partum. onsidera Domini bonitatem nos præ-enientis, quando bonam habemus vo-intatem aliquid petendi. 2. officium i hominis in hac lachrymarum valle, um Dominum non videmus esse, flere plorare potiùs quam gaudere, idque iplici de causa 1. propter peccata, quia lis Christum fugamus & crucifigimus. . propter tentationes continuas à car-e, mundo, dæmone. 3. ob passionem Christi, dum ea meditamur. Omnes e-im hæ tristitiæ vertuntur in gaudium, uia salutem stabilem operantur teste Apostolo. 3. modicam esse tristitiam no-trâm, quia tempus hujus vitæ ita breve st ut umbræ, vapori, & momento com-paretur in Scriptura.

3. *Iterum videbo vos, & gaudebit cor vestrum, & gaudium vestrum nemo tol-let à vobis.* Considera, pro brevi & mo-mentanea tribulatione, si patienter eam sustineas, te recepturum à Deo, non con-solationem solùm & gaudium, sed etiam

 regnum

regnum æternum; nam dicit Paulus: *quod in præsenti est momentaneum & le-ve tribulationis nostræ, supra modum in æternum gloriæ pondus operatur in nobis.* 2. Corinth. 24. è contrario mundum pro brevi & momentanea consolatione, qu[i] habet in peccato mortali excruciandum pœnis æternis, unde Job ait: *Ducunt in bonis dies suos, & in puncto ad inferna descendunt* Et Abraham ad Epulonem. *Fili recordare, quia recepisti bona in vita & Lazarus similiter mala: nunc autem hic consolatur, tu verò cruciaris.* Luc. 15.

DOMINICA IV. POST Pascha.

Vado ad eum qui misit me. Joan. 16.

1. D*Ixit Iesus discipulis. Expedit vobis ut ego vadam ad Patrem. Si enim non abiero, Paracletus non veniet ad vos.* Considera Christum prænuntiare gloriosam suam ascensionem in cœlum, & Spiritus sancti, post eam, missionem; nempe in visibili forma, & pleniore abundantia, ut disceres, sicut ille post passionem

onem glorioso corpore & anima a-
endit in cœlum, æterna felicitate cum
nctis ibi fruiturus, sic te, si sancte vixe-
, & pro Christo multa passus fueris,
rpore & anima assumendum in cœ-
m. 2. ut accipias magnam gratiam
iritus sancti debere te animum ab-
ahere à lacte materno, hoc est, con-
lationibus spritualibus, quas solet
eus initio conversionis tyroni conce-
re, & parare te ad desolationum cru-
m ferendam, ideò enim Christus di-
ipulis carnalem pręsentiam suam sub-
axit, ut Spiritus sancti gratiâ, quâ
m gaudio etiam dura ferrent, frueren-
r.

2. *Spiritus sanctus arguet mundum de
eccato, justitiâ & judicio.* Considera,
oc fuisse signum adventûs Spiritus san-
ti in Apostolos, quòd cum antè timidi
ssent, & ad vocē ancillæ cum Petro ter-
erentur, metu omni remoto Christum
rædicarint, & mundum, id est, malos
omines audacter arguerint: Primò
le peccatis, quòd converti nollent. Se-
undò de justitia, quod crederent qui-

 dem,

dem, sed vitam non agerent sancta Tertiò de judicio, quia in nulla re fa lius peccant homines, quam temerè j dicando de aliis. Unde Christus; *Nol. judicare & non judicabimini* Cogita te quoque fore spiritum Dei, si mundu de his argueris.

3. *Adhuc multa habeo dicere vobis, s non potestis portare modò. Cùm autem v nerit ille Spiritus veritatis, docebit v omnem veritatem.* Considera Dei bon tatem non plura nobis imponentis, qu ferre possimus, & ad captum omniu se accommodantis: quod non facit car & mundus, plura sæpe exigens à suis quam portare queant. 2. cogita, quamvi multum nobis profecisse sæpe videamur, tamen multa adhuc deesse. 3. quant te faciat Christus, quod, non solùm seipsum totum, id est, corpus, animam & sanguinem, sed etiam Spiritum sanctum suum promittat, mansurum tecum in æternum, ne erres, vel labaris.

DOM.

DOM. V. POST PASCHA.

Orandum esse Patrem. Joan.16.

JEsus *dixit discipulis. (Amen, amen dico vobis, si quid petieritis Patrem in omine meo, dabit vobis.)* Considera, uantopere Christus exoptet colloquium hominis spirituale, quod fit per rationem, sic ut prēmiū promittat cum naxima asseveratione, nempe se daturum quidquid petitur. Longè alius est nos Principum hujus sæculi, qui ad colloquium suum non solùm alios non initant, sed neminem ad illud admittunt, nisi divites & quidem ab aliis multis rogati. Argüe & tuam cæcitatem, quod pluris facias sæpe colloquium cum Principe terreno, quam cum cœlesti.

2. *Petite & accipietis, ut gaudium vestrum sit plenum.* Considera, hinc colligī, quid petendum sit tibi à Deo, nempe unde haurire possis gaudium plenum & perfectum, cùm ergo gaudium perfectū & solidum non sit in bonis hujus mundi, divitiis, honoribus, voluptatibus, aliisq; caducis rebus & temporalibus, ea utiq; petenda

petenda non ſunt: ſed tantum bona
terna, hoc eſt, ſalus noſtra, & quæ ad i
nos deducunt, ut Dei gratia, ſolidæ v
tutes, humilitas, charitas, patientia, &
aliaque excellentia dona: dedecore eni
afficit magnum Principem, qui exig
dona ab eo poſtulat.

3. *In illo die in nomine meo petetis:* e
nūc dico vobis quia ego rogabo Patrem i
vobis; ipſe enim Pater amat vos, quia v
me amaſtis. Conſidera, optimam ratio
nem orandi eſſe petere à Patre cœleſ
aliquid nomine Chriſti, vel per paſſio
nem & merita Chriſti, quia id indicat hi
verbis, Patri perinde eſſe, ac ſi Chriſtu
ipſe pro nobis oraret. 2. magno ſolati
nobis eſſe debere, quòd diſcipuli Chriſt
tam cari ſint Patri cœleſti, ut nec opu
habeant oratione Chriſti in cœlo, lice
Chriſtus, ut homo, etiam nunc ibi inter
pellet pro nobis, ut docet non ſemel A-
poſtolus *Rom.* 8. & *Hebr.* 8. & 9. imò *S. Ioa.*
1. *epiſt. cap.* 2. vocat eum advocatum no-
ſtrum.

IN FESTO ASCENSIONIS.
Marci 16.

1. *Christus recumbentibus undecim discipulis exprobrat incredulitatem, mittit in totum orbem ad prædicandum, promittit credentes signa facturos.* Considera, clementiam Christi toties quovis tempore, loco, & occasione se videndum exhibentis, ut crederent resurrexisse; dicitur enim duodecies apparuisse variis, & nunc in mensa, ut discas quovis loco, si invocetur, nobis cum adesse. 2. nota Christum exprobrare incredulitatem, ut discas acri reprehensione dignos, qui vacillant in fide, quia fides est fundamentum totius ædificii spiritualis, quo nutante omnia vacillant. 3. expende, Apostolici spiritus & officii esse, non uno loco, sed ubiq; Evãgelium prædicare: fideliũ autem esse signa facere, id est, dæmonia ejicere, linguis novis loqui, serpentes tollere, agris manus imponere, h.e. tentationes vin-

ceré, ſpiritualia loqui, detractores a
guere, à peccatis alios avocare.

2. *Dominus Ieſus aſſumptus eſt in ce-lum. & ſedet à dextris Dei.* Conſide primò, quanta affabilitate in monte Oli-veti jam congregatos Apoſtolos & in primis matrem Chriſtus ſit allocutus, benedixerit: illi autem flentes ad eju pedes prociderint, eos oſculãtes. 2. quo modo elevatis manibus ſenſim à terra levatus ſit, hilari & ſereno vultu coro na regali ornatus, ſanctorum Patrum limbo choro ſtipatus, cantantibus undi que Angelis, Apoſtoliſque in genua pro ſtratis benedixerit, quomodo aperti cœlis mox innumera turba Angelorun obvia ei proceſſerit, & ad thronum cœ leſtis Patris adduxerit. Vide, ut pater fi-lium ſe reverenter inclinantem amante complexus ſit, & ad dexteram ſuam col-locârit, ut diſcas, tecum idem agendum, ſi conſtanter in vita pia & ſancta perſti-teris.

3. *Duo viri in veſtibus albis tunc di-xêre Apoſtolis: Viri Galilæi, Hic Ieſus, qui aſſumptus à vobis in cœlum, ſic veniet,*

ſicut

cut vidistis euntem in cœlum. Conside-
a, quomodo Deus per Angelos, *Acto-
um* 1. illos statim lætis misceat tristia, ut
icut pii confirmantur in vita sancta,
uando cogitant de hac Christi ascensio-
ie & gloria, ita mali deterreantur à vita
rava, quando audiunt eum cum eadem
najestate non benignum, sed terribilem
editurum ad extremum judicium.

DOMINICA POST ASCENSIONEM.

Cum venerit paracletus. Joan. 15. 16.

1. Dixit Iesus discipulis: (Cum venerit Paracletus Spiritus veritatis qui à Patre procedit, ille testimonium perhibebit de me, & vos testimonium perhibebitis, quia initio mecum estis.)* Considera inde constare te, vel alium Spiritum Dei habere, si nempe sit paracletus, id est, consolator afflictorum, verboque & opere misericordiæ viscera miseris ostendat. 2. si veritatis ita amans, ut etiam mendacia jocosa & officiosa, omnesque

fictiones horreat, non aliud corde, al
ore loquitur omnis doli expers. 3. si
emplo Apostolorum, posito omni n
tu. ubique veritatem fidei à SS Patrib
acceptam, pro talento accepto, dum c
casio tulerit, cum zelo tueatur, nec p
tiatur injuriosum aliquid dici in Ch
stum, Sanctos, Ecclesiam & Christi V
carium.

2. *Hæc locutus sum vobis ut non scan
dalizemini. Absque Sinagogis facient vo*
Considera summam solicitudinem
amorem Christi in discipulos, tam s
dulò & crebrò eos moventis de futuri
persecutionibus, & odio summo Ju
dæorum in ejus secuturo, ne ideo va
cillarent in fide, vel cogitarent se à Chri
stò deceptos. Ut discas, si quando alio
vel docebis vel eorum curam geres, om-
nem laborem impendere, ut à fide, vel à
sancta vita inchoata deficiant, monere
etiam proprium, piorum esse multa pa-
ti, idque Deum permittere, ut major il-
lis cedat corona in cœlo.

3. *Venit hora, ut omnis qui interficit
vos arbitretur obsequium se præstare*
Deo;

ro. Considera, sicut infideles hæretici itant se rem grat ssim im Deo facere, si occidant Catholicos, cùm faant ingratissimam, ita te velle tendere in contrarium, & petere gratiam à eo ita proficiendi, ut possis aliquan- sanguinem data occasione pro fide atholica profundere, quod constat, saificium Deo esse gratissimum, ut hristus hoc ipso sermone, *Ioan.*1. delarat dicens: *Majorem charitatem nemo abet quam si animam ponat pro amicis is.*

N FESTO PENTECOSTES.

*De missione Spiritus sancti. Act.*2.

DVm *complerentur (ait sanctus Lucas) dies Pentecostes, erant omnes Apostoli, B. Virgo & alii pariter in eodē loco.* Considera, quam ardentes fuerint die quinquagesimo, B. Virginis & reliquorum 120. preces, imò Christi in cœlo, qui promiserat se rogaturum pro illis: quanta ipsius Spiritus sancti, qui est ipse amor,

amor, propensio, ut totum se effunde pleno copiæ cornu in illos innumerabilibus gemitibus à mane usq; ad nona horam interpellantes. 2. quomodo ta dem patefactis cœli catharactis se cu ingenti vento, tonitru, imbre, luce, ign que effuderit, omnesque mox incredib gaudio gestierint, & igne interno accen in Dei laudes eruperint. 3 cogita ide Spiritum sanctum non potuisse diu a illis abesse, quia pariter erant in eode loco non solùm, sed cor unum & ani mam unam habebant: Spiritus sanctu enim uti est amor & unio Patris & Filii ita non potest non amare unionem.

2. *Factus est repentè de cœlo sonus, tam quam advenientis spiritus vehementis & replevit totam domum, ubi erant se dentes.* Considera, proprium esse Spiritus sancti non tardè, sed repentè omni: facere, repentè creat animas, vocavit Apostolos, convertit Paulum, latronem, S. Antonium. *Nescit tarda molimina*, ait Ambrosius. *Spiritus sancti gratia.* 2. vehementer cum sono agere. Post ventum magnum solet sequi tonitru, fulgur, plu-

via.

ia.Sic Spiritus S.movet corda ad con-
ritionem,lachrymas, clamorem, pœni-
entiam, 3. totam animam,intellectum,
oluntatem , potentias cæteras replet,
uando vacuæ sunt aliis terrenis deside-
is.4.requiescit super humilem & quie-
um, *Isai.ult.* habentem pacem in con-
cientia sua,& quasi sedentem.

3. *Et apparuerunt dispertitæ linguæ su-
er singulos tamquam ignis, & cœperunt
qui variis linguis.* Considera,sicut quã-
lo domus intus ardet; ignis erumpit per
enestras & tectum, sic, quando cor A-
ostolorum erat accensum Spiritu san-
to,ignis erupit per capita eorum : quia
piritus sanctus, sicut nec ignis, potest
sse otiosus,ut discas non habere te Spi-
itum sanctum,nisi quando bonis & san-
tis propositis animi,respondent opera.
Bonus enim homo de thesauro cordis
ui profert bona, ait Christus *Luc.*6. Et
deò Apostoli igne illo accensi, non am-
plius timuerunt , sed egressi cœnaculo
palam omnibus Christum annuntiârũt,
ta ut putarentur ebrii.

II. ME-

II. MEDITATIO DE Evang.

Si quis diligit me. Joan, 14.

1. CHristus dixit discipulis: *Si quis diligit me sermonem meum servabit & Pater meus diliget eum, & ad eum veniemus, & mansionem apud eum faciemus* Considera, miram charitatem Christi, imò totius S. Trinitatis erga nos, licet peccatores & indignos; quod pro exigua dilectione nostra, vicissim velit nos diligere, ad nos quasi cœlo relicto venire, nobiscum colloqui, conversari, & manere, modò à peccato mortali, quo solo repellitur, abstineamus, 2. incredibilem cæcitatem nostram, quod tam facilè sermonem & mandata ejus, cum gravia non sint, teste S. Joanne, prævaricemur, & calce quasi S. Trinitatem ex domo cordis nostri ejiciamus, cùm non solum mandata, sed etiam consilia omnia Christi præstare deberemus, ut gratiam tanto beneficio rependeremus.

2. *Pacem relinquo vobis, pacem meam*

vobis. Non quomodo mundus dat, ego *vobis.* Considera pacem nato Chri- nuntiatam ab Angelis, nunc verò tamenti loco eam Christum relin- ere discipulis, & post resurrectionem ndem illis congregatis precatum, æ pax est genuinus affectus charita- Dei & proximi, ex qua tota lex pen- t & Prophetæ. 2. Christum relinquere cem, non mundi, neque carnis, sed ei & Spiritus, quæ triplex est. Una m Deo, quando cavemus peccata, æ sola faciunt nos Deo inimicos. Al- ra nobiscum, quando caro obedit ra- oni & spiritui; & conscientia est quie- . Tertia cum proximo, quando injurias bis factas ignoscimus, eique facimus, od nobis factum vellemus, Mundi x est contraria.

3. *Veniet Princeps mundi hujus, & me non habet quidquam. Sed ut cog- scat mundus, quia diligo Patrem, & ut mandatum dedit mihi Pater, sic fa-* o. Considera, Principem mundi, id est, abolũ, qui est princeps omnium malo- m nihil potuisse contra Christum, quia

quia nullum in eo peccatum fuit, ut (cas eumdem minus juris habere in quo purior à peccato fueris. 2. nota Ch ſtum loqui de mandato, quod habuit dimendi nos per paſſionem: tantus en amor fuit in illo obedientiæ, ut non lùm voluerit pati pro nobis ex charita ſed etiam optarit id ſibi mandari. U de S. Bernard. ait eum perdidiſſe tam, ne perderet obedientiam. *Ad m templi c.13.*

FERIA II. POST PENTECOSTE

Sic Deus dilexit mundum. Joan.3.

I. J*Eſus dixit Nicodemo: (Sic Deus d lexit mundum, ut filium ſuum unig nitum daret, ut omnis qui credit in eu non pereat, ſed habeat vitam æternam* Conſidera, non vulgarem, ſed ineff bilem fuiſſe dilectionem Patris erg nos, quod dederit nobis filium ſuun primò enim hoc ipſo dedit donum in finitum, & quo majus dare non pc tuit, quia dedit Deum, imò ſeipſum.: ita dedit ut non tantùm homo haber

Deun

eum; sicut Angeli sancti habent Deum, d etiam homo sit factus Deus omni- otens; sapientiæ & & scientiæ infini- e in Christo. 3. dedit eum mundo, id t, hominibus peccatoribus, suis ini- iicis. 4. dedit illis, ut pœnas quas iere debebant pro peccatis in se susce- erit, ut paupertatem, famem, sitim agella, mortem turpissimam. Quo- nodo autem tu tantum amorem repen- les?

2. *Non misit Deus filium suum ut ju- licet mundum, sed ut salvetur mundus per ipsum.* Considera, immensam Dei :lementiam & bonitatem; ut cùm om- nes homines à principio mundi nascan- tur in ira Dei, æterna damnatione digni, & inimici Dei: tamen ne unum quidem velit perire, & judicari, id est, damnari, sed omnes cupiat salvari, & revera pri- mum auctorem peccati Adamum pro- toplastum à salute non excluserit.

3. *Lux venit in mundum, & dilexe- runt homines magis tenebras, quàm lu- cem. Erant enim opera eorum mala.* Con- sidera, quòd tam multi homines in mun- do è

do è tenebris, id est, à peccatis infidelitatis, & aliis non emergant ad lucem, id est, credant in Christum, vel Catholicam fidem inspiciant, non ex Dei voluntate accidere, quasi aliquos reprobarit, vel sufficientia ad salutem auxilia non dederit, sed ex perversa voluntate ipsorum, quia amant magis vel hæresim suam, vel pristinum vivendi modum. 2. considera, hominem esse causam sæpe impœnitentiæ, ut non resipiscat, quando tamdiu se assuescit malis operibus, ut callum obduxisse videatur.

FERIA III. PENTECOSTES.

Ego sum ostium. Joan. 10.

1. DIxit *Iesus discipulis: Qui non intrat per ostium, fur est & latro: qui autem intrat pastor est ovium.* Considera, ostium esse Christum ejusque doctrinam & vitam, ovile esse Ecclesiam, religionem, vel sodalitatem aliam piam, oves esse subditos vel discipulos, qui ab aliis reguntur vel docentur, qui debent esse

simpli-

mplices, obedientes, & amore sociis
onjuncti: Pastorem esse superiorem,
ræfectum, Magistrum; fures & latro-
es, mundum, carnem & dæmonem, qui
er ostium non intrant, quia docent con-
aria doctrinæ & vitæ Christi, ut occi-
ant animam & trahant ad æternam per-
itionem.

2 *Pastori ostiarius aperit, & oves vo-
em ejus audiunt, & proprias oves vocat
ominatim, & educit eas, ante eas vadit,
& oves illum sequuntur, quia sciunt vo-
em ejus, alienum autem fugiunt, quia
on norunt vocem.* Considera, quæ sunt
roprietates boni Pastoris, 1. ut ostia-
ius, id est, Spiritus sanctus ei viam ape-
iat, non caro, non gloria vel utilitas
ropria. 2. ut subditi ei obediant, 3. ut
orit eas intrinsecus & extrinsecus, au-
liendo confessiones, ad se vocet, & al-
oquatur. 4. ut educat ad pascua con-
ionum, frequentationis sacramento-
um. 5. ut exemplo vitæ sanctæ præeat.
6. ut ejus doctrinam subditi probent. 7.
estentur contrariam hæreticorum,
nundi, dæmonis.

3. Ego

3. *Ego sum ostium, per me si quis troierit, salvabitur, & ingredietur & gredietur; & pascua inveniet. Fur venit nisi ut furetur, & perdat. Ego ni ut vitam habeant, & abundantiùs beant.* Considera; tunc te fore optimam ovem in ovili, si doctrinam, vitam, & passionem Christi sedulò expendas, & in omnibus imiteris, si enim per eam ingrediaris in ovile, quiescas orationi, ac contemplatio divinarum rerum vaces cum Magdalena, sive egrediaris cum Martha ad juvandum proximum, uberrima pascua invenies, quibus reficias spiritum, 2. autem aliunde, id est, obsequendo suggestionibus dæmonis, carnis, sociorum malorum, irrepas in ovile, spoliaberis omnibus donis & gratiis & insuper in anima perderis; quia illi sunt fures & latrones.

IN FESTO TRINITATIS.

De Nicodemo & regeneratione. Joan.3.

Nicodemus Princeps Iudaeorum, cognitis miraculis Christi, nocte eum iit, instrui ab eo desiderans. Conside-, bona fortunæ non esse magnifacien-,cum hunc Nicodemum nobilitas geris, & doctrinæ præstantia, (erat enim larisæus) impedierint quo minus pan auderet sequi Christum. 1. nota saentiam Christi, neque ruditatem ejus uia ex signis factis collegit Christum ntum esse prophetam) neque timiditem statim reprehendentis, sed post tectam majorem ignorantiam, cùm xit: *Tu es magister in Israël & hæc igras?*

2. *Dixit ei Iesus: (Nisi quis renatus erit ex aqua & Spiritu sancto, non potest trare in regnum Dei.) Quod natum est carne, caro est, & quod natum est spiritu, spiritus est.* Considera, Chrium præcipua fidei capita hic tradere

illi, ut de baptiſmo S. Trinitatis (nom
nat enim Patrem, Filium, & Spiritu
ſanctum) de pœnitentia, de Incarnati
ne, de ſigno Crucis & paſſione, de A
cenſione in cælum, de vita æterna. 2. co
ſidera te, ſicut dum eſſes infans, non p
tuiſti ſalvus fieri, niſi per baptiſmum r
naſcereris ex aquæ elementaris abluti
ne, & gratia Spiritus ſancti, ſic neq
nunc poſtquam relapſus es vel in unu
peccatum mortale, poſſe te venire ad r
gnum Dei, niſi renaſcaris & renove
per pœnitentiam ex aqua lachrymaru
id eſt, contritionis, & abſolutionis ſ
cerdotis, qua confertur gratia Spirit
ſancti. Deinde niſi ſecundum ſpiritum,
non ſecundum carnem deinceps vita
inſtituas. *Quod enim eſt ex ſpiritu, ſpi
tus eſt Si ſpiritu vivimus*, ait Apoſtol
ſpiritu & ambulemus. Gal. 5.

3. *Sicut Moyſes exaltavit ſerpent
in deſerto, ita exaltari oportet fili.m hom
nis, ut omnis qui credit in ipſum, non
reat.* Conſidera, Chriſtum loqui de
crucifixione futura: nihil enim ſæp
vel clarius præfiguratum vel prædict

à Pr

Prophetis fuit, quàm Christi passio, & ideò Eunuchus reginæ Candacis intellecto loco Isaiæ de passione, mox conversus est, & à Philippo baptizatus. 2. Expende, cur Christus in extrema cœna Eucharistiam etiam confici voluerit in commemorationem suæ passionis, nisi ut discas nihil æquè ad conversionem peccatoris, & vitam sanctam instituendam, ad pœnitentiam, ad gratias continenter Deo agendas posse movere, ac meditationem crucifixionis Christi. Nec mirum, quia per illam omnes prophetiæ impletæ sunt, & ideò dixit, *Consummatum est*. 3. considera vocem, *oportet*, nec enim tantùm oportuit, quia prædictum fuit, sed quia ab æterno ita filius Dei decreverat, & Pater ut fieret, ex mero amore in nos, mandaverat. O incredibilem S. Trinitatis erga nos indignos amorem!

MEDITATIO II.

De mysterio S. Trinitatis.

1. COnsidera, cur Deus mysteriu S. Trinitatis, & alia nonnulla, u Incarnationis, Eucharistiæ, Re surrectionis noluerit a nobis intellig imò etiam rebus creatis naturales qua dam indiderit proprietates, quæ nullo in genii humani studio capi in hac vita que ant. Nimirum, ne si omnia caperemus animo plus æquo extolleremur: & ex emplo Luciferi, cum suis, nimiùm de sci entia elati, in barathrum rueremus, ut es semus humiles, & ignorantiam confite remur, ut cognosceremus nos ipsos, u captivando intellectum plus subjicere mur Deo, soli illi tribuendo scientia omniumque rerum gloriam, illaq; sub jectione, credendo illi, plus meremur sic ut meruit Abraham: qui quo minus scire studuit, quid præciperetur, vel cur, hoc gratior Deo effectus est

2. Considera, quid credendum sit de S. Trinitatis mysterio, nempe tres esse

esse in divinis personas re inter se distinctas, Patrem, Filium, & Spiritum sanctum, unam verò numero naturam Deitatis, ac similiter unam omnipotentiam, æternitatem, immutabilitatem, immensitatem, majestatem & gloriam, intellectum, voluntatem, sapientiam, bonitatem, & cætera, quæ in Symbolo Athanasii habentur. Quare tota Trinitas potest dici, Unus Deus in natura, omnipotentia, &c. Trinus in personis. Unde discis, quanti facienda sit bonorum societas, nam Deus cum natura unus sit, tamen societatem habuit plurium. 2. societatem eò perfectiorem esse, quò major inter socios est unio. Unde in prima societate Christianorum post acceptum Spiritum sanctum tanta erat unio, ut omnium esset cor unum & anima una. At in Trinitate non est solum intellectus, voluntas, potentia, sapientia, bonitas, sed etiam natura una.

3. Considera, omnes homines creatos esse ad imaginem & similitudinem Dei, & S. Trinitatis, quia in omni-

una est anima spiritualis, & tres spirituales potentiæ, intellectus, voluntas, & memoria, imò in omnibus creaturis vestigium relucet SS. Trinitatis. In omnibus enim est aliqua natura, vis vel potentia, ac operatio. Et quod eo plus est & mirabilius S. Trinitas existit in omnibus creaturis etiam vilissimis secundum essentiam, præsentiam & potentiam, & nisi esset, omnes in nihilum reciderent. *In Deo enim vivimus, movemur & sumus*, ut dicit Apostolus: Quod certè non facit, nisi quia intimo amore omnes creaturas, quatenus bonum aliquod in illis est, prosequitur. Cur ergo vicissim non amabimus, non complectemur creatorem & SS. Trinitatem.

IN FESTO CORPORIS CHRISTI.

Joan. 6.

1. D*Ixit Iesus turbis: Caro mea verè est cibus, & sanguis meus verè est potus.* Considera ineffabilem filii Dei amorem

norem erga hominem, primò factus est
omo, ut in unam hypostasin se illi uni-
t. Deinde ut singulis hominibus esset
ctissimè conjunctus, excogitavit car-
em suam dare nobis in cibum, & sangui-
em in potum, quid autem conjunctius
bi potest esse cibo, cùm in substan-
am tuam mutetur? 2. nobilitatem hu-
s cibi, nec enim in Eucharistia da-
r nobis panis de furno, nec panis An-
elorum manna, sed verè caro Christi,
iò totus Christus cum carne, sangui-
e, anima, divinitate, & immortalis,
t nunc est in cælo. 3. delitias ejus,
am si manna mutabat saporem juxta
ujusque voluntatem, quid erit in hoc,
ujus manna fuit umbra? In Christo fuê-
t omnes thesauri sapientiæ, ergo & de-
tiarum.

2. *Qui manducat meam carnem, &
ibit meum sanguinem, in me manet, &
go in illo.* Considera, eximium sa-
ræ communionis fructum, nempe,
t sicut palmes viti & membra corpo-
is capiti, sic homo adhæreat Christo,
& ab eo, sicut membra à capite, vitam,

nutrimentum , motum, & alia auxi
accipiat ; imò ut ſit velut ſpong
miſſa in magnũ vas aquæ , ut enim i
intus & extra abundat aqua: ita qui Ch
ſti ſanguinem bibit, intus à Deo repl
tur , & foris à Deo protegitur, qu
in Deo manet , & Deus in ipſo. A
talis homo meritò nihil cogitare d
beret niſi Deum, ſicut qui in medio m
ri eſt ,nihil undique niſi mare.

3. *Non ſicut manducaverunt patr*
veſtri mãna, & mortui ſunt. Qui mandu
cat hũc panem, vivet in æternum. Co
ſidera hic modum, quo ad dignam com
munionem parare te debeas nemp
ut neque cum nauſea, neque cum mu
mure, neque ex conſuetudine, nequ
coactus ad illam accedas , hæc enim
veteribus ſumentibus manna arguu
tur, ſed magno deſiderio & fame in
bibendi Spiritum Chriſti. Quo enim
majori cum fame & ſiti acceſſeris , ho
melius ſapiet cibus, cibus autem, qu
magis ſapit, eò magis nutrit. 2. Conſi
dera, nullam aliam cauſam ariditatis tu
& parvi profectus in virtute eſſe, quam

quò

od non accedas cum hac ſancta fa-
t; qui enim dignè accedit, vivet in
ernum, id eſt, ſemper proficiet, &
elior evadet.

DOM I. POST TRINIT.

De divite & Lazaro. Luc. 16.

D*Ixit Ieſus turbis. Dives ſplendidè vivens, & nihil mẽdico cõferens mortuus eſt, & ſepultus in inferno.*
onſidera diviti nullũ nomen dari, quia
ipiorum nomina delentur de libro
tæ: & nulla eorum poſt mortem etiam
mũdo remanet memoria. 2. tribus
tiis eum deditum fuiſſe ſuperbiæ,
ia byſſo indutus; intemperantiæ,
ia ſplendidè epulabatur quotidie;
avaritiæ, quia nec micas dedit pau-
ribus, ut diſcas cavere pretioſas ve-
es in quocumque ſtatu, lautitiam in ci-
o, & crebram ebrietatem, deinde tena-
tatem in dando aliquid egenis, vel aliis
peribus miſericordiæ præſtandis, ne
riculum incurras damnationis. 3. fuiſ-
ſepultum in inferno, ut intelligas,

 infer-

infernum esse locum sub terra profu
dissimum, plenum tenebrarum & hc
roris, ex quo nulla sit redemptio, vel
ditus.

2. *Mendicus nomine Lazarus, ul
ribus plenus ne micam quidem à div
exorans, post mortem ab Angelis de
tus est in sinum Abrahæ.* Cosidera, n
men piorum mendicorum, quos mu
dus non agnoscit apud Deum in perp
tua vigere memoria, sicut nunc viget L
zari in Ecclesia per 1500. annos. 2. co
sidera, Lazarum hunc non ob mi
rabilem hanc inopiam & miseriã sal
tum, sed ob patientiam in ea tolera
da, unde disce amare potius paupertat
quàm divitias, & paupertatem quid
voluntariã, quia pauperum spiritu Ch
stus ipse dicit esse regnũ celorum. It
vitilitatem vestitûs, vulgares cibos,
junia, aliasq; afflictiones carnis, sa
tatem non pluris facere, quã ægrit
dinẽ, quia ulcera plus profuere sal
Lazari, quàm sanitas diviti.

3. *Diviti ex inferno implorãti opem
braham respondit: Fili, recordare q
re*

*pisti bona in vita tua, & Lazarus ma-
nunc autem hic consolatur , tu verò
ciaris.* Considera, sicut nullum ma-
n bonum irremuneratum manet
ad Deum, sic nullum malum mane-
mpunitum, sive in hac vita, sive
futura, Deus enim est justus judex,
ldens unicuique secundùm opera
, ut sæpe Scriptura loquitur. Quo
isu B. Paulus dicit, quæ homo hic
ninat, alibi messurum. 2. neminem pos-
simul hic lætari, & alibi, ut clare hic
statur Abraham: nam dives hic læta-
s, alibi cruciatur: contrà Lazarus hic
uciatus, alibi consolatione verâ
uitur. Unde & Dominus dixit: *Væ
obis divitibus, qui habetis consolatio-
em vestram. Væ vobis qui ridetis, quia
igebitis.* Luc. 6.

DOMIN. II. POST TRINIT.

De cœna magna. Luc. 14.

*Dixit Iesus discipulis: Homo qui-
dam ad cœnam magnam per servũ
nvitavit multos.* Considera, hominem
illum

illum esse Christum Deum & hom
nem, cœnam verò gloriam cælesten
ut enim coena datur iis, qui die lab
rant: sic gloria illa dabitur illis, qui str
nuè in hac vita usque ad mortem p
nomine Christi sudarunt. Unde sicut o
perarii post laborem anhelant ad co
nam, ita nos ad illam anhelare deb
re. 2. dici magnam. primò ob omniu
rerum copiam, delitias, & satietate
ibi futuram. 2. ob convivarum multitu
dinem, & varietatem, id est, omnes An
gelos, & Sanctos, Prophetas, Aposto
los, Martyres. 3. ob duratione perpe
tuam in omni securitate. 4, ob socie
tatis iucunditatē: erunt enim omnes cō
junctissimi, lætissimique, animâ, & cor
pore splendidissimi.

2. *Et cœperunt simul omnes se excu
sare.* Considera triplex hominū genu
se excusare Primi sunt emētes villas
id est, qui magni, potentes, docti vide
ri volunt. Secundi ementes juga boum
quinque, qui plus æquo opibus cōge
rendis, vel eruditione comparanda s
occupant. Tertii, ducentes uxorem, qu
nimi

imiùm dediti sunt carnis voluptati-
us, ebrietati, ludis, suo judicio & pro-
riæ voluntati 2 considera fælices esse
ligiosos, qui per tria vota hæc impedi-
ienta tria facilè removere queunt,
imum per obedientiam, secundum
r paupertatem, tertium per castita-
m.

3 *Tunc iratus paterfamilias, jussit ser-
um ex plateis, viis, & sepibus quoscum-
ue pauperes, debiles, cæcos, & claudos
vocare, imò cogere, ut impleretur do-
us tota.* Considera, sæpe valdè peri-
losum esse inspirationi divinæ, quâ
quando invitamur ad vitam piam &
nctam, non satisfacere; sed se excu-
e, quia verendum est, ne alius acci-
it coronam nostram, nobis exclu-
. 1. considera regni cælestis convivio
tos esse *pauperes*, qui vel nihil pro-
um habent ut religiosi, vel divitias
ntemnunt, victu & amictu contenti,
inde *debiles*, qui suis viribus non fi-
nt, sed gratiæ Dei. Tum *cæcos*, qui
npliciter credunt, quod Ecclesia, & suo
licio non innituntur. Et *claudos* qui

nihil boni, se posse facere putãt nisi j
ventur baculo divini auxilii ac der
que *qui cogi se sinunt*, id est, ex alt
rius arbitrio & sub obedientia vivun
qui malunt subesse, quàm præesse.

NOTA.

Meditationem hanc paucis mut
tis posse accommodari ad S. Eucha
stiam, quæ cœna est, quia vesperi in cœ
na à Christo instituta, deinde in fi
diei, id est, vitæ Christi. Magna est, tu
quia loco cibi & potus Caro Christi
Sanguis, imò totus Christus Deus & h
mo manducandus proponitur, om
delectamentum in se habens; tum qu
nemo fidelis ab ea excluditur, & usq
in finem mundi ubique celebran
est. Excusant autem se ab hac cœn
superbiæ, avaritiæ, & luxuriæ dedit
id est omnes, propter hæc & similia pe
cata indigni. Admittuntur autem hu
miles, qui peccata sua confitentur,
vitæ emendationem divina auxiliant
gratiâ proponunt.

DOM. I. POST TRINIT.

De ove perdita. Luc. 15.

PHarisæi & Scribæ murmurabant contra Iesum, quod reciperet peccatores & mãducaret cũ illis. Conside- summã charitatẽ Christi, quod nullũ catorem, quantumvis maxima in- iâ ab eo affectus sit, contemnat: dein- ed se per pœnitentiam benigne re- iat: receptum etiam ad mensam suam nittat, & cibo corporis & sanguinis velut carissimum ac cui intimè de- eps velit adhærere, reficiat. 2. con- ra malitiam Pharisæorum, qui boni- Dei, & aliorum bono exemplo fa- unt pejores: ut discas ingenium mun- sse, murmurare & detrahere piis, uid boni agant, eosque irrisionibus, que modis impedire.

. *Quidam ove una ex centum per- imponit eam inventam humeris; lios ad gratulandum sibi invitat. Idem t mulier de drachma una ex n perdita & inventa* Considera, 99.

 oves

oves esse novem choros Angeloru
quia superant numerum hominu
ovem perditam autem esse homine
quam Christus inventam,quando inc
natus est , imposuit humeris, port
iniquitatem omnium nostrûm , &
cruce expians. Adde tantam fuisse e
charitatem, ut pro te solo perdito pa
tus fuerit pati , nam Paulus sic loqui
de eo: *Qui dilexit me, & tradidit sen
ipsum pro me.Gal* 2. Considera mulier
illam esse B.Mariam , quæ accensa fi
magnæ lucerna, everrit totam dom
animæ suæ, sic ut nullas habuerit pec
ti sordes , crebrisque precibus puls
Dei fores , tandem invenit drachm
perditam , id est , gratiam concipie
Christum , qui hominem ad imagin
& similitudinem Dei formatum & s
natum,liberaret à pulvere peccati. Ut
Archangelus dixit:*Invenisti gratiam a
Deum*.Luc.2.

3. *Mulier inventâ drachmâ ad c
gratulandum convocat amicas & vi
nas Dico autem vobis, inquit Iesus, q
ita gaudium erit coram Angelis Dei ju*

no peccatore pœnitentiam agente. Con-
dera B. V. Mariam mox poſt con-
ptum Chriſtum per montana cucur-
ſe ad cognatam Elizabeth, illamque
congratulatam de benedicto fru-
u ventris, & inventâ drachmâ. 2. co-
ta ſi Chriſtus & mater ejus volunt,
ſibi congratulemur, quando aliquis
l fidem, vel bonam vitam convertitur,
Angeli gaudent, qui tamen non ſunt
uſdem naturæ nobiſcum, quantò ma-
s nos debemus gaudere cum ſit noſter
ater, ejuſdem nobiſcum naturæ. 3. Cō-
dera, ex hac parabola ſequi nullum
orſus poſſe deſperare. Si enim gaudent
nnes Angeli in cælo, ſi gaudet Deus,
a ut cupiat ſibi etiam ab alio congra-
lari de converſione peccatoris, tam-
uam de invento theſauro perdito; quâ
e cauſâ poterit quis vel cogitare de de-
eratione?

DOM. IV. POST TRINIT.

Estote misericordes Luc. 16.

1. D*Ixit Iesus discipulis. Estote misericordes, sicut & pater vester cælestis misericors est. Nolite judicare, & non judicabimini, nolite condemnare & non condemnabimini.* Cōsidera, hîc monita valdè salutaria præscribi pro dilectione proximi. Primum est, ut in misericordia exercenda erga proximum imitemur patrē cælestem, qui omnibus ad se clamātibus aures præbet, gratiam largitur, ignoscit, malos & ingratos prævenit, convertit & salvos facit: ut sæpè abundet gratia, ubi abundavit delictum: Alterum est non judicare illum, id est, curiosè in mores ejus inquirere, facta ejus, cum dubia sunt in malam partem non interpretari, non malè suspicari, si superior non sis: ne & tu judiceris à Deo omnium conscio. Tertium, nec condemnare, id est, illum æterna vel temporali pœna dignum dicere, sicut Pharisæi damnabant adulteram, quam Christus absolvit. *Luc.* 7.

2. *Di-*

2. *Dimittite & dimittetur vobis. Da-
& dabitur vobis, mensuram bonam
c. eadem enim mensura remetietur vo-
s.* Considera 4. monitum de dilectio-
, quod est ignoscere contra nos delin-
uenti. Si enim dimiserimus hominibus
ccata eorum, inquit alibi, dimittet &
obis pater cælestis delicta nostra. Quin-
m est dare libenter eleëmosynam
is. Diligere enim debemus proxi-
um non verbo, sed opere & veritate,
t B. Joannes. Et vicissim à Deo, dabi-
r nobis, nempe omne bonum corpo-
le & spirituale, *mensura conferta*, id est,
na fortunæ, *coagitata*, id est, gratiæ, *su-
rfluens*, id est, bona gloriæ. Merces
um vitæ æternæ longè excedet bono-
m nostrorum operum valorem.

3. *Quid vides festucam in oculo fra-
is tui, trabem autem quæ in oculo tuo est,
n consideras?* Considera hoc ad perfe-
ionem secundi moniti pertinere, ut
on occupes te unquam in inquiren-
s, notandis, vel arguendis aliorum vi-
is & lapsibus, sed per examē quotidianū
nſcientiæ severè inquiras & animad-

vertas in proprios, qui sunt aliquando trabes, id est, mortales; quia non de alienis, sed de propriis reddemus rationem in die judicii.

DOM. V. POST. TRINIT.

Christus docet ex navi Petri. Luc. 5.

1. T*Urba irruente Christus ascendit in navim Petri, & in ea pusillum à terra reducta sedens docuit turbam.* Considera, quanto fervore turba hæc accurrerit ad audiendum verbum Dei, nos autē non ad audiendas pias exhortationes, sed ad audiendas nugas, & nova hujus sæculi pari fervore sæpè feramur 2. Christum docere è navi Petri, ut ostendat Romanam Ecclesiam variis tempestatibus in mari hujus mundi agitandam, ut virtus ejus magis elucescat, & te idem passurum, si in ea persistas. 3. navim reductam fuisse à terra, quia doctrina concionatoris & vita non debet esse terrena, sed cælestis.

2. *Vt cessavit loqui, dixit Simoni: Duc in altum, laxate retia vestra in capturam.*

Et

Et respondit: Tota nocte nihil cepimus, in verbo autem tuo laxabo rete, rumpebatur autem rete ex copia piscium. Conside-a Christum in concione movere corda, ed nostrum est cooperari illi, verbo & xemplo. Ducere nempe in altum, aspi-are ad cælestia & in nullo sibi parcere d animas lucrandas. Laxare retia, id st, divinas scripturas breves verbis, sed axas mysteriis si explicentur. 2. nullum ructum ex concionibus etiam magno abore factis capi, si fiant nocte, id st, in statu peccati, ad vanam gloriam, rigidè, citra voluntatem Dei superio-um. Si autem fiant in gratia & ad glo-iam Dei, & superiorum nutu, maximus st proventus.

3. *Petro ex stupore in genua lapso, & lamanti: Exi à me Domine, quia peccator sum, dixit: Noli timere, ex hoc homines eris capiens, & relictis omnibus eum secutus est.* Considera processum Petri in sua conversione, primò commodat ex charitate Christo navem, & recipit piscibus plenam. 2. procidit ex humilitate in genua, & constituitur piscator hominum.

minum. 3. cupit exire à se Christum & eò proprius illum Christus accedit, nam relictis retibus secutus est eum, ut numquam ab illo discederet, sic ex parvis initiis pervenitur ad summa. 2. quales debeant esse piscatores hominum, nempe humiles, & qui prius se sinant capi à Christo quam alios capiant Deinde, qui Christi vitam & mores sequantur contemptis hujus mundi retibus, id est, opibus, honoribus & voluptatibus.

DOM. VI. POST. TRINIT.

De justitia Pharisæorum. Matth. 5.

1. D*Ixit Iesus discipulis: Nisi abundaverit justitia vestra plus quàm Scribarum & Pharisæorum, non intrabitis in regnum cælorum.* Considera, quãta fuerit justitia Pharisæorum, crebrò jejunabant, orabant in templo & plateis, decimas facultatum suarum dabant, gratias Deo pro beneficiis agebant, legem in fimbriis vestium gestabant? vide an major tua sit? 2. considera, quàm magna sit Evangelicæ legis perfectio quæ

legem

legem Mosaicam quo ad moralia non tollit, sed perficit, prohibet nō enim tantũ externa opera mala, sed etiam internas cordis cogitationes, & affictiones pravas, quia fontes sunt malorum,

2 *Antiquis dictum est, non occides, Ego autem dico, irascentem fratri reum esse judicio, qui verò dixerit, raca concilio; qui fatue, reum gehennæ.* Considera in nova lege, eadem pœna digna censeri peccata interna & externa, nam non solùm qui occidit, sed etiam qui irascitur in corde ira ad occisionem tendente, & multò magis qui verbo probroso iram eandem declarat, mortaliter peccat, licet alius alio gravius peccet & ideo primus judicii, secundus concilii, tertius gehennæ reus dicitur. Si quis autem ex passione irascatur, vel asperius verbum effutiat, peccatum veniale est. 2 Considera, ista peccata apud homines quidem levia censeri, sed non apud Deum. *Nō enim viæ meæ*, inquit ipse apud Prophetam, *sunt sicut viæ vestræ, & cogitationes meæ, sicut cogitationes vestræ.* Isaiæ 5.

3. *Si offers munus tuum ad altare, vade & prius reconciliare fratri à te offenso, & tunc offer.* Considera charitatis fraternæ præceptum præponi cultui divino. Quod si fieri debeat in sacrificio legis veteris, multò magis debet fieri in sacrificio Missæ, & communione Eucharistiæ, quæ est sacramentum unionis. *Vnum enim corpus sumus*, ait Paulus, *qui de uno pane participamus* 1.Cor.10. 2. nota, quòd bona opera nostra, quæ tamen sunt Dei dona, Deus dignetur accipere loco muneris, dum tamen nihil prosint divinæ ejus majestati.

DOM. VIII. POST TRINIT.

De septem panibus. Marc. 8.

1. *IEsus ait convocatis discipulis: Misereor super turbâ, quia ecce jam triduo sustinent me, & si dimisero jejunos, deficient in via.* Considera, Christum consilio discipulorum uti, ut discas, sive superior sis, sive non, non spernere consilia subditorum, & simplicium, cum constet Deum respicere humiles, & sapientiam

tiam dare parvulis 2. nota, non doctos, & potentes, sed humilem turbam sequi Christum, & quidem tanto desiderio proficiendi, ut triduo eum secuta sit non cogitans de cibo, ut discas libenter laborare in instructione populi simplicis & puerorum, & magis anhelare ad cibum spiritualem animæ, quàm corporalem, quia si ille desit, verè deficiemus in via spirituali.

2. *Christus septem panibus, paucisque pisciculis benedictis, quatuor millia hominum pavit in solitudine.* Considera nos hujus mundi viam ad æternam patriam securos transire non posse, nisi à Christo reficiamur septem Spiritus sancti donis. Mundus enim hic desertum est, quia cogimur eum deserere, non habentes hic manentem civitatem, imò solitudo est, in quo nihil veri boni est, sed tantùm umbra, & vanitas vanitatum. Pauci pisciculi, sunt exempla paucorum Sanctorum. 2. Considera Christum per manus Apostolorum panes distribuisse, ut scias Deum dona sua nobis per medios superiores communi-

nicare, & ideò ad eorum voluntatem à manus nobis, maximè si religiosi sumus respiciendum est.

3. *Saturati sunt omnes, & sustulerunt quod superer at de fragmentis, septem sportas.* Considera liberalitatem Christi qui ita pascit liberaliter pios, ut sempe satiet spiritualiter. 2. debere nos reliquias mensæ colligere, ne pereant, sed aliis quoque distribuantur, hoc est dona spiritualia nobis à Deo collata etiam aliis communicare. 3. si quid largiamur corporale vel spirituale aliis non fieri nos pauperiores, sed ditiores sic ut pro septem panibus plura panum millia accipiamus.

DOM. VIII. POST TRINIT.

De falsis prophetis. Matth. 7.

1. *JEsus dixit discipulis: Attendite à falsis prophetis, qui veniunt in vestibus ovium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces.* Considera, bonitatem & sapientiam Dei, qui tantum malum, id est, falsos Doctores tot animarum perverso-

res

non permitteret, nisi inde majus
num colligeret: ut discas ex quovis
lo, commodum spirituale colligere.
per falsos Prophetas non tantùm in-
igi hæreticos, & hypocritas, sed om-
qui carnalia & suavia obtrudunt sub
cie virtutis, ut est caro nostra, mun-
& diabolus: caro enim prædicit, te
diu victurum, si durè ipsam tractes,
falsò, quia sancti qui jejunia maxi-
coluêre, diutissimè vixêre 3. intrinse-
illos esse lupos rapaces, qui etiamsi
rinsecus ostendant vestem ovilem. id
promittant incolumitatem corpo-
tamen quærunt intus occidere ani-
m.

. *A fructus eorum cognoscetis eos,*
potest arbor mala bonos fructus fa-
, *& ideò excidetur, & in ignem mit-*
r. Considera, sicut quales hære-
hujus temporis sint, opera ostendant,
otè quæ prorsus sunt carnalia, (cùm
refugiant omnia quæ carni & san-
ni sunt molesta) sic etiam quales
phetæ sint caro & mundus, osten-
t effectus; reddunt enim conscien-
tiam

tiam inquietam, fervorem pietatis tollunt, agunt tentationes carnales, creant inconstantiam in vocatione, &c. 2. expende hominem comparari arbori, quia sicut illa in terra plantata fructum cum ramis producit sursum, sic homo, licet in terra sit, conversationem debet habere in cælis, & fructus producere cælestes, alioquin excidendus & in flammas æternas conjiciendus.

2. *Non omnis qui dicit, Domine, Domine, intrabit in regnum, sed qui facit voluntatem Patris, qui in cælis est.* Considera neminem ad vitam æternam venturum, nisi fidem, vel vocationem, quam profitetur opere compleat. Deus enim voluntatem suam declaravit, immediatè quidem in divinis, mediatè verò in humanis Ecclesiæ, & cujusque sacræ religionis præceptis, & statutis. 2. Deum non tam ad externas cæremonias & opera, jejunia, cilicia, cantum in Ecclesia, quam ad cor purum respicere. *Hæc enim est voluntas Dei,* ait Apostolus, *sanctificatio vestra.* 1. Thessal. 4

DOM. IX. POST TRINI-tatem.

De villico iniquitatis. Luc. 16.

D*Ixit Iesus discipulis: Dives quidam vocat villicum qui dissiparat bona ius, jubetque reddere rationem villica-onis.* Considera divitem illum esse Deũ, ijus est *orbis terra & plenitudo ejus:* vil-:um esse quemque nostrum, quia cui-ie villam animæ, corporis, fortuna-im, ingenii, doctrinæ, bonorumque a-orum naturalium & supernaturalium olendam dedit, quam si in Dei gloriam laudem, nostram & aliorum salutem on coluimus, reddemus rationem in e judicii, quia omnia ista nostra non nt; sed Dei. 2. tum vocari nos à Domi-o, cum concionibus, morbis, bonis ex-nplis, internis inspirationibus mone-ur strictam aliquando reddendam ra-onem de villâ malè administratâ, & onis Dei malè expensis.

2. *Ait villicus intra se: Quid faciam? dere non valeo, mendicare erubesco. Scio iid faciam, debitores mihi faciam ami-*

eos detrahendo aliquid de ſumma debitorum. Conſidera, hæc villicum, vel peccatorem dicere, poſtquam interiùs commotus eſt ad pœnitentiam, poſt mortem enim cum reddenda ratio eſt, non erit fodiendi vel mendicandi locus, quia nemo ampliùs poterit, vel bonis operibus, vel precibus tunc quidquam mereri. 2. debitores eſſe pauperes & omnes illos, quibus poſſumus pro talento nobis concredito, ſive opum, ſive doctrinæ & eloquentiæ, ſive alio prodeſſe: hos enim facimus nobis amicos, cùm illis liberaliter quidquid poſſumus vel ex facultatibus noſtris, vel ex doctrina, vel alio auxilio impertimur, quia impetramus remiſſionem peccatorum, & amici facti meremur vitam æternam.

3. *Et ego vobis dico: Facite vobis amicos de mammona iniquitatis, ut cùm defeceritis, recipiant vos in æterna tabernacula.* Conſidera, divitias dici Mammonā iniquitatis, non quod natura ſua malæ ſint, cùm omnes creaturæ Dei bonæ ſint, ſed quia, Apoſtolo teſte, *qui divites fieri volunt, facilè incidunt in ten-*

ntationem & laqueum diaboli, & de-
leria multa inutilia & nociva, quæ
ergunt homines in interitum. 1. *Timoth.*
quia pauperum piorum eſt regnum
elorum. Matth 5. 2. non debere per
eëmoſynam, vel unam magnam,
uam faciunt qui ſemel omnia dant
uperibus ingrediendo religionem) vel
ures minores, à pauperibus emere re-
um cœlorum. Unde colligis, quanti
iat Deus paupertatem ſpiritus, & o-
ra miſericordiæ.

DOM. X. POST TRINI-tatem.

De fletu Christi ſuper Hieruſalem. Lucæ 19.

Eſus videns civitatem Hieruſalem, fle-vit ſuper illam, dicens: Quia ſi cogno-ſſes & tu. Conſidera Dominum inter
nmos honores hoc die (Palmarum) à
pulo ſibi delatos lachrymari de Hiero-
ymę excidio poſt multos annos futu-
ut præbeat nobis exemplum ne rebus
oſperè fluentibus obliviſcamur affli-
ctio-

ctionum proximi, hoc enim facit societas in uno corpore, ut si unum membrum patiatur, compatiantur cætera. 2 eum flevisse non ob ruinam materialem urbis, sed ob peccata, quæ causam ruina dederunt: ut nos quoque discamus deflere non temporalia damna; sed peccata nostra. Et rectè, quia lachrymis temporalia damna non possumus resarcire possumus autem damnum spirituale, u eluto peccato, gratiam Dei recuperemus. 3. Considera omnia mala nostra oriri ex defectu cognitionis, nam dæmon velat oculos peccatoris, ne gravitatem peccati cognoscat, ita ea ignorata in suum exitium ruit.

2. *Venient dies, & circumdabunt te inimici tui vallo, & coangustabunt undiq;* Considera id quidem ad literam intelligi de obsidione arctissima Hierosolymæ, mysticè autem de morte peccatoris. Dæmones enim moriturum tanto numero cingunt, ut spes vix sit evadendi. Coangustant objectis, peccatis præteritis, & futuris pœnis. Prosternunt quoque in terram, hoc est, in despera-

tionem

ionem adducunt, nec relinquunt lapi-
lem super lapidem, id est, bonis omni-
bus quæ umquam fecit, privant. Causa
est, quia non cognovit *tempus visitatio-
nis suæ*, quod non est aliud quam tempus
hujus vitæ, in qua visitamur, incitamur
admonitionibus, exemplis, & legibus ad
officium virtutis.

3. *Christus ingressus templum ejecit e-
mentes & vendentes, dicēs: (Domus mea,
domus orationis vocabitur.)* Considera
Dominum ardentibus oculis severè e-
mentes & vendentes objurgantem, tum
etiam irruentem in mensas & everten-
tem, adjuvantibus discipulis; ut discas
magno zelo uti, quando divinę majesta-
tis gloria vindicanda est. 2. Si domus illa
veteris legis, erat Dei domus & oratio-
nis, in qua arca lignea servabatur; quan-
tò magis domus Dei & orationis erit
domus nostra, in qua ipse Christus Deus
& homo in Eucharistia est præsens; ac
proinde in templis semper cum magna
reverentia est versandum, & orationi,
non fabulis vacandum.

DOM.

DOM. XI. POST TRINItatem.

De Pharisæo, & Publicano. Luc. 18.

1. IEsus dixit discipulis: *Duo homines ascenderunt in templum ut orarent. Vnus erat Pharisæus sic orans: Deus gratias ago, quòd non sim sicut cæteri hominum, jejuno bis in sabbatho, decimas do.* Considera, quam sit terribilis in cōsiliis suis Deus. Quis enim nostrûm non præferat hodie Pharisæū qui tam multa bona fecit, & de iis Deo gratias agit, Publicano, qui multa mala fecerat, & nihil boni? & tamen hic justificatus est præ illo. 2. nota, in quo peccarit Pharisæus. Primò, quia censuit se justum quod solus Deus scit. 2. quia se laudavit: *Laudet te alienus,* ait Sapiens, *& non os tuum. Proverb.* 27. 3. quia cæteros censuit injustos contra illud: *Nolite judicare.* 4. quia cæteris se prætulit, cum Apostolus doceat, quod in humilitate omnes superiores debeamus arbitrari.

3. *Alter Publicanus stans à longè nec ocu-*

culos audebat ad cœlum levare, sed percutiebat pectus suum dicens: Deus propitius esto mihi peccatori. Considera, quas Deus veræ humilitatis conditiones in isto notârit, primò, quod non ausus fuerit oculos ad cælum levare, reputans se esse nihil; & quid est homo, licet justus respectu Dei, nisi pulvis & cinis? 2. quia confessus est se nihil boni fecisse, nec habere, nec habiturum, nisi ex mera Dei gratia, dicens: *Deus esto mihi propitius.* 3. quia non modò nulli se prætulit, sed indignum etiam censuit, ut propè alios staret. 4. quia se accusavit, ut peccatorem. *Justus enim sui accusator est*, ait sapiens: *Proverb.* 18. 5. quia & intus suam indignitatem agnovit percutiens pectus.

3. *Amen dico vobis. descendit hic justificatus ab illo, quia omnis, qui se exaltat humiliabitur, &c.* Considera, quantum malum sit superbia respectu cæterorum vitiorum, ut nempe simul & semel omnia bona opera destruat; ut nihil sint, nec prosint, cætera enim vitia singulas tantum virtutes tollunt, ut ira

patien-

patientiam, avaritia liberalitatem. Co
tra humilitas, etsi nulla bona, imò mul
mala conjuncta habeat, omne bonu
sibi conciliat. 2. Considera, quam humi
les deinceps esse nos conveniat, anim
verbo & opere, & propter arcanum D
judicium semper pavidos, numquam d
bonis operibus gloriantes, sed omniu
minimos judicantes.

DOM. XII. POST TRINI-tatem.

De surdo & muto, Marci 7.

1. QVidam adducunt Christo surdu & mutum, precantes, ut impona illi manum. Considera surdum spiritualiter esse qui aures claudit concionibus monitionibus, & inspirationibus Dei & conscientiæ. Mutum, qui os claudit a agendas Deo gratias; ad confitenda sacerdoti peccata, ad colloquia pia, ad ju vandum proximum. 2. si sanari velimu ab utroque malo, non debere solum no ipsos Dominum orare, sed etiam sancti uti intercessoribus, ut multiplicatis oratoribus facilius impetretur venia.

2. *Chri-*

riſtus eum de turba ſeorſum duxit
n aures inſeruit, exſpuens tetigi'
ſuſpiciens in cœlum ingemuit, &t
pheta ac ſanatus eſt. Conſidera,
ritibus uſus ſit Dominus, ut di-
uomodo & tu à peccatis curari
, primò enim opus eſt, ut pravam
item, & occaſiones peccandi de-
2. ut gratiam Spiritus ſancti, qui
gitum in S. Scriptura deſignatur,
res. 3. ut ſapientiam, ea tantum lo-
li obtineas, quæ ad ædificationem
it enim ſaliva ex capite defluit, ſic
itia ex intellectu. 4. ut doleas de
tis, & de cœlo expectes indulgen-
5. ut peccatum per confeſſio-
publicam vel privatam aperias, &
Dei prædices: ſic enim deſines eſ-
dus & mutus.

Et præcepit illis, ne cui dicerent, illi
n tantò plus prædicabant, dicentes:
omnia fecit. Conſidera, primò à
ſto hic nos diſcere, quantum ſtudiũ,
onſervandam humilitatem, confer-
ebeamus, nempe ex parte noſtra bo-
um operum, quæ facimus laudem &

vanam gloriam fugiendo. Secu
turba, quòd grati esse debeamu
beneficiis à Deo acceptis, & zelu
bere in tuenda Dei gloria, alteri
honore ac famâ bonâ, nos ipsos p
aliis postponendo. 2. Considera,
cum omnia benefecisse hactenus
minum, ideoque ab eo laudando &
nedicendo nunquam cessa.

DOM. XIII. POST TRINI tatem.

De Samaritano & Levita. Luc. 10

1. D*Ixit Iesus discipulis: Beati oculi vident, quæ vos videtis, multi e Reges & Prophetæ ea voluerunt vid & non viderunt.* Considera, sicut be ores Prophetis erant Apostoli, quod solùm oculis mentis vel fidei vide Christum, sed etiam corporis: ita te q que multis millibus fidelium Chr beatiorem esse, qui occasionem non bent tam multa bona videndi & audi di (ut qui inter Turcas, vel hæreticos vunt) sicut tu habes: & ideo pro ta
be

ficio quotidie gratias age.

Legisperito tentanti Christum, quid ndo vitam æternam possideret re- lit: Si Deum toto corde, anima, & uis diligeret, & proximum suum sic- psum. Considera tibi quantumvis nunquam defuturos vel dæmo- bo, nunquam defuturos vel dæmo- vel homines, qui sinistris suspicioni- ,vel vexationibus tuam probent pa- tiam. 2. perpende, quam perfectè, ar- ter, & purè exclu so omni vano amo- erum creatarum, opum, honorum, & uptatum, diligere debeas Deum. De- e, an revera proximum, id est, quem- et hominem tua ope indigentem, sive elis sit, sive infidelis diligas sicut te- um; non solùm corde & verbis, sed ere & veritate, ut exigit S. Joannes, & Jacobus.

3. *Legisperito, quarenti quis esset pro- imus, Christus respondit: Quidam in ia à latronibus vulneratus est. Trans- ens illac Sacerdos & Levita nihil ju- verunt, sed Samaritanus, infundens o- eum & vinum, jamentoque impositum luxit in stabulum, & stabulario com-*

 men-

mendavit. Considera quemlibet mo
liter peccantem incidere in latro
nempe dæmones, & spoliari omni
gratiæ donis; ac vulnerari etiam in
turalibus, nec posse curari, nisi à Sam
tano, id est, custode Christo, qui nec d
miens, nec dormitans custodit Israel. P
120. Soli enim Dei gratiæ tribuenda
hominis conversio. Is autem peccat
non modò oleum misericordiæ suæ i
fundit, sed etiam vinum justitiæ m
nens ad pœnitentiam, & ita impositu
corpori suo, *Deus enim posuit in eo in*
*quitatem omnium nostrûm. Isai.*53 dux
in stabulum, id est, Ecclesiam, & stab
lario, id est, Ecclesiæ ministris, duos de
narios, id est, potestatem, sacramentu
baptismi & pœnitentiæ administrand
ut curetur à peccatis, impertivit.

DOM. XIV. POST TRINI-tatem.

De decem Leprosis. Luc.17.

1. C*Hristo occurrente, decem Lepros*
steterunt à longè, & clamarunt:
Iesu

i præceptor, miserere nostri. Considera
Leprosos decem, designari omnes
:catores vel transgressores præcepto-
n Decalogi, vel certè qui incurabiles
asdam retinent imperfectiones. Ut e-
n leprosi suo fœtido anhelitu alios
rrumpunt: ita imperfecti & leves sua
versatione aliis obsunt. 2 ut in lepro-
: multa minuta & fœda erumpunt ul-
ra, & semper sitiunt, ita in imperfectis,
ovi semper defectus oriuntur, & nullis
oluptatibus vel recreationibus satian-
ir. 2. Considera, ut tales mundentur,
ebere stare à longè, id est, valdè se hu-
niliare, & indignitatem ac fœditatem
iam agnoscere. 2, toto corde auxilium
Dei invocare.

2. *Christus jussit, ut ostenderent se sa-
cerdotibus, & dum irent, mundati sunt.*
Considera Christum mittere leprosos
ad Sacerdotes antequam eos curasset, ut
discas morbos animi non tantùm confi-
teri Deo, sed etiam sacerdoti. Curati
verò sunt in via, dum irent, ut discas
quanta sit virtus fidei & obedientiæ, &
ideò libenter inspirationi divinæ parere.

3. *Vnus videns se mundatum rediit & voce magna supplex Christo gratias egit, & hic erat Samaritanus & alienigena.* Considera leprosum hunc; quia gratus fuit, majora dona meruisse, nemp sanitatem animæ, Christus siquidem e dixit: Vade, fides tua te salvum fecit: cæteri novem, quia ingrati, animâ & corpore perierunt. 2. Considera unum tantùm ex decem salvari, & veram esse sententiam Christi: *Multi sunt vocati, pauci verò electi.* Matth. 2. Et salvari quidem alienigenam præ aliis, ut scias Deum non esse acceptorem personarum, sed omnibus gratiam suam impertiri, qui eam non respuunt.

DOM. XV. POST TRINItatem.

De duobus Dominis, Matth. 6.

1. I*Esus dixit discipulis: Nemo potest duobus Dominis servire, non potestis Deo servire & Mammonæ.* Cōsidera hîc per duos dominos; intelligi duos cō-

tra-

os, Deum & dæmonem, qui dicitur
mon, id eſt, Deus divitiarum. Hi
contraria ſuadent. Deus vult cœ-
appeti, carnem domari, ſuperflua
a dari pauperibus; dæmon verò
appeti temporalia, carnem delitiis
iri, aliena rapi. Si ergo vis Deo ſervi-
neceſſe eſt ut cœleſtia quæras, non
is illecebras, non opes, honores, vo-
ates, quas Deus vult contemni.
Ideo dico vobis, ne ſolliciti ſitis ani-
veſtræ, qui manducetis, neque corpori
ro, quid induamini. Conſidera hîc
iſtum quatuor vel quinq; argumen-
probare, nos debere ſolicitudinem
rebus ad vitam ſuſtentandā neceſſa-
rejicere in ſolum Deum omnium
norum auctorem; juxta illud: *Iacta*
er Dominum curam tuam, & ipſe te
utriet. Pſ. 49 Unde diſcis, quāta vani-
ſit mundanorū, qui à nunc ad veſperā
lli rei, niſi victui curando ſtudent, ac
Deus non eſſet in cœlo ſolicitus de
obis ſuis filiis. Et contrà, quanta felici-
s religioſorum, qui victu & amictu

parco contenti, Deo se totos consec
runt.

3 *Quærite primùm regnum Dei, & ju-stitiam ejus, & hæc omnia adjicien vobis.* Considera, tum primò quær nos regnum Dei, cùm operam damus simus in Dei gratia, & mandata ejus c servemus; per hæc enim pervenitur regnum Dei. Deinde, cùm quidquid c gitamus, loquimur & facimus, ad D gloriam, & salutem animæ nostræ fac mus. 2. Considera, ubi id fecerimus, no bis etiam in amictu necessaria, (moc solicitudinem aliquam moderatam nc negligamus) minimè defutura, nam an xiam tantùm & immoderatam solicitu dinem rerum temporalium damnat Do minus.

DOM. XVI. POST TRINI-tatem.

De filio viduæ Naim. Luc. 7.

1. CUm Iesus appropinquaret portæ ci-vitatis Naim, ecce defunctus effe-rebatur filius viduæ.* Considera horam mortis omnibus etiam juvenibus & sa-nis

ſe incertam, & ideò vigilare debe-
te tantùm in vita mundo gratũ fo-
oſt mortem autem foras ſtatim ex-
andũ, & ideò non mundum, ſed ſan-
vitam, operaq; bona amplecti de-
cum Chriſto: quia illa te poſt mor-
non deſerent. 3. defunctum ſpiritua-
ſignificare peccatorem ob pecca-
mortale defunctum Deo, eumque
rri à 4. bajulis; quorum duo antece-
t, nempe conſuetudo peccandi, &
va ſocietas; duo ſequuntur, ſpes ſci-
t vitæ longioris, & præſumptio de
ſericordia Dei.

2. *Dominus viduæ dixit, noli flere, &*
tatoribus ſtantibus tetigit loculum di-
is: Adoleſcens, ſurge. Et reſedit, locutus
, & matri redditus. Conſidera, in hoc
emplo quibus modis peccator, vel a-
uis multis imperfectionibus obrutus
ſipiſcat. Primò, Deus calamitate vel
etu illius ad miſericordiam movetur.
per gratiam & deſiderium pœnitentiæ
ngit ejus cor. 3. per contritionem ex
eccato ſurgit. 4. loquitur, accuſando ſe
n confeſſione. 5. verbis Chriſti & ſacer-
dotis

dotis absolventis vitæ gratiæ restituit
6. peccatores stant, id est, deserunt o
nia quæ in peccato eum fovebant.
matri Ecclesiæ restituitur.

3. *Accepit omnes timor, & magnifi*
bant Deum, dicentes, quia propheta m
gnus surrexit in nobis. Considera, sic
inter miracula corporalia nullum maj
est excitatione mortui, ita inter spiritu
lia nullum esse majus conversione pe
catoris, & ideò sicut homines illi Nain
tæ hoc facto profecerunt in reveren
& religione erga Deum, eumque laud
runt & glorificârunt, sic Angeli in cœ
gaudent super peccatore pœnitentia
agente.

DOM. XVII. POST TRI-
nitatem.

De Hydropico. Luc. 14.

1. C*Vm introisset Iesus in domum Pha*
risæi sabbatho manducare panem
ipsi observabant eum. Cõsidera, benigni
tatem Christi non refugientis consorti
hominum improborum, qui ad calum

lum eum observabant, ut suo col-
io possit eos ab errore & peccatis
cere: unde disce, nō esse semper eo-
conventū fugiendum, sed laboran-
, ut nostro exemplo, verboq; melio-
iant, & si pusillanimis sis, ora Deum,
ideas ex zelo coram talibus aliquid
i dicere. 2. nomine panis indicari so-
debere esse cōvivia. Certè scriptura
em & aquam appellat initiū vitæ ho-
iis, & experientia docet 100. annis
isse, qui sobriè penè solo pane contē-
ixêre. Quod si tibi non liceat per. su-
iores sic vivere, saltem paucis cōten-
; vive & respue ferculorum copiam.

2. *Hydropicum ibi præsentem sanat, &*
bat sanari posse sabbatho, sicut asinum
foveam lapsum licet extrahere. Consi-
ra rursus Christi charitatē, quod qua-
s data occasione, etiam tempore pran-
i sanet hydropicum, etsi sciret Phari-
eis illud displicere. 2. quod argumen-
s conatur probare, se posse illis bene-
acere. 3. quod occultè conatur eorum
ydropisin, id est, inflationem & fa-
tum mentis sanare, & ideò de hu-
militate

militate exemplum ſubjungit. Conſi
ra ſecundò Phariſæos nihil reſpond
potuiſſe, quid ergo reſpondebunt in
judicii, quando ſtrictiſſimè omnia i
quirentur?

3. *Cùm vocatus fueris ad nuptias, r*
cumbe noviſſimo loco. Quia omnis qui
exaltat, humiliabitur. Conſidera, Chr
ſtiani hominis eſſe, non ſolùm civil
mores ſervare, ſed etiam alios, quamv
prandii tempore, docere; etſi hæc regul
quòd humilis exaltandus ſit, fallax ſit i
mundo, ubi humiliantes ſe ſæpe manen
inglorii & contempti, infallibilis tame
eſt in conſpectu Dei, quia *Deus*, ait Bea-
tus Petrus, *ſuperbis reſiſtit, humilibus au-*
tem dat gratiam. 3. Conſidera neminem
dignius intereſſe convivio cœleſti S. Eu-
chariſtiæ, quam qui humilis eſt, dicens
cum Publicano, *Domine propitius eſto*
mihi peccatori.

DOM. XVIII. POST TRInitatem.

e mandato magno in lege. Matth.21.

Egis Doctori roganti quod est mandatum magnum in lege, respondit Ie- : Diliges Dominum Deum tuum ex o corde tuo, anima, mente, hoc est maxim & primum mandatum Considera, ic ex toto corde diligi Deum, quando nes cogitationes in eum reflectimus: â animâ, cum affectiones omnes in n convertimus: totâ mente, cùm oes quoque sensus facimus ei servire, nique cum nihil diligimus, nisi pro-r ipsum. 2. Considera, cùm aliquem igis, te libenter cum eo colloqui, ejus mum adire, secreta patefacere, cum comedere, & munere donare. Sic fac m Deo. Libenter in oratione & medi-ione cum eo colloquere, templum, æ est ejus domus, crebrò accede, pecta tua ejus vicario confitere, sæpe mmunica, & teipsum, quo munus ei

gratius dare non potes, omniaque c
bona offer ad ejus gloriam, & vic
majora recipies.

3. *Secundum autem simile est huic:*
liges proximum tuum sicut teipsum. C
sidera proximum non esse tantùm, a
cum, vel Christianum, sed omnes ho
nes tam notos, quam ignotos, ami
quam inimicos, fideles quam infide
omnes enim ad imaginem Dei cr
sunt, & unius parentis nostri Adæ f
Pro quibus omnibus orare debemus,
fensas condonare, bona temporalia
spiritualia precari: quia pro omnib
etiam crucifixoribus suis Christus mo
tuus est. Expende, quam longè absis
perfectione hujus dilectionis. 2. Consi
dera, tam necessariam esse istam dilect
onem, ut sine illa nec Deus rectè dilig
tur. *Qui enim non diligit fratrem, quem*
videt, Deum quem non videt, inquit B
Joannes, *quomodo potest diligere?* Joan. 4

3. *In his duobus mandatis tota lex pen-*
det & prophetæ. Considera, id à Chri-
sto dici, non quod alia præcepta & do-
cumenta non sint, sed quod omnium
quæ

æ præcipiuntur , consuluntur, prohi-
ntur , promittuntur & docentur in
ophetis , totaque Scriptura finis sit
ectio Dei & proximi, ut si illa à qui-
scumque tandem operibus etiam o-
mis absit , nihil prosint ad salutem.
ii finis, quò facilior est, & naturæ hu-
næ convenientior, (amanti enim ni-
difficile) eò studiosius eum proposi-
n, habere debemus. Quid facilius, &
undius quam diligere?

DOM. XIX. POST TRINI-tatem.

De Paralytico, Matth. 9.

Hristus paralytico in lecto jacenti ob fidem deportantium eum, dixit: onfide fili, remittuntur tibi peccata s.) Considera, Christum non roga-
n primò ei remittere peccata, ut di-
s priùs in te aliisque sanitatem ani-
e quærere quã corporis. Deinde pec-
a sæpe esse causam morborum. 2.
nsidera bonum esse te versari in soci-
ite multorum piorum , ut si non tuâ

fide & operibus, illorum saltem pie
& precibus sanitatem spiritualem in
tres, maximè si paralyticus sis, id
multis imperfectionibus obnoxius.

2. *Iesus videns cogitationes blasp
mas Scribarum, ait: Quid est facilius
cere, dimittuntur tibi peccata tua, an
cere, surge & ambula?* Considera, exe
plo Christi nos doceri, ut quoties pr
menti obrepit cogitatio, debere rep
hensione nostri ipsam mox repelli,
cendo: Ut quid cogitas malum in co
tuo? 2. servum Dei contra maledicos,
detractores non aliis armis uti, qua
boni operis exemplo, ut hic Christus f
cit sanans paralyticum, ut ostenderet
posse remittere peccata, quod Scrib
putabant blasphemum.

3. *Tunc ait paralytico. Surge, & to
lectum tuum, & vade in domum tuam.*
Considera per paralyticum intelligi sp
ritualiter peccatorem, operibus meri
toriis destitutum, vel otio turpi in su
vocatione marcentem. Is primò Deo
confidens à vitiis vel imperfectionibu
antiquis debet surgere, per bonum pro-
positum

ſitum vitæ emendandæ. 2. tollere le-
m, id eſt, corpus ſuum cogere ſervi-
uſtitiæ, quod priùs ſervivit iniquita-
caſtigareque illud jejuniis, diſcipli-
, &c. 3. vadere in domum ſuam, id
, bonorum operum exercitio de vir-
e in virtutem proficere, donec perve-
it ad domum, id eſt, ad patriam cœle-
m.

DOM. XX. POST TRI-nitatem.

De veſte nuptiali. Matth 22.

D*Ixit Ieſus diſcipulis parabolam: Rex ad nuptias filii ſui invitavit mul-*
s, ſed quidam ſe excuſarunt, alii verò in-
itatores occiderunt. Conſidera, Deum
eciſſe nuptias filio ſuo, quando car-
em humanam ex B. Virgine aſſum-
ſit, ad quas, & tu es invitatus. Hic qui
nterſunt, id eſt, Chriſtum per fidem vi-
vam recipiunt, ii fiunt filii amici & do-
meſtici Dei, heredes regni, fratres & ſo-
cii individui, donorum Spiritus ſancti
& omnium chariſmatum cæleſtium par-

 ticipes.

cipes. *Qui enim adhæret Deo*, ait Ap ſtolus : *unus Spiritus eſt cum eo*, 1. Cor Conſidera duo genera hominum excuſaſſe, viſentes villam, & negot tores, id eſt, homines ſuperbos & av ros, qui aucupandis honoribus, v cumulandis hujus ſæculi opibus ſu addicti.

2. *Rex verò iratus perdidit homicida & ex viis publicis alios, tam bonos, quam malos, invitari juſſit, donec impletæ eſſen nuptiæ diſcumbentium.* Conſidera qui ſit exitus eorum, qui ad has nuptias venire negligunt, vel etiam invitatores ſuos reipſa occidunt, vel ſaltem moleſtè ferunt : ut ſunt omnes concionatores, qui ad pœnitentiam, & ſacramenta alia homines invitant, poſt breves enim hujus ſæculi voluptates, æterna eos manet damnatio & perditio. Mali in mundo rident & vexant pios, crebro cœleſtes has nuptias per ſacram communionem frequentantes, ſed poſteà ipſi vexabuntur à dæmonum exercitu in inferno. 2. Conſidera, in locum illorum, alios invitari ex publicis viis, id eſt, pauperes

ſpiritu

itu & humiles, qui locum superbo-
n & locupletum suppleant, quia ad
nuptias nulli aditus datur, nisi ve-
colat humilitatem, & fidei conjun-
m retineat charitatem.

3. *Rex videns hominem non vestitum
te nuptiali, ait: Amice, quomodo huc
rasti, at ille obmutuit. Tunc Rex dixit
nistris: Ligatis manibus & pedibus,
ittite eum in tenebras exteriores.* Cõsi-
ra, eum qui veste nuptiali caruit, licet
terfuerit nuptiis, damnari. Sunt enim
iquando hypocritæ, qui videntur foris
i, cum aliis orant, confitentur, commu-
icant, sed sine veste nuptiali, id est, non
ncerè, & cum pura intentione Deo pla-
endi, vitamque emendandi, sed fictè, ut
antùm placeant hominibus, vel ut ne-
uitia eorum non patefiat. Ut discas ta-
em semper intus esse in conscientia,
qualem exterius verbis & operibus esse
ostendit, tunc enim eris non tantum
inter multos vocatos, sed etiam inter
paucos electos.

DOM. XXI POST TRInitatem.

De Reguli filio Joan. 4.

1. R*Egulus rogat Iesum ut descendat, netq; filium suum incipientem mo* Considera vanitatem omnium quæ mundo sunt; quid enim nobilitas, & pes profuêre Regulo, ut à morte liber ret filium? 2. Dei sapientiam tam vari mirisque modis homines pertrahente ad salutem: occasione enim hujus leta lis morbi factum est, ut & Regulus quæ reret Christum, & tota ejus familia con verteretur. Ut meritò morbi inter dona Dei sæpe sint reponendi, & optandi potiùs, quam horrendi.

Dixit Iesus ad eum, nisi signa & prodigia videritis, non credetis. Considera Christum duriusculè alloqui Regulum, tum quod fides ejus esset imperfecta; credebat enim ab eo quidem filium sanari posse, sed præsente: & ideò secundò petiit, ut descenderet: tum divites qui in hoc mundo suas habeant consolationes, & sæpe tantas, ut non nisi incre-

patio-

ionibus excitari queant ad curandam
item. 2. expende, num aliquid tuæ
oque fidei desit; si enim verè crederes
i promissionibus de vita æterna, &
mminationibus futuri judicii, purga-
rii & inferni, longè ardentior esses in
ercitatione pietatis, omniumque bo-
rum operum.

3. *Dixit ei Iesus: Vade, filius tuus vivit,
edensq; Regulus sermoni ibat, & post-
iam ex obviis servis cognovit, filium re-
luisse eâdem horâ. credidit ipse & do-
us ejus tota.* Considera, te esse illum
egulum; quia regendas habes poten-
as animi tui internas & externas, om-
aque membra, ut subsint Deo, & ratio-
. Filius tuus est anima tua, quæ dum la-
sa est in peccatum mortale, aut lapsui
roxima est, mox clamare debes ad Do-
ninum, & si firmiter credideris, quod
olo nutu te juvare queat, non solùm a-
nima à peccato liberabitur, sed etiam
gratiam consequeris alios convertendi.

DOM. XXII. POST TRINI-tatem.

De Rege rationem ponente cum servo Matth. 28.

1. R*Ex cuidam servo suo, decem mill talenta remisit, eo quod procider in terram dicens: Patientiam habe in m & omnia reddam tibi.* Considera, Re gem esse Christum, servum esse quem vis hominem, qui à Deo creatus est Christi sanguine redemptus, & in vinean vitæ præsentis conductus, ut Christo ser viat. Hic autem decem millia talenta debet, quando decem præcepta trans-greditur, quia nullo modo homo satis-facere potest, vel pro unius præcepti transgressione, sed eget merâ Christi re-gis misericordiâ, quam consequetur, si ex parte sua humiliarit se, pœnitentiam egerit, & proposuerit emendationem. 2. cogita, quoties per relapsum homo debitum illud decem millium talento-rum renovârit, & tamen ex ineffabili misericordia Dei, non dimidiam, sed in-

tegram

:gram veniam impetrârit, quoad cul-
æ offensam, & aliquando etiam quoad
œnam , dum fuit contritio vel indul-
entia plenaria pœnitentiæ conjuncta.

2. *Ille servus abiens, conservo suo debi-
um* 100. *denariorum, licet hic procidens
ogasset pro patientia, non dimisit, sed in
arcerem misit. Quo cognito Rex iratus
radidit servum suum tortoribus, donec
niversum debitum redderet.* Conside-
·a, crudelitatem servi, nolentis dimit-
:ere debitum; cùm hoc, nempe decem
coronatorum , nullum fuerit respe-
ctu prioris , quod erat 120. vasorum
auri, ut discas, te quoque crudelem fo-
re , si injuriam non remittas proximo,
cùm hæc nulla sit , respectu injuriæ per
peccatum Deo factæ. 2. Considera,
quid movere te debeat , ut libenter
injuriam illatam remittas proximo. Pri-
mò, quia Deus præcepit diligi pro-
ximum. 2. Dei longanimitas in toleran-
dis impiis & inimicis donec se emen-
dent, idque in annos multos. 3. quia
efficeris hoc actu filius Dei. *Diligite,* in-
quit Christus, *inimicos vestros, & eri-*

tis filii altissimi. Matth 5. 3. perpende, gratitudine iram Dei provocari, & p nas peccatorum augeri.

3. *Sic & Pater meus cœlestis faciet v bis, si non remiseritis unusquisque fra suo de cordibus vestris.* Considera, qua faciat Deus dilectionem proximi, quo condonationem injuriæ, ut suam sci cet dilectionem & misericordiam ei n get, ac præterea in æternas flammas eu detrudat. 2 non sufficere illi, ut ore ta tùm fiat remissio, sed ex corde, ut nulla aversionem sentiat in animo, nec reco detur amplius injuriæ. Nam etiam i veteri lege scriptum est: *Non quæres ul tionem, nec memor eris injuriæ civium tuorum* Levit. 19.

DOM. XIII. POST TRINI-tatem.

De numismate census. Matth. 22.

1. P*Harisæorum discipuli cum Herodianis missi, ut Christum caperent in sermone, aiunt: Magister scimus, quia verax es, & viam Dei in veritate doces, nec respicis*

icis personam hominum. Considera, od sit ingenium improborum homi- m, nempe alios malos sibi adsciscere. quod per se nequeunt, id per alios mo- i.3.consilia inire contra bonos. 4.fictè ere. 5.adulari & laudare. 2. Conside- ,piorum & Christi imitatorum esse, ut ot Magistri, id est, auctores bonorum perum aliis verbo, & exemplo, deinde eraces, non ficti, qui scilicet promissa ræstent.3.viam Dei docentes in verita- ,non tractando nugas, sed pia collo- uia usurpando, solidas virtutes propo- endo & exercendo.4.neminem timen- es, nisi solùm Deum, ac omnibus liberè eritatem prædicantes, laudando bonos, ncrepando malos.

2. *Petentibus an censu dandus esset Cæsari, respondit Iesus: Quid me tentatis hypocritæ? Ostendite mihi numisma cen- sus. Et obtulerunt denarium signatum imagine Cæsaris.* Considera, Domi- num adulatoribus non adblandiri, quia solent non laudari, sed suam quærere utilitatem; ut discas non diligere favo- res humanos. 2. fictos & fraudulentos

non posse diu latere. 3. rectè nos fac
quando ex ipsorum verbis eos rec
guimus; nam quia dixerant Christ
non esse acceptorem personarum, i
non pepercit, sed hypocritas voca
2. Considera, contra tentationes d
monis, carnis & mundi quæ sit ima
impressa animæ nostræ, nempe D
ad cujus imaginem creatus es & in Ba
ptismo reformatus adjuncto signo cru
cis, cum superscriptione, *Declina*
malo, & fac bonum, quod in Bapti
smo promisisti. Et si religionem in
gressus es, cum inscriptione, *Serva pau-
pertatem, castitatem, & obedientiam*, quia
vovisti.

3. *Tunc ait illis: Reddite ergo, quæ sunt
Cæsaris Cæsari, & quæ sunt Dei, Deo.* Con-
sidera, nos per libertatem à peccato &
dæmone, quam habemus per Christum
non eximi ab obedientia superiorum,
tam secularium, quam spiritualium,
tum quia illi vigilant pro nobis in
temporalibus & spiritualibus, tum quia
Christus, licet verè Dominus & supe-
rior omnium, eximi noluit: jussit enim
didrach-

achma pro ſe & Petro dari, ne ſcan-zaret. 2. hîc Cæſarem anteponi Deo, ı Deo obedire nequit, qui rebellis eſt ɔeratori, vel ſuperiori ſuo immedia-ſicut neque Deum diligere poteſt, qui ximum odit.

DOM. XXIV. POST TRINItatem.

De principis filia, & Hæmorroiſſa. Matth. 9.

PRinceps Synagogæ cùm adorato Chriſto petiiſſet manum imponi filiæ de-ıncta, ad domum ejus ſecutus eſt, & eje-a turba cum tibicinibus, manum appre-endens, eam excitavit. Conſidera tria eciſſe principem illum, primò ſe publi-è ad pedes Chriſti abjecit. 2. impensè um rogavit, pro filia. 3. credidit tactu nanuum poſſe ſanari: ſic ſi quid exo-are velis à Deo, primò valde humilia te coram Deo. *Oratio enim humilian-tis ſe penetrat nubes.* Eccli. 35. 2. ora non tepidè, ſed cum affectu. 3. cum fidu-cia te impetraturum nihil hæſitans, ut docet

docet B. Jacobus. 2. Considera, Cl stum omissâ concione mox surrexi ut promptè operam, cùm exigitur, pr ximo accommodemus, etiam in temp ralibus. Magdalena enim & Martha su sorores. 3. Considera per ejectam tu bam moneri nos, si velimus à pravâ vi resurgere, malam societatem deseren dam & desideria inutilia.

2. *Mulier sanguinis fluxum diu passa retrò tetigit fimbriam vestis Christi, dicens intra se, Si tetigero salva ero.* Considera ex multis Christum secutis hanc mulierem tantùm fuisse sanatam, quia non pari fide & devotione cum hac secuti sunt. Nos ergo, qui toties adimus altare Domini sanctum, videamus, ne ut debitâ devotione adeamus, ne tangendo Christum nullum referamus fructum. 2. hanc mulierem non sanatam cùm proposuit tangere vestem Christi, sed cùm tetigit, ut discas, non satis esse propositum facere vitæ emendandæ, sed re ipsa emendandam. 3. eam fimbriam, id est, extremam tantùm partem vestis Christi attigisse. Fimbria illa est Christi passio

tio respectu totius vitæ, quam si so-
n humiliter meditando & imitando
gamus, valebit ad omnes infirmita-
nostras curandas.

3. *At Iesus conversus, dixit: Confide fi-
; fides tua te salvam fecit.* Considera,
hristum sanitatem restitutam non suæ
rtuti, sed fidei mulieris tribuere, ut
oceret nos in bonis operibus nostris
on quærere laudes nostras, sed solùm
ei gloriam. 2. hâc amabili loquendi
rmulâ eum declarare voluisse, quam
enignè, non ut judex severus, sed ut
lemens Pater peccatorem humilem &
ompunctum recipiat. Deinde, ut no-
um solatium illi afferret, intelligeretq;
psa se etiam spiritualiter in anima sana-
am: ideò enim vocat filiam.

DOM. XXV. POST TRINI-tatem.

De abominatione desolationis. Matth. 24.

1. Dixit Iesus discipulis: *Cùm videritis abominationem in loco sancto, tunc*

qui

qui in Iudæa sunt, fugiant ad montes, qui in tecto, non descendant: & qui agro, non revertantur tollere tunicam suam. Considera, nos hîc doceri, quid agere debeamus, quando est talis desolatio, hoc est, cùm sacra negliguntur, imagines dejiciuntur, Missa aboletur, Catholici expelluntur, ut nunc fit toto ferè Oriente, & magnâ parte Europæ. Primò enim qui in Judæa sunt, id est, constanter manent in confessione fidei Catholicæ, debent fugere ad montes, id est contemplari cœlestia, & in bonis cœlestibus spem suam figere. 2. manere in tecto, id est, omnia terrena calcare, & contemnere, nec solliciti esse de temporalibus. 3. in agro manere, id est, in agro, & vinea Domini excolendâ persistere, & aliquos saltem ad fidem convertere.

2. *Væ prægnantibus & nutrientibus in illis diebus. Orate autem ne fiat fuga vestra hyeme vel sabbatho. Erit tunc tribulatio magna, sed breviabuntur dies illi.* Considera, quam periculosè multi hoc tempore fideles, ut inter Turcas, vel

hæreticos versentur, maximè qui
ntulos nutriunt, id est, in fide non
t fortes, ut pro Christo ferant lu-
ria & verbera: quotidè enim vide-
s, quàm multi eam obrem leviter de-
ant. 2. orandum esse sæpè Deum,
in isto frigore exercitiorum pietatis,
iniorum, aliarumque pœnitentia-
n, vel in Sabbatho, id est, negli-
nti frequentatione concionum, &
iciorum divinorum in templis
lti fugiant. & à vita sancta de-
tant. 3. Considera, magnam quidem
rsecutionem hactenus passam Eccle-
m Catholicam, sed sperandum non
u duraturam propter electorum pre-
s & opera bona.

3. *Si quis dixerit: Ecce hic est Christus,
ut illic in deserto, vel penetralibus, no-
te credere. Sicut enim fulgur exit ab O-
iente, & paret usque in Occidentem,
ta erit adventus filii hominis.* Conside-
a, hinc manifestum signum dari Ec-
lesiæ hæreticæ, si in aliquo angulo
orbis esse dicatur, ut in Germaniæ parte,
vel Angliæ, sordes enim sunt in angu-
lis.

lis. Catholica Ecclesia autem toto o[r]
spargi debere, & sicut lumen, ab Orie[n]
te in Occidentem tendere, unde & n[o]
stro seculo, in utraque India Orie[n]
tali & Occidentali viget, ubi nul[l]
est hæreticus. 2. Considera, adventu[m]
Christi ad judicium, subitò futurum,
ideo conveniens esse, ut omnes vigil[e]
mus (nihil enim illo est incertius),
in Ecclesiâ Catholicâ, sanctaque vi[t]
perseveremus.

DOM. XXVI. POST TRINITATEM

De extremo die judicii. Matth. 25.

1. D*Ixit Iesus discipulis: Cùm vene-rit filius hominis in majestate sua, & omnes Angeli cum eo, cõgregabũ-tur ante eũ omnes gẽtes, & separabit eos, si-cut Pastor segregat oves ab hœdis.* Consi-dera in extremo die judicii, prævio signo triũphali crucis, tubis clangentibus à cælis proditurum inter Angelorum ex-ercitus filium Dei medium incredibili majestate fulgentem: tùm ad magnam vocem: *Surgite mortui, venite ad judiciũ,*

re-

rrectionem omnium secuturam, An-
isque separaturos bonos quorū splē
a erunt corpora, à malis, quorum
nt obscura & tetra; his ad sinistram:
ad dexteram locatis.

2. Considera quanto pudore tum affi-
ndi sint mali, cùm omnia illorum
lera occultè licet & cogitatione tan-
n cōmissa, omnibus patefient. Con-
verò, quāto cum gaudio & securi-
e judici se sistent, qui peccata sua
nfessi sunt.

2. *Tunc dicet Rex stantibus ad dex-
ram: Venite benedicti Patris mei, pos-
ete paratum vobis regnum à constitu-
ne mundi: Esurivi enim, &c. Quod
i ex minimis fecistis.* Considera boni-
tem & amorē judicis erga salvandos,
imò enim jubet eos *possidere regnum*,
elut illud, quod ratione hæreditatis
liis debetur. 2. dicit illud iis ante mū-
um conditum, id est, ab æterno præ-
aratum. 3. pro minimis operibus, ut
isitatione infirmorū & vinctorum. 4.
uod sibi reputet factū, quod pauper-
imis & vilissimis factum est. 5. quod
mini-

minimos istos vocat fratres suos. 6. C
sidera, judicem tantùm facere men
nem operum misericordiæ, non qu
alia quædam præstantiora non sint,
quod homines illa magnifaciant, & D
maximè illis moveatur, ad miseric
diam aliis præstandam.

3. *Tunc dicet & his, qui à sinist erunt: Discedite à me maledicti in igne æternum, qui paratus est diabolo & A gelis ejus. Esurivi enim & non dedisti mi hi manducare,* &c. Considera, quomod judex post electos tam copiosa merced remuneratos, terribili vultu in sinistram converso, hæc dicturus sit, quantusque terror, & confusio omnium consecutura, clamantium ad montes: *Cadite super nos à facie sedentis in throno.* Apoc. 6. acriùs certè vox illa eos cruciabit, quàm ipse infernus. Quid enim infelicius excogitari potest, quam divelli à Christo unico summo bono, & in æternum ardere tartareis flammis. 2. Considera, cur dicat flammas paratas diabolo & Angelis ejus? nempè, quia hominibus paraverat regnum æternum, pro illis

passus.

ſus & mortuus, ſoliſque Angelis ma-
nunquam convertendis ignem æter-
n. 3. Conſidera, ex verbis illis, *Eſurivi*
non dediſtis. &c Matth. 3. colligi repro-
s ſolum condemnandos ob patrata
la opera, ſed etiam ob omiſſa bona,
æ poterant & debebant facere, juxta
id Chriſti: *Omnis arbor quæ non facit*
ctum bonum, excidetur, & in ignem
ttetur.

DOM. I. ADVENT. DOMIN.

De ingreſſu Chriſti in Ieruſalem.
Matth. 21.

VIde Meditationem Dominicæ Pal-
marum.

DOM. II. ADVENTVS.

De ſignis judicii extremi.
Luc 21.

D*Ixit Ieſus diſcipulis. Erunt ſigna*
in ſole, lunâ & ſtellis, areſcenti-
us hominibus præ timore, &c. Conſide-
ſuperiore Dominica propoſitum eſſe
adven-

adventum Christi humilem & iu
dum . nunc verò alterum in fine n
di futurum gloriosum & terribilem
judicium , ut tam amore , quàm
more stimulemur ad bonum; & ut di
mus, non posse nos venire ad glorios
Christi adventum , ut cum illo c
regnemus nisi in hoc mundo prius i
humiliemus, & cum eo compatiamu
Considera , ideò hic astrorum cæ
stium mutationem dici præmittend
judicio , imò dissolutionem orbis t
tius: ut omnes clariùs intelligeren
quam horribile id sit futurum : Mu
enim cogitatione hac territi à peccat
abstinent , ut Hieronymus , qui dic
bat, auribus suis semper insonare vocem
Surgite mortui , venite ad judicium.

2. *His fieri incipientibus , respicite &*
levate capita vestra , quoniam appropin
quat redemptio vestra. Considera pri
mò , quod boni tunc monentur spera-
re & gaudere, quando maximæ sunt af-
flictiones , quia illorum est , per mul-
tas tribulationes intrare in regnum Dei,
2. quò impij magis dolent de futuris im-
minen-

ientibus malis, eò piis magis esse gau-
dum de impendentibus bonis : &
ɔ judicii dies piis non erit horribilis,
iucundissimus , pro quo certamine
ɔnabuntur. 3. Considera quod tunc
edibile gaudium piis afferet redem-
ipsorum , hoc est, liberatio cor-
is à morbis , inordinariis passioni-
, omnique corruptione, deinde ab
ni tentatione dæmonis & mundi,
uque damnationis. 4. Illud gaudium
turum de cælo, ut scias nullum soli-
ı gaudium esse expectandum in
a.

. *Et dixit illis similitudinem: Videte*
lneam, & omnes arbores, cùm pro-
unt fructum, scitis quoniam propè est
s. Et vos cùm hæc fient, scitote quia
è est regnum Dei. Considera Domi-
n præcedentia signa conferre cum ar-
ibus pullulantibus , ut discas tantò
chriores fore creaturas post judi-
m , quantò arbores in æstate flo-
tes sunt aridis in hyeme venustio-
, 2 notatum nos esse regno cælo-
ı proximos cùm instar arborum bo-

narum floremus & fructibus abund
mus.

DOMIN. III. ADVENTUS

De S. Ioanne Baptista in vinculis. Matth. 11.

1. I*Oannes in vinculis auditis Chri operibus, mittens duos de discipulis illi: Tu es qui venturus es, an alium e spectamus?* Considera Joannem licet vi ctum non de sua liberatione, sed discip lorum salute solicitum, ut rectè in fide vitâ sanctâ instituantur, ut discas in flictionibus nihil de consuetis pre bus aliisque officiis pietatis detrahe 2. Joannem non misisse, quòd ipse du taret de Christo, an esset Messias, sed ignorantiæ missorum consuleret, & conspecta miracula eos ad Christum t heret, sciens se brevî moriturum: ut d cas, cùm per te non potes, vel audes n nere vel docere, debere saltem per aliu

2. *Iesus respondit: Nuntiate Ioan quæ audistis, & vidistis, cæci vident, pauperes evangelizantur, & beatus*

non fuerit scandalizatus in me. Con-
ra, Christum non fateri palam, se
Messiam venturum, sed tantùm se
ra facere quæ in Scriptura tribuun-
Messiæ, ut discamus neminem fa-
se debere commendare; sed id tan-
n dicere ad Dei gloriam, quod satis
ad salutem alterius promovendam. 2.
:cere quemvis superiorem, & magi-
um, ut prius facto præstent, quod vo-
it subditis mandare per verba. Chri-
s enim hîc maluit factis, quàm ver-
respondere. 3. nota, Christum oc-
tè corripere discipulos Joannis, cùm
: *Beatus qui non scandalizatur in me,*
m ob zelum in magistrum, nondum
debant in Christum, ut numquam pa-
n occultos peccatores confundamus,
ut & aliàs Christus cum Juda fecit,
em rectè arguit.

3. *Illis abeuntibus, Iesus dixit ad tur-*
:Quid existis videre, Arundinem ven-
agitatam, mollibus vestitum? Prophe-
m? imò plusquam Prophetam. Consi-
ra Christum non laudasse Joannem
ram discipulis, tum ut notam adula-

toris effugeret; tum ut ne ex laudi
occasionem raperent, licet sine cau
eum Christo præferendi, ut discas
ram hæreticis & improbis, pruden
& parcè de laudibus Sanctorum loc
ne calumniandi ansam arripiant. 2 C
sidera, hîc austeritatem vestitus lau
& eremitarum, aliorumque religio
rum duram vitam probari: contra
rò improbari, molles & pretiosas
stes. 3. constantiam austeritati & pa
pertati conjungi, quia nulli const
tiores sunt in fide & veritate tuenda co
tra mundum, ejusque principes, qu
qui mundum ejusque opes & pomp
seriò contempserunt. 4. turbis & simp
cibus hominibus sæpè vitas quoque
liorum Sanctorum privatim & publ
recensendas.

DOM. IV. ADVENTUS.

De Iudæorum legatione ad Ioannem. Joan. I.

1. *MIserunt Iudæi Sacerdotes & Le*
vitas ad Ioannem, ut interrogare

eu

n, tu quis es? Confidera, cur tanti no-
nis fuerit S. Joannes, nempè quia ejus
ivitas fuit admiranda, qui à puero in
mum fecessit, ibique duram vitam,
i Deo vacans usque ad virilem æta-
n egit, quia pœnitentiam prædicabat,
itatis & justitiæ amantissimus, ut di-
s tales virtutes imitari, si ad perfectio-
m Christianæ vel religiosæ vitæ aspi-
. 2. Considera vitæ sanctitatem non
um apud Deum, sed etiam apud im-
bos & hæreticos suspici, & in honore
beri, erant enim isti legati ex Pharisæis,
paulò inferiùs dicitur, qui erant inter
dæos quasi hæretici.

2. *Et confessus est, quia non sum ego
bristus, nec Elias, nec Propheta, Ego sum
x clamantis in deserto. Dirigite viam
omini, sicut dixit Isaias.* Considera
mmam humilitatem Joannis: nam
m potuisset si voluisset reputari Chri-
us, noluit tamen id fieri, imò noluit
beri Elias & Propheta, cùm verè pos-
t, nam Christus *Matth.* 11. vocavit eum
iam. *Joan.* 1. plus quàm Prophetam,
t discas humilis esse, nec de iis quæ

verè habes, ut nobilitate generis, d
ctrinâ, & sanctitate te jactare, sed h
omnia celare, quamdiu sine mend
cio fieri potest. Secundò, conside
cum importunitate missorum coactu
indicare, licet valde obscurè, se esse eu
de quo locutus erat Isaias. Sed qua
tus erat ille? *Vox*, inquit, *clamantis*
deserto, nova humilitas. Quid enim v
nius vel fragilius voce, quæ statim m
ximè in deserto loco prolata, evan
scit? Verè autem erat vox, quia to
corporis habitu, totaque vitæ conver
tione nihil aliud quàm clamabat, & in
vitabat homines ad pœnitentiam, & d
rigebat viam ad Christum. Hinc discim
non ore tantùm, sed vitæ piæ exempl
etiam prædicari veritatem.

3. *Quid ergo baptizas, instant illi,*
non es Christus, nec Propheta? Responde
Ego baptizo in aqua, medius autem v
strum stetit, quem vos nescitis, cujus e
non sum dignus corrigiam calceament
rum solvere. Considera, S. Joannem per
stare in humilitate, secundùm illud E
clef. 3. *quantò magnus es, humilia te i*

omni

nibus, & coram Deo invenies gratiam. ...ens inter virtutes, ut alicubi August. ...et illam esse primam, mediam, & ul...iam, ac ideò maximè imitandam. 2. ...nsidera, sicut Joannes humili respon...ne, insidiosas istorum quæstiones ...isit, & Christi gloriam defendit, sic so... humilitate laqueos omnes dæmones ...osse evadere, ut docuit S. Antonius. ...tiamsi non cogitamus vel nesciamus, ...nen in medio nostrum stare Jesum ...servantem quid agamus.

N FESTO NATIVITATIS CHRISTI.

De Christi Nativitate. Luc. 2.

B*Eata Maria cum Ioseph sponso suo è Nazareth proficiscitur Bethleem, descendit autem & Ioseph à Galilæa in ...ethleem, ut profiteretur cum Maria de...sponsata sibi uxore prægnante.*) Considera ...triusque obedientiam & humilitatem. Maria enim existens mater regis regum, non dedignatur cum tanto periculo (sciebat enim se proximã partui) obedi-

re regi terreno & gentili, deinde pati
tiam in ferendis itineris longis labc
bus, & quàm pia inter se misceant c
loquia. 2. Considera eos in Bethlee
id est, domum panis ex Galilæa, id e
volubilitate, profectos, ut inscribere
tur in catalogum familiæ David, disc
tibi desertis transitoriis & volubilib
hujus mundi delitiis, sæpè adeunda
mensam panis vivi, qui descendit de cæ
lo, quo nomen tuum inscribatur cat
logo Sanctorum in cælo.

2. *Factum est autem, cùm essent ib*
impleti sunt dies ut pareret, & non erat
locus in diversorio. Considera quomod
B. Joseph, cùm sub vesperam Bethleei
intrasset, obeat domos, ut locum quie
tis inveniat quanto angore percellatu
dum non invenit, cum ab omnibus re
pellitur. Vide B. Virginem per cæcas te
nebras errantem partim, partim præ de
fatigatione in saxo aliquo sedentem &
dolenter expectantem, si quis fortè mi
sereatur. 2. Considera quomodo post
plateas omnes angulosque decursos co-
gantur in semirutum stabulum, vel spe-
luncam

:am obſcuram, in qua noctu à pau-
bus locari ſolent beſtiæ, divertere. 3.
ende, B. Virginem ſimul atque ſta-
um intravit, mox advertiſſe hunc eſſe
ndiſum ſecundo Adam præparatum,
regnum eſſe palatium Chriſto na-
uro erectum, hîc eſſe thronum re-
m, ex quo verus Salomon veram ſa-
ntiam in humilitate & inopia funda-
docere debuit.
i. *Et peperit filium ſuum primogeni-
n, & pannis eum involvit, & reclina-
in præſepio.* Conſidera, B. Virginem
n magnam partem noctis orationi-
s & ſanctis ſuſpiriis conſumpſiſſet,
idem ſtupore ſapientiæ Dei & gaudio
credibili abreptam ex puriſſimis viſ-
ribus, ſine ullo dolore, ſalvis virgini-
is clauſtris infantulum Jeſum ge-
uiſſe: 2. Conſidera, conſpecto infan-
lo, quanta lux mox oborta ſit in ſtabu-
, quam ſuavis angelorum concentus
ditus, quanta lætitia ſecuta B. Vir-
nem & Joſeph, quomodo certatim
oſcula puelluli irruerint, quam ſua-
bus viciſſim ocellulis puer eos aſpe-

 xerit.

xerit. Quàm promptè B. Virgo mate
officia mox exhibuerit panniculis p
perculis eum involvendo, pectori astri
gendo, purissimo lacte nutriendo
Considera, non in pulvino molli, r
in cunis, sed in vili, duro, & frig
præsepi infantem collocatum. Hæc
omnia nõ alia de causa à Deo facta, q
ut confunderet sapientiam hujus sæci
doceretque non esse vera bona q
mundus admiratur, sed paupertatis
morem, perpessionem afflictionum
omnium rerum despicientiam.

II. PARS MEDITAT.

De Pastoribus. Ibid.

1. P*Astoribus revelatur Christi nati-*
tas per Angelum. (*Evangelizo v*
bis gaudium magnum, quia natus est v
bis hodie Salvator, &c.) Considera Ang
lum Domini acceptâ licentiâ à pueru
Jesu, non ad reges vel sapientes, sed
simplices & vigilantes super gregem p
stores mitti, qui suâ humilitate & vig
lantiâ id meruerunt: *Cum simplicib*

en

ait Sapiens, *est sermocinatio ejus,*
ui manè vigilaverit ad me inveniet
. Considera, Christum summum
em priùs sua luce illustrare supe-
& pastores aliorum, quàm subitos
diti libentiùs sinant se eorum nutu
maximè noctu, id est, in majoribus
& morum difficultatibus. 3. per-
e quod dicit, *Natus est vobis Salva-*
uer enim natus est nobis, ait Isaias,
us datus est nobis. Quo dono quod
st esse præstantius?

Et hoc vobis signum, invenietis in-
em pannis involutum & positum in
epio. Considera quod signum Ange-
det, ut Christus inveniatur in corde
tro, nimirum ut sicuti infantes, simus
ertes peccati & doli. 2. si necessario
tum amictu & victu contenti simus.
i duritiem lecti, & alias austeritates
n refugiamus. 2. Considera quanto
udio pastores perfusi fuerint hoc nun-
, quàm citò desertis ovibus in Bethleē
cōtulerint, quam humiliter Christum
tum adorarint, quàm piè manus pe-
sque ejus osculati, quæ munuscula

paſtoritia obtulerint, quantum puei
ſimplicium hominum cõſuetudine
potuit modo illis arridens, oblect
fuerit. O felices Paſtores, quibus fas
videre, quod tot Reges & Prophetæ
tarunt videre, & non viderunt!

3. *Et ſubitò facta eſt cum Angelo m
titudo militiæ cæleſtis laudantium D
& dicentium: Gloria in excelſis Deo, &
terra pax hominibus bonæ voluntatis.* (
ſidera, quid glorioſius eſſe potue
quam in loco tam vili & abjecto triu
phum agere cælites, aurem ſuaviſſi
concentu complere. Sed ſi expenc
quantæ dignitatis perſona ſit infantu
iſte pauperculus, nempè filius altiſſi
facilè intelliges eum dignum omni
neratione & gloria. Si verò cogi
cauſam hujus abjectionis, nempè p
cata noſtra, non miraberis hanc hun
litatem. Per hanc enim, & aliam lon
majorem ſecutam, uſque ad morte
crucis, reconciliati ſumus Deo,
pax æterna donata omnibus hominib
bonæ voluntatis, hoc eſt, qui volunt
tem ſuam parati ſunt cõformare divin
ej

ſque præceptis obedire. 2. Conſidera
nto cum gaudio Angeli reverterint
ælum, totamque Jeruſalem cæleſtem
o nuntio exhilarârint : ac denique
modo anima B. Virginis his omni-
notatis & auditis tantùm non læti-
iquefacta fuerit.

OM. INFRA OCTAVAM Nativitatis.

Erant Ioſeph & Maria mirantes. Luc. 2.

E*Rant Ioſeph & Maria mater Ieſu, mirantes ſuper his quæ dicebantur de illo.* Conſidera miratos fuiſſe entes tam mira dicta & facta circa rum, cum in puero nihil viderent ſin- are, quod non omnibus infantibus nmune eſſet; ad te docendum, quòd i corporeis oculis nihil videas eorum æ credis eſſe, tamen fidem adhiben- n Eccleſiæ, hoc eſt, tot SS. Patribus tificantibus, quid ſit credendum. 2. nſidera, mores Chriſti infantis, & ad s tuos quoque compone, quia infans factus

factus, non fuisset nisi aliquid in infantia imitatione dignum foret. Et ctum Christi est: *Nisi efficiamini sicut vuli, non intrabitis in regnum cælor* Et B. Petri: *Quasi modo geniti infante concupiscite.*

2. *Simeon dixit ad Mariam. Ecce situs est hic in ruinam, & resurrectio multorum, & in signum cui contrad tur, & tuam animam transibit gladi* Considera, Simeonem hîc inter sum gaudia vaticinari de afflictionibus fu ris cum Christo tum matri, ut intelli mus in hoc mundo non esse pura ga dia, sed multas tribulationes expecta das, si velint esse veri discipuli Chri 2. hoc nuntio & excitatam fuisse B. Vi ginem ad multa cum filio suo perfere da, & participem gloriæ illius factar quæ erat pati & mori ex obedient Patris. Tam nobiles enim sunt afflictio nes pro Christo toleratæ ut Christu sicut eam maximè dilexit, ita etiam vo luerit eam præ omnibus hominibus af fligi, ac gladium crucis transire animan ejus. Unde & martyr martyrum à sancti vocatur.

3. *Pue*

Puer autem crescebat, & conforta-
ir, plenus sapiẽtia, & gratia Dei erat
illo. Considera, in puero Jesu qua-
hic laudari: primò quòd plenus
t sapientiâ rerum omnium divina-
& humanarũ, & ideò Doctore nõ
bat. 2. quòd plenus esset gratiâ apud
m & homines, quippe ab omni ma-
peccati immunis. & omnibus vir-
bus donisque cœlestibus ornatus. 3,
d quotidie cresceret, ut corpore, ita
iis sapientiæ effectibus prodendis. 4.
d majores semper vires spiritales ac-
ere videretur. Ut discas & tu quoti-
in his virtutibus progressum,
facere quia in virtute non
progredi, est regredi &
deficere.

MEDITATIONE

DE FESTIS SANCTORVM

Toto anno secundum ordinem men-sium Kalendarii occurren-tibus.

IN FESTO PURIFICATI-nis B. Virg.

De Purificatione B. Virginis & pueri IESV præsentatione Luc. 2.

DEtulerunt parentes puerum i templum, ut præsentarent eu Deo, tamquam primogen tum, offerentes pro eo consue tum munus par turturum, aut duos pull columbarum. Considera pueri Jesu humilitatem semper crescere, natus erat u pauper, circumcisus quasi peccato nun

ic offertur ut ſervus quinque ſiclis re-
iendus. 2. parentum paupertatem,
, quoniam agnum emere & offerre
i poterant , offerunt par columba-
n. Sed ſine myſterio id factum non
, quia umbræ & typo præferri de-
t veritas , puer enim erat unus ag-
;, qui tollit peccata mundi, & ſe ip-
n tunc Deo offerebat pro ſalute no-
, paratus ſuo tempore pati. 3, ex-
ade quid duo pulli ſignificent: nem-
nos qui Deo nos ſæpe offerremus,
bere eſſe ſimplices, omnis doli exper-
, charitate magnâ præditos, (ſunt
m columbæ ſociales) & fœcundos
bonis operibus.

2. *Simeon veniens eâdem horâ in tem-
um, accepit eum in ulnas ſuas, & bene-
cit Deum, & dixit: Nunc dimittis ſer-
um tuum Domine.* Conſidera, quanta
verentia puerum in medio templi à
Virgine exceperit, quam devotè ma-
ntibus præ gaudio lachrymis, illum
t oſculatus, & pectori ſuo applicue-
t, quot laudes de eo dixerit, quòd eo
ſo paratus fuerit mori. Qui enim

Christum diligit , facilè vitam hanc omnia temporalia contemnit. 2. (quas virtutes meruerit videre & recip re. 1. quia erat in eo Spiritus sanctus, c parens venit in templum, secundò qu justus, id est, ab omni peccato liber, omni virtute ornatus, tertiò, quia tim ratus timore filiali, præsentem eni quasi Deum semper cernens timeb peccare, quartò, expectans consolati nem Israel, id est, adventum Christi. No potest enim Deus iis deesse, à quibu avidè expectatur. Has virtutes & tu s quere, si quandò cum fructu vis Chr stum non in ulnis, sed ore & corde rec pere in S. Eucharistia.

3. *Anna* (*superveniens confitebatu Domino & loquebatur de illo omnibus, qu expectabant redemptionem Israel*) Con sidera, Deum nullam habere acceptio nem personarum, sexus, ætatis, condi tionis, sed tantùm virtutis, secundò, ide senes duos hîc in exemplum proponi, u discas in virtutum studio perseveran- dum usque in finem vitæ, quo dignus si recipere Christum, & in æternum reti- nere

:, tertiò, vide ob quas virtutes me-
rit videre Christum, Primò, quia an-
ferè octoginta castè vixerat. Secun-
quia non discedebat de templo. Ter-
,orabat die ac nocte. Quartò, jejuniis,
sque pœnitentiis affligebat cor-
suum. Quintò, omnibus laudes Chri-
annuntiabat.

IN FESTO S. MATTHIÆ
Apostoli. Matth. 11.

Jesus dixit: Confiteor tibi Pater, quia abscondisti hæc à sapientibus & pru-
ntibus & revelasti ea parvulis. Consi-
era, Jesum exultasse spiritu, cum hæc
erba proferret, ut refert B. Lucas, id
st, ingenti spirituali gaudio æterno
Patri, quia homo erat, egisse gratias,
quòd fidei Christianæ mysteria, non
hujus sæculi sapientibus, qui omnia
ratione & intelligentia metiuntur, ne-
que prudentibus, qui non quærunt
nisi quæ sua sunt, id est, opes, honores,
& voluptates carnis patefacere, sed tan-

tùm parvulis, id eſt, humiliter de-ſentientibus & judicium ſuum D[eo] ſubjicientibus, uti erat Beata Virg[o], quæ licet eſſet mater Dei, tamen ſe v[o]cabat ancillam: uti S. Matthias, cæt[e]rique Apoſtoli, qui gloriabantur ſe n[il] aliud ſcire, quam Jeſum & hunc cru[ci]fixum. 3. Conſidera, primariam qu[i]dem hujus rei cauſam non eſſe alian[m] quam divinam voluntatem: ſubjun[-]xit enim hîc Chriſtus: *Ita pater, quo-niam ſic placitum fuit ante te*, tame[n] quia illa voluntas non poteſt non eſſ[e] ſapientiſſima, & rationi maximè con-gruens, poteſt & illa addi cauſa, quo-niam homo ſicut & Lucifer angelus pe[r] faſtum & ſuperbiam ſalute exciderat, debuiſſe contrario antidoto humilitatis ſaluti reſtitui.

2. *Venite ad me omnes qui laboratis, & onerati eſtis, & ego reficiam vos.* Con-ſidera Domini bonitatem neminem om-ninò à gratia & ſalute excludentis, ſi parvulus in oculis ſuis & humilis eſſe velit. Vult enim omnes homines, ait B. Paulus, ſalvos fieri, & ad agnitio-

nem

m veritatis venire. 2. Confidera, imi-
i maximè eos, qui laborem fuſtinent
difficultatem, in fuperandis tenta-
nibus dæmonis, mundi & carnis: &
erati funt vel pondere gravium fce-
um, vel magnarum multarumque im-
rfectionum, omnes enim paratus eft
ficere, vel liberando eos à dictis la-
ribus & oneribus, vel communican-
gratiam, ut tribulationes fortiter fe-
nt. 3. Confidera nos quoque debere
operari Chrifto, nempe venire, non
rporeo motu fed fpirituali, utpote
r mentis converfionem, defiderium
eo placendi, dolorem de peccatis, pro-
fitionem emendandæ vitæ, & imita-
onem virtutum, humilitatis & man-
etudinis, nam fubdit:

3. *Tollite jugum meum fuper vos, & ifcite à me, quia mitis fum & humi- s corde, & invenietis requiem anima- us veftris. Iugum enim meum fuave eft, & onus leve.* Confidera, non fatis effe, ut redamus in Chriftũ, & onere peccato- um liberi fimus, fed opus effe, non tam opus, quàm jugũ doctrinæ Evangelicæ,

 & di-

& divinorum præceptorũ, ac si religi
sus sis, etiam consiliorũ in humeros n
stros suscipere, quod non grave est, s
leve, non amarũ, sed suave, sicut avic
lis suave leveque est jugum alarum
quia earum ope volant Unde S. Joa
nes disertè dicit *mandata ejus gravia n*
sunt, & rex David: *Quàm dulc*
faucibus meis eloquia tua? Considera
levia & suavia reddi omnibus, qui ve
Deum diligunt & in ejus gratia sun
Amanti enim nihil difficile. 2. qui sp
ritum sequuntur non carnem. Spiritu
autem promptus est, caro autem infir
ma. 3. qui cogitant quanta merces para
ta sit in cælis. 4. qui oculos in Christ
vitam & passionẽ conjiciunt, 3. qui cum
Christo humiles sunt, & mites corde.

IN FESTO ANNUNTIA-tionis B. V. Mariæ.

Angelus nuntiat B. Virg. ipsam conce-pturam filium. Luc. 1.

1. *ANgelus Gabriel. B. Virginem in Nazareth salutans, divinique Verbi cõ-ceptio*

ptionem ei nuntians, dixit: Ave gratia ena, &c. Ecce concipies in utero & pa-es filium. Conſidera Angelum B. Vir-inem non in publico, ſed domi in cu-iculo recluſam, & in rerum divina-im meditatione ſuſpenſam inveniſſe, t diſcas, ſi Angelicâ conſideratione ui velis, continere te domi, & oratio-i vacare. 2 Conſidera, quanto ſplen-ore Angelus complerit virgineum cu-ile, quantâ ſubmiſſione & reverentiâ am ſalutarit, dicens: *Ave gratia plena,* ec mirum, quia alios ſanctos tan-im Deus ornarat quibuſdam donis ratiæ, hanc autem complevit om-ibus Si autem gratiâ plena erat ante hriſti conceptionem, quantum gra-æ poſt conceptionem acceſſerit 3. Con-dera, vocari plenam gratiâ apud Deum, t nos ad eam tamquam patronam, ad-ocatam, & mediatricem perfugium ha-eremus, ut ſicut per eam Chriſtum habuimus, ita ſciremus & cætera dona er ejus interceſſionem deinceps obten-uros.

2. *Maria turbata eſt hoc ſermone; &*

cogitabat qualis esset cogitatio, adden
Quomodo fiet istud, quoniam virum n
cognosco? Considera eam turbari, qu
niam proprium est castarum virginu
ad præsentiam virorum turbari. Dein
quia tanta laude se indignam p
tabat. Sancti enim & humiles, quò pl
laudantur, hoc magis pudefiunt. S
lent enim inquirere non in virtut
suas, sed in defectus, ut eos emender
Turbata est, sed non perturbata: na
cauta & pudens expendere cœpit qu
lis esset salutatio, antequam respon
deret. 2. Considera zelũ castitatis beat
Virginis, licet enim firmiter creder
perfici debere, quidquid Deus per An
gelum promisisset, nempe se parituram
tamen modi ignara pe; cunctabatur
quomodo (cùm voto se obstrinxisset
de servanda virginitate) parere posset
nec ante mater Dei esse consensisset
quàm inviolatam fore virginitatem suã
cognovit.

3. *Cùm Angelus dixit, Spiritus sanctus superveniet in te, &c. Maria respondit. Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundùm*

m verbum tuum. Considera, præ-
item cum Angelo quasi assistere S.
rinitatem, & expectare dilectæ filiæ
æ responsum, observareque humi-
verba ex ejus ore egressura, ipsâ verò
ost sermonem Angeli positis humi,
enibus, manibus verò oculisque in
elum sublatis humiliter & cum lach-
ymis respondisse: *Ecce Ancilla Do-
ini, &c.* ut discas quàm primum
d divinum servitium vocaris, & re
edulò discussâ, advertis vocationem es-
e à Deo, non diu cunctari. 5. Consi-
lera, B. Virginem paucis his verbis
nagnas virtutes nobis imitandas ex-
pressisse, primò obedientiam promp-
tam in re ardua, dum ait *Ecce.* 2. hu-
militatem, dum sciens se electam in Dei
matrem, vocat *Ancillam.* 3. charita-
tem ardentem & zelum pro salute alio-
rum, dum ait *fiat mihi.* 4. fidem, cum
ait, *secundum verbum tuum*, firmissimè
enim credebat, promissum Angeli com-
plendum. Et verè prolatis his verbis
illico concepit in utero Deum & homi-
nem.

IN FESTO SS. PHILIPPI & Jacobi Minoris Apostolorum. Joan. 14.

1. JEsus dixit discipulis: *Non turbetur cor vestrum Creditis in Deum, & in me credite.* Considera, hominē fide vera, & cultu pietatis constantem nullam habere causam tristitię vel perturbationis: *Hæc enim est victoria quæ vincit mundum, fides nostra*, ait B. Joannes. Et ideò B. Philippi, & S. Jacobi aliorumque Apostolorum in summis tribulationibus, adeò non sunt animi turbati, ut etiam gauderent quòd illis digni facti essent. Imò S. Jacobus ex pinnaculo templi dejectus pro suis interfectoribus orabat.

2. *In domo Patris mei mansiones multæ sunt. Si quo minus dixissem vobis: Vado parare vobis locum.* Gonsidera Christum his verbis Apostolos, & nos animare ad multa pro ipso preferenda, q. d Estote bono animo, nihil frustra pro me patiemini, siquidem tam varia in

cælo

o parabo vobis præmia, quàm fue- vestra merita, quia ibi quisque re- et secundum sua opera. Unde teste Paulo: Sicut Sol claritate à Luna alijs stellis differt, sic & sancti dif- unt inter se, 2. Considera, si velis locum beatitudinis ante cõstitutio- n mundi, imò ab æterno tibi, aliis- : electis paratum venire, necesse :, ut illum cum Christo tibi præpa- . Christus eum præparavit sua pas- ne, ascensione & missione Spiri- sancti, tu verò similiter bonis o- ribus & passione. *Christus enim pas- est pro nobis, vobis relinquens exem- um.*

Considera virtutes Apostolicas Jaco- fratris Domini, imitatione dignas. num & siceram ab infantia non bibit, rnibus & piscibus abstinuit, lintea tan- m veste usus, non oleo unctus, non lneo usus, ita sæpe in genua procum- ns, ut callum obduxerint ad modum meli, tam sanctus ut fimbriam ve- s populus conaretur attingere, ut lus intraret sancta sanctorum nonage- nari-

narius pro Christo lapidatus, & fullo fuste enectus.

IN FESTO INVENTIONIS S. Crucis.

VIde Meditationem in Evangelium I. Dominicæ S. Trinitatis.

IN FESTO S. JOANNIS. Baptistæ.

De S. Ioannis nativit. Luc. 1.

1. *ELizabeth impletum est tempus pariendi, & peperit filium. Vicini aut & cognati congratulabãtur ei.* Considera nullum sanctorum esse post Christum & B. Virg. in quem æquè oculos conjicere debeamus, ac in S. Joannem Baptistam, cujus laus non solùm est crebra apud S. Lucam & Evangelistas, verùm etiam apud sanctitatis omnis auctorem Christum, nunc illum præferentem inconstanti populo, nunc Patribus & Prophetis, nunc omnium mulierum filiis, nunc inter Angelos ponen-

ntem ut dubitare non debeas lau- digniſſima, quæ de ejus virtutibus ibuntur. 2. Congratulati ſunt B. Eli- beth amici & cognati, quòd tan- m ejus voto ſatisfactum eſſet ut ſteri- pareret filium, ſecundùm Angeli præ- ctionem, & quidem prædictionem m magnificam; Dixerat enim eum re magnum coram Domino, non ram mundo, replendum Spiritu ſan- o ex utero, vinum & ſiceram non bi- turum, filios Iſrael converſurum, &c. diſcas gratulari proficienti in vir- te non autem proficienti in opibus & anitate ſæculi.

2. *Die octava circumciſus eſt puer, & m cognati vellent eum vocari Zacha- am, mater & pater Zacharias ex in- nctu Angeli, vocari juſſere Ioannem.* onſidera Joannem fuiſſe circumciſum on quòd opus haberet (erat enim in u- ro ſanctificatus) ſed ut exēplo Chriſti bſequeretur legi, nulliq; offendicu- m præberet. Conſidera 2. non eſſe illi npoſitum nomen parentũ, ſed Joan- is id eſt, gratiæ Dei, ipſe præcurſor erat futu-

futurus auctoris legis & gratiæ, & dig
to eumdem demonstraturus. *Lex eni*
& Propheta usq; ad Ioannem. 3. illud
circũcisione impositum ut intelligamu
signum esse gratiæ Dei in nobis habita
tis, si à corde nostro omnes carnal
cupiditates rescindamus, eò quòd i
uno corde non possit simul versari Chr
stus & mundus.

3. *Et factus est timor super omnes vi*
cinos eorum in corde dicentium, quis pue
iste erit? Et Zacharias repletus est Spiri
tu sancto prophetans. Benedictus Deu
Israel, &c. Considera populum propte
miranda, quæ acciderunt in nativita
te B. Joannis mente sciscitari, qualis tan
dem futurus sit. Sed Angelus id ape
ruit, fore, scilicet magnum coram Deo
severam vitam acturum, magno zel
improbos reprehensurum, & ad pœ
nitentiam adducturum, alios etiam
pertracturum ad vitam perfectam:
ut scias has virtutes esse imitation
dignissimas. 2. Zachariam patrem S.
Joannis post linguam solutam, mox
erupisse in laudes Dei, ut discere-

is, cùm gratiâ aliquâ spiritali vel tem-
rali donati sumus statim nos debere
e divinæ majestati ore opereque gra-
s exhibere: sic enim gratiam acce-
am conservabimus, augebimusque.

MEDITATIO II.

De vita & virtutibus in Evangelio expressis.

COnsidera, cùm Christus clarè dixerit Matthæi 11 *Inter natos mu-*
erum non surrexisse majorem Ioanne
aptista, ob quasnam virtutes tantùm
æconium meruerit, & invenies præci-
uè tres, humilitatem scilicet, vitæ
veritatem, & charitatem in Deum &
roximum, propter hæc enim tria pii
tiam apud vulgus hominum sanctitat s
pinionem conciliare solent: Primò ei-
o expende in quo declarârit humilita-
em: declaravit autem primò in eo, quòd
ùm multi etiã Pharisæi & Sadducæi ba-
tismi ab eo suscipiendi causa confluerẽt,
palam

Iam fassus sit post se venturum ali
cujus non esset dignus corrigiam calc
mentorū solvere : cogitarant enim m
ti in corde suo, fortè ipsum esse Messia
deinde, cum Christus ipse advenis
humiliter restitit, dicens : *Ego à te de*
baptizari, & tu venis ad me? 2. cu
Judæi ad eum misissent legatos, Sac
dotes & Levitas, rogatum, an esset M
sias, aut Elias Propheta, negavit se ess
cùm tamen sine mendacio potuisset
Eliam & Prophetam vocare, nam Chr
stus ita eum vocavit. Cum verò fide
urgerent, quis ergo esset, respondit, se e
se *vocem clamantis in deserto*, quâ nih
fragilius. 3. cùm ejus discipuli rursu
jactarent, respondit: *Christum oport*
crescere, me autem minui. Qui de cœl
venit, super omnes est. Qui de terra est, d
terra loquitur. Ecce ex humilitate voca
sua dicta terrena, Christi cœlestia. 4. hu-
militatem etiam vili victu & amictu
cum tamen nobili stirpe esset oriundus,
declaravit.

2. Considera vitæ austeritatem. Primò in habitatione, quia à prima pueritia

in

litudine vixit usq; ad annum ætatis
esimum. 2. in victu, quia cibus ejus
locustę & mel sylvestre, potus aqua.
um enim & siceram non bibit, teste
gelo. 3. in vestitu, qui fuit ex pilis ca-
orum, cum zona pellicea. Adjunge
itiem lecti nempe terræ, continuas
si vigilias, preces, meditationes re-
divinarum noctu diuque. Unde SS.
res eum vocant Principem, & Patri-
ham Eremitarum & omnium Mona-
rum, nam egressus è solitudine di-
ulos, quos collegit, docuit jejunare,
tamen Christus id non exigeret à
discipulis.

. Considera charitatem & zelum,
d omnes hortaretur ad pœniten-
n, confessionem peccatorum, bapti-
im & fructus pœnitentiæ dignos, id
ad bona opera. 2. quòd milites, pu-
anos, mulieres & alios quosvis ho-
es institueret quomodo vivere de-
ent. 3. quòd discipulos collegerit, ut
postea mitteret ad Christum, uti
it Andream Apostolum. 4. quòd ubi-
non tam sui, quam Christi honoris
ratio-

rationem habuerit, & illi testimoniu præbuerit. 5. quòd liberè Sadducæos Pharisæos hypocritas arguerit, & pr geniem viperarum vocarit, & ignem i ferni veram non agentibus pœnite riam, minatus sit. 6. quòd Herodem r gem reprehenderit, & pro veritate sa guinem fuderit.

IN FESTO APOSTOLORU Petri & Pauli.

De remuneratione confessionis Petri. Matth. 16.

1. *CHristus quærit ex discipulis, que dicant homines filium hominis? R spondent, alii Ioannem Baptistam, alii E liam.* Considera humilitatem Christ quòd dum scit Petrum confessurum s esse Filium Dei vivi, vocat se Filium ho minis: ut discamus semper submissè d nobis sentire & loqui: si quam auten meremur laudem, illam ab aliis potiù enuntiandam, juxta illud: *Laudet te alie nus & non os tuum.* 2. Considera, ide

ias fuiſſe opiniones de Chriſto in tur-
hominum, quia inter ſe erant diviſi, &
lum certum caput vel Doctorem ſe-
bantur. Apoſtoli verò quia ducem
aput habebant Petrum in opinione
Chriſto conſensêre, ut diſcas ſi errare
lis, libenter ſubjicere judicium tuum
cleſiæ, ſummo Pontifici, ſuperiori.
2. *Vos autem quem me dicitis eſſe? Re-*
ndens Simon dixit, Tu es Chriſtus Fi-
s Dei vivi. Tunc Ieſus, Beatus es
non Barjona, quia caro & ſanguis
n revelavit tibi. Conſidera, quod
ominus in quæſtione poſitâ diſcri-
n faciat inter homines, & diſci-
los, quaſi non homines eſſent, in-
it, Hieronymus, ſed Dii quidam,
oſtendat, honorificè loquendum
miniſtris Eccleſiæ, deinde plura
igi ab his, & religioſis qui majora
na à Deo acceperunt, quam à ple-
is, juxta illud: *Cui multum datum eſt,*
ultum quæretur ab eo. 2. Conſidera,
m Chriſtus laudans Petrum ob pro-
ſionem fidei vocat beatum, ſimul oc-
ſionem præbere non efferrendi ſe
quia

quia addit: non carnem & sanguin sed Patrem cœlestem id ei revelasse: discas moderatè semper cùm opus homines laudare, ne locus sit vanæ g riæ.

3. *Ego dico tibi, quia tu es Petrus, super hanc petram ædificabo Ecclesi meam: Et dabo tibi claves regni cœlor &c.* Considera Christum hîc Simon nomen mutare in Petri, & cum nomi novo facere prius petram, ac dein fundare super eum Ecclesiam, ut utr que re moneretur constantiæ in co fessione fidei factâ tuendæ & conse vandæ, ac ut sine trepidatione prima tum, licet rem arduam, in se suscipere sciens, nec inferni portas contra petra prævalituras. Quo discas cum arduu aliquod officium tibi à superiore impo nitur, non defutura præsidia divinitus quibus illud sustineas cum fructu, 2. Cō sideres, summum Christi amorem i nos & Ecclesiam, quod Apostolis, eo rumque duci & capiti imprimis, tan admirandam reliquerit potestatem i terris, ut scilicet in potestate eorum es se

aperire & claudere cœlum, ac quod
prium est Dei solius remittere & li-
e peccata. Et quod amplius est, eam-
potestatem ratam esse voluerit et-
in simplicissimis sacerdotibus, licet
lis: Quid hoc cogitari potest mirabi-
?

MEDITATIO II.

De S. Petri vita.

CONsidera, cùm S. Petrus Princeps Apostolorum fuerit, cur à Chri-
illi principatus fuerit delatus, nec du-
um, quin ob eximias virtutes, quas
prehendes imprimis tres, fidem, hu-
ilitatem & ardentem charitatem. Fi-
m ostendit excellentem in eo quod
hristo rogante discipulos, quid de se
ntirent, ipse solus mox dixerit *Tu es*
hristus Filius Dei vivi, ob quam pro-
ssionem ei promissum est, quòd caput
cclesiæ esset futurus: Deinde Christo
mbulante super aquas & ipse insiliit in
quas fidens potentiæ Christi, & super

eas ambulavit. In quem locum scri
Hieronymus. In omnibus locis, inq
ardentissimæ fidei invenitur Petrus.
hæc cum tota nocte laborans nihil c
pisset piscium, *In verbo tuo*, inquit ad
sum, *laxabo rete*, & tot capti sunt, ut
ptum sit rete. Post resurrectionem ve
cum eo stante in littore, Joannes di
ret, *Dominus est*. Petrus tunicâ succ
ctus abjecit se in mare.

2. Considera ejus humilitatem. N
apud Lucam conspectu miraculo
pturæ piscium, in genua procidens
Christi præsentiâ indignum censuit,
dixit: *Exi à me, quia homo peccator su*
In lotione etiam pedum horrore co
cussus, *Domine*, inquit, *tu mihi lavas*
des? Post ascensionem Christi, scili
jam pastor summus, & passus est
mitti ab aliis Apostolis in Samariam
& apud Simonem coriarium hospitat
est, & palam à Beato Paulo repreher
sustinuit, memor, scilicet dicti Chris
Qui major est in vobis, fiat sicut junior,
qui præcessor est, sicut ministrator. Der
que crucifigendus ex humilitate capi

erram verso petiit affigi, ne æquare-
Christo.
. Considera, summum ejus amorem
Christum & zelum, nam Joannis 2.
n Christus tertiò ab eo rogasset: *Di-*
s me plus his? respondit, *Domine*
scis, quia amo te. Declarat autem
pius, ut cùm relictis retibus secutus
set Christum. 2. cùm, Christo nar-
ante se occidendum, eum increpavit,
t dixit: *Absit à te Domine, non erit ti-*
i hoc. 3. cùm nocte quâ captus est Chri-
tus; dixit: *Etsi omnes scandalizati fue-*
rint in te, ego non scandalizabor in te,
cùm pro defensione Christi Malcho
resecuit aurem, cùm captum usque in a-
trium principis sacerdotum secutus est,
cùm post negatum Christum flevit a-
marè. Clemens Romanus scribit eum
quoties gallum cantantem audiret in
genua procidisse, & flevisse. 4. cùm
Christo dicente *non habebis partem me-*
cum, si non lavero pedes tuos, obtu-
lit, & manus & caput. 5. cùm expisca-
tus est ex Joanne, quis traditurus esset
Christum: Nam si scivisset, ait Chry-
sosto-

ſoſtomus, dentibus diſcerpſiſſet. 6. cù ex zelo poſt acceptum Spiritum ſa ctum primus prædicavit Chriſtum, initio 3. millia, poſt 5. millia convertit, A naniam & Saphiram, quia promiſſa nc ſervarant, extinxit, claudum ſanavi Cornelium gentilem baptizavit cu tota domo. 7. cùm paſſus eſt pro Chr ſto, *Majorem enim charitatem nemo ha bet, quam qui animam dat pro amic ſuis.*

MEDITATIO III.

De S. Paulo Apoſtolo.

1. COnſidera, quænam præcipuè virtutes emicuerint in ſancto Paulo Apoſtolo, quòd poſt B. Petrum tanti fiat in Eccleſia, & invenies ternas maximè eminuiſſe: Humilitatem, Amorem erga ſalutem proximi, & deſiderium ardens patiendi pro Chriſto cum fortitudine ſingulari conjunctum. Humilitatem oſtendit ſtatim in converſione ſuâ, cùm de cœlo vocatus dixit: *Domine, quid me*

is facere? divinæ voluntati se subjiciēs,
x Ananiæ institutioni. 2. cùm ad Corin-
hios scripsit: *Non judicavi me scire ali-*
uid, nisi Iesum, & hunc crucifixum. Et:
Novissimè omnium Christus tamquam
bortivo visus est & mihi. Ego enim sum
ninimus Apostolorum, qui non sum di-
gnus vocari Apostolus. Gratia autem Dei
sum id quod sum. Et: *Nihil minùs fui ab*
iis, qui supra modum sunt Apostoli, etsi ni-
hil sum. Et ad Timoth. *Iesus venit in hunc*
mundum peccatores salvos facere quo-
rum primus ego sum. 3. cùm vocat se, *ser-*
vum & vinctum Iesu Christi. 4. cùm,
licet à Deo doctus, post annos aliquot
prædicatione venit Hierosolymam ad
Apostolos, ut conferret cum illis Evan-
gelium, ne fortè in vanum curreret.

Considera flagrantem amorem erga
salutem proximi, quem ostendit ita
scribens Romanis: *Veritatem dico in*
Christo. Optabam ego ipse anathema es-
se à Christo pro fratribus meis. Et ad
Corinthios, *Cùm liber essem ex omnibus,*
me servum fieri, ut plures lucrifacerem:

rem: omnibus omnia factus sum, ut omn *facerem salvos.* Et: *Ego libentissimè im* *pendam, & superimpendar ipse pro ani* *mabus vestris. licet plus vos diligens, mi* *nus diligar.* Unde cum nullam merce dem ab aliis ob prædicationem recipe re vellet, sed propriis manibus noct laboraret, ita scripsit: *Bonum est mih* *magis mori, quam ut gloriam meam qui* *evacuet.* Deinde ex carcere scribit Phi-lemoni pro Onesimo servo furace, ut eum recipiat in gratiam: *Tu*, inquiens, *illum ut mea viscera suscipe.*

Considera amorem ejus in Christum, & ardens desiderium pro eo patiendi, quod declarat, ita scribens Roma-nis: *Quis nos separabit à charitate Chri-sti. Certus sum quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque instantia, ne-que futura, neque altitudo, neque profun-dum, neque creatura alia, poterit nos sepa-rare à charitate Dei, quæ est in Christo Iesu.* Et Galatis: *Mihi absit gloriari nisi in Cruce Domini nostri Iesu Christi, per quem mihi mundus crucifixus est* *&*

ego mundo. Ego stigmata Domini Ie- in corpore meo porto, Christo confixus m Cruci. Et Corinthiis. *Placeo mi- in infirmitatibus, in contumeliis, in cessitatibus, in persecutionibus, in an- stiis pro Christo. Ter virgis cæsus sum, nel lapidatus sum, ter naufragium feci,* c. Et tandem pro Christo passus est.

N FESTO VISITATIONIS B. Virg. Mariæ.

De Maria cognatam suam visitante. Luc. 1.

E*Xsurgens Maria, abit in montana cum festinatione, & intravit in do- um Zachariæ, & salutavit Elizabeth.* Considera ardentem Beatæ Virginis cha- itatem, postquam Christum in utero concepit, quòd cùm sola inter domun- culæ suæ secretum vivere consuevisset, nunc eam nec ætas tenella, nec virgina- lis verecundia, nec montium asperi- tas retardârit, quo minus inviseret co- gnatam Elisabeth. 2. profundam humi- litatem, quòd cùm esset facta mater Dei,

ac ideò dignissima quæ visitaretur, no
verita est se demittere, instar ancilla
ad visitandum Elisabeth longè se in
feriorem. 3. diligentiam in itinere pe
ficiendo, & fervorem, qui enim ma
gnâ festinatione & pedes in comitat
aliquot pauperum virginum; imò An
gelorum multorum, cum summâ mo
destiâ & alacritate per aspera montiu
concurrit. *Nescit tarda molimina*, a
sanctus Ambrosius: *Spiritus sancti gra
tia.*

2. *Vt audivit Maria salutationem Eli
zabeth exultavit infans in utero ejus, &
repleta Spiritu sancto exclamavit: Be
nedicta tu inter mulieres: Vnde hoc mihi
ut mater Domini veniat ad me?* Con
sidera quam beati sint, qui visitantur
Maria, nam ejus præsentiâ & sanctus Jo-
annes in utero existens repletus est Spi-
ritu sancto & ipsa Elizabeth, ac Joan-
nes quidem rationis usu divinitus in
eo accelerato, præ gaudio exultavit,
tentans ex utero egredi, ut Christum
cum matre videret. 2. Considera, quo-
modo sancta Elizabeth ruat in amplexus

Beatæ

eatæ Virginis dicens: Benedicta ſis
bor, benedictus & fructus ex tali ar-
ore productus. Unde ergo merui, ut tu
ei mater venires ad me, cùm ego po-
as, utpote ſerva & ancilla tua, debe-
am, venire ad te. Sed humilitas tua vo-
it, prævenire me, ſicut poſtea eſt præ-
enturus filius tuus filium meum, cùm
etet ab eo baptizari. 3. Conſidera, ſi Eli-
abeth ob adventum Beatæ Virginis ex-
amat: Unde hoc mihi? quid nos dicere
ebeamus, qui ſumus pleni peccatis,
am toties domum animæ noſtræ ingre-
itur Filius Dei in S. Euchariſtia.

3. *Et ait Maria: Magnificat anima
ea Dominum, & manſit cum illa qua-
i menſibus tribus, & reverſa eſt in
omum ſuam.* Primò Conſidera, quan-
o hoc laudum præconio MARIA ru-
ore ſuffuſa fuerit, quomodo ſe contra
ejecerit, & cùm ignem cordi inclu-
um amplius coercere non poſſet, ocu-
is in cœlum ſublatis, gloriam omnem
n Deum tranſtulerit, dicens: *Magni-
ficat anima mea Dominum*, à quo om-
nia bona ſunt mihi hactenus collata.
Infan-

Infantulus quoque Joannes ob meam
præsentiam exultat, at spiritus meus ex-
ultat in Deo salutari meo. 2 Conside-
ra, quantis lætitiis incesserint duæ ill
beatæ matres, quibus laudibus, quan
gratiarum actione, Deum pro suæ con
ceptionis beneficio sint prosecutę, quan
tâ charitate & studio Beata Virgo om
nia servilia ancillarum officia per tot
tres menses ibi exhibuerit, quomod
se mutuo humilitate & charitate præv
nerint; ac denique quanta cum consol
tione B. Virgo tandem domum, ut con
cursum hominum in nativitate Joann
futurum fugeret, revenerit. O anim
mea, utinam comitari potuisses Maria
per illos montes! utinam licuisset v
dere suaves illos sanctarum matrum an
plexus, inaudire mutua salutationis off
ciosæ verba! non dubito quin cum s
cra virgine accinuisses sacrum canticu
Magnificat? Nunc autem, quia corpo
non potes, spiritu saltem te misce tant
gaudiis, abjice te ad pedes nunc huju
nunc illius, & in uterum B. Mariæ ado

onsum: in utero verò B. Elizabethæ
onsi amicum.

I FESTO B. MARIÆ MAGdalenæ.

De conversione ejus. Luc. 7.

CHisto invitato & accubante in Pharisæi domo, ingressa est mulier quæ fuerat in civitate peccatrix, deferens alabastrinum vas unguẽ- plenum. Considera bonum Jesum ex imma benignitate, & ardenti animas ivandi zelo nunc invitatum adire conivia, nunc se ultrò invitare uti fecit bo-io Zachæo, nec aliam ob causam, quam d convertendos peccatores. Et quãvis Pharisæi criminati illum essent, quòd pranderet cum peccatoribus, nunc tamen & Pharisæum adire, ut ejus redargueret superbiam. 2. Considera discumbente Jesu Mariam Magdalenam peccatricem omni abjecto pudore irruere in locum convivii, omnia gemitibus complere & jucunda turbare colloquia, quod grave quidem fuit Pharisæo, sed

ſed non Chriſto: ferebat enim in va
ſui cordis unguentum odoriferum, h
militatis & contritionis valdè Deo gr
tum, quia cor contritum & humiliatur
ait David, Deus non deſpicies.

2. *Beati verò, cœpit pedes ejus rig*
re lachrymis, & capillis ſuis abſterger
deoſculari & ungere. Conſidera ejus hu
militatem retrò ſtantis, quia non aud
bat ſe in conſpectum Chriſti dare, ſe
nec mutire; quia crebri ſingultus vo
cem intercludebant. Silentium certè no
ad cœlum ſolùm pertingens, ſed & cc
Dei penetrans. 2. nota quomodo ta
cta dolore cordis diſtracto capitis or
natu ruat ad pedes licet ex viri ſordi
bus plenos, quanto imbre lachry
marum perfundat, quam extergat ca
pillis ſedulò, quoties oſcula cum ſuſpi-
riis imprimat, quantâ copiâ unguent
tingat. 3. Conſidera, quam patiente
Chriſtus toleret omnia, quanta cum
voluptate aſpiciat, quam efficaciter ra-
diis ſuæ gratiæ illuſtret ejus animam,
& lavet, quantum convivarum ſilen-
tium, quam Angeli gaudeant ibi præ-
ſentes,

ntes, super peccatrice pœnitentiam a-
:ate.

3. *Criminatam eam à Pharisæo de-
ndit Christus , & ait ad ipsum. Re-
ittuntur ei peccata multa , quia dile-
it multum : & ad ipsam (fides tua te
lvam fecit, vade in pace.)* Considera
onitatem JESU , quod cum Pha-
sæus injuriam fecerit.& Christo , ju-
icans eum non esse Prophetam , &
nulieri , vocans peccatricem , Chri-
tus neglectâ suâ injuriâ , patrocinium
ıscipiat famæ mulieris concipitque
um , se plus à muliere ob officia amo-
is præstita diligi , quam ab ipso , qui
nec caput suum unxisset , quod tamen
hospitibus fieri non solebat. 2. Cogi-
ta quantam lætitiam , pacem & tran-
quillitatem animi senserit Magdalena,
auditis verbis Christi : *Remittuntur
tibi peccata tua* , & , *fides tua te sal-
vam fecit.* Tantâ enim consolatione
cor ejus colliquescere cœpit , ut sta-
tim se è conspectu Christi proripuerit,
3. Considera in hoc convivio tria fuisse

convivia. Primo Pharisæus pavit Christum, ut discas & tu eum pascere sanctis desideriis & piis operibus. Secundo Magdalena pavit eumdem corde contrito, ut tu quoque dicas, *Cor mundum crea in me Deus*, Tertio, Christus pavit Magdalenam pane gratiæ & amoris divini, ut deinceps sorderent illi mundi illecebræ: quo & tu quoque talem panem de cœlo postules.

IN FESTO S. JACOBI Apostoli.

De petitione matris filiorum Zebedæi. Matth. 20.

1. *Mater filiorum Zebedai, cum à Christo petiisset, ut unus filiorum ad dexteram ejus, alter ad sinistram sederet, Respondit. Nescitis quid petatis.* Considera cæcitatem discipulorum Christi, qui cùm omnibus relictis illi adhæsissent, & eo ipso puncto temporis de passione suâ loquentem audissent, jam per matrem petitionem pro-

IN FESTO S. MATTHÆI Apoſtoli.

De ejus vocatione ad Chriſtum. Matthæi 9.

IEſus videns Matthæum ſedentem in telonio, ait: *Sequere me, & ſurgens ſecutus eſt eum.* Conſidera poten-am & clementiam eximiam Dei, quod ominem immerſum peccatis, & hujus iundi curis, (ut ſunt telonarii) dig-etur extrahere tam ſubito ex peccato-im luto, & ad ſummam vitæ Apoſto-cæ perfectionem vocare ab uno extre-no ad alterum: ut diſcas nullum eſſe pec-atum vel imperfectionem, nullum et-am peccati ſtatum, ex quo Deus, ſi eum ocantem ſequi velis, non poſſit velit-ue te extrahere. 2. Conſidera prom-tam obedientiam Matthæi, omnibus o-ibus negotiiſque poſthabitis Chriſtum nſequentis. Cogita, quoties te Chri-ſtus vocet, ut eum ſequare, ut in hac illa-ve virtute te exerceas, hoc vel illud bo-num

num opus facias, & tamen sanct
ejus inspirationem respuis, vel si
mittas, tamen exequi differs. Ora
go Deum, ut semel perfecte omnib
cupiditatibus pravis renunties,& Ch
sto soli aurem præbeas.

2. *Discumbente eo in domo, ec
multi publicani & peccatores discumb
bant cum Christo, & rogabant discip
los, cur cum peccatoribus manducar
eorum Magister?* Considera tantas fu
se Christi virtutes cum summa human
tate conjunctas, ut etiam mali hom
nes sponte se ei adjungerent. Instru
& tu ita vitam, ut non solum scandal
nulli sis, sed etiam modestiâ, pietate
comitate ad tuum colloquium alic
allicias, & conversatione tua melic
res reddas. 2. disce non curare oblocu
tiones, sicut nec Christus curavit, nar
detractor sibi soli nocet, sicut qu
candelam emungit, digitos suos tan
tum urit,& aliis prodest. 3. disce eos qu
cum Matthæo sequuntur Christum, &
deserunt mundum, lautum apponer
convivium Christo, qui nulla re magi
dele-

ectatur, quam perfecto sui & mundi
ntemptu.

:. *Euntes discite: Quid est? misericordi-
volo & non sacrificium. Non enim vo-
vocare justos, sed peccatores.* Considera
sum ineffabilem Christi clementiam
haritatem, quod ei quasi gloriæ suæ
lito potius cordi sit erga peccatores
sericordia, quàm fuerint omnia sacri-
a in honorem ejus oblata, imo non
opter justos, quos tamen imprimis
nplecti deberet, sed propter peccato-
de cælo descenderit, humanam natu-
n assumpserit & contumeliosissimam
ortem oppetierit. Considera, quàm
aritas & passio Christi efficax fuerit in
nversione peccatoris Matthæi, ut &
e Christi discipulus insignis, Aposto-
s & Evangelista factus sit, & postquam
Æthiopia longè lateq; fidem Christi
opagasset, vicissim pro Christo tem-
pore sacrificii incruenti in ara per-
acti sanguinem profu-
derit.

IN FESTO MICHAELI Archangeli.

De imitandis parvulis. Matth. 18

1. R*Ogantibus discipulis, quis esset* *jor in regno Cælorum, Christus* *tuit parvulum in medio illorum dic* *Nisi efficiamini sicut parvuli, non intr* *tis in regnum cælorum.* Considera qu congruenter in hoc festo præsens gatur Evangelium , quia sicut perbus Lucifer ob usurpatum divin honorem ex paradiso præceps ruit profundum inferni , sic humilis S. chaël cum toto bonorum Angelor exercitu ; subjiciendo se creatori ad summam beatorum gloriam est vectus , unde æternum decretum est, neminem venturum ad Angelor gloriam , nisi eandem cum illis hu litatis viam calcaverit. 2. Considera Angeli, licet beati , non dedignantu ad ministerium hominum demitter velut parvuli , (*Omnes enim*, teste Ap sto.

olo, *sunt administratorii spiritus*) & so-
etatem nobiscum inire, ut restaurent
as ruinas, quantò magis homo homini
debet submittere, fraternè unicuique
rvire.

2. *Quicumque humiliaverit se sicut*
rvulus ille, hic est major in regno cælo-
um. Considera bonitatem Domini,
im facile medium præscribentis, ut
mus in regno cælorum majores, ut
ribit Sanctus Bernardus serm. 2. de
Quadragesima. *Nihil est facilius ve-*
enti, quam humiliare seipsum. 2. nota
arvulorum proprium esse, ut sint mali-
iæ dolique expertes, corpore menteque
uri, non vindicare injurias, omnibus
credere, submittere se majoribus, eosq;
revereri, id imitare, & humiliaveris te
sicut parvulus.

3. *Videte ne contemnatis unum ex his*
pusillis, quia Angeli eorum in cælo semper
vident faciem Patris mei, qui in cælis est.
Considera, quàm grave peccatum
sit, parvi facere pusillos, maloque
exemplo offendiculũ illis præbere; si e-
nim carè offẽditur Angelus eorũ custos,

qui semper versatur in conspectu De
verendum est, ne non advocatum tuu
ut solet, sed accusatorem agat.

2. Considera, Angelos etsi contine
ter in nobis custodiendis & ministra
dis sint occupati, non ideò abstinere
assidua divinæ faciei contemplatione
ut discas licet aliquando litterariis v
aliis occupationibus ad salutem pr
ximi spectantibus sis distentus; n
debere tamen oblivisci orationis
& contemplationis rerum cœlest
um.

IN FESTO SIMONIS ET Judæ Apostolorum.

De dilectione mutua & persecutione.
Joan. 19.

1. D*ixit Iesus discipulis: Hæc man do vobis, ut diligatis invicem. S mundus vos odit, scitote quia me prioren vobis odio habuit. Si de mundo fuissetis mundus quod suum erat, diligeret.* Con sidera, cur Christus tam sedulò mande

commendet discipulis suis dilectio-
n mutuam; quia videlicet inquit B.
:gorius, omnia alia præcepta in sola
ritate solidantur. Ut enim multi
ni ex una radice prodeunt, sic multæ
tutes ex una charitate generantur,
: habet aliquid viriditatis ramus bo-
operis, si non manet in radice cha-
atis. 2. considera magno solatio esse
bere pietatis studiosis, si ob pietatem
deant, se multis malis hominibus exo-
s, quia in ea re ducem & antesigna-
um habent Christum Salvatorem su-
m, & conditorem, quis autem miles
m vecors sit, qui non velit similis esse
uo Imperatori? deinde ponere etiam in
ucro, quia si patienter odium istud fe-
ant, certum argumentum habent, se ni-
il habere cum mundo commune, quia
nundus nihil suum, id est, nullam cupi-
litatem opum, honorum & voluptatum
invenit in illis.

2. *Non est servus major Domino suo. Si me persecuti sunt & vos persequentur, si sermonem meum servarunt, & vestrum servabunt.* Considera multis modis

te esse servum Christi.1.quia homo e
ad imaginemDei creatus.2.quia Chri
anus , quia te pretioso sanguine suo
servitute peccati & dæmonis redemit
quia sponte te abjurata pompâ Satha
in baptismo ei consecrasti 4.quia tot
te,si religionem es ingressus,in holoca
stum ei & superioribus obtulisti, ac id
plusquam alii obligatus es eum imit
etiam in patiendo.2.cōsidera ideò Ch
stum præmonere de persecutionib
suos discipulos , ut intelligant tunc v
ros discipulos & servos Christi se futu
ros, si Chistū maximè in passione imit
tur. *Omnes qui piè vivere volūt*, ut doc
Apostolus , *persecutionem patientur*
à mundo scilicet , dæmone , & ca
ne.

3. *Si non venissem & locutus eis no
fuissem peccatum non haberent : similite
si opera non fecissem in eis , quæ nemo aliu
fecit , nunc autem excusationem non ha
bent.* Considera, cum Christus per su
beneficia spiritualia , toties nos visita-
rit , ut quod Christianis parentibus

orti

rti à Catholicis præceptoribus institu-
i simus, & quotidie tot divinas inspira-
iones , conciones & exhortationes ,
anctissimaque exempla Sanctorum mi-
aculis illustrium , vel sanctitate con-
picuorum, habeamus & videamus, in-
xcusabiles nos fore in die judicii si de
ide Catholica aliquando dubitemus,
aut vitam Christiano homine dignam
non instituamus. 2. considera , cùm
Judæi, quibus locutus est Christus , &
coram quibus miracula fecit , ideò in-
excusabiles sint , quia pertinaces in sua
sententia manserunt , & putarunt Messi-
am non posse esse tam pauperem & ab-
jectum , ut ille erat, quantum à pertina-
cia , & proprio judicio abhorrere de-
beat , maximè cum periclitatur
fides vel charitas.

* * *

IN FESTO OMNIUM Sanctorum.

De octo Beatitudinibus, Matth. 5.

1. *JEſus in monte ſedens, elevatis oculis in diſcipulos, ait: Beati paureres ſpiritu, quoniam ipſorum eſt regnum cælorum.* Conſidera Chriſtum ideo in monte iſtas beatitudines docuiſſe, ut indicaret eas capi non poſſe, niſi ab iis, qui perfectionis majoris deſiderio deſertis vitæ ſæcularis vallibus, ſectantur JESUM per juga virtutum. 2. conſidera eum ut bonum architectum perfectionis Chriſtianæ altiſſimum ponere fundamentum, nempe paupertatem ſpiritus, in qua duæ principales virtutes cōtinentur, contemptus opum & illecebrarum hujus ſæculi, & contemptus ſui, vel paupertas voluntaria, & vera humilitas. 3. cogita paupertatis voluntariæ præmium eſſe regnum cælorum, quia meritò cæleſtia debentur illis, qui contemnunt terrena, & certè qui ob Chriſtum bonis terre-

rrenis se exuunt,ut religiosi, etiam in
ıc vita incipiunt possessores esse cæle-
ium delitiarum.

2. *Beati mites, quoniam ipsi possidebunt*
rram. Considera, rectè paupertati
ddi mansuetudinem, quia proprium
st pauperum pati injurias & opprobria,
c ideò homini pio mansuetudo ne-
essaria est, qua mala omnia sustine-
t, & vincat in bono malum. 2. consi-
lera, si pauperibus spiritu, id est, humili-
bus promissum est cælum, & mitibus
possessio terræ, superbis & iracūdis quid
aliud superest, nisi infernus.

3. *Beati qui lugent, quoniam ipsi con-*
solabuntur. Considera, non esse bea-
tos, qui lugent rerum temporalium ja-
cturam, sed qui lugent pro suis vel alio-
rum peccatis. 2. ob diuturnum hujus
vitæ exilium. 3 ob pericula varia sa-
lutis. 4. ob dilationem gloriæ, hi enim
& in hac vita, & in futura solidam conso-
lationem percipiunt. 2. Considera, si
qui in hoc mundo tristes sunt, gaudent
in altero, quem exitum habituri sint,
qui risu & recreationibus per omnem

vitam deditisunt. *Extrema gaudii,* Sapiens, *luctus occupat.*

II. PARS.

4. *Beati qui esuriunt & sitiunt justiam, quoniam ipsi saturabuntur.* Considera, postquam peccata nostra luximus proximum esse, ut magno desiderio aspiremus ad divinorum præceptorum observationem, & virtutum omnium studium, neque enim satis est declinare à malo, sed opus est quoque facere bonum. 2. Considera non satis esse nos velle justitiam, sed esurire & sitire illam, id est, acri cupiditate, & magno fervore promovere illam in se & aliis, *ut qui justus est justificetur adhuc.* Sic enim futurum est, ut Deus vicissim nos esurientes impleat omnibus bonis & donis, non in hac vita solum, sed etiam in cælesti.

5. *Beati misericordes, quoniam ipsi misericordiam consequentur* Considera, misericordia cum nomen habeat à corde, tum verè nos esse misericordes, cùm

animo compatimur miseriis proxi-
i. 2. misericordiam Christianam la-
patere: est enim exercenda non in
corporalibus tantum, sed etiam spi-
tualibus bonis communicandis, nec
ntum erga amicos, sed etiam inimi-
os & persecutores, hæc enim facit nos
miles Deo, qui solem suum oriri fa-
it super bonos & malos. 3. miseri-
ordes vicissim à Deo misericordiam
onsecuturos, quia in die judicii illis
dicet Dominus: *Venite benedicti Patris*
mei: Esurivi enim, & dedistis mihi man-
ducare.

6. *Beati mundo corde, quoniam ipsi*
Deum videbunt. Considera, quàm
benè munditia cordis jungatur mise-
ricordiæ, si enim pura intentione
non des eleëmosynam, vel in peccato
mortali existens amittis misericordiæ
meritum. *Si enim in pauperes,* ait Pau-
lus, *distribuero omnes facultates, charita-*
tem autem non habuero, nihil mihi prodest.
1. Cor. 13. 2. Considera, Deũ aliis virtuti-
bus, alia promittere præmia suipsius,
nec enim aliud est, videre Deum, quàm

frui illo, & illum possidere. Nec
rum cùm enim sit ipsissima puritas,
benter se communicat mentibus v
puris, id est, à peccatis & pravis cu
ditatibus sæculi, quales inprimis s
eorum, qui castitatem DEO vo
runt.

III. PARS.

7. *Beati pacifici, quoniam filii Dei v
cabuntur.* Considera, puritati cord
rectè subjungi pacem, quia quand
cor purgatum est à sordibus peccati
mox experitur in se *pacem*, quæ juxt
Apostolum, *exsuperat omnem sensum.*
Phil. 4. & præsentis gratiæ manifestum
est signum. 2. Considera, pacem
esse animorum & voluntatum conjun-
ctionem. Pacifici ergo erunt qui hanc
conjunctionem procurant cum DEO,
cum proximo, cum conscientia sua.
3. cum passionibus, cum quibus
non est vera pax, nisi subigantur. 4.
hos filios Dei dici, quia similes sunt
Christo, qui est Deus pacis. 5. quia Dei

)fficio funguntur, & Christi. *Ipse enim*
st pax nostra, qui fecit utraque unum, id
st, hominem cum Deo univit, & ni-
il aliud quàm concordiam, dilectio-
emque mutuam discipulis commenda-
it.

8. *Beati qui persecutionem patiuntur*
opter justitiam, quoniam ipsorum est re-
um cælorum. Considera, meritò hanc
atitudinem omnium esse ultimam,
uia est omnium virtutum, omnis-
ue perfectionis fastigium, & velut
mma, & crux aurea appensa catenæ
reæ ex multis annulis conflatæ, pati e-
m pro Christo est donum supra omne
num, quod Deus non impertit nisi
s carissimis. Unde Beatus Jacobus
ipsit, *patientiam* opus perfectum ha-
re. 2. Considera idcircò sanctos homi-
s, non aliis virtutibus & donis quæ
ssunt hominem inflare, sed in contu-
liis & persecutionibus perpessis glo-
ri. *Absit*, inquit Apostolus, *mihi*
riari nisi in cruce Domini nostri IESV
risti.

2. *Beati estis cùm maledixerint vob[is] homines, & persecuti vos fuerint, & [di]xerint omne malum adversum vos me[n]tientes propter me: gaudete & exultat[e] quoniam merces vestra copiosa est in cæl[o].* Considera nihil piis majorem lætitia[m] afferre, quàm dum multa & gravia pa[ti]untur pro Christo, tum quia sciunt [se] fieri Christo simillimos, tum quia co[pi]osissima remuneratio illis in cælo para[ta] est. Unde de Apostolis dicitur in Actis: *[Ibant] gaudentes à conspectu Concilii, q[uoniam] digni habiti erant in nomine Iesu co[ntu]meliam pati.*

MEDITATIO II.

De Festo omnium Sanctorum.

1. Considera quantâ gloriâ fruan[tur] Sancti in cælo, quorum festu[m] hodie agitur, quæ solet distingui in p[ræ]mium accidentale, & essentiale. Ac[ci]dentale consistit in possessione omn[i]um bonorum, quæ non sunt Deus, ut ni[hil] desit, quod oblectare queat. Quidq[uid]

nim homo optare poteſt, illic pleniſſi-
nè habebitur. Primò quoad cibum &
otum plena ſatietas. 2. veſtitus lumine
lorioſo refulgens. 3. palatia & gemmis
margaritis conſtructa. 4. ſummus ho-
or & gloria. 5. perfecta omnium re-
im cognitio. 6. cives & ſocii nobiles,
vites & noſtri amantiſſimi. 7. plena
ctoria dæmonis, mundi & carnis, nul-
m incommodũ, nulla triſtitia. 8. occu-
tiones jucundiſſimæ, colloquia con-
nua cum Deo, Dei Matre, omnibuſq;
nctis, divinas laudes & hymnos cum
iranda vocum harmonia concinere,
andum cum Chriſto adminiſtrare,
ò regnare. Et hæc quidem erunt om-
bus ſanctis communia, præter quæ
ædam peculiaria gaudia & triumphi
dunt Martyribus, Virginibus, & iis qui
os ſalutis viam docuerunt, juxta cu-
que meritum.

2. Conſidera prædicta omnia nihil
e, ſi conferantur cum præmio eſſenti-
, quod conſiſtit in immediata viſione
i. Ex viſione enim multa in anima
nt. 1. plena Dei poſſeſſio, ut omnia

ſint plena Deo etiam in corpore. 2. ſim-
litudo Dei, ut potius ſancti dicantur Di
quàm homines: ſicut carbo ignitus voc
tur ignis. 3. perfecta viſio eorum quæ
Deo ſunt, ut ſapientiæ, juſtitiæ, bonit
tis, charitatis, omnipotentiæ, pulchrit
dinis, licet non poſſint comprehendi.
ſumma dilectio Dei, & intima adhæſi
5 ineffabile gaudium & ſpiritulis delect
tio. 6. plena ſatietas, & ornatus in omi
bus animæ potentiis, & corporis mer
bris.

3. Conſidera, cùm ſancti ad tantam
vecti ſint gloriam, quanta veneratio
ſint à nobis colendi, & invocandi, ut p
non de ſua, ſed noſtra tantum ſalute
liciti. 2. quantum in nobis deſideri
excitare debeamus, ut aliquando ad il
perveniamus, & tantis bonis fruam
Sed quia ad tanta præmia non perve
tur, niſi per magnos labores, jam ni
ſtatue veſtigiis Chriſti & Sanctorum
ſiſtere, licet mundus rideat, caro
reclamet, dæmon ru-
giat.

IN COMMEMORATIONE *animarum.*

1. Considera, quàm graves pœnas sustineant animæ fidelium defunctorum in Purgatorio: nam . Scriptura vocat pœnam ignis, & Pa-res, ut August. Gregor. Beda dicunt pœ-am esse intolerabiliorem quavis pœna ujus vitæ, quæ Martyribus vel latro-ibus inflicta fuit, ut S. Laurentio, S. Vin-entio, S. Bartholomæo & aliis. 2. consi-era diuturnitatem in pœnis, quæ non d unum diem, sed ad multos annos epè durant. Beda indicat quasdam ani-as usque ad diem judicii in iis manere. t Ecclesia anniversaria sacra celebrat et-m pro iis, qui ante 100. vel 200. annos bierunt

2. Considera, ut in fide purgatorii fir-ior sis, & in pietatis studio constan-or. 1. coinquinatum nihil vel immun-um sive lethali, sive leviore peccato osse intrare regnum cælorum, ut est in poc. 2. quam pauci sint, qui peccatorũ

venialiũ expertes ſint, aut pro peccatis lethalibus aut venialibus licet remiſſis ſatisfecerint. 3. quanta Dei ſit miſericordia & patientia, quod poſt hanc vitam (cum nec merendi, nec peccandi amplius tempus eſt) voluerit nos purgari ab his maculis, & precibus viventium juvari. 4. quis ſtatus tuæ ſit conſcientiæ, an ſincerè omnia peccata mortalia & ſingula confeſſus fueris, an ut debes de eis dolueris, an ſatisfeceris, an in hoc genere orationibus & aliis bonis operibus animas defunctorum juveris? iiſque merueris tibi poſt hanc vitam etiam auxilium aliorum.

3. Conſidera quare tenearis meritò animabus illis hoc die & aliàs ſubvenire 1. quia ſeipſos juvare nequeunt niſi ſolutione peracta uſque ad ultimum quadrantem. 2 quia ſunt in carcere, quo Dominus jubet viſitari, 3. quia lex naturæ poſtulat, ut quod nobis fieri vellemus, aliis faciamus. 4. quia ſunt omnes noſtri fratres, & filii DEI, ſunt enim in gratia & juſti. 5. quia implorant opem noſtram junctis manibus, u quibu

quibusdam sanctis apparuêre. 6. quia multa præsidia nobis suppetunt, quibus juvari queunt.

Primum est sacrificium Missæ. 2. orationes. 3 eleëmosynæ. 4. jejunia, disciplinæ, peregrinationes, si hæc faciamus in gratia.

IN FESTO S. MARTINI Episcopi.

De lumbis præcingendis. Luc. 12.

DIxit Iesus discipulis: *Sint lumbi vestri præcincti & lucernæ ardentes in manibus vestris.* Considera lumbos præcingere eum qui tam mente, quàm corpore alienus est à carnalibus desideriis, & carnem suam, ut loquitur Apostolus, crucifigit cum vitiis & concupiscentiis. Lucernas verò ardentes gestare in manibus eos, qui & in bonorum operũ exercitatione sunt seduli & ardentes, & aliis suo exemplo quasi luce prælata auctores sunt, ut ea innitentur, *providentes bona*, ut suadet B. Paulus, *non tantum co-*

rum Deo, sed etiam coram omnibus hominibus.

2. *Beati servi, quos Dominus invenerit vigilantes. præcinget enim se, & faciet illos discumbere, & transiens ministrabit illis.* Considera, non satis esse colere puritatem mentis & corporis, bonisque operibus vacare, & alios ad eadem incitare, sed etiam perseverare, idque continenter, ut cum Domino placuerit venire, & nos ex hac vita evocare, sive per repentinum, sive diuturnum morbum, parati simus. Si enim paratos nos invenerit, ad vitæ æternæ nuptias evocabit, & nobis omnia deliciarum genera, quæcumque mente excogitare poterimus, affatim subministrabit.

3. Considera S. Martinum vere fuisse lucernam ardentem & lucem; Primum enim, quod ad virtutes ejus toti orbi notas, eminuit in eo humilitas, quia adolescens miles famulo suo sæpe inservuit, & calceos detraxit, leproso in porta Parisiensi osculum dedit, & moriturus, nec vilia quidem stramenta sibi passus est supponi, dicens: *Non decet filii*

Chri

Christiani nisi in cinere mori, Si aliud exemplum vobis relinquo ipse peccavi. 2. charitas, quia in porta Ambianensi, nudo pauperi mediam chlamidem discidit, in qua Christus ei nocte apparuit. In patriam abiit, ut parentes converteret & incidens in latrones, quia contempsit mortem, unum latronum convertit. 3. Zelus fidei Catholicæ, nam decennis invitis parentibus ad Ecclesiam confugit, ut baptizaretur, deinde adolescens miles factus, cum soli Christo militare statuisset, nec Cæsaris Juliani iram, nec aulicorum curans irrisiones, sæculari militiæ renuntiavit, tamen Arianorum hostis fuit, ut virgis aliquando ab urbe pulsus sit, duodennis eremum petiisset, nisi ætas obstitisset. Oculis ac manibus in cælum semper intentus, invictum ab oratione spiritum non relaxabat. Dum sacrum faceret, globus igneus apparuit super caput ejus. In mensa Cæsaris, priùs suo sacerdoti socio poculum obtulit, quàm Cæsari. Cùm dæmon purpuratus ei, quasi Christus appareret, respondit: Dominus non dixit se purpu-

ratum, vel diademate renitentem venturum. Et in morte astanti ait: Quid hic astas cruenta bestia, nihil in me funeste reperies. Cùm discipuli dicerent, cur nos pater deseris: Domine, inquit, si adhuc populo tuo sum necessarius, non recuso laborem, fiat voluntas tua.

IN FESTO PRÆSENTATIONIS B. V. MARIÆ.

Meditatio de Evangelio eadem cum festo Nativitatis B. Virginis.

De historia Præsent. B. Virgin. à Ioachimo, & Anna parentibus facta.

1. CONsidera, quomodo sapiens, & humilis virguncula (in qua ratio ætatem, erat enim trimula, prævenerat) oculis humi defixis complicatis in pectus manibus desiderio adeundi tẽpli Hierosolymitani ardens in via incesserit, & celerrimè 15. gradus à nullo adjuta stupentibus omnibus ascenderit: ut discas bonum esse à prima ætate servire

Deo, & de virtute in virtutem ascendere, hoc est, quotidie proficere, in studio bonorum operũ fervere, fortiter omnes difficultates superare, amare templum & societatem piorum.

2. Considera, qua devotione pii parentes B. Virginem totam hilarem vultu obtulerint Deo & sacerdotibus, eam in altare sublatam : quàm gratum divinæ majestati munus fuerit. Si enim sacrificia taurorum & vitulorum grata fuêre Deo, multò gratius fuerit hujus puellæ, quæ omnes homines gratiâ & sanctitate superavit. Omnes ferè qui ab infantia à parentibus Deo oblati sunt, magni sancti postea facti sunt, nec alia de causa puto, quam quia Deo gratissima fuit eorum oblatio.

3. Considera, quomodo B. Virgo flexis genibus cum lachrymis in ara obtulerit seipsam, quàm grata fuerit Deo & Angelis talis oblatio. Si enim Angeli gaudent super uno peccatore pœnitentiam agente, quanto magis super hac seipsam in holocaustum offerente, quæ numquam peccavit? Obtulit autem se

perfectè, nempe mundo prorsus renuntians, & totam se ad nutum divinæ voluntatis resignans, parata reliquum vitę in paupertate, nihil proprium habendo, transigere: offerens quoque se in minimam ancillulam matris Messiæ venturi. Deinde considera, quomodo dimissis parentibus cum summo suo gaudio inclusa fuerit cubiculo templi, & per undecim annos in eo noctu diuq; serviens Deo inter Angelos vixerit.

IN FESTO S. CATHARINÆ Virg. & Martyris.

De decem Virginibus. Matth. 25.

1. DIxit Jesus discipulis. *Simile est regnum cælorum decem virginibus, quæ cum lampadibus obviam exierant sponso & sponsæ.* Considera, si clericus vel religiosus sis, primò quàm grata sit virginitas vel castitas, quam Deo vovisti, quia eam Christus & B. Virgo coluêre, aliisque suasêre, unde & agnus immaculatus in Apocalypsi dicitur versari in co-

in comitatu virginum, secundò te debere gestare lampadem, id est, cor habere apertum ad cogitanda cælestia, clausum verò ad terrena, lampas enim supernè patet, infernè clausa est. *Virgo*, inquit Apostolus, *cogitat quæ Dei sunt, ut sit sancta corpore & spiritu*. Tertiò, obviam ire sponso Christo, cui animam tuam per votum irrevocabile desponsasti, & sponsæ Beatæ Virgini, vel religioni tuæ obviam ibis, si omnes cogitationes, desideria, & actiones ad ejus honorem & gloriam, animæque tuæ salutem dirigas, & semper quasi præsentem cernas.

2. *Prudentes virgines acceperunt oleum secum in vasis suis cum lampadibus, fatuæ secus*. Considera ad concinnandam rectè lampadem, ne facilè extinguatur, requiri primò vitri claritatem & nitorem. 2. ellychnium sufficiens. 3. vas oleo plenum. 4. flammæ ardorem. 5. splendorem. Sic Virgo, vel religiosus debet primo esse mente & corpore purus animam suam pia aliorum exhortatione, lectione, crebraque

communione pascere, vas cordis sui habere plenum oleo charitatis & devotionis in Deum, nam ut oleum flammam efficit & fovet in lampade, sic oratio devota divini amoris flammam excitat & conservat juxta illud Prophetæ, Psalm. 33. *In meditatione mea exardescit ignis.* 4. debet ardens esse in omnibus operibus bonis: nam tepidi ex ore Domini evomuntur. Apoc. 3. 5. bono exemplo aliis prælucere, ut videant opera ejus bona, & glorificent Patrem cælestem.

3. *Eadem sponso veniente, quia paratæ erant, intraverunt cum eo ad nuptias, & clausa est janua.* Considera tres esse januas, quas Dominus in hoc mundo apertas tenet hominibus, ut ingredi cælum possint, quæ post judicii diem omninò claudentur, ut nulli amplius pateat ingressus. Prima est misericordiæ & veniæ, quæ patet omnibus habentibus lampadem fidei, cum oleo pœnitentiæ. Secunda est gratiæ ad merendum & proficiendum in virtute, quæ etiam patet omnibus justis se exercentibus in bo-

nis operibus. Tertia est gloriæ, quæ pa-
tet omnibus quidem, sed in gratia, & bonorum operum exercitio usq; ad adventū sponsi, qui est in cujusq; morte, perseverantibus. *Qui enim perseveraverit usq; in finem, hic salvus erit.* 2. Considera claudi januam omnibus, qui licet fidem in Christum habuerint, castitatē Deo promiserint, multos annos in religione trāsegerint, & multis bonis operibus illustres fuerint, non tamen usq; in finem perstiterunt.

IN FESTO S. ANDREÆ Apostoli.

De vocatione Apostolorum, Matth. 4.

1. A*mbulans Iesus juxta mare, videt duos fratres Petrum & Andream mittentes rete in mare* Considera, quòd viderit eos non tam corporaliter, divino nempe oculorū conjectu, quo eos ab æterno ad Apostolicū munus elegerat. Verè felix cōjectus qui ex peccatoribus fecit justos, & ex hominibus vilibus mundi Princi-

Principes, ex piſcatoribus Apoſtolos. Conſidera, illos fuiſſe fratres, quia capita Eccleſiæ ſuæ eſſe noluit, niſi ſe mutuò diligentes. *In hoc cognoſcent omnes* inquit alibi Chriſtus, *quòd diſcipuli mei eſtis, ſi dilectionem habueritis ad invicem.* Vis ergo Deum in te oculum defigere, cura, ut colas concordiam & unionem fraternam. Conſidera eos vocatos ex mari, ut exemplo Domini diſcerent animas ex tempeſtuoſo hujus ſæculi naufragio extrahere. Unde non deſeruerunt piſcandi officium, ſed melius reddiderunt.

2. *Ait illis: Venite poſt me, ut faciam vos fieri piſcatores hominum, & illi continuò relictis retibus, ſicut poſtea Iacobus quoque & Ioannes, ſecuti ſunt eum.* Conſidera ſubitò ſecutos relicto opere imperfecto, ut videas quam obedientiam exigat à religioſo Deus, qui Apoſtolicam perfectionem ſequi conatur, nempe ut nulla interpoſita mora pareat ſuperiorum mandato. 2. Conſidera horum exemplo tria eſſe relinquenda ſequenti Chriſtum. 1. retia; id eſt, opera peccatorum, quibus homines

mines velut fumb⁹ & retibus illaqueātur. 2. navē i. e. poſſeſſiones mundi, & omnia temporalia. 3. affectum erga parentes & cognatos: quod ſignificatum eſt hîc, cū Joannes & Jacobus patrem Zebedæum reliquerunt. O quàm felix eſt relictio & deſertio, quæ cum tanto bono imò cum theſauro omnium bonorum commutatur.

3. *Vidit alios duos fratres reficientes in navi retia ſua, qui & ſecuti ſunt eum.* Conſidera, hoc exemplo moneri concionatores, qui ſunt hominum piſcatores, ut aliquando relicta nonnihil piſcatione animarum vacent retibus reficiendis, i. e. colligendo ſpiritui & emendandis defectibus, ut renovato ſpiritu, poſtea majore fructu redeant ad piſcationem animarum. 2. Conſidera Petrum, qui deſignat ferventem actionem, prius vocatum, quam Joannem, qui ſignificat contemplationem: ut diſcas non pervenire ad perfectionem contemplationis, niſi per antegreſſionem ſedulam ſui mortificationem.

IN FESTO S. NICOLAI Episcopi.

De lumbis præcingendis. Luc. 12.

1. DIxit Iesus discipulis : *Sint lumbi vestri præcincti* Considera S. Nicolaum exemplo priùs, quàm sermone supra naturam docuisse, quomodo præcingendi sint lumbi. Nam cùm infans adhuc sugens esset, in cunis jacens, quartis & sextis feriis ac semel tantum sub vesperam ubera materna suxit, quâ infantuli sobrietate docuit, quam castus, quam magnus in Ecclesia Dei esset futurus. Eandem enim jejunandi consuetudinem totâ vitâ tenuit. Sed & quotidie semel tantum comedit, idque vesperi, & uno contentus ferculo à carnibus quoque semper abstinuit. Lectionem item sacrã mensæ adhibuit. 2. Considera, hoc exemplo eum docuisse, quàm salutare sit pueros ab infantia bonis assuescere operibus, tum quia opera illorum ut mundiora, ita sunt chariora, tum quia ple-

rumque

tumque durant in senium. *Quod enim nova testa capit*, vulgo dicitur, *inveterata sapit*.

Et lucernæ ardentes in manibus vestris. Considera, per lucernas intelligi exempla virtutum, quibus Beatus Nicolaus præluxit, in quibus emicuit exemplum charitatis ardentissimum, nam auro multo clam in domum cujusdam noctu projecto patris inopiam, & trium puellarum virginum opprobrium, quæ per prostitutionem corporis coactæ fuissent nefandum quæstum facere, sustulit. Deinde Episcopus factus, pauperibus, viduis, & orphanis, aliisque consilio pecunia, & labore numquam defuit, nihil sibi reservans nisi vitæ necessaria, & supellectilem opportunam. Imo adolescens adhuc, facultates omnes in pauperes erogavit. Deinde fuit lucerna ardens ratione humilitatis singularis. Nam ideo noctu, aurum in alienam domum injecit, ut opus tam præstans omnibus ignotum maneret. Adhæc, ratione religionis & devotionis singularis. Nam Hierosolymam causa visendorum locorum sacro-

crorum peregrinatus est. Primus in templum orandi causâ se conferebat, postremus exibat, eoque judicio Myreæ in Lycia ab Episcopis congregatis electus est Episcopus, cùm divinitus moniti essent eligendum eum, qui primus templum mane iniret.

Vide Meditationem in festo S. Martini.

IN FESTO CONCEPTIONIS B. Virginis MARIÆ.

De immaculata ejus Conceptione.

1. CONsidera, quomodo B. Virgo ante constitutionem mundi Deo electa fuerit, & prædestinata, ut esset Dei mater, & tam excellenti puritate niteret, quantâ nulla ante ipsam creatura nituisset, aliisque innumeris dotibus ornaretur, quæ variis vaticiniis, in veteri lege sunt præmonstratæ, ut intelligeremus eam super omnes alios sanctos colendam, & ad eam in omnibus necessi-

tatibus corporalibus & spiritualibus refugiendum. 2. Considera; si hæc ab æterno de ea facta & dicta sunt, eò quod in utero filium Dei esset deportatura, quantâ puritate, quibus virtutum dotibus & nos ornati esse debeamus, qui eundem Dei filium in sanctissimo Sacramento toties realiter in ore & utero recepimus, imo quotidie, si Sacerdotes simus, manibus tractamus.

2. Considera, cur parentes Beatæ Virginis Joachim & Annam, licet justos, tamen permiserit esse pauperes & steriles, ac ideo coram mundo contemptos. Nempe, quia conveniebat nihil cum mundo commercii habere eos, ex quibus nasci debebat ea Virgo, cujus fructus futurus esset ipse magister & Doctor paupertatis, humilitatis, & contemptus sui. Sic enim radix germini & fructus arbori respondit. 2. Considera, quanto gaudio hac conceptione affecti sint Angeli in cœlo, Patres sancti in lymbo, parentes Beatæ Virginis Joachim & Anna; intellexerunt enim hoc ipso spem injectam brevi restituendas Angelorum

in cœlesti Hierusalem ruinas, & totius humani generis liberationem à tyranni dæmonis, & peccati servitute secuturam.

3. Considera, conceptionem fuisse singularem, & numquam à condito mundo auditam, nempe omnis peccati etiam originalis expertem. Si enim B. Virgo concepta fuisset in peccato, aliquando serva fuisset diaboli, & rea æternæ damnationis: Quis autem credat filium Dei purissimum, in cujus potestate erat eligere & condere matrem, qualem vellet voluisse concipi à matre, quæ aliquando dæmoni infestissimo suo hosti fuisset subjecta?

2. Considera, ideo ab Ecclesia sancta hanc conceptionem B. Virg. solemniter celebrari: atque ut pluris meritum passionis Christi faciamus. Meruit enim Christus, ut mater sua contra cursum ordinarium humanarum generationum, sine peccato conciperetur, ac ut nos indies majori puritati operam daremus, & per crebras cõfessiones aliaque præsidia quadantenus ejus puritatem imitaremur.

IN FESTO S. THOMÆ Apostoli.

Vide Meditationem in Octava Paschæ.

De conversione ejus ab incredulitate. Joann. 20.

1. *THomas unus ex duodecim, non erat cum eis, quando venit Iesus. Dixerunt ergo alii Discipuli ei: Vidimus Dominum,* Considera, Thomam non potuisse videre Christum post mortem redivivum, quia aberat à domo in qua congregati erant Apostoli, ut intelligas multis consolationibus donisque spiritualibus destitui eos, qui à bonorum societate se temere segregant. 2. Considera Thomam, licet ad Apostolos tandem rediisset, ne quidem ipsis affirmantibus, se vidisse Dominum voluisse credere, ut discas quantum damnum spiritualis profectus homo faciat, si vel ad breve tempus in mundo vel socie-

tate

tate carnalium hominum versetur, nempe ut plane impudens & arrogans reddatur, & judicia aliorum fide dignorum contemnat, ac tandem fide excidat.

2. *Nisi videro in manibus ejus fixuram clavorum, & digitum mittam in eam, non credam.* Considera, Thomæ similes in hac parte esse, tum sæculares, tum religiosos, illos quidem, quando in pietate constantes manent, donec prospere eis omnia cedunt, cùm vero perperam, à pia vita descìscunt. Hos vero quando in officio manent, quamdiu consolationes spiritales affluunt, iis autem sublatis tepescunt, sicut accidit huic Apostolo Thomæ. Nam ante passionem cum cæteri Apostoli dissuaderent Christo ne in Bethaniam iret, ob periculum lapidationis, Thomas spiritu ardens, dixit: *Eamus & nos, & moriamur cum eo.* Et tamen cum aliis capto Christo aufugit, & forte longius quam alii, quia tardius comparuit. 3. Considera ex commemorato jam dicto apparere, quanto amore erga Christum flagrarit,

co-

que exemplo nos doceri oblatâ occa-
one libenter pro Chriſto,ejuſque fide
Evangelio mori,ſicut & ipſe tandem
ortuus eſt, idque in locis totius orbis
motiſſimis, ut in Indiâ Orientali ex-
emâ, quod forte factum fuit, tum ut
ajorem charitatem erga Deum de-
onſtraret, tum ut lapſum ſuum hoc
bore accuratius deleret. 2. Conſi-
ra, cùm Chriſtus poſt ultimam cœ-
m, dixiſſet: *Vado parare vobis locum,*
addidiſſet: *Quo vado ſcitis, & viam*
tis. Thomam reſpóndiſſe: *Domine ne-*
mus quo vadis. Unde intelligis eum
m humilem fuiſſe, ut non erubue-
palam ignorantiam ſuam fateri, de-
de exemplum dediſſe, ut non oſci-
tanter, ſed diligenter ſenſum ver-
borum Chriſti ſcrutemur, &
è peritioribus percon-
temur.

(* * *)

IN FESTO S. STEPHANI Protomartyris.

Christus prædicit occidendos Propheta
Matthæi 25.

1. D*Ixit Iesus turbis & principibu*
Sacerdotum. Ecce mitto ad v
Prophetas, sapientes & scribas, & ex ill
occidetis. Considera ineffabilem D
bonitatem erga suos, quod cum sciret s
Stephanum, Apostolos paulo post tali
passuros, (non enim prædixisset, nisi sc
vissct) tamen & ipse prædicare perrex
rit & Apostolos miserit, ut discamu
dum docemus, concionamur, vel aliu
bonum opus aliis præstamus, non st
tim despondere animum, vel provincia
docendi relinquere, si fructus non r
spondeat. 2. Considera ejusdem s
pientiam, cur sciens prudens tanta mal
permiserit, ut videlicet Judæi, suu
Messiam, imo ipsum creatorem suun
(quo nullum atrocius malum excogita
ri potest) in crucem agerent. Stephanu
lap

pidarent, Jacobum Apostolum gladio ucidarent, Apostolos flagellarent; per-isit autem, quia maxima bona inde e-:ere niorat. Diligentibus enim Deum o-inia cooperantur in bonum. Ex Christi nim morte secuta est salus mundi , ex iorte reliquorum conversio multorum iagnum meritum ipsorum, ædificatio osterorum, & multitudo miraculorum : nominatim ex oratione S. Stephani pro ipidantibus facta, teste S August. con-ersio B. Pauli.

2. *Hierusalem, Hierusalem, quoties volui congregare filios tuos, quemadmo-um gallina congregat pullos suos sub alas, & noluisti* Considera incredibilem cha-itatem Christi erga Hierosolymitanos, quod eos, tum cum omni amore essent ndignissimi, imo capitales sui inimi-i, vocet filios; quod se non patrem vel lominum eorum, sed matrem vocet, & alem quidem matrem, quæ perinde eos amet, ac gallina pullos, (nihil enim ntensius & tenerius amare solemus, quam fœtus parvulorum hominum & bestiarum.) Ut inde discant omnes supe-

riores quanto amore subditos interius & exterius prosequi debeant, licet malos & immorigeros, ut eos juvent. 2 Considera, gallinam in eo maxime amorem erga pullos ostendere, quod clamore, & rostro eos defendat cum periculo vitæ suæ contra rapaces milvos, deinde quod ut illos alat, se fame conficiat, & macie consumatur, demum & alis contra æstum, frigus, aliaque incommoda contegat, ut discant, qui alios regendos & erudiendos habent, sæpe monere; ut caveant à laqueis dæmonis, labori non parcere, ut illi proficiant in litteris & virtute, duabusque alis veritatis & disciplinæ eos in officio continere.

3, *Ecce relinquetur vobis domus vestra deserta.* Considera, quam grav pœnâ tandem mulctentur à Deo, qu postquam multis beneficiis affecti sunt tamen iis contemptis in sua improbitate obstinate persistunt, ut scilicet non solum deserantur ipsi, sed etiam posteri eorum, & è medio tollatur domus orationis, nempe templum, hoc est

omni

mnis cultus divinus tollatur, ac pro-ide & omnia spiritualia subsidia. Co-ita, si magnis multisque beneficiis à 'eo hactenus affectus sis, & maxime ad Ecclesiasticum, vel etiam re-giosum statum te vocarit, quo ma-is beneficium nulli contingere potest, n vocationi tuæ satisfacias, si enim :cus fiat, verendum erit, ne & domus ua, id est anima, quæ est templum piritus sancti omnibus spiritualibus ræsidiis, propter ingratitudinem desti-uatur.

N FESTO S. JOANNIS APO-stoli & Evangelistæ.

Christus Petrum vult se sequi, & Ioannem manere. Joan. 21.

1. D*Ixit Iesus Petro, sequere me. Petrus autem secutus est & discipulus, quem diligebat Iesus, qui & recubuit in cœna super pectus ejus.* Considera Christum simul atque Petrum summum suæ Ecclesiæ Pastorem præfecisset, ab eo exi-gere,

gere, ut etiā in anima pro ovibus ponenda se sequatur, qui & paratum se ostendit, mox Christum discedentem è loco secutus, ut discant, qui ad prælaturas & regimen aliorum vocantur non ad quietem & honores, sed ad labores & passionem se vocari. 2. Considera Joannem si non re ipsa quoad mortem saltem voluntate & opere citra mortem secutum Petrum & Christum, nam in actis Apostolorum incarceratus & flagellatus est Romæ, etiam à Domitiano in ferventis olei dolium injectus, calicem veneno infectum ebibit, in Pathmos exulavit, cum Matre Dei metu mortis posito, sub cruce Christi stetit, Christus matrem ei sub cruce commendavit. Denique charissimus Christo fuit ob castitatem & charitatem, quam unam omnibus usque ad mortem commendavit, dicens: *Filioli, diligite invicem, & sufficit.*

2. *Cum vidisset Petrus Ioannem sequentem, dicit Iesu: Domine, hic autem quid? Et respondit: Sic eum volo manere, donec veniam quid ad te? tu me sequere.* Considera, hic Christum curiositatis vitium

tium,ut aliàs in Martha,Joanne,& Ja-
bo , reprehendere in sancto Petro,
uod plus æquo solicitus sit de obitu
ncti Joannis ; id enim pendebat ex ju-
cio solo divino,nempe in hanc linguæ
temperantiam lapsus , quod plus æ-
uo amaret sanctum Joannem,optaret-
ue eum suæ passionis socium.Unde di-
e,si curiositatis vitio deliquerit in hoc
enere is,qui jam erat summus Pontifex
onstitutus, & in ipso,curam susceperat
ncti Joannis velut ovis, quantum de-
nquant illi,qui aliorum curam non ge-
unt. 2. Cōnsidera modestiam san-
i Joannis,nihil de suæ vitæ exitu solici-
,nihil ex Domino percuntantis , quia
i sola Christi providentia & volun-
ite acquiescebat,ac cum Davide dice-
at.*In manibus tuis sortes meæ, ut jumen-
um factus sum apud te,& ego semper te-
um.* Ut discas neglectis hominum per-
uasionibus animum servare liberum &
equabilem,& libenter illud amplectare
uod Domino visum fuerit, dicendo:
iat voluntas tua.

3. *Exiit sermo, discipulum illum non*

moriturum, & tamen non dixit Iesus, non morietur, sed sic volo eum manere. Considera, humilitatem sancti Joannis, qui cum ex responsione Christi natam illam opinionem adverteret se non moriturum, non dubitavit illam confutare in ipso Evangelio à se scripto, dum quasi negat illam sententiam, verbis Christi subjectam, ne vana gloria efferretur cogitans se non meliore conditione fore quam Christum, & Beatam Virginem qui mortui fuissent. 2. Considera, quare Christus ambigue locutus fuerit, ut certa de exitu sancti Joannis non potueri ex verbis elici sententia, nempe, ut doceret nostrum non esse curiose scrutari, & scire futura. 2. ut superbiam humani ingenii supprimeret, & scirent homines sine singulari auxilio Spiritus sancti non posse intelligere sacrarum Scripturarum mysteria.

IN FESTO SS. INNOcentum.

De fuga in Ægyptum. Matth. 2.

ANgelus in somnis dixit Ioseph: Surge, & accipe puerum & matrem *us, & fuge in Ægyptum.* Considera, hristum à primo ortu suo cœpisse pati rumnas & persecutiones, ut discas, si scipulus Christi esse velis, paratus esse l tentationem, & cùm actu pateris, nc verè discipulum esse, ut loquebar sanctus Ignatius. *Omnes,* inquit Apoolus, *qui in Christo pie vivere volunt, rsecutionem patientur.*

2 *Qui consurgens, accepit puerum & atrem ejus nocte & secessit in Ægypum.* Considera, promptissimam obeientiam Joseph, mox licet nox esset, irgentis & totam rem Beatæ Virginis idicantis: cogita, ut cõmota primo sint nellæ Virginis viscera, ut se illico colgerit, & ad iter, ut erat obedientissia, pararet, quomodo puerulum excitaret

taret, & ploranti compassa sit, cog
tans has dolorum esse primitias, qua
Sanctus Simeon prædixerat. 2. Consi
dera quam magna in Dominum fiduci
cujus se voluntati devoverant, exiliu
hoc susceperint, & pauculis panibus
pannis in asinum conjectis, (in paupe
tate enim tanta facile erat se parare)
viam alacriter se dederint. Quæ eni
causa timendi erat de infelici successi
si Deus iter illud mandabat, si Deu
brachiis suis portabant? 3. Conside
an te quoque adjungere velis in viam,
rogare Beatam Virginem, ut oner
sui in deportando filio velit participe
facere. Et si illa assenserit, cogita
ipse qui soles fugere labores, & ama
quietem, quanto corporis sudore ta
longam peregrinationem thesauru
pretiosum deportando confecerit.

3. *Et erat ibi usque ad obitum Her*
dis, ut impleretur prophetia: Ex Æ
gypto vocavi filium meum. Conside
Beatam Virginem ubi in Ægyptum pe
venit, non ibi invenisse, aut regiu
palatium tanto filio dignum, aut con

oda ad fessos artus refocillandos ne-
ssaria. Si enim inter cives suos in Be-
lehem obtinuit aliud nihil quam sta-
ılum & præsepe , in quo illum collo-
ret , quid melius obtinuerit apud
rbaros & infideles ? Ut ergo pauper-
la erat & peregrina , ita & in vilem
domunculam vel tugurium receperit,
labore manuum suarum , una cum
ısepho , quotidianum victum com-
raverit. 2. Considera , quanta cura
to hoc exilii septennio , dilectum fi-
ım suum educarit , quâque cautione
reverentia contrectarit , quem scie-
ıt suum esse Dominum & Deum; quan-
religione flexis genibus eum è cunis
blevarit , & in easdem reposuerit?
ıanto gaudio affecti sunt ambo paren-
s, quando eum jam ætate crescentem,
per domum ambulantem, de divi-
nis rebus loquentem, & ora-
tioni vacantem, viderunt
& audierunt.

II. PARS

II. PARS.

De nece innocentum, & reditu ex Ægypto pueri.

1. HErodes videns, *se illusum à Magis iratus occidit omnes pueros in Bethlehem à bimatu & infra.* Considera, quid non ausus fuerit scelestus ille Rex, ut regiam dignitatem quam habebat, non amitteret. Quæ enim tyrannis immanior esse potuit, quam copiosum fundere sanguinem, tot infantes innoxios jugulare, tot matres resistentes & abscondentes filios confodere? tot patres orbare filiis hæredibus? *O cæca*, ait B. Leo, *stultæ æmulationis impietas. qui perturbandum putas divinum tuo furore consilium! Dominus mundi non temporale quærit regnum, qui præstat æternum.* Hinc disce, quousque amor inordinatus progrediatur, & certo tibi persuade te quoque in eumdem impacturum scopulum, nisi mortificationi tuarum passionum operam dederis.

2. Con

2. Considera quanta Dei bonitas re-
eat in istorum infantium gloria : ut
od Deus eorum mortem non solum
sacrificio , sed etiam pro martyrio
eptarit ; ubi non fuit votum occisi,
necessitas ; non desiderium mo-
ntis , sed crudelitas occidentis; non
eritum , sed infortunium. Omnia e-
n supplevit divina gratia , mutans
seriam in coronam , & casum in me-
um, ut discas in imperfectionibus tuis,
pusillanimis sis, non desperare : Deus
im paratus est , modo bona in nobis
luntas sit, imperfectum nostrum sup-
ere.

2. *Defuncto Herode Ioseph ab Angelo*
jussus rediit in terram Israel , & audi-
s Archelaum regnare abiit in Galilæam
, habitavit in Nazareth. Considera
ei providentiam erga suos in mundo
ersecutionum eorum recordantis &
o tempore juvantis. Cogita quantum
oc nuntio sancti illi recreati sint: quâ a-
critate iter ingressi , lacrymantibus
Egyptiis , qui eorum sanctitatem co-
norant. Vide puerum Jesum jam gran-

 diuf-

diusculum propriis pedibus cum bacu
in manibus non sine fatigatione amb
lantem. Vide eos in summo æstu læ
humi sine umbraculo in locis deser
sedentes, destitutos necessario cibo p
tuque, noctu vero spelunca aliqua, &
nuda terra recubantes. 2 Considera J
sephum reversum in terram Israel, li
sciret Deum esse protectorem suum,
men noluisse redire in Judæam, ut disc
homines justos, licet de sua salute sec
ros, non debere se objicere periculis,
Deum tentare, sed ex parte sua, quan
possunt declinare; sicut & ideo fugit
Ægyptum.

IN DEDICATIONE Ecclesiæ.

De Zachæo. Luc. 19.

1. *JEsu perambulante Iericho, Zachæus*
publicanorum Princeps, quærens vi
dere Iesum, ascendit arborem, qui
statura pusillus erat, & præ turba non po
terat videre. Considera quam bonus &

ivis sit Deus, quam promptus ad præ-
ndam homini occasionem, ut peccare
sistat. Numquam Zachæus quæsisset
nristum, nisi ipse prius dignatus fuisset
ibulare per Jerico, sed ex parte nostra
m Zachæo facienda sunt tria, cùm
eus nobis gratiam offert. Primo enim
bemus negotia & lucra temporalia
inquere. 2. duo impedimenta remo-
re, nempe, ne timeamus turbam, id
, ludibria hominum, nec simus
mium in perferendo labore conver-
onis animo pusilli, sed alacriter ascen-
mus arborem crucis. *Qui enim vult*
enire post me, ait Christus, *tollat crucem*
am. Sycomorus significat ficum fatuā,
recte: quia crux Judæis fuit scandalum
gentibus stultitia.

2. *Iesus eo viso dixit: Zachæe festinans*
escende, quia hodie in domo tua oportet
e manere: & festinans descendit, &
cepit illum gaudens. Considera, quia
achæus magno desiderio & devotione
ulci Christi aspectu perfrui cupie-
at, ideo Christum neglectâ turbâ, quâ
ipabatur, in eum solum intendisse

oculos. *Ad quem enim respiciam,* ai
pud Isaiam sexagesimo sexto, *nisi*
pauperculum & contritum spiritu? D
enim, quoties vel initia bonæ volu
tatis in aliquo deprehendit, mox
obviam procedit, imo prævenit, & b
nignam manum porrigit ad extrahe
dum à peccato, non secus quam fi
prodigo pœnitenti sponte occurrit p
ter. 2. Considera, liberalitatem Ch
sti, qui longe plus tribuit Zacha
quam ille unquam expectarit, non
nim solum se videndum illi præbuit, s
etiam diversari voluit in ejus domo,
& ipsi, & toti familiæ ejus gratiæ s
thesauros impertiret. 3. Considera Z
chæum cucurrisse, & cum festinatio
ex arbore descendisse, ut discamus n
esse segnes in admittendis divinis insp
rationibus, & exequendis. Dein
cum gaudio illum excepisse, ut & n
in animæ domum sæpius eum sacr
mentaliter, ac cum gaudio spirituali r
cipiamus.

Cum Zachæus stans, dixisset se dim
dium bonorum dare pauperibus, &c.

esus: Hodie salus domui huic facta est.
onsidera, ut salutem à Deo consequa-
ur opus esse, ut primo per opera pœ-
entiæ satisfaciamus Deo, deinde pro-
nis, si quid illis debeamus, vel resti-
endo aliena, vel injurias condonando,
inde etiam pauperibus aliquid dispen-
nus; multum, si multum habemus, si
rum, parum; si nihil, saltem cōdolea-
us, & bonis verbis solemur. 2. Cōside-
, Christum ubicumq; receptus est, ma-
num aliquod donum contulisse, ut in
omo Zachariæ, Archisynagogi, Phari-
i Simonis, & nunc Zachæi. Recipe er-
o & tu, si ditari velis, eum crebrius in
omum animæ tuæ, cùm occasio est
ommunicandi.

MEDITATIO II.

De dedicatione templi spiritualis.

Nota tam magnifice ubique celebrari dedicationem templorum materialium, ut nos quoque magni faciamus dedicationem tēpli spiritualis animæ nostræ,

quæ est templum Spiritus sancti, quo Deus potius sibi dedicare cupit quam lig-na & lapides.

1. Considera, dedicationẽ templi ma-terialis exterius bifariam cognosci. Primo ex vexillis binis è turri expositi. Turris animæ nostræ est intellectus, qui ut ex turris formâ templum, sic ex intel-lectu anima rationalis cognoscitur. Tur autem anima est dicata Deo, quando i ejus turri sunt duo vexilla, cognitio De & cognitio sui. Noverim me, ait August noverim te. Notitia enim beneficiorun Dei, & propriorum defectuum, teste S Thoma aptissimum est instrumentum ut quis sit devotus & consecratus Deo 2. Cognoscitur ex panibus dulciarii ante fores templi vendi solitis; tum ut his crepundiis paulatim alliceren-tur fideles ad frequentanda templa; & dedicationem spiritualem faciendam Deo per preces, tum ut significaretur a-dultos, qui crepundia illa non curant, eo die pascendos cœlesti pane corporis Christi omni sacaro dulciore, & animas suas debere templum facere Christi

& Spi-

Spiritus sancti. Si ergo sæpius Deum animam receperis per Eucharistiam; re & illam Deo dedicaveris.

2. Considera, dedicationem templi iterialis cognosci interius exornatu arium, & parietum, ut cum altare axime summum refulget auro & arnto: parietes vero imaginibus. Altare irituale animæ est bona voluntas, quâ nnes debemus nos Deo totos in hocaustum offerre. Hæc auro, argenque fulget, cùm charitate in Deum proximum ardet. *In his enim duobus ta lex pendet & prophetæ.* Aurum hoc urius est, quo igni excoquitur sæius: sic voluntas melior est, Deoque ratior, quo crebrius excoquitur igni ontritionis & confessionis. *Parietes,* unt opera bona, qui debent esse ornati maginibus, id est, fieri ad imitationem Christi & Sanctorum. Christus enim dicit: *Exemplum dedi vobis* (agens de humilitate) *ut quemadmodum ego feci & vos faciatis.* Et Paulus: *Estote imitatores mei, sicut & ego Christi.* Idcirco Festa Sanctorum celebrantur, Martyrologium

gium quotidie legitur. Quoquo ment sancti eliguntur.

3. Considera eandem dedicationem exterius cognosci ex pavimento templi quando floribus & graminibus tegitur. Pavimentum nostri templi spiritualis est corpus nostrum terrenum. Pavimentum facile sordidatur, quia hominum pedibus calcatur, & ideo sæpe verritur. Corpus quoque nostrum sordidum est & radix omnium peccatorum. *Scio*, inquit Apostolus, *quod non sit in carne mea bonū non enim quod volo bonum, hoc facio, sed quod nolo malum, ago.* Sed, ut illud quoque dicetur Deo, verrendum est sæpe scopis confessionis, pœnitentiarum, & mortificationis, ornandum quoque flore castitatis. & virtutum graminibus, virtutes enim à viriditate nomen habent.

FINIS.

Meditationum de Festis.

MEDITATIONES DE PASSIONE DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI.

ADMONITIO.

Quid in singulis Meditationibus de Passione considerandum.

1. *Quis patitur* ? Christus, Verbum, Sapientia Patris.
2. *Quid patitur?* spinas, verbera, sputa, crucem.
3. *Pro quibus hæc patitur* ? pro nostra hominumque salute.
4. *Cur patitur?* semper ne patiatur homo.
5. *A quibus hæc patitur?* ab amica stirpe suorum.

6. *Sed quando patitur?* quando fuit ju
venis.
7. *Hæc ubinam patitur?* medio telluris i
orbe.
8. *Quomodo tanta tulit?* proferat ipsi
modum.

MEDI-

MEDITATIONES DE PASSIONE CHRISTI.

MEDITATIO I.

De lotione pedum. Joan. 13.

CHRISTUS *ante institutionem Sacramenti cœnâ facti, sciens, quia à Deo exivit, & ad Deum vadit, surgit à cœna, ponit vestes, linteo se præcingit, mittit aquam in pelvim ad lavandos discipulorum pedes.* Considera, primo quis sit, qui servile, omniumq; vilissimum ministerium hoc eluendi sordidos pedes suscipiat, nempe Christus, qui à Deo exivit, qui est Filius Dei, Deus de Deo, creator mundi. 2. quãtâ sedulitate solus, nullo juvante, ut abjectissimus servus id suscipiat, surgit à cœna, licet rusticum videatur tempore mensæ iisdem manibus tan-

gere cibos & pedes sordibus : abjicit summam vestem ut expeditior sit: præcingit se, petit pelvem ab hospite, aquam quærit, fundit in pelvim, ipse aquam apportat, ut omnes partes officii servilis expleret, ut discas vilissima officia etiam perfecte ex humilitate cõplere.

2. *Venit ergo ad Simonem Petrum, qui dixit, Domine, tu mihi lavas pedes? non lavabis in æternum. Tum Iesus: Si non lavero, non habebis partem mecum. Et Petrus: Domine, non tantum pedes, sed & manus & caput.* Considera, quam attoniti fuerint simplices discipuli, cum viderent Dominum suum & Deum, in cujus nomine omne genu flectitur, procidentem ad suos pedes, cum viderent nunc ad hujus, nunc ad illius pedes prorepere, sordes abluere, linteo extergere, & magno affectu osculari: non dubium quin præ stupore conticuerint, & uberrime lacrymarint. 2. Considera eum lotionem cœpisse à Juda, ut hoc exemplo eum ad pœnitentiam commoveret, & nos doceret

quo-

uomodo cum inimicis agendum sit: i-
nitatum exemplum medicorum, qui,
um plures ægros habent, incipiunt à
naxime ægro. O rem stupendam videre
Deum majestatis abjectum ad pedes sui
capitalis inimici, tam duri & obstinati,
it nullam emiserit lacrimulam. 3. Con-
idera Petrum qui ultimo loco sedit, ut
erat humillimus, & ardentissimus, non
potuisse se continere, & non ex aliena-
tione, sed ex mera reverentia surrexisse,
& clamasse: Tu Domine, conditor cœli
& terræ, quem alias confessus sum fi-
lium Dei vivi, mihi piscatori, conditione
abjectissimo, mihi misero peccatori, &
servo indignissimo lavabis pedes? Quod
enim ex reverentia ita sit locutus, inde
liquet, quod statim se totum lavandum
obtulerit, dum advertit, ni pareat, se De-
um offensurum.

3. *Lotis pedibus Iesus dixit: Si ego Do-
minus & magister lavi pedes vestros, &
vos debetis mutuo vobis lavare. Exem-
plum dedi vobis, ut quemadmodum ego
feci, & vos faciatis.* Considera, cur Chri-
stus laverit pedes, non ut sordes pedum
ab-

ablueret, sordes enim pedum manuumve non coinquinant animam, sed ut doceret primo, quomodo quis præparare se debeat ad Sanctam Eucharistiam, nempe aquis lachrymarum & pœnitentiæ, ut exponit Cyprianus, & sedulo totius conscientiæ examine, hoc est, à capite usque ad pedes. 2. ut exemplum humilitatis daret, in officio servorum vel ancillarum abjectissimo, nec nos puderet sive majoribus, sive minoribus aliquando servire. 3. Ut mutuas offensiunculas, quæ aliquando etiam inter pios & religiosos homines incidunt, libenter condonemus.

MEDITATIO II.

De institutione Sancti Sacramenti Eucharistiæ.

Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22.

1. *ACcepit Deus panem, & gratias agens benedixit, fregit, deditque discipulis, dicens: Accipite & comedite. Hoc est*

corpus meum, quod pro vobis tradetur.
oc facite in meam commemorationem.
onsidera stupendum Dei erga nos a-
orem: Dum enim Judas molitur pro-
tionem; principes sacerdotum crucē &
ortem parant, Christus solicitus est, ut
stamenti loco nobis relinquat pretio-
ssimam hæreditatem, non regnum, non
pes, non honores, non scientiam, non a-
uam de petra, non manna de cœlo, non
ngelum, vel Archangelum, sed seipsum
Deum & hominem, quo nihil præstan-
ius esse vel excogitari potest. Et seipsum
non ut regem tantum & Dominum,
patrem, fratrem, sponsum, advocatum,
sodalem, magistrum: sed in cibum & po-
tum, ut quam arctissime illi conjungere-
mur, & sicut cibus in substantiam corpo-
ris nostri, sic nos corpore & anima trans-
formaremur in ipsum, quo divinæ con-
sortes naturæ & filii Dei efficeremur. 2.
Considera Christum accepto pane gra-
tias agere Deo, ut scias, quando sanctum
hoc sacramentum sumis, prius tibi agen-
das gratias pro tanto beneficio, & per
preces animum ad Deum elevandum.

3. *Deinde accepto calice gratias eg dicens : Bibite ex hoc omnes. Hic e ſanguis meus novi teſtamenti, qui pr vobis, & pro multis effundetur in remiſſionem peccatorum.* Conſidera, Chriſtum hoc myſterium inſtituiſſe, ut eſſe memoriale, & quaſi compendium omnium mirabilium operum ſuorum. Nam in aliis rebus unam aliquam proprietatem divinam, in hac autem oſtendit multas, ut potentiam infinitam, mirabilem ſapientiam, & ineffabilem bonitatem. Potentiam quod ſub ſpecie panis & vini totus cum corpore, ſanguine, anima & Deitate contineatur. Sapientiam, quod tam ſuavem & commodam rationem excogitarit ſe nobis uniendi, nempe per cibum & potum, quo nihil libentius ſumimus, frequentius, avidius, ut ſcilicet libenter, ſæpe, & avide ad Euchariſtiam accederemus. Bonitatem denique, quod ſecum omnia bona ſpiritualia & vitam æternam donavit. *Qui manducat enim hunc panem*, ait ipſe, *vivet in æternum.* Conſidera ſecundo ſub ſpecie vi-

dari nobis totum Christum, uti sub ecie panis, ut recordaremur semper ssionis, vel effusionis sanguinis hristi in cruce, per vinum significatæ calicem, dignissime enim commu-cat, qui cum desiderio perfecte imi-ndi Christum, etiam in passione com-nunicat.

3. *Dico vobis, quia non bibam amodò le hoc genimine vitis, usque in diem il-am, cum bibam novum in regno Patris nei.* Considera id dictum à Christo, ut nos doceret convivium Eucharisticum in hac terra, esse pignus & arrhabonem convivii cœlestis alterius vitæ, in quo apponetur vinum præstantissimum & novum, mittendum in utres novos corporum immortalium & gloriosorum, quo omnes beati ab ubertate domus Domini inebriabuntur, hoc est, summo gaudio in æternum fruentur, & omnium præteritarum ærumnarum & vanitatum hujus mundi obliviscentur.

ME-

MEDITATIO III.

Christus proditorem inter cœnam indicat Matthæi 26. Marci 14. Lucæ 22. Joannis 13.

1. JEsus turbatus est spiritu, & dixit: Vnus ex vobis me tradet, qui mãducat mecum, & intingit manum in catino, & contristati discipuli singuli dicunt: Numquid ego sum Domine? Considera miram Christi mansuetudinem permittentis manũ proditoris in eadem secum patina, & ne pudore eũ afficeret generatim admonentis. Turbari autem ex mera compassione, quod vel unus suorum periret. Tam enim angitur unius interitu ovis, quam omnium, ut discas non prodere peccata aliena, quando occulta sunt, vel minus nota: deinde si superior sis laborare, ne vel unus pereat. Considera, quid egerit Christus, ut Judam à scelere revocaret, mensæ adhibuit, pedes lavit, allocutus est, clare satis dixit se prodendum ab uno, qui manum

ianum ſecum ponat in catino, minatus
ſt damnationem æternam. *Væ illi per*
uem filius hominis tradetur. Sed nihil
avit, quia cor ejus obduruerat.

2. *Simo innuit Ioanni ut exploraret*
uis eſſet proditor: & Ieſus ei recumbenti
n pectus ſuum, aperuit, fore illum cui pa-
nem intinctum porrigeret. Quo porrecto
ntravit in Iudam Satanas: & continuò
xivit. Erat autem nox. Conſidera Judæ
njectam prius cogitationem de prodi-
tione, tum Satanam ipſum ingreſſum,
ut diſcas primis dæmonis ſuggeſtioni-
bus reſiſtere, ne per conſenſum ingreſſus
cor omni illud gratia ſpoliet. 2. ne no-
ctu & in abdito quidquam faciamus,
quod non audeamus facere coram o-
mnibus, aut certè, ſi religioſi ſimus,
nullum etiam pium opus faciamus,
quod non patefactum velimus ſuperio-
ribus vel patribus ſpiritualibus; nam ſæ-
pè Satan transfigurat ſe in Angelum lu-
cis. Conſidera ſolum Joannem quem di-
ligebat Jeſus ob ſingularem caſtimoniã,
in pectore Chriſti recubuiſſe, ut diſcas
tum te multorum donorum cæleſtium
capa-

capacem futurum, cum purus mente & corpore fueris, ac sæpius non in sinu Christi recubueris, sed Christum ipsum ore & corde in Eucharistia sacra susceperis.

3. *Cùm exisset Iudas, dixit Iesus: Nunc clarificatus est filius hominis, & Deus clarificatus est in eo, & continuò clarificabit eum.* Considera, quàm dissimilia sint Dei & hominum judicia. Homines enim claritatem in hominibus, opibus, & rebus secundis hujus vitæ collocant. Deus autem in ludibriis, opprobriis, paupertate, afflictione, & crucifixione contumeliosissima. Unde & Apostolus ait: *Absit mihi gloriari nisi in cruce Domini nostri Iesu Christi.* 2. Considera clarificatum Christum, quòd morte & passione sua victoriam obtinuerit contra dæmonem, peccatum, mortem & infernum; ut discas verè te gloriosum futurum, si humilitate, patientia, pœnitentiæ operibus omnes tentationes dæmonis viceris, à consuetudine peccandi discesseris, ac tuas pravas cupiditates expugnaris. *Qui enim dominatur animo suo,*

uo ait Sapiens, *est melior expugnatore urium.*

MEDITATIO IV.

De itinere in hortum Gethsemani. Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22. Joan. 18.

1. E*Gressus Iesus cum discipulis trans torrentem Cedron, venit in hortum Gethsemani, & ait: Sedete hic donec vadam illuc, & orem.* Considera quanto cum desiderio, & promptitudine iverit ad hortum, ut tandem opus redemptionis, ad quod tota vita tantopere anhelarat, inchoaret. Nam apud B. Lucam dixerat: *Baptismo habeo baptizari & quomodo coarctor, usque dum perficiatur.* Anhelat nimirum primò voluntate sua. *Oblatus est enim quia voluit.* Volenti autem vel amanti nihil difficile: deinde duplici igne amoris, uno in Patrem, qui illi mandarat; ut pateretur, altero in nos, ut pro nostra salute moreretur: *Majorem enim charitatem nemo habet, quàm*

sit

ut animam suam quis ponat pro amic[is] suis. Quantam ergo habuerit, qui pro ini[-]micis ?

2. *Iesus assumpto Petro, Iacobo, & Io[-]anne, cœpit mœstus esse, pavere & tædere* & ait: *Tristis est anima mea usque ad mor[-]tem.* Considera, Christum tristari cœpisse non tam de pœnis suis sibi impen[-]dentibus, quam de totius orbis peccatis qui mœror tam vehemens fuit, ut solus ad mortem inferendam suffecerit: ut di[-]scas compati proximorum damno, & vicissim inania mundi gaudia pro amore Dei contemnere. 2. Considera, si quando tædium in actionibus pietatis exercen[-]dis obrepat, non putemus idcirco suo spirituali fructu destitui, sed post tædi[-]um porrò progrediamur cum Christo, & mox solatium etiam angelicum non deerit.

3. *Et ipse avulsus est ab eis, ac progressus pusillum, quantum iactus est lapidis, po[-]sitis genibus procidit in faciem suam super terram.* Considera quàm invitus relin[-]quat suos: avulsio enim violentam ab[-]stractionem significat. 2. nota orandi ri[-]tum:

m: figit humi genua quasi reus capitis o scelera nostra , projicit se in terram lut immolandum pro nostra salute, & lut omnium mortalium indignissi-um, ac verò dignissimum, qui omni-n pedibus proteratur: unde discimus tribulationibus primùm ad Deum sse , omnibus impedimentis abjectis, currendum : Deinde usurpandam sæ-è hanc humillimam cæremoniam. 3. Considera, quam gravia fuerint peccata nostra , quæ humeris suis imposita, ita ondere suo illum in terram depressêre, t non potuerint amplius.

MEDITATIO V.

De oratione Christi , & agonia. Luc. 22.

I. O*Ravit IESVS , tertiò & dixit : Abba Pater, si possibile est, transfer hunc calicem à me : veruntamen , non mea , sed tua fiat voluntas.* Considera, Christum cum multis lachrymis, & clamo-

clamore valido, ut loquitur Apostol
cum geminatione vocis, *Pater*, *Pat*
eandem orationem iterasse; ut disc
quò major impendet afflictio, eò m
jori eum affectu, & diutius orandun
idque conditione semper adjecta, si D
ita placuerit. 2. Considera summ a
Christi resignationem in re gravissima
nam licet maximè horreret futura to
menta & mortem, tamen in iis ferend
voluit paternam potius sequi volunt
tem quàm suam, & ita sequi voluit,
etiam optarit sibi mandari totam passic
nem, quò ex obedientia moreretur, u
discas in omnibus te conformare divi
næ voluntati, & obedientiam maxim
facere.

2. *Et surgens ab oratione bis: dum dor*
mirent, dixit Simoni: Sic non potuisti un
horâ vigilare mecum? Vigilate & orate
ut non intretis in tentationem. Conside
ra, quantis angustiis prematur bonus Je-
sus. Orat Patrem, & silet, quærit à disci-
pulis levamen, & dormiunt, & dormi
eorum princeps, qui paulò ante præ
aliis gloriatus erat: *Et si omnes scandali-*
zati

fuerint,&c. Heu qualis hortus est Gethsemani:in hortis aliis sunt deli- in hoc verò mœror &pavor. O quàm ba sunt horti hujus poma! 2. Consi- ı Christum abrumpere orationem, ideret quid agerent discipuli, ut di- si superior sis, vel aliorum curam as, non ita tuæ saluti intendere ut a- um negligas: & si officio suo non fa- nt satis, liberè quidem, sed amanter ripias, simul infirmitatem eorum ex- ando, ut hîc fecit Christus: *Spiritus dem promptus est, caro autem infir-*.

Et factus in agonia, sudore sanguineo urrente in terram, prolixius orabat. apparuit Angelus de cælo confortans e-. Considera causam hujus sudoris, nirum eousque creverat desiderium iendi pro nostra salute in Christi pe- re, ut pretiosus ejus sanguis, qui ex nore mortis decurrerat ad cor, intus lliret, & quærens violentum exitum ndem per poros & venas guttatim e- perit primùm in vestes, deinde per il- i in terram. 3. tantam vim sanguinis

effusam, ut præ debilitate non potue
se erigere: ita accurrit Gabriel Archa
gelus, eumque è terra elevavit. Vi
hîc faciem Christi deformatam ex pu
vere sanguine mixto, capillos sangu
concretos, Gabrielem sedulò absterge
tem omnia, eumq; confortantem, ut
pedibus consistere posset. Hic orat
fervor, Domine, prorsus damnat me
languorem & pigritiam, dum ne una
quidem lachrymulam in oratione m
exprimere valeo.

MEDITATIO VI.

De proditione Iudæ. Matth. 26. Marc. 14.

1. O*Ratione peractâ Christus discip*
lis dixit: Dormite jam & requiesc
te. Sufficit, Surgite, eamus. Ecce qui
tradet prope est. Considera, Christum c
gnitâ voluntate Patris per Angelum il
cò omnem metum abjecisse, consp
ctoque hoste non quæsisse latebras,

merc

cenarium, sed ut Pastorem bonum
m obviam processisse. 2. adverte,
ba Christi ad discipulos. Surgite,
s dormistis, non permittit Judas
amplius dormire, ruite in ultimos
plexus, quia jam moriendum est.
cede Petre, cui commisi meas cla-
, accede Joannes. & reliqui, solemi-
matrem meam mœrore confectam,
e quomodo eos amplexus benedi-
onem ultimam eis tribuat: nullam
plius daturus, quia manibus ligandus.
ogita quantus omnium stupor, & la-
rymarum effusio hîc fuerit.

2. *Iudas, antecedens turbam gladiis
stibusque armatam, appropinquavit Ie-
, dicens: Ave Rabbi, & osculatus eum.
ixitque Iesus: Amice ad quid venisti:
sculo filium hominis tradis.* Considera,
udam Apostolum Domini, & qui
iracula fecerat, hîc factum ducem mi-
istrorum dæmonis; ut discas quam gra-
is lapsus sit eorum, qui post magna à
Deo accepta beneficia, vocationem su-
im, vel pietatis cursum semel inchoa-
um turpiter deserunt. 2. Considera qui-
bus

bus modis Christus pro sua immensa b nignitate conetur Judæ pectus emol re, primò lenitate, præbens osculum. significatione benevolentiæ, vocans micum. 3. correctione, quâ facti turpit dinem exponit dicens: *Osculo filium h minis tradis?* ut discas, si tanto amo complexus est inimicum, quanto com plexus sit amicos, qui toto corde eu quærunt, eique serviunt? Deinde, ut d cas, inimicis nihil unquam precari m vel asperius loqui, sed quodam amo affectu iis condolere.

3. *Iesus dixit turbæ: Quem quæritis? R sponderunt Iesum Nazarenum. Dix Iesus: Ego sum. Quo dicto, retrorsum co ruerunt in terram. Et cùm secundo ide respondisset, ait: si me quæritis, sinite h abire.* Considera, quam dissimilis fui primus Adam ab hoc secundo, idque i horto. Ille enim audita voce divinæ ju stitiæ, *Adam ubi es?* abscondit se: hic ve rò audita voce humanæ justitiæ mani festavit se, dicens: Ego sum Jesus: sic enim amat salutem nostram, ut nomen Jesus, id est, Salvatoris, celare non po tuerit.

rit. 2. Considera si amabilis vox, *Ego* ... tam formidabilis toti Satanico ... rcitui cum Juda fuerit, ut supini in ... ram ruerint, quid in die judicii futurũ ..., quando in majestate sua terribilem ...m contra inimicos detonabit sen...tiam: *Discedite maledicti in ignem a...num.* 3. nota mirum amorem Christi, ...od in tantis periculis, nec sine suo in...mmodo, sollicitus est de discipulis, ut ...mittantur.

MEDITATIO VII.

De captivitate Christi. Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22. Joan. 16.

. TVnc *accesserunt & manus injecerunt in Jesum, & tenuerunt eum.* Considera, quomodo viles & barbari nebulones in agnum innocentem cum ingenti clamore petulanter irruant: alii in capillos, alii in barbam; alii caput benedictum pugnis, alii fustibus cædant, alii brachia crassis funibus tam arctè stringant, ut sanguis erumpat è venis:

 alii

alii catenam ferream in collum injiciant, omnes ut rabidi canes insultent. O miserabile spectaculum! onustum videre catenis & funibus creatorem cæli & terræ qui solus nos à vinculis liberare potest, videre ligatas manus, tot miraculorum effectrices. Tractari ut latronem; qui omnium animas à morte æterna liberavit. 2. Cogita Christum ligari, ut te peccatorum vinculis solvat, & ex dæmonis laqueis expediat.

2. *Petrus abscidit auriculam servi summi sacerdotis, quâ curatâ Christus dixit: Mitte gladium tuum in vaginam, Calicem quem dedit mihi pater, non vis, ut bibam illum? Deinde ad turbam dixit: Tamquam ad latronem existis comprehendendum, sed hæc est potestas tenebrarum.* Considera primò, cur Petrus tam temerarius fuerit, nempè quia in oratione obdormiit. 2. benignitatem Christi bonum pro malo reddentis hosti, dum sanat auriculam Malchi. 3. studium obediendi: quid enim aliud est; *non vis ut bibam calicem?* quàm, vis ut

ut Patri non obediam ? maluit e-
a , inquit Bernardus , perdere vi-
a , quam obedientiam. 4. obstina-
nem Malchi , & turbæ duplici mi-
ulo nihil motæ. 5. Considera rem
ignam , nempe Christum seu latro-
n tradi , non solum in manus Ju-
orum , sed etiam principis tenebra-
n. Job quidem diabolo vexandus
us est , sed , ne vitam tolleret : at
us sine exceptione tartareæ potestati
ditur, ut in vitam & famam ejus rabi-
exerceant.

3. *Tunc discipuli omnes relicto eo fuge-
nt.* Considera his discipulis similes
e , qui tantisper serviunt Christo &
tati , dum res bene fluunt ? ubi
ro tentatio oritur & afflictio, ab insti-
to pietatis studio recedunt, 2. Consi-
ra , eos in hanc tentationem incidis-
, ut fugerent , quia consilio Christi
n paruerunt, cum præmonuerit: *Ora-
ne intretis in tentationem.* Imo præ-
xerit eos fugitivos: *Omnes scandalum,
quiens, patiemini in me ista nocte.* Unde
iscimus in magnis afflictionibus supe-

randis non eſſe fidendum noſtris viribus, ſed ardenti orationi inſtandum. Nec enim pro ſe opus habuit oratione Chriſtus, ne fugeret, ſed ut nobis exemplum daret, doceretque quanti ſit facienda oratio.

MEDITATIO VIII.

De ductione Chriſti ad Annam.
Joann. 18.

1. E*T adducunt Ieſum ad Annam primum, qui interrogavit Ieſum de doctrina & diſcipulis. Et reſpondit, interroga eos qui audierunt, palam locutus ſum in templo, & Synagoga omnia.* Conſidera, quomodo rabidi illi miniſtri in tenebris per vias invias, per ſpinas & ſordes indigne raptent (uti ad domum Annæ pertrahant) innocentem hunc agnum, quot injuriis & verberibus afficiant, ac ſubinde præ debilitate, in terram relapſum pugnis & calcibus exagitent, ut ſurgat. 2. Conſidera quomodo coram truci & faſtuo-

ſi

Pontifice manibus in terga revinctis
ulisque humi dejectis astat is, cujo-
nis potestas data erat in cœlo & terra;
iamque modeste Annæ per calumni-
n doctrinam ejus examinanti respon-
:at; ut discas non tristari, si aliquan-
o alii perverse de te loquantur & sen-
ant, modo tu nullius erroris conscius
s, deinde ut alieno potius testimonio,
uam proprio doctrinæ vel vitæ inte-
ritatem defendas.

2. *His à Christo dictis unus assistens*
iministrorum dedit alapam Iesu, dicens:
ic respondes Pontifici? Considera in-
ignum facinus, quod cœlum horruit
t terra obstupuit, percutitur Domi-
us à servo, creator à creatura, Domi-
us universi à verme & luto, coram
uo tremunt cœli, & inferorum potesta-
es. O Angeli cœlestes, cur tantam in
Dominum vestrum injuriam non vindi-
atis? 2. Considera hanc alapam ar-
natâ militis manu impactam Christo,
antâ vi ut vestigia in vultu relinque-
ret, miraculumque sit Christum uti
corpore tenerrimum, & jam sudore san-
gui-

guineo, & impotenti tractatione fractum, non illico concidisse mortuum. Et interim Christus non aliud responde quam

3. *Si male locutus sum, testimonium perhibe de malo: sin autem bene, quid me cædis?* Considera è contrario nos tali injuriâ affectos continuo de vindictâ cogitare, cum tamen minime tam innoxii esse possimus, quam Jesus. 2. Considera, Dominum ideo respondisse huic vili nebuloni, quia fuit una ex gravissimis injuriis quas passus est, nam postea graviter sæpe cæsus, imo crucifixus nihil questus est, imo pro crucifixoribus suis oravit. 3. Considera, hunc sensum responsi esse: Si male locutus sum, ecce aliam maxillam percute illam. Nam Jeremias ait. *Dabo percutienti se maxillam* nec enim sibi satisfactionem fieri honoremq; restitui petivit, sed ut temerarium illum converteret, ad majora paratum se demonstravit.

MEDITATIO IX.

titur Christus ab Anna ad Caipham.
Matth. 26. Marc. 14.

T*Vnc duxerunt eum ad Caypham Principem Sacerdotum, ubi Scribæ & Seniores & Pharisæi con-nerant, ubi Christo tacente ad falsa te-monia, ait Cayphas, adjuro te, ut dicas, is filius Dei. Et respondit: Ego sum.* Cō-lera, cur taceat Christus ad calumnias, mpe quia responso dignæ non erant. ne ansam daret obstinatis hominibus ravius peccandi. 3. ut doceret nos pati-nter ferre opprobria, maxime cum con-ii non sumus objectorum, & patienter lerata reddant nos coram Deo melio-es. 2. Considera, cur non taceat ad adju-ationem Cayphæ, cum tamen sciret se x responso graviora passurum: nempe t doceret nos, ubi Dei honos agitur, non licere nobis vel cum vitæ periculo veritatis professionem omittere.

2. *Dico vobis,* addit Christus, *Videbitis filium*

filium hominis sedentem à dextris virtu-tis Dei. Quo audito Cayphas sc ssa vest-suâ ait : Blasphemavit, & omnes cla-maverunt reum esse mortis. Considera hæc verba à Christo subjuncta, par-tim ut clarior esset confessio suæ divini-tatis ut sensus sit. Etsi nunc me tan-contemptum esse videatis, quam Pro-pheta prædixit *Erit vultus ejus, qua-absconditus & despectus*, tamen ve-niet olim dies, quo videbitis me judi-cem vivorum & mortuorum ad dexte-ram Majestatis Dei sedentem : Partim ut eos mentione novissimorum terreret & à cœpto revocaret. 2. Considera pa-tientiam Christi ad barbaram illam mor-tis sententiam contra ipsum vitæ aucto-rem. Mirum est terram non se aperuisse, & omnes istos absorpsisse. Unde disce; proprium esse mundi damnare eos qui verum dicunt, & inculpate vivunt: no-strumque esse cum Christo, non curare, ejusmodi clamores, etiamsi omnes con-tra nos insaniant.

2. *Tunc qui tenebant Iesum, exspue-runt in faciem ejus: & velaverunt, di-centes:*

*entes : Prophetiza, quis te percussit ? alii
almas in faciem dedêre, & alii blasphe-
arunt.* Considera homines spuere vo-
ntes, ad sordidissimos domus angulos
convertere: scilicet impii illi sordidius
ihil æstimarunt facie, in quam deside-
nt Angeli prospicere. 2 Considera, i-
os non tot excogitare injurias, quin
hristus omnes cum silentio ferat, &
ures ferre paratus sit. Aspice faciem
hristi ex colaphis & alapis totam livi-
am, inflatam, & fœtidis sputis conspur-
tam, impletumq; illud Isaiæ: *Et nos pu-
vimus eum quasi leprosum, & percussũ
Deo & humiliatum.* 3. Considera, quàm
ngè distemus à vita & moribus Chri-
; quippe, qui ne verbulum quidem
ntra honorem nostrum dici feramus,
& tamen Christus voluit nos
suos esse imitato-
res.

MEDITATIO X.

De trina negatione Petri. Matth.26. Marc.14. Luc.22. Joan.18.

1. P*Etrus foris, in atrio rogatus pri ab ancilla ostiaria, tum ab aliis esset discipulus Christi, tertiò negav non nosse hominem.* Considera, quom in corde Petri certarit timor & amor mor nempe mortis, & amor mag sui Amor sequi Christum cogebat, mor se occultare cogebat. Tantum v crevit timor, ut cederet amor, & Christum negavit. Ergo qui stat, vic ne cadat: si enim vertex Apostolor cujus erat cæteros fratres confirma cecidit quid aliis fiet? Si columna tr dat ad vocem vilis ancillulæ, quid fa ad verba principum? 2. Considera p cipiis obstandum, ne lapsus sequa gravior. Petrus primò vanè gloriatus se non scandalizandum, tum obdor contra consilium Domini in horto, h fugit, demum negavit ter Dominum quid

quidem cum juramento, & execratione.

2. *Et continuò gallus iterum cantavit: & conversus Dominus respexit Petrum.* Considera, in quo mœrore & dolore animi fuerit Christus, dum vidit se à Juda venditum, à discipulis derelictum, & nunc tam turpiter à principe omnium negari. Doluit procul dubio plus de hac negatione, quàm de omnibus opprobriis & tormentis, dixitque: *Considerabam ad dexteram & videbam, & non erat, qui cognosceret me.* Quid mirum, si à sinistra inimicorum nemo Christum agnoscat, si à dextera Petrus negat? 2. Considera, quomodo tandem gallo canente, misericordiâ motus Dominus oculis quæsiverit Petrum, quo invento, sic eum tacitè oculi affati sint. Sic me Petre negas, ubi fides, ubi fidelitas, ubi tuus in me amor, ubi promissa magnifica de non me deserendo? Ista corpus satis torquent, tu animam pergis cruciare? Hoccine reddis Salvatori, qui te è vili piscatore constituit principem populi?

2. *Et recordatus Petrus verbi Iesu quod prædixerat de gallo, egressus foras flevit amarè.* Considera, sicut nix ad intuitum Solis liquefieri solet, sic algens cor Petri ad intuitum Christi post galli cantum in lachrymis liquescere cœpisse, & dixisse: *Domine quid me vis facere?* estne adhuc spes veniæ post tam turpem lapsum? unde discimus numquam despondere animum, quantumvis in religione etiam sanctissima vivamus, & per fragilitatem in peccatum etiam grave incidamus: sed oremus tantùm, ut Deus miseriam nostram respiciat. 2. Considera, quàm primum cogitatio de resipiscendo injecta est, statim deserenda esse loca, cætusque hominum, ubi occasio est delinquendi, sicut Petrus deseruit statim aulam Cayphæ. Difficile enim est inter improbos tueri probitatem. 3. nota, ad pœnitentiam veram requiri intimam cordis contritionem, & perfusionem lachrymarum. Certè S. Petrus dicitur, tantum calidarum effudisse lachrimarum, quoties galli cantum audiret, ut canales in ma-

xilli

xillis ex guttis decurrentibuus apparue-rint.

MEDITATIO XI.

De suspensione Iudæ Matth. 27. Marc. 25. Luc. 22.

1. IVdas videns *Christum ad mortem condemnatum, pœnitentia ductus retulit triginta argenteos, dicens Peccavi tradens sanguinem iustum.* Considera, quod homo licet in piorum cœtu it, si imperfectionibus initio obsistere egligat, progrediatur, ut pudore, cilicet absterritus, pedem referre non eiit, nota & dæmonis astum, qui iscinat initio oculos, ne turpitudo eccati appareat: pòst verò ita turpitudi-em exaggerat, ut desperet. Considera . quanto pretio venditus sit Christus, empè 30 argenteis, cum multæ bestiæ im vili pretio non vendantur. O res stu-enda! Homo emi debuit sanguine filii ei, & Deus venditur 30. denariis. Et uibus? inimicis crudelissimis. A quo? à

 pro-

proprio discipulo, fure, & suiipsius suspensore.

2. *At principes Sacerdotum dixerunt Quid ad nos? tu videris. Judas verò projectis argenteis in templo abiens laqueo se suspendit.* Considera, Petrum commisso peccato veniam meruisse, quia malorum consortium mox deseruit. Contra Judam desperasse, quia ad malos rediit & hinc disce eos, qui in hominum gratiam Deum deserunt, sæpe etiam in hac vita ab ipsis deseri. 2. Considera malæ conscientiæ gravem carnificinam, ut pote, quæ nec confusionem, nec laqueum meruit. 3. quàm malè perire soleant apostatæ, vel à fide, vel à religione. 4. Judam suspensum crepuisse medium, ut est in Actis, & viscera ejus diffusa, ut qui viscera charitatis amiserat, amitteret viscera sua, & qui multa possidere studuerat, etiam sua intestina perderet.

3. *Principes autem Sacerdotum consilio inito emerunt illis agrum figuli in sepulturam peregrinorum.* Considera, præposteram istorum religionem, qui non

verentur animas ſanguine Chriſti inficere, & verentur pretio ſanguinis inficere gazophylacium, ſimiles qui gravem Dei offenſam parvi faciunt, res autem parvi momenti, magni. 3. Conſidera Dominum noluiſſe pretium ſanguinis ſui in alium uſum verti, niſi charitatis, ut in ſepulturam peregrinorum. Ipſe nim eſt figulus, qui finxit mundum le nihilo, inquit Beatus Hieronymus. Ager eſt mundus. Sepultura, eſt acata conſcientia, quam ſoli illi haent, qui peregrinos ſe agnoſcunt in tera, & converſationem habent in cælis.

MEDITATIO XII.

e miſſione Chriſti ad Pilatum. Joan. 18. Luc. 23.

MAne facto adducunt Ieſum à Caypha in prætorium. Iudæi non introierunt, ne contaminarentur. Conſidera Dominum qualibet horâ aliquid pati. veſpera uſq; mane, tota nocte vexatus

& rursus à mane, usque ad vesperam. Horâ prima accusatus, tertiâ damnatus, sextâ crucifixus, nonâ mortuus, ad vesperam sepultus, nec mirum, quia nos quovis tempore novis peccatis & imperfectionibus cũ offendimus. Considera, summo mane ad necem Domini festinari: ingenium enim diaboli est, præcipites homines agere ad malum, ne cunctando sententia mutetur. At contra convenit nos veloces esse ad bonum, quia *nescit tarda molimina*, inquit S. Ambr. *Spiritus S. gratia.*

2. *Exiit ergo Pilatus foras, rogans quam accusationem haberent, & responderunt: Si non esset hic malefactor, non tibi tradidissemus eum.* Considera Pilati humanitatem, qui cum interpretari potuisset sui contemptum, ad quem, ut immundum ingredi recusarent, cessit tamen eorum superstitioni, melior nobis, qui contempti contemptum reddimus, & à punctis honorum nos divelli nullis precibus patimur. 2. Considera Christum, licet apud varios judices variè accusetur, tamen se neque defendere,

dere, nec excusare, ut indicet se velle haberi malefactorem & reum, & tamquam reum subire mortem: iniquitates enim nostras ipse portavit, ipse ut verus peccator periculo maledictionis se exposuit, ut nos hæredes faceret suæ benedictionis. O charitas ineffabilis!

3. *Accusarunt autem eum, dicentes: Hunc invenimus subvertentem gentem nostram, & prohibentem tributa dari Cæsari, & dicentem se Christum, regem esse.* Considera, quousque excæcarit Judæos odium & invidia, ut cum nihil haberent accusatione dignum in Christo, impudenter mentiantur coram suo magistratu: sciebant enim eum & regnum fugisse, & obedientiam docuisse, & tributum solvisse, & solvendum docuisse. 2. expende, an sit subvertere gentem, cæcos, claudos, leprosos, aliosque ægros sanare, dæmones expellere, mortuos excitare, multa hominum millia in necessitate pascere, meretrices & publicanos convertere, vitia arguere, & virtutes prædicare, filios Israel, sicut

gallina congregat pullos suos ad pacem & concordiam convocare, omnium se facere servum, ut omnes faciat regni cælestis hæredes? Hinc disce non mirari, si facta à te optimè, aliquando pessimè ali interpretentur.

MEDITATIO XIII.

De examinatione Pilati. Matth. 27. Marc. 15. Luc. 23. Joan. 18.

I. P*ilatus ingressus prætorium, roga Iesum: Tu es Rex Iudæorum? Qu respondit: Regnum meum non est d hoc mundo. Tum ille: Ergo Rex es tu? Ie sus: Tu dicis, quia Rex sum ego.* Considera ut Christus Pilato sincerè agenti clar respondcrit: Judæis autem insidiantibu nisi adjuratus, respondere noluerit, qui fictum detestatur Dominus. 2. Conside ra Christum non negare regnum suum esse in hoc mundo, quia utiq; in illo, Ec clesia & nobis regnat, sed *de hoc mundo* quia non est simile regnis mundi, qua multo satellite defenduntur, floren

opi

opibus & pompis, ſed conſiſtit in ſplendore animæ, paupertate ſpiritus, humilitate, obedientia, mortificatione paſſionum, charitate, & commune eſt etiam pauperibus & mendicis, ſanis & ægris. Si ergo Chriſti ſubditi eſſe volumus, talibus virtutibus inſtructi ſumus.

2. *In hoc natus ſum, ut teſtimonium perhibeam veritati. Dicit ei Pilatus: Quid eſt veritas? mox exivit, dixit Iudæis: Ego nullam in eo invenio cauſam.* Conſidera, cur Chriſtus in mundum venerit, nempe ut ab erroribus, idololatria, & peccatis liberaret, ut doceret vanitatem rerum, quas mundus admiratur; ut diſcas tum te eſſe de regno Chriſti, cum à vanitatibus hujus ſæculi abhorres, cùm ſtudes alios ad veram fidem, & ſanctam vitam convertere. Hæc enim omnis odii Judæorum in Chriſtum cauſa fuit, quod veritatem doceret, & vitia eorum redargueret. 2. Conſidera, Pilato ante auditum à Chriſto reſponſum egreſſo, ſimiles eſſe eos qui cum aliquid de humilitate, abnegatione ſui, manſuetudine, vel alia perfectione

vitæ Christianæ legunt, vel audiunt, dissimulāt, vel ad se nō pertinere existimāt. 2. considera, etiamsi causam mortis non inveniat Pilatus, & falsam inveniant Judæi, duas tamen veras esse causas, nempè multitudinem & gravitatem peccatorū nostrorum, & immensam Christi charitatem, qui sanguine suo peccata nostra expiare voluit.

Tunc dixit Pilatus : Non respondes quidquam? non audis quanta Sacerdotum principes contra te dicant testimonia: Iesus autem tacuit, mirante præside vehementer. Considera, quas tenebras animis Principum illorum offuderit invidia, videntes enim Pilatum inclinari ad liberationem Christi, omnia complent clamoribus, quod totam commovisset Galilæam, objicientes benefacta ejus pro criminibus. Moverat certè à tenebris ad lucem, à morte peccati ad vitam. 2. Considera Christi patientiam, inter tot clamores, nullum verbum asperius gerentem, nullo nutu impatientiam prodentem. Quæ quæso amoris flammæ ardebant in pectore illo, quas tanti injuria

jun

rum torrentes non potuerunt extinguere. 3. Conſidera, Chriſtum Pilato ſæpius reſpondiſſe, ad calumnias autem Judæorum tacere, ſic ut Pilatus miraretur ejus patientiam quanta ex malitia peccabant. Unde diſcimus, cùm laceſſimur injuriis, plus tacendo quam reſpondendo profici.

MEDITATIO XIV.

Pilatus mittit Chriſtum ad Herodem. Luc. 23.

I. *Pilatus Ieſum remiſit ad Herodem regem, qui tum Hieroſolymis erat, qui eo conſpecto gaviſus eſt valde, cupierat enim eum videre & ſignum ab eo fieri.* Conſidera, quemadmodum barbari milites contumelioſiſſimè per mediam urbem Jeſum raptarint, multiſque probris & ſannis coram tota urbis fæce affecerint; ut diſcas patienter ejus exemplo ferre, quæ à Superioribus alioquin piis, ſi religioſus ſis, nonnumquam tibi contingunt, ſi ab uno officio ad aliud

ſive vilius, ſive dignius, ſive levius ſive gravius promovearis, etiamſi ſenſualitati tuæ repugnare videantur. 2. Conſidera, nihil profuiſſe Herodi, quod optaret videre Chriſtum, quia cupiditas illa non oriebatur ex deſiderio emendandæ vitæ, ſed ex curioſitate, fingens Chriſtum eſſe magum aliquem, qui mira ſpectacula edere poſſet. Ut diſcas, nec tibi prodeſſe, ſi libenter audias verbum Dei, vel legas ſpirituales libros, vel alios, niſi ſtudio proficiendi id facias, & non ut doctus habearis.

2. *Herodes interrogabat Jeſum multis ſermonibus, at ipſe nihil ei reſpondebat: & Principes Sacerdotum conſtanter accuſabant eum.* Conſidera, cur Herodi, licet regi, interroganti, non reſponderit Chriſtus. Primò quidem, ne curioſitatẽ ejus, ex qua ſola more aulicorũ interrogabat, probare videretur. 2. quia Margaritæ, id eſt, myſteria divinitus communicata, non ſunt projiciendæ porcis. 3. ut doceret nos in concionibus non hoc quærere, ut audientium curioſi-

riosorum intelligentiam pascamus ; sed potius, ut ad emendationem vitæ affectus commoveamus. 4. Considera, sicut Judæi constantes erant in accusando, ita Christum constantem fuisse in patienter omnia tolerando, ut doceret nos in patientia continua possidere animas nostras.

2. *Sprevit autem illum Herodes cum exercitu suo, & illusit, indutum veste alba, & remisit ad Pilatum. Et factus est ejus amicus, cùm ante esset inimicus.* Considera, quàm ignominiosè ex conspectu Herodis abstractus sit, quantis ludibriis, à tanto numero militum exceptus, singulis excogitantibus novam illudendi rationem, ac velut stultus alba veste indutus, cogita quanto risu, quot sordibus petitus, nec enim stulti aliter tractari solent. In hoc speculum intueantur, qui tantum studium in sacco stercorum, & nido vermium, mollibus & pretiosis vestibus ornando ponunt. 2. Considera, si Christus ne fatui quidem habitum recusavit, neminem Christianum, maximè aut religiosum

ſum,qui paupertatem vovit, pudefieri debere, ſi abjectum & ſimplicem habitum geſtarit. 3. Conſidera hanc Chriſti illuſionem occaſionem temporalis dediſſe amicitiæ, inter Pilatum & Herodem initæ, mortem vero fore verè cauſam ſpiritualis amicitiæ Judæorum & gentilium in uno Eccleſiæ corpore jūgendorum, ut diſcas afflictiones ob Chriſtum perpeſſas multa commoda temporalia & ſpiritualia nobis conciliare.

MEDITATIO XV.

De Barraba Chriſto prælato. Luc. 23.

1. *CHriſto ab Herode reverſo, Pilatus dixit Iudæis: Nullam cauſam mortis invenio in eo, ſed nec Herodes.* Conſidera Herodem, tametſi in Chriſto nihil viderit morte dignum, non tamen liberaſſe innocentem de manibus Judæorum, ſed ad gratificandum Præſidi, cognitionem cauſæ detuliſſe ipſi. Ita fit, ut homi-

hominibus omnes ſtudeant placere nullus Chriſto. 2. Conſidera, à tot judicibus hactenus in vitam Domini inquiſitum nihilq; inventum, quod mortem, aut vincula mereretur. Tu quoq; ſic vitã inſtitue, ut omnes inferni dæmones nihil ſuum in morte tua inveniant.

2. *Barrabas cùm ob ſeditionem & homicidium commiſſum miſſus eſſet in carcerem, liceret præſidi die ſolemni Paſchæ vinctum dimittere, petiit à plebe huncne an Jeſum dimitti vellent, & clamavit. Non hunc, ſed Barrabam.* Conſidera incredibilem Chriſti patientiam, qui cum eſſet Deus verus de Deo vero, conſubſtantialis Patri, per quem omnia creata ſunt, paſſus eſt non modò ſe cum Barraba homine ſeditioſo, & homicida publico, infamique nebulone comparari, ſed etiam, quod indigniſſimum eſt, illi poſtponi, quaſi indignior vita eſſet quam improbus latro. Quæ injuria fuit ũna de maximis, qua Judæi Chriſtum affecerunt. 2. Conſidera inauditam Judæorum cæcitatem, & feritatem inſatiabilem, quam & Pilatus ſummo-

perè

pere admiratus est, quod lupum prætulerint agno, hominem sceleribus coopertum, justo & innocenti, sanguinarium latronem; auctori vitæ. Hic fructus est cordis obdurati in malo. 3. Considera Barrabam nos præponere Christo, cum judicium nostrum Superiorum, qui vicem Christi tenent, judicio præponimus, cum carnem spiritui, vitium virtuti, honorem mundi honori Christi, sæculum religioni.

3. *Tum Pilatus: Quid ergo faciam de Jesu qui dicitur Christus? At illi dixerunt. Crucifige eum.* Considera quot laqueis homo cùm non quærit pure gloriam Dei, animæque salutem, sed favores humanos, cum Pilato se involvat. Cum enim nullo modo expectasset Barrabam anteponendum Christo, totus turbatus fuit, nesciens quid ageret, sic ut tandem petat consilium à turbulento populo, quid facere debeat cum Jesu, Quid enim absurdius, quam judicem sequi sententiam accusatoris, & furioso gladium præbere? 2. Considera, Evangelistas ideo tam diligenter narrare, quod

Pila-

Pilatus variis viis conatus sit liberare Christum, tum ut constaret, quam inique damnatus esset, quem prophanus judex solâ æquitate motus toties dimittere tentavit, tum ut ex ratione damnationis importune per vim exortæ, appareret Christum non tam ab hominibus, quam à Deo ad crucem tractum fuisse.

MEDITATIO XIV.

De viso uxoris Pilati. Matth. 27.

1. *SEdente Pilato pro tribunali, misit ad eum uxor ejus dicens:* Considera, valde opportune nuntium illum ab uxore missum, nempe cùm jam ad ferendam sententiam maritus paratus esset, ut res non casu, sed divino consilio facta videretur. 2. Considera Deum ita voluisse condemnari Christum, ut cum in toto populo nullum patronum, nullum inter Scribas & Seniores advocatum inveniret pro se, omnibus tamen modis & omnis generis personarum sententiis,

tiis, virorum & mulierum, ejus innocentia testata redderetur. Ac discas Deum numquam permittere piorum famam sic opprimi ab impiis, quin semper maneant aliqui, qui eorum innocentiam tueantur.

2. *Iussit uxor Pilato dici: Nihil tibi & justo illi*, id est, ne te ejus negotio immisceas, nec eum condemnes. Considera Deum humanitatem Pilati, quâ conabatur eripere Christum è manibus Judæorum voluisse remunerari speciali gratiâ, ut nempe mitteret Angelum noctu ad uxorem, deinde, ut uxor nuntium mitteret per medias turbas, qui moneret eum, contra quem ageretur, esse justum hominem, imo Christum, & deterreret à condemnatione, sed quia non paruit, inexcusabilis fuit. Tanti mali causa est metus offendendi Cæsarem. 2. Considera, sicut prima mulier à perverso Angelo inducta fuit, ut causam daret lapsus Adami, & perditionis generis humani, Ita Deum per bonum Angelum nunc movisse mulierem, ut abduceret virum suum à gravissimo lapsu per-

dendi auctorem generis humani. Unde & putatur credidisse ac salvata.

Multa enim passa sum hodie per visum propter eum, id est, multa somniavi, quæ me solicitam, anxiamque reddiderunt. Considera multos Patres arbitrari terrores hos mulieri perquietem injectos à dæmone, ut impediret Christi passionem. Adverterat enim Christum esse Messiam, tum ex responsis Pilato datis; tum, quia Patres in limbo exultabant de vicinâ liberatione; & ideo metuebat suas vires minuendas. Unde colligis, quanta fuerit malitia hominum ut ne dæmon quidem eos ausus fuerit à cœpto revocare, sed opem à muliere quæsierit. Alii tamen malunt à bono Angelo factum.

MEDITATIO XVII.

De flagellatione Christi. Matth. 27. Marc. 15. Joan. 19.

CUm tertio Pilatus protestaretur nullam se causam mortis inveni-

clamarent crucifigendum Iesum, apprehendit eum, & congregata tota cohorte flagellavit. Considera hactenus sponsum animæ tuæ, ut te sibi desponsaret, variis modis irrisum, consputum verberatum, nunc autem ventum esse ad vulnera, ut qui tibi honores suos, libertatem, aliaque corporis bona dedit nunc etiam sanguinem propinaret, visurus, quâ tu vicissim liberalitate sis usurus. 2. Considera, Christum à Pilato prætorianis militibus tradi, qui totam cohortem, id est, 666. milites convocarunt: ubi attende miram eorum petulantiam, Christi vero incredibilem confusionem & patientiam. Primo enim eum toto corpore coram tanta multitudine denudant; Tum sacrum corpus columnæ alligant, brachiis in altum erectis. Stat agnus inter lupos: nemo pro eo loquitur, nullus miseretur. Tale spectaculum non fuit à condito orbe, ut flagella caderent in humeros Dei.

2. Considera, quam gravis & acerba fuerit flagellatio. Veteri quidem lege cavebatur ne ultra quadraginta ve-

be

bera infligerentur, hâc additâ causâ, ne quis tot plagis fœde laceratus exſpiraret. At gentilis miles nec hac lege tenebatur, nec commiſeratione ullâ movebatur, ſic ut 5400. verbera, ut nonnullis ſanctis revelatum eſt, illi inflixerint, quod non videtur improbabile, quia Pilatus eum flagellari voluit, ut Judæorum rabies viſo Chriſti corpore miſere dilaniato aliquantum miteſceret. Deinde quia flagellatio ideo præmittebatur crucifixioni, ne nuditas corporis crucifixi aliquem ad turpitudinem moveret, & ideo totum erat deformandum. 2. Conſidera internis oculis, quanta vi, tum virgis, tum nodoſis funibus corpus diſcerpant, ſanguine ubertim, in terram defluente, auribus excipe multiplices ictus, cachinnos & ſannas cædentium. Vide quoque in angulo aliquo latitantem B. Virg. & cum gemitu ſingulos ictus numerantem.

3. Conſidera Chriſtum dum à columna ſolveretur, inſtar trunci prolapſum in terram, tam enim erat fractus & debilitatus ex flagellatione, ut pedibus in-

insistere non posset. Aspice enim in pa
vimento reptantem sanguineū, ut vest
se cooperiat Ut autem in pedes ægre
erexit, cogita eum sic te allocutum, Fi
mi, hæc passus sum libenter amore tu
Expende quam primum respondeas hu
meo amori, tum quod tam impatiens s
in paucis flagelli alicujus ictibus perfe
rendis, tum quod quotidie novis pecca
tis & imperfectionibus me flagellar
non desistis.

MEDITATIO XVIII.

De Coronatione Christi. Matth. 27. Mar
ci 15. Joan. 29.

1. *Milites Præsidis exuentes eum, cir
cumdederunt ei chlamydem coc
cineam. Et plectentes coronam de spini
posuerunt super caput.* Considera, no
sine verecundia virgineum corpus ite
rum nudari, & cum ingenti dolore vul
nera omnia quibus vestis ejus inhæreba
fontibus novis scaturientibus renovar
cum purpurâ regiâ tanquam regni affe
ctato

orem eum per summum ludibrium
ui.
;, Considera coronam spinis acu-
tam ei imponi, & hastis transver-
ositis in benedictum caput adigi spi-
(quæ longitudinem fere digiti mi-
ii æquant in illis regionibus) vi-
s, exire aculeos ex fronte & tem-
ibus, magnaque vi penetrare cra-
m; quantus hic dolor, quanta a-
bitas. A condito orbe auditum non
tali supplicio aliquem affectum. Et
um est vel dæmonem tale quid po-
sse excogitare.

2. *Arundinem ei in dextera dant, ca-
n percutiunt, dant alapas & genu
o ajunt: Ave Rex Iudæorum.* Con-
era, nullam intermissionem, vel
etem benedicto Jesu ab impiis mini-
s dari, rursum injurias in domo
iphæ illatas renovari, & recentibus
geri, ut dum scurriliter ab improba
turba in hæc verba poplite uno flexo
idetur. Tune omnium bipedum ab-
ctissime, miser mendice, Rex esse
ncupisti? unde tibi hoc delirium?

Sed qualis Rex es, tale nunc accipe ptrum, nempe inanissimum & van mum. Et rursum dum sceptro illo ca cæditur, spinæ altius in caput deprim tur. Quo exemplo discimus, quam as nanda sit omnis humana gloria, & qu to desiderio contemptus nostri q rendus.

3. *Exivit ergo Iesus portans spin coronam, & purpureum vestimen & dicit iis Pilatus. Ecce Homo, nullam causam invenio. At Ponti clamarunt. Crucifige eum.* Considera, serabile spectaculum. Egreditur m Jesus, diductâ purpurâ, portans loco demaus coronam spineam, ligatis ma bus, arundinem in dextra pro sceptro nens, vultu livido, sputo, sanguine & bicibus deturpato. Pilatus vero sper Judæos hoc diro spectaculo molli dos, dicit: *Ecce homo;* ecce quem vos citis filium Dei se facere: Ecce miser regem, qui vix videtur homo. 2. Co sidera cæcitatem Pilati. Iterum pro statur Christum esse innoxium, & men tam fœde eum tractavit, ut vix h mi

nis speciem retinuerit. Certe nec ca-n quis ita tractaret. 3. Considera, si te Pilato innocens est Christus, unde c illi contigerint. Nimirum ex super-tua irrisiones, ex avaritia nuditas, ebrietate sanguinis effusio, ex libidi-spinæ, ex ira vulnera ex invidia livo-s, ex acedia funes & vincula. Si ergo latus non potuit Pontifices excita-ad commiserationem te saltem exci-t Hæ spinæ enim pro te perferuntur, c sanguis tibi propinatur, hæc mala ti-donantur, ut iis quasi pharmacis pec-ata tua tollas.

MEDITATIO XIX.

De aliis accusationibus Christi coram Pilato. Joan. 19.

1. AD *clamorem Pontificum respondit Pilatus: Accipite eum vos & crucifigite. Tũ illi: Secundũ legẽ debet mori quia filium Dei se fecit.* Cõsidera quod sicut impii Pontifices conspecto Christo sanguinolento non aliter in ejus necem inar-

inardescebant atque canes viso sanguine feræ, ita conveniat te accendi in amorem passionis Domini, contemplatione dolorum ejus, ut in meditatione tua exardescat, ad imitandum, ignis devotionis. 2. Considera Judæos verum dicere, sed non ad mentem suam. Omnia enim veteris legis sacrificia passionem & mortem filii Dei adumbraverunt, & Prophetæ clare prædixerunt: illi autem volebant Christum mereri mortem ob blasphemiam, quod faceret se filium Dei, ut discas Deum aliorum male facta vel dicta in bonum tuum commutare, quo & tu ex malis semper bona elicias.

Pilatus rogat Iesum: Tu quis es? eoque tacente. Mihi, inquit, *non loqueris? an nescis me posse dimittere te? Respondit Iesus: nullam potestatem haberes, nisi data esset desuper: & ideo qui tradidit me, plus peccavit.* Considera tacuisse Jesum, ne sanctum cani daret, jam enim immani flagellatione indignum se responso reddiderat, tum ut nos doceret non loqui, nisi cùm necesse est

, necesse autem non erat Christo lo-
i, quia jam ante dixerat, regnum suum
n esse de hoc mundo, & si plus dixis-
intellectus non fuisset, cùm nec An-
li capiant ejus generationem. Consi-
ra Pilati superbiam, quod taciturnita-
m Christi sine causa reputet sui con-
mptum; facile quippe indignatur ho-
o superbus, quia nec minimum quid
otest ab aliis tolerare. 2. quod non ag-
oscat omnem potestatem à Deo habe-
, cum tamen sine ejus voluntate, nec
olium arboris commoveatur. Imo do-
et Cyprianus nec posse diabolum quid-
iam in hominem, nisi Deus permise-
it.

3 *Exinde quærebat Pilatus dimittere*
um. Judæi autem clamant: Si hunc dimit-
is, non es amicus Cæsaris. Tum producto
esu, dixit: Ecce Rex vester. Respondent
Pontifices: Non habemus Regem nisi Cæ-
sarem. Considera, Pilatus audita mentio-
ne peccati, serio de Christo dimittendo
cogitasse, ne se majori crimine obstrin-
geret: sed postquam de honore suo apud
Cæsarem agi vidit, rursus animo conci-

dit, similis illis, qui veritatem tuentu quamdiu id vident sine suo dispend fieri posse, sed si turbo aliquis se immi tat, vela convertunt. 2. Considera Juda os, quia repudiato Christo vero Reg Cæsarem Regem suum esse voluerun in tot mala, & perpetuam servitutem i cidisse; nec secus succedere omnibus q abjecto jugo suavi servitutis Christi a mundum redeunt, quippe cum perpetu fiant mundi mancipia, & cum mund pereant.

MEDITATIO XX.

De Christi Domini nostri condemnation Matth. 27.

1. V*Idens Pilatus quod nihil profi ceret, sed magis tumultus fieret aquâ lavit manus, dicens: Inno cens ego sum à sanguine justi huj us, vo videritis.* Considera, Judæis nos fieri si miles, quando nullis neque rationibus neque monitionibus in re ad salutem u tili vel necessaria acquiescimus. 3 Pilat autem

tem,quando in aliorum gratiam con-
conscientiam quid facimus, & culpã
ram in alios retorquemus. 2. Conside-
Pilatum bisfalli,cùm putat se innocē-
n,primo ex cæremonia externa lavan-
manus,non enim aquâ, sed lacrymis
ccata purgantur: secundo,quod justũ
vitus damnet: nõn innocens esse non
oteſt,inquit B. Leo, qui iisdém labiis
ittit Jesum in crucem, quibus eum
onuntiavit innocentem.

2. *Et respondit universus populus dicēs:
nguis ejus super nos, & super filios no-
os.* Considera cæcum furorem invidiæ
on negant Jesum esse justum, sed ut ti-
ido præsidi animum addant, se & po-
eros suos gravissimis malis adstringũt.
Considera,quanta sit insania,malũ sibi
nprecari,cujus gravitatē ignores. Si e-
m quodlibet aliud peccatũ igne æterno
cruciandũ est,pro quo delēdo hic san-
uis fusus est,heu qualis gehenna mane-
it peccatum illud per quod hic sanguis
fusus est:his similes sunt qui nihil pen-
entes gravitatem pœnarum inferni,
ergunt Deum offendere. 3. qui res ar-

duas nulla consideratione, quod ratio nem reddituri sint apud Deum, susci piunt.

3. *Tunc Pilatus volens satisfacere popu lo, adjudicavit fieri petitionem eorum*, h. ut crucifigeretur. Considera, quam in quum & præposterum fuerit hoc Pila judicium. Paulò ante agnoscebat per in vidiam à Judæis Jesum traditum, appe larat hominem justum, protestatusq; e rat se nihil causæ in eo invenire, & jai crudelissimæ eorum voluntati illum tr: dit. 2. Considera quam humiliter mit Jesus absq; ulla contradictione funestai sententiam exceperit, nec secus, quam de omnibus criminibus objectis seri convictus esset. 3. Considera, quomod latâ sententiâ, Satanici satellites irruerii in Jesum, & omni genere injuriarum ol ruerint. Jam crux & feralia instrument id est clavi, & alia parata erant. Jam tot artubus exultabant omnes Pontifice Scribæ, Seniores, populus. Sola mœsti sima Domini parens cum discipulis to in lacrymas soluta est.

MEDITATIO XXI.

De crucis bajulatione.

ET apprehendentes Iesum eduxerunt eum ut crucifigerent: & ba-
lans sibi crucem, exivit in Calvariæ lo-
m. Considera Judæorum crudelitatem
uditam, quod Christo jam fatigato,
embrisque omnibus fracto ingentem
m trabem crucis imponunt, perinde
si vellent eum in ipsa via occumbere.
: ubi quæso legimus vel pessimum la-
onem suum gestasse patibulum? Om-
bus supplicio afficiendis instrumenta
scondi solent, quibus occiduntur,
Christo, etiam gestanda cum summo
decore imponuntur. 2. Considera
quasi præsens aspice, quomodo tan-
pondere onustus procedat, oculis
nguidis, facie totâ sputis adhuc & san-
uine plena, trepidantibus & vacillan-
bus genibus, ac tandem toto corpore
pties in terram corruente, quibus ca-
bus novo vulnere humeros vulneraverit,

rit, & alia ex flagellatione accepta ren
vavit.

In via Simonem Cyreneum angar
verunt, ut tolleret crucem ejus. Co
sidera, non satis esse, si Christus cr
cem suam bajulet, eamque nos sola fi
& meditatione aspiciamus: sed opus e
ut nostram quoque crucem in fere
dis injuriis; mortificandis passionib
carneque castigandâ jejuniis, discip
nis, aliisque pœnitentiis feramus, jux
illud Christi: *Si quis vult venire post m*
abneget semetipsum, & tollat cruc
suam quotidie, & sequatur me. Cõside
Simonem hunc non sponte sua, sed co
ctum huic cruci humeros submisisse,
discas in ferenda cruce requiri, ut vis i
feratur naturæ, & carni semper spirit
reluctanti. 3. Considera utilitatem, qua
Simon iste licet invitus portans cruce
tanquam laboris mercedem reportar
nam ejus nomen toto orbe divulgatu
est, patria ejus innotuit, & filii ejus n
modo Christiani facti sunt, sed etiam f
ma celebres.

3. *Iesus ad mulieres flentes conversi*

Ne flete, inquit, *super me, sed super vos, & filios vestros. Si in viridi ligno hæc faciunt in arido quid fiet?* Considera, Dominum non voluisse se defleri, sed populum, ut ostenderet potius nobis esse flendum de peccatis, quæ mortis illius fuêre causa, deinde, quia multis mors Christi majorem damnationem erat allatura, ut improbis. Secundo considera, si viride lignum, id est, is qui in mundum venit sine peccato, non egressus est sine flagello, quomodo nos qui in peccatis nati sumus & in illis vivimus, sine flagello & cruce poterimus ad vitam æternam pervenire? Tertio considera, quam triste & acerbum fuerit Virgini matri spectare unicum suũ vitæ solamen, tam misere derelictum, curvumq; inter duos latrones incedentem, & inter clamores populi tam immaniter tractari. Videre ibi erat duos
soles, cum se mutuo aspice-
rent, deficientes.

MEDITATIO XXII.

De Christi crucifixione. Marc.15.Luc.2:
Joan. 19.

1. E*T venerunt in locum qui dicitu Golgotha, quæ est Calvariæ locu: & ibi crucifixerunt eum.* Considera qu molestus fuerit Christo istius montis as census, qualem sibi vim intulerit, tenero que & exhausto jam corpori, ne saluti tu deesset, & in monte cœlis viciniore De Patri se sistens holocaustum pro pecca tis tuis, in odorem suavitatis offerret. 2 Considera genus mortis crudelissimæ Primum enim vestibus omnibus exui tur violente, quo facto omnia sine du bio vulnera sunt renovata, stabatque ib mansuetus Jesus totus sanguineus. De truditur in trabem humi jacentem, cla vis obtusis proforantur manus & pedes O dolor incredibilis! manus enim plena sunt venis & nervis, augetur dolor vio lenta extensione brachiorum pedumqu ut respondeant foraminibus. Tum ele

vatio

ione, & concuſſione crucis dum in
bem effoſſam demittitur, ac demum
turnitate temporis, nempe trium ho-
um, quibus in cruce pependit.
2. Conſidera quantâ ignominia hoc
nere mortis affectus ſit Christus,
llum enim id temporis erat vilius
ſervilius. Patitur in monte & ſtipite
inenti, ut omnibus eſſet ludibrio;
loco ſuppliciis publicis deſtinato,
improbus haberetur. Inter duos la-
ones, ut omnium ſceleratiſſimus re-
taretur, in ipſo meridie ut omnes
eſſent. In die ſolemni Paſchæ, quo
ta natio Hieroſolymam confluebat.
urbe totius Judææ principe, quam
x ante diebus cum triumpho intrarat.
t in tantâ ignominiâ adhuc verbis pro-
roſis ab omni genere hominum exci-
itur. Demum nullum genus tormenti
ullum infamiæ fuit, quod Christus ex-
ertus non eſt.

3. Conſidera cauſam; cur hoc genus
nortis Chriſtus elegerit. Prima eſt,
quia nullum erat acerbius, diuturnius,
gnominioſius, & ad ſalutem tibi paran-

dam accomodatius. 2. ut tanquam hostia in altum sublata, mediatorem se inter Patrem cœlestem, & genus humanum interponeret, reconcilians ima summis. 3. ut eminus te oculis quæreret, & venientem expansis brachiis exciperet, in sacris vulneribus reconderet, manibus insculptum ob oculos semper haberet, & capite inclinato osculare tur, denique ut mentem tuam à terrenis avelleret, & ad cœlestia attolleret.

MEDITATIO XXIII.

De duobus latronibus cum Christo crucifixis. Matth. 27. Marc. 15. Luc. 13 Joan. 19.

1. *ET crucifixerunt cum eo duos latrones, unum à dextris, & alium à sinistris.* Considera execrandam Judæorum improbitatem, quod Redemptorem mundi crucifigant ut latronem, incredibilem vero Christi humilitatem, quod talis voluerit haberi, & ut talis mori, idque nostrâ causâ, ut qui

ui vere malefactores sumus, & latro-
es, hoc est animæ nostræ occisores,
um peccamus, libenter confusionem,
: pœnam aliquam pro peccatis susti-
eamus. Considera, sicut Christus in vi-
a toleravit societatem Judæ, in morte
ero latronum, sic te debere tolerare hu-
ailiorum & pauperum conversationem
k sicut ille suâ societate unum fecit
x improbo probum, ita & nos nostra
onsuetudine alios facere debere me-
iores.

2. *Medium autem Iesum.* Considera
Judæos hâc ignominiâ conatos nomen
Christi delere, ut pro Messia latro-
num princeps haberetur, sed Christus
hanc eorum malitiam, ad suam conver-
tit gloriam. Nam cum tres sint cruci af-
fixi, ipse tamen solus cum cruce sua to-
to orbe factus est gloriosus, 2. inter
peccatores moriens omnium pretia per-
solvit. 3. neminem, quamvis deterri-
inum latronem à salute excludit, 4. Ju-
dex erit in extremo judicio omnium bo-
norum & malorum. bonos repræsentat
latro ad dexteram, malos latro ad sinistrã

2. Confidera æque bonum atque mali latronem cum Christo crucem sustine ut scias neminem, licet bonum, à cru ferenda exceptum.

3. *Et impleta est Scriptura, quæ dic Et cum iniquis reputatus est*, Isaiæ qui quagesimo tertio. Considera, id tan tempore prædictum, ut intelligeretu non casu, sed diviná etiam voluntate a cidisse. Christus quoad divinitatem m dius erat inter divinas, quoad humanita tem medius inter Angelos, & homin cæterasque creaturas. Quoniam vero o mnium hominum iniquitates in se su sceperat, conveniebat ut licet non esse tamen inter iniquos medius, id est, om nium iniquissimus reputaretur.

MEDITATIO XXIV.

De crucis Christi titulo. Matth 27. Marc 15. Luc. 23. Joan. 19.

1. *Scripsit autem & titulum caus ejus Pilatus, & posuit super crucem ejus.* Considera Pilatum quidem id fe- cisse,

sse, ut ob affectatum regnum putaretur
ucifixus, sed longe aliam causam fuis-
Dei, nempe ut invenires omnem sa-
item in Jesu, omnes flores virtutum
Nazareno, & omnem in rege secu-
tatem. Titulus enim erat, *Iesus Na-*
arenus Rex Iudæorum. 2. ut cogno-
ceres ex tabula domui præfixa, quæ di-
iplinæ hic doceantur. Solent enim ludi
nagistri valvis indicem lectionum
ræfigere. Hic enim discis salvari, vir-
utes omnes sectari, teipsum regere,
nundum & diabolum & carnem vin-
ere, confiteri peccata, laudare Deum,
orpus castigare, cruce te consignare in
omnibus actionibus, & dicere: Titu-
us triumphalis liberet me ab omnibus
malis.

2 *Et erat superscriptio scripta He-*
braice, Græce, & Latine. Considera va-
riis linguis titulum scriptum, quia om-
nium interest, hunc regem crucifixum a-
gnoscere, imo Beatus Paulus non judi-
cat se aliud scire quam Jesum crucifi-
xum. Ideo enim in edito loco figitur,
ut eminus videas, & legas, & intelligas,

ac ſpretis aliis Dominum ſequaris.
quia omnibus linguis laudandus e
Meſſias crucifixus, ſicut & nunc his ſ
lis tribus in divinis Eccleſiæ officiis ta
quam cruce Dominicâ conſecrati
laudatur. 3. quia Chriſtus hac re do
cere voluit, neque ſapientiam cœle
ſtem, quæ Hebraice in Bibliis, nec ulla
ſcientiam vel eloquentiam humanan
quæ Græce vel Latine conſcripta eſ
valere, niſi ad crucifixi gloriam refera
tur.

Dicunt Pilato Pontifices, Noli ſcribere, Rex Iudæorum, ſed quia dixit: Rex ſum Iudæorum. Reſpondit Pilatus: Quod ſcripſi, ſcripſi. Conſidera, Judæos, id eſt, omnes impios & mundanos, qui addicti ſunt voluptatibus hujus ſæculi & carnis, non poſſe ferre nomen regni Chriſti crucifixi, ſicut nec crucis; probos autem in ſolâ cruce cum Divo Apoſtolo gloriari, & cum aliquando à dæmone, mundo, vel carne tentantur, ut crucem ſemel ſuſceptam in baptiſmo, vel religioſæ vitæ ingreſſu deſerant, cum Pilato dicunt: Quod ſcripſi, ſcripſi. Quod vovi,

ovi, servabo. Sicut cœpi, perseverabo. enim Pilatus quod semel scripsit mutare non vult, cur tu quod semel promisti, mutes?

MEDITATIO XXV.

De vestium Christi divisione. Joan. 19. Luc. 23. Matth. 27.

1. MIlites, *cum crucifixissent Iesum, acceperunt vestimenta ejus, & tunicam.* Considera Christi paupertatem, habentis paucula s tantum vestes ad tegendam nuditatem, arcendumque frigus necessarias. Et tunica quidem inconsutilis à matre Dei Christo infantulo fuit contexta, quæ cum eo crescente crescebat, sicut filiis Israel in deserto, ut discas omnem superfluitatem vestium fugere. 2. Considera liberalitatem Christi; corpus dederat, sanguinem profuderat, nunc etiam externa bona, id est, vestes tibi donat, nihil præter clavos, spinas, sputa, & concretum corpori cruorem sibi servans.

 Tu

Tu si perfectus Christi imitator esse velis, nudus ad nudum Christum advola.

2. *Et fecerunt quatuor partes, sorte missa, quam quisque tolleret.* Considera, milites per irrisionem portionem aliquam vestis sibi sumpsisse, tanquam Regis Judæorum ornatum, ut tu quoque vel fimbriam vestium ejus serio colligas, hoc est, quidquid passionem Christi quoquo modo attingit in pretio habe, ut sunt sacramenta ejus, verba ejus, signum crucis. 2. Considera, nos cum militibus vestes Christi dividere, cùm inter nos non satis convenimus, aut cum aliis discordiæ occasionem præbemus.

3. *De tunica inconsutili per totum dixere: Non scindamus eam, sed sortiamur de illa cujus sit.* Considera ut per vestimenta significantur variæ hominum societates, & particulares Ecclesiæ, quæ possunt per hæreses dividi, sic per tunicam inconsutilem significari Ecclesiam Catholicam Romanam, quæ non potest dividi, sed unam tantùm fidem retinebit, & est *desuper contexta per to-*

tum

um,id est,toto orbe diffusa. Tu cave ne b hac tunica exc.das. 2. Considera tunicam inconsutilem esse verum & perectum amorem in Deum, hic enim vee inconsutilis est, & in alios amores diidi non potest. Deus enim solus vult mari: non admittit in sui amore rivaem.

MEDITATIO XXVI.

De irrisionibus Christi in cruce. Matth. 27. Marc. 15 Luc. 23.

1. *TRanseuntes blasphemabant moventes capita sua: & dicentes: Vah! qui destruis templum Dei, & in triduo illud reædificas; Salvum fac temetipsum.* Considera, feritatem populi, Principum, & militum, nec in summo quidem agone Christi ab injuriis abstinentium, & cùm peccata non inveniant, etiam benecficia & miracula ei exprobrantium, ut quod infirmos sanarit. Contra perpende, quam graviter hæ blasphemiæ mansuetum Christi cor pupugerint: cum

soleant

soleant maledicta in calamitosum conjecta ipsâ calamitate esse acerbiora.

2. *Similiter & principes Sacerdotum dicebant: Si filius Dei, si Rex Israel est, descendat nunc de cruce, & credimus ei. Confidit in Deo, liberet eum nunc, si vult: dixit enim, quia filius Dei sum. Alios salvos fecit, se non potest.* Considera cœcam Judæorum stultitiam, quia enim filius Dei fuit, ideo non debuit relinquere obedientiam Patris, sed bibere totum calicem, quem dederat illi Pater. Deinde, quia rex Israel fuit, non debuit descendere, cum scriptum sit: *Dominum à ligno regnaturum. Psalmo nonagesimo quinto.* & si regnet non debet imperii sui sceptrum, nempe crucem deferere, similiter si seipsum salvum facere velit & alios, debet persistere in cruce: quia qui perseveraverit usque in finem hic salvus erit; unde discis, in vitæ sanctæ proposito etiamsi difficile nonnunquam sit, perseverare in finem.

3. *Illudebant autem ei & milites aceto oblato, dicentes: Si tu es Rex Iudæorum, salvum te fac.* Considera, ab impiis nul-

lam in hac vita cognoſci, niſi corporis ſalutem & commoditatem, ignaris pro animæ ſalute hæc Chriſtum facere, & ut nos eadem via per multas tribulationes in cœlum tenderemus. 2. Conſidera Chriſtum ad omnia opprobria nihil reſpondiſſe, ut nos doceret amore Chriſti illa patienter ferenda, nec loquẽdum niſi cum honos Dei, vel ſalus animę id expoſcit, & ideo locutus eſt bono latroni, non malo.

MEDITATIO XXVII.

De primo verbo Chriſti prolato in cruce. Luc. 23.

1. I*Eſus autem dicebat.* Conſidera Ieſum hæc ſeptem verba extrema cũ clamore valido protuliſſe, copioſiſque lacrymis ſanguine de capite defluente mixtis. Lacrymæ orationem rigabant, ſanguis exornabat, clamor aures patris penetrabat. Hæc & tu admitte, ac expende, his enim ſanctificata ſunt ſeptem Sacramenta, & impetrata 7. Spiri-

tus sancti dona, ac depulsa septem capitalia vitia. 2. Considera, quis dixerit hæc verba? Filius Dei. Cui? Patri. Ubi? in arbore crucis. Quando? proximus morti. Quomodo? manibus expansis in cruce stans, & sanguine madens. Pro quibus? pro suis crucifixoribus & omnibus peccatoribus. Quid petit? remissionem peccatorum. Coram quibus? etiam coram hostibus, ut testes essent condonationis factæ.

2. *Pater, dimitte illis.* Considera verba singula. *Pater*, quod est misericordiæ nomen, non justitiæ, ut *Dominus*, quasi dicat, ô Pater agnosce me filium. Pater filio nil recusat. Itaque quam carum habes me filium, sic nunc me orantem exaudi. Cum enim ideo crucem hanc ascẽderim, ut veniam impetrarem, novam crucem mihi impones, si abnueris. Hanc unam obedientiæ meæ postulo mercedem. 2. Considera vocem, *Dimitte* Fungitur officio Sacerdotis Dominus, orat enim pro peccatis populi, imo & hostiæ, nec gratuitam solum condonationem petit, sed & offert satisfa-

ctio-

ctionem, clamant vulnera, sanguis, spu-
ta, dolores *Dimitte*, hæc pro peccatis eo-
rum suscipe. Petit autem sine conditio-
ne & absolute dimitte, ut discas remis-
sionem peccatorum; & divinam gratiam
absolute petendam, quia semper ad Dei
refertur gloriam: Deinde non petit di-
mitti tantum peccata commissa, sed om-
nia etiam futura 3, nota vocem, *illis*, id
est; non tantum crucifixoribus, sed om-
nibus, qui peccatis suis causam dederunt
meæ passioni. Itaque neque tu ab hac o-
ratione exclusus es.

2. *Quia nesciunt, quid faciunt*: Con-
sidera Jesum judicem omnium, & læ-
sum, non judicis & accusatoris, sed de-
fensoris partes suscipere, cum tanta ta-
men peccati hujus fuerit malitia, ut nisi
ignorantiæ nomine extenuari potuerit,
imo cùm voluntaria fuerit ignorantia,
mirum est, quomodo Judæos excusare
possit. Excusabit ergo Christus nunc
magis illorum peccata, qui cum dolore
invocant nomen ejus. Et tu disce hoc
exemplo excusare, non augere exiguas

proximi offensiunculas. Secundo, considera Judæos scivisse quidem, quid mal agerent, sed nescivisse, quæ ipsis mala impenderent: & omnes peccatores, dum peccant, nesciunt quid agant, quia si scirent quam graviter Deum offenderent quantasque pœnas mereantur, millies mori mallent.

MEDITATIO XXVIII.

De secundo verbo Christi. Luc. 23.

1. *CUm unus latronum Christo improperaret, si tu es Christus, salvum te fac & nos, alter eum increpavit, Neque tu times Deum, quod in eadem damnatione es? & nos quidem juste nam digna factis recipimus, hic vero nihil mali gessit.* Considera, mirandam conversionem boni latronis, quo enim tempore Apostoli de Christo non audebant loqui, ille publice eum defendit, non absterritus Judæorum calumniis, non proditione Judæ, non fuga discipulorum, non Christi mortalitate, socium peccantem

em insigni charitate corripit prius, quam sibi aliud à Domino petat, incutit timorem mortis impendentis, & judicii tremendi, peccatum suum agnoscit, & crucis pœnam in satisfactionem sufficit, Christi innocentiam prædicat, qui vere solus cum B. Virg. erat innocens. 2 Considera, si Deum velimus nobis propitiũ, blasphemias in Deum & sanctos ex zelo esse arguendas, peccata syncere confitenda, & famam piorum, cum traducitur, tuendam.

2. *Et dicebat ad Iesum: Domine memento mei, cum veneris in regnum tuum.* Considera, unde huic latroni tam repentina mutatio homini scelerato & infideli, & tam felix, ut primus omnium os suum ad fontem aquæ vivæ apponeret, ut solus Christi in cruce mereretur esse socius? Hæc vere fuit mutatio dextræ excelsi, ad cujus dexteram pependit. Considera, magnam ejus fidem, quod quem mori videbat credidit & professus est Dominum, & regem, non terrenum, sed cælestem. Deinde spem firmam, quod gravitas peccatorũ eũ non deterruit, quo minus

minus humiliter peteret sui memoriam non deponi, ubi ostendit summam in verbo modestiam ac submissionem.

3. *Et dixit illi Iesus: Amen dico tibi, hodie mecum eris in paradiso.* Considera, quomodo paulatim Salvator sinum misericordiæ expandat. Paulo ante pro crucifixoribus orabat, nunc latroni paradisum aperit. Quam benignus, Domine, quam largus, imo quam prodigus es in hunc latronem Facile apparet te in mundum venisse, ut peccatores facias salvos, imo nihil aliud facere potes cum sis ipsa misericordia, imo fons omnis bonitatis. 2. Considera, si latronem, qui totam vitã in sceleribus transegerat, ob unius horæ pœnitentiam Christus paradiso remunerat, quid illis faciet, qui ad mortem usque fideliter ipsi serviunt 3. nota quod è duobus latronibus secum crucifixis, unum salvavit, ut nemo desperet, imminente morte, alterum vero non salvavit, ut nemo prætendens misericordiam Dei, pænitentiam ad finem vitæ differat.

MEDI-

MEDITATIO XXIX.

De tertio verbo in Cruce. Joan. 19.

S*Tans autem juxta Crucem Iesu mater ejus, & soror matris ejus Maria Cleophæ, & Maria Magdalenæ.* Considera, fugientibus Apostolis mulieres usque ad crucem Dominum secutas, ac imprimis matrem ejus, tum quod cæteris esset ferventior, tum ne quem hactenus secuta fuerat, in morte desereret, & si quid posset solatii præstaret, vel obsequii, tum quia & ipsa parata erat, si fieri posset, per crucem mori, sciens sibi prædictum à sene Simeone: *Et tuam ipsius animam pertransibit gladius.* Lucæ 2. Unde & ipsa præ aliis martyribus nobilius ibi martyrium, nempe in anima passa est. Secundo, considera Beatam Virginem, sanctum Joannem, & cæteras mulieres stetisse juxta crucem, non sedisse, aut exanimes concidisse, non enim satis est ad salutem, ut scimus vicini cruci, sed opus est stare erectos, & pugnare adversus tentationes.

2. *Cum*

2. *Cum ergo Iesus vidisset matrem & discipulum stantem, quem diligebat, dicit matri suæ: Mulier, ecce filius tuus.* Considera, Jesum matrem suam vocare mulierem, quia maternæ aures sine novo vulnere illud dulcissimum nomen non tulissent: deinde ut doceret religiosos, qui mundo mortui cum Christo per obedientiam crucifixi sunt, oblivisci in terra patris & matris. Secundo, considera sub Joannis nomine omnes nos filios commendatos Beatæ Virgini, ut hac ratione Virginitatem cum Joanne amaremus, ipsam ut matrem coleremus & in omnibus tentationibus ad eam confugeremus.

3. *Deinde dixit discipulo: Ecce mater tua, & ex illa hora accepit eam discipulus in sua.* Considera matrem ideo sancto Joanni soli commendatam, quia cæteris fuga dilapsis ille solus fidelis amicus usque ad mortem permanserat? veros enim amicos & servos Christi crux discernit, id est, tentationum & tribulationum tempus. Filii ergo & genuini Beatæ Virginis

inis sunt, qui ad crucem usq; Christum
quuntur. 2. Considera voce, *Ecce*, in-
icari summum beneficium esse, ut
ommunem homo & Deus habeat ma-
rem, ad quam confugias, in qua spem
olloces, quæ mediatrix sit inter nos &
Deum. 3. Considera sanctum Joannem,
icet pauperem, hanc novam matrem
ecepisse in sua, non bona, domos, agros
ed officia. Curam enim ejus egit, ne
quid deesset. Tu roga Dominum, ut tibi
etiam sit mater, & pro te apud filium ju-
giter intercedat.

MEDITATIO XXX.

De quarto verbo in cruce. Matth 27. Marc.15 Luc.21.

1. *A Sexta hora tenebræ factæ sunt super universam terram, usque ad horam nonam, & obscuratus est Sol.* Considera solem in Domini tui passione obscurari, ut sicut moriente patrefamilias tota domus pullis vestitur in signū luctus sic luctū de Domini tui passione in meditatio-

tationibus concipias. 2. ut discas gravitatem peccatorum mortalium tantam esse, ut levius sit Solem, & sidera interire, quam uno crimine Dei offendi majestatem: siquidem quolibet peccato mortali Deus est occisus. 3. ut intelligas Dominicæ passionis fructum esse in contemptu splendoris mundi hujus. Qui enim cum Christo confixi sunt, non honoribus, sed contemptu gaudent & neglectu Unde Paulus: *Absit mihi gloriari, nisi in Cruce Domini.* Galat. sexto.

2. *Circa horam nonam exclamavit Iesus voce magna, dicens: Eli, Eli, lamasabathani, id est, Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me:* Considera, Christũ idcirco in fine tam miserabilem edidisse clamorem, quod revera in parte animi inferiore intolerabiles sentiret pœnas: pars enim illa nihil solatii, vel auxilii à superiore parte, nec ab ipsa divinitate conjuncta accepit, sed relicta fuit, ut pateretur quantum posset. Horâ nonâ autẽ corpus totum erat exhaustum, tum ex copia effusi sanguinis, tum ex incredibili cla-

lavorum dolore, tum ex letali ſudore rigoreque undique diffuſo. 2. Conſidera, quomodo in tali ſtatu, moribundus ad cœlum ſuſtulerit oculos, multisque profuſis lachrymis clamarit magno affectu, *Deus meus, Deus meus*, qui numquam deſeris clamantes ad te, cur me dilectiſſimum filium ſine ullo ſolatio in hâc extrema lucta derelinquis? Hinc diſce quid nobis, qui pleni peccatis ſumus, futurum ſit in hora mortis, ſi filius Dei ita deſeritur, niſi Chriſto conjuncti maneamus?

Quidam autem illic ſtantes, dicebant, Heliam vocat iſte Conſidera, hoc dictum eſſe, ut diſcas otioſos homines in rebus ſuis incurios, nihil niſi aliorum verba & facta carpere & ridere. 2, ab impiis ignorari diſcrimen inter Eli & Heliam, id eſt, inter honorem, qui Deo debetur, & qui ſanctis, ut ſunt hæretici noſtri temporis. 3. illos ſiniſtre Dei verba torquere, qui illa quidem audiunt, ſed non juxta illa vitam inſtituunt.

ME-

MEDITATIO XXXI.

De quinto Christi verbo. Joan. 19.

1. S*Ciens Iesus omnia consummata, ut consummaretur Scriptura, dixit Sitio.* Considera Dominum in tantis crucis tormentis, mente tamen lustrasse Scripturas singulas, an quæ forte superesset nondum ad tuam salutem impleta, ut tu in Dei voluntatem, superiorumque jussa intentus, nihil omittas eorum quæ tui officii, vel vocationis sunt.
2. Considera Christum nihil umquam vel fecisse temere vel dixisse, sed eo retulisse omnia ut consummaretur Scriptura id est, voluntas Dei in ea expressa, sic effice tu quoque ut nihil agas, nisi quod consentaneum est tuæ vocationis legibus & obedientiæ, & mercedem mirum in modum in cœlo augebis.

2. *Sitio.* Considera, cur tot doloribus obrutus de sola siti queratur, nimirum, ut qui jam sanguinem suum totum effuderat, omnis generis cruciatus exantlarat,

rat, Patrem pro omnium peccatis orat, indicare optare se, ut vicissim nos o grati animi significatione aliquid fferremus. Sitiebat enim emendationem, perfectionem, & salutem nostram, cut & sitivit à primo vitæ exordio. 2. It hanc sitim animarum testamento obis relinquat. Mundus sitit opes, hoores, voluptates, quæ magno quidem onstant, sed sitim non explent, imo ut enena bibentem perimunt. At Christus te vult sitire ad fontem aquæ vivæ alientem in vitam æternam, id est, Deum, tuamque & aliorum salutem, icut sitivit Christus, quæ sitim explent.

3. *Et continuo accurrens unus spongiā aceto impletam, imposuit arundini & hyssopo, & dabat ei bibere.* Considera, an hæc sit justa merces illius oris quod ad nostram salutem toties apertum fuit, & linguæ illius quæ tot documenta dedit, tot ægros curavit, tot edidit miracula. Sed Christus, quia jam pro cæteris peccatis suis aliis pœnis satisfecerat, voluit etiam gulæ & intemperantiæ medicinā adhibe-

hibere, & os, quod eſu pomi in par[a]diſo erat infectum, hac amaritudi[ne] quaſi antidoto purgare. 2 Conſide[ra] nos acetum porrigere Chriſto, cum [in] rebus ad ſalutem ſpectantibus ſumus [stu]pidi & negligentes: mundo verò meru[m] vinum præbere, cum nulli labori par[ci]mus, in honoribus & exiſtimatione n[o]minis aucupanda.

MEDITATIO XXXII.

De ſexto Chriſti verbo. Joan. 19.

1. *Cum accepiſſet Ieſus acetum, dixit Conſummatum eſt.* Conſidera, [non] dictum eſſe, conſummatum eſt hoc vel illud, ſed abſolutè, ut ſcia[s] Dominica paſſione omnia perfecta, tam in cælis, quàm in terris, tam quæ ad Deum, quàm quæ ad homines pertinent. Sicut enim peccatum violavit omnia, u[t] diſcas in Chriſti paſſione omnia quærere, & cum Apoſtolo, in nullo niſi in cruce Domini gloriari. *Gal.* 6.

Conſi-

.Confidera quomodo confummarit
nia quæ ad Deum, vel fe pertinebant.
nò enim quidquid à prophetis præ-
tum, per figuras veteris legis præfi-
atum, à voluntate æterni Patris de-
tum vel mandatum, quidquid de-
; ad redemptionem noftram opus
t, perfectiffima obedientia explevit.
uia nulla pars, nullum membrum in
expers crucis fuit. Anima triftis fuit
mortem. Corpus totum flagris lace-
um, caput confixum fpinis, capilli e-
lfi, facies deformata fputis & alapis,
es vexatæ blafphemiis & injuriis, ma-
s & pedes transfoffi clavis, lingua fel-
& aceti amaritudine imbuta, & fan-
is totus effufus 3. extremam manum
pofuit omnium virtutum fpeculo &
emplari. In vita enim & paffione elu-
perfectiffima obedientia, humilitas,
upertas, patientia, fiducia, fortitudo,
rfeverantia, & infinita charitas.
3. Confidera, quomodo confumma-
omnia nos concernentia. Peccatum
im finem accepit, debita omnia foluta,
lelibus omnia bona comparata, nihil

 ut

ut nobis desit in ulla gratia. Ecclesia n nova, cum novo sacrificio, novis sac mentis & legibus erecta, & missi Spiritus sancti in æternum confirma Sanctorum in limbo desiderium co pletum. In malis quoque odium Juda rum est finitum, imperium diaboli ev sum, vires ejus fractæ, in abysso cat constrictus, nil amplius metuendus, etiam puerulis irridendus. Tu ergò p tanta beneficia, ne sis ingratus, sed c formes te ejus voluntati. *Voluntas e ejus est sanctificatio nostra.* 1. Thes. 4. loquitur Apostolus.

MEDITATIO XXXIII.

De septimo verbo Domini in Cr
Matth. 27. Marc. 25. Luc. 3. Joan. 19.

1. J*Esus magna voce clamans ait*: C sidera, Christum, quoties Patri se locutus est, clamasse, ad alios pro aliis non item; ut discas magno fectu cum Deo agendum, & non a

el frigidè deinde ut ſcias illo momento
omnium dolorum culmen perven-
im fuiſſe. 2. Conſidera, cur clamarit
rando, nempè ut indicaret ſe vitæ
ortique Dominum, nec *niſi vocata*,
quit Naz anzenus, *auſa fuiſſet accede-*
re. 2 ut Deum Patrem ad commiſera-
ionem pro totius mundi peccatis fle-
teret, omnium enim peccatorum per-
ſonam in cruce ſuſtinebat. 3. ut ad in-
fernum vox penetraret, quæ ibi exhi-
laravit Patres in limbo, ſed perterre-
fecit dæmones. 4. ut corda omnium
hominum ad pœnitentiam commove-
ret.

2. *Pater in manus tuas commendo ſpi-*
ritum meum Conſidera Chriſtum Scri-
pturæ verbis orare, ut te doceret non
tuo judicio & ritu Deum colere, ſed
illo quem à Spiritu S. dictat Scriptura,
vel ab eodem docta Eccleſia tradit. 2.
Conſidera eum non oraſſe vel metu ju-
dicii & inferni, vel quod indigeret com-
mendatione apud Patrem, ſed ut doceret
te invictum ab oratione ſpiritum non re-
laxare, ſciteſq; omnes pios hac oratione

Deo commendatos. Hos enim spiriti nomine compellat Dominus, qui eju spiritu sunt imbuti. *Qui, inquit, natus* *ex spiritu, spiritus est.* Joan. 3. Si autem nos Christus commendat Patri, docet nos eidem animas commendare in be nefactis.

2. *Et hæc dicens, inclinato capite trad dit spiritum.* Considera, inclinasse caput ut indicaret, quàm grave onus peccato rum sustinuerit. 2. quam pauper fueri non habens etiam in morte, ubi caput reclinet. 3. ut tibi suggerat quanta sint crucis commoda. 4 ut precibus tuis me rito passionis suæ nitentibus annuat. 2 Considera eum tradidisse spiritum, tun Patri in tertium diem asservandum, tun nobis. Dederat etiam nobis ante corpu suum, sanguinem, vestes, restabat ut da ret & animam, & pretium redemptionis nostræ fieret perfectum. Ut discas te tuum non esse, sed Christi, quia suis membris, tua; suis potentiis, tuas; suo corpore tuum; sua anima, tuam mercatus est sib & redemit.

MEDITATIO XXXIV.

De signis mortem Christi secutis. Matt.27. Marc.15. Luc.22.

1. *ECce velum templi scissum est in duas partes, à summo usque deorsum.* Considera Christo spiritum cum clamore emittente omnes creaturas ingemiscere, ac si cum conditore suo, vitæ finem faciente, & ipsæ deficere velle viderentur. Omnes, hominibus præ metu tacẽtibus, in ultionem impiorum se paratas exhibent, Deoque suo etiam viscera offerunt. 2. Considera velum templi ideò scissum, quia morte Christi omnia veteris testamenti mysteria, maximè autem cruentorum sacrificiorũ, patefacta sunt. Apertus & datus est in vera sancta sanctorum, id est, in cælestem patriam. Ut discas in posterum omnium excusationum & peccatorum vela à corde tuo tollere, & interiora Deo & Sacerdoti per confessionem patefacere in hac vita; sic enim opus non erit post

mortem in die judicii illa scindere, & toti mundo manifestare.

2. *Et terra mota est, & petræ scissæ sunt.* Considera, cùm Judæi peterent silentium indici turbis clamantibus; *Benedictus, qui venit in nomine Domini.* Luc 19. Christum respondisse, iis tacentibus lapides clamaturos. Id verè nunc evenit, hominibus enim Christum confiteri non audentibus, petræ diruptione testimonium dant ejus divinitatis. 2. Considera, si nos, qui quovis peccato lethali Christum crucifigimus, de peccatis non conteramur, nec passioni Christi compatiamur, nec tremendam judicii diem timeamus, terrâ sumus insensibiliores, petris duriores, & mortuis magis mortui.

3. *Et monumenta aperta sunt, & multa corpora Sanctorum surrexerunt, & in sancta civitate multis apparuerunt.* Considera hoc signo omnium maximè Christum apertis inferorum portis SS. Patres liberos emisisse. 2. eadem morte fœtentia cordium sepulchra aperienda esse, unde fœtor omnis peccatorum

exhalaret.

xhalaret.3.corpora justorum aliquando esurrectura & cum Christo sine fine victura.2. Considera his quinq; Dominicæ assionis signis contineri eff·ctus, quos n anima peccatoris operatur. Primò enim scisso velo ignorantiæ judicii dies, c pœnæ inferni illi objiciuntur 2.à tera, id est, mens timore illorum commoetur ad resipiscendum.3.cor saxeum ad œnitentiam emollitur.4.per confessioem è sepulchro peccatorū extrahitur.5. estituitur vitæ gratiæ, & dignus fit ingressu civitatis S. supernæ Jerusalem.

MEDITATIO XXXV.

De conversione Centurionis. Matth. 27. Marc. 15.

Videns Centurio, qui ex adverso stabat, quia sic clamans expirasset, viso erra motu, timuit cum suis valde. Considera, quàm velociter sanguis Christi uas exerat vires, oratione tam efficaci Deo patri oblatus, quâ pro crucifigen-

tibus rogavit. Quæ enim terræ motu, aliiſq; ſignis indicabantur, eadem hîc in animis hominum perficiuntur. Tu ſpem firmam concipe, eam tuis neceſſitatibus numquam defore, qui etiam carnifices ſuos ad pœnitentiam revocavit. Conſidera, quæ converſionis Centurionis, ſociorumq; fuerit cauſa, nempe quia ex adverſo ſtabat, id eſt, mores, geſtus & verba Chriſti ſedulò obſervabat, ſic tu ſi converti velis, diligenter perlege vitã Chriſti, ejuſq; virtutes obſerva. 3. Conſidera omnes timuiſſe cõſpectis miraculis, quia *initiũ ſapientiæ eſt timor Domini*. Prov. 1.

2. *Et glorificaverunt Deum, dicentes: Verè hic homo juſtus erat. Verè hic homo filius Dei erat.* Luc. 25. Conſidera, hũc primum crucis Dominicæ fructum eſſe, ut Deo ſua gloria integra fide tribuatur, & quidem à carnificibus ſuis. Magna bonitas Domini tanta facilitate eorum crudelitatem in manſuetudinem commutantis, & opprobria in laudes Angelicas convertentis. 2. conſidera ingens miraculum, in morte atroci & infami illum à gentilibus agnoſci Deum, qui vix homo

pra

præ corporis deformitate videretur. Nempè sanguis Christi ea credenda persuadet, quæ etiam omnem fidem humanam excedunt.

3. *Omnes quoq; è turba videntes, quæ fiebant, percutientes pectora sua, revertebantur. Stabant autem omnes noti ejus à longè, & mulieres multæ, quæ in Galilæa ministrarant ei.* Considera, terræ motu, & aliis signis turbam moveri, ut incipiant confiteri eum, quem ante spreverant, ut discas adversitatem sæpè utiliorem esse prosperitate, quia reddit nos cordatiores. 2. Considera, à longè stetisse mulieres notas, quæ Christo ministrarunt, ut discas hanc mercedem rependi earum chraritati & eleemosynis, quod ad crucē usque perseveraverint, sed à longè stetêre, quia exigua earum crux fuit, si cum Christi cruce conferatur.

* * *

MEDITATIO XXXVI.

De latere Christi aperto. Joan. 19.

1. J*Vdæi, quia erat dies Parasceves, roga-verunt crucifixorum frangi crura, sed latronum tantum fracta sun-* Considera Judæos, cultus divini præ-textu, longè aliud voluisse, ut nimirum Christum, quem expirasse nesciebant graviori cruciatu de hac vita tollerent ut discas hominum improborum ma-litiam semper crescere juxta illud: *Ma-li homines & seductores proficient in pejus* 2. Tit. 3. 2. Considera, utrumque latro-nem commune quidem sustinuisse sup-plicium, sed bonus ille peccata delevi & nomen martyris sibi comparavit ju-xta Augustinum; malus gehennam ad-didit Ut discas, quam mundus & diabo-lus suis cultoribus mercedem reddan nempè duplicem pœnam.

2 *Iesu autem, cùm eum viderent mor-tuum non fregerunt crura, sed unus mil-*

tu

tum lanceâ latus ejus aperuit, & continuò exivit sanguis & aqua. Considera quàm magnum fuerit vulnus, non enim, ut notavit Augustinus, ait Scriptura, latus percussit, sed aperuit: unde & B. Thomas à Domino jussus est ei inferre manum post resurrectionem. 2. Considera, Christum amore voluisse id fieri, ut nihil de amore se remisisse ostenderet, imò, si opus foret, paratum iterum pati, ac ut quidquid in corde resederat sanguinis, ait Beatus Cyprianus, effunderet, nihil sibi reservans. Deinde ut amoris sui signum indelebile insculperet. Adhæ ut ad cordis ejus intima, velut per ostiolum in latere arcæ, penetrares. Deniq; , ut sicut ex latere dormientis Adæ educta est Eva, sic ex latere Christi dormientis Ecclesia, aquâ enim baptismi fideles generantur, & sanguine in Eucharistia cibantur.

3. *Et qui vidit, testimonium perhibuit, & verum est testimonium ejus, ut & vos credatis. Facta enim sunt hæc, ut Scriptura impleretur. Os non comminuetis ex eo, Exod. 2. Et videbunt, in quẽ transfixerunt.*

runt. Zach. 11. Considera ideò S. Joannem multis verbis dicere se oculatum testem, ut discas esse mysterium magni momenti 2. ideò, quod de agno Paschali in Exodo scribitur Christo attribui, quia ipse est verus agnus, cujus os non debet comminui, id est, ejus potentiam in Eucharistia non debemus scrutari, nec fraternam charitatem violare. 3. in die judicii vulnera Christi impiis fore conspicua; ut discas, quanta gloria sit martyrum futura in cælo, qui cum Christo vulnerum cicatrices velut gemmas retinebunt.

MEDITATIO XXXVII.

De depositione de Cruce. Matth. 27. Marc. 15. Luc. 23. Joan. 19.

1. *CVm serò esset, venit Joseph ab Arimathia homo dives: & nobilis decurio, vir bonus & justus, & occultus Iesu discipulus.* Considera, Dominum duobus Josephis commendasse suam personam. Uni initio vitæ, à quo guberna-

bernaretur, alteri in fine, à quo sepeliretur. Joseph idem est, quod accrescens, vel proficiens, quia Jesus iis tantum se communicat, qui in vita spirituali in dies proficiunt. 2. Considera Joseph occultum fuisse discipulum, sed ne perderet tandem tantum thesaurum, prodidit se contemptis periculis, ut discas te non obtenturum Jesum, nisi contemnas timores humanos & paratus sis aliud pati. Rosæ non colliguntur sine spinarum puncturis.

2. *Hic non consenserat actibus eorum, quia expectabat regnum DEI. Hic audacter à Pilato petiit corpus IESV & impetravit, cum ex Centurione audisset esse mortuum, de quo mirabatur.* Considera hîc alias virtutes Josephi, si vis esse dignus corpore Domini. Primò enim vitanda sunt malorum consortia. 2. ad regnum cæleste est anhelandum. 3. constanter perficienda sunt, quæ Dei gloriam promovent. 4. sæpe magno desiderio & devotione petendum est & accipiendum corpus Do-

mini. 2. Considera miram obedientiam Christi post mortem, quod noluerit corpus deponi citra licentiam legitimi magistratus, & ut illud ex gratia peteretur; tanquam malefactoris, quo terræ mandari posset. Deinde eximium in nos amorem, quod postquam dedit nobis sanguinem, animam & vitam, pro consolatione nostra voluit etiam corpus suum Josepho, & in eo nobis donari.

3. *Ioseph autem mercatus syndonem mundam, corpus Iesu depositum illi involvit.* Considera quantam reverentiam Joseph cruci exhibuerit, clavos ipse evulserit, & de cruce juvante Joanne & mulieribus paulatim, excipiente illud in sinum matre sua B. Virgine, demiserit. Quot hîc singultus, quot suspiria omnium & lacrymæ? Vide quomodo in oscula B. Mater ruat totius corporis, quomodo in pectus B. Joannes, quomodo ad pedes Maria Magdalena. 3. Considera syndonem mundam esse, mundam à peccatis conscientiam, in qua debemus corpus

corpus Domini excipere, dum communicamus, & si non habemus, summo pœnitentiæ emere.

MEDITATIO XXXVIII.

De sepultura Domini. Joan. 19.

1. *VEnit & Nicodemus ferens mixturam mirrhæ & aloes quasi libras centum; Corpus autem Christi ligarunt linteis eum aromatibus.* Considera, quantum Nicodemus ex passione hac profecerit; Prius venerat ad Jesum nocte, nunc palam, tunc nihil præter quæstiones afferebat, nunc fert pretiosa aromata, & officium exhibet sepulturæ, ut discas in virtutibus progressum facere, omnemque metum & turpem verecundiam excutere. 2. Considera, neutrum accessisse munere vacuum, nam Joseph linteum & nobile sepulchrum dedit. Nicodemus myrrham & aloem in magna copia tulit ad obsequium corporis mortui, ut tu quoque ejus honori libententer labores tuos consecres. 3. cō-

ſidera, quid officii præſtiterint corpori depoſito, quàm ſedulò omnia ejus vulnera contemplati ſint, quoties oſculati, quàm reverenter in ſubjectam pelvim, ſputa, cruorem, aliaſque ſordes abluerint, & pro reliquiis conſervarint, quomodo ablatum corpus linteis ligarint, & caput ſudario texerint.

2. *Poſuerunt autem Ieſum in monumento, quod Ioſeph exciderat in petra, in quo nondum quiſquam poſitus erat. Et advolvit Ioſeph ſaxum magnum ad oſtium monumento, & abiit.* Conſidera, Chriſtum voluiſſe ſepeliri, ut nihil quæ ad homines pertinent, prætermitteret. 2. ut tu, maximè ſi religioſus ſis, cogites te eſſe ut mortuum & ſepultum mundo, & concupiſcentiis ejus. Conſidera, ut ſacra vaſa in templo ſic corpora noſtra, quibus corpus Domini in communione recepimus, poſſe dici ſepulchra Domini. Tunc autem ſunt in petra exciſa, quando in virtutis cultu conſtantes ſumus. Magnum autem ſaxum ſepulchro noſtro advol-

advolvimus, cum gratiâ Dei ita munimus pectus, ut nullus aditus sit dæmoni, carni & mundo.

3. *Mulieres autem sedebant contra sepulchrum, aspicientes ubi poneretur corpus Iesu, & revertentes paraverunt aromata & unguenta.* Considera, te cum corpus Domini susceperis in corpus tuum velut sepulchrum, debere à distractione mentis cavere, cum Mariis autem istis perseverare in contemplatione Jesu in corde tuo sepulti. 2. non satis esse, ut Christus semel sit unctus, sed cum mulieribus alia unguenta paranda, quia de virtute in virtutem est procedendum.

MEDITATIO XXXIX.

De custodia sepulchri. Matth. 27.

1. P*Rincipes Sacerdotum rogant Pilatum, ut jubeat custodire sepulchrum, ne discipuli eum furentur, & dicant surrexisse. Seductorem enim illũ dixisse. Post tres dies resurgam.* Considera-

quale studium impiorum illorum sit in tanto sabbato, quod erat festum Paschæ, ut obscurent gloriam Christi, quando enim cum Deo Patre agendum erat, agunt cum homine profano, & infideli. Quos tu imitaris, dum negotiis externis diebus festis, quando templa & sacramenta frequentanda sunt, distineri te sinis. 2. Considera, timeri ab istis impiis Christum etiam mortuum: quantò magis timebitur vivus, dum veniet cum majestate vivos & mortuos judicaturus. 3. Considera, cur Christum vocent seductorem, nempè quia populum ad veram fidem & salutẽ, Apostolos verò ad Evangelicam perfectionem adduxit, & doctrinam suam miraculis firmavit: ut non mireris nunc quoq; vocari seductores, qui alios ad Catholicam fidem, alios ad perfectius vivendi genus, & religiosam vitam traducunt.

2. *Ait illis Pilatus: Habetis custodiam, Ite, custodite sicut scitis.* Considera, eum, qui semel impiorum voluntati consensit, non posse se facile ab eorum importunitate subducere, ut hîc accidit

Pilato:

Pilato: & experiuntur, qui ſemel dæmoni ſe addixêre, aut meretriculæ amori dedidêre. 2. Conſidera, inde factum, ut Pilatus qui prius pro Chriſto ſtabat, nūc metu perculſus cum Judæis contra eum conſpiret, dicens: Habetis præſidiarios meos milites, diligenter ergo cuſtodite. Hic enim fuit peccati fructus, ut & auctor fieret, incenſorq; malorum, & totus metu ob factam mentionem reſurrectionis trepidaret.

3. *Illi abeuntes munierunt ſepulchrum, ſignantes lapidem cum cuſtodibus.* Conſideta, hanc impiorum contra Deum ſolicitudinem gloriam Chriſti magis promoviſſe, & accidiſſe quod illi veriti ſunt, ne noviſſimus error eſſet pejor priore, quo enim plures cuſtodias & ſigilla adhibuêre, hoc teſtatior facta eſt Chriſti reſurrectio; & omnis ſuſpicio furti adempta. 3. Conſidera ſtudium Judæorū in malo, re ſalubrius imitari poſſe in bono; ut, ſi velis Jeſum non tolli ex animæ tuæ ſepulchro, præſerves te non ſolum ab operibus malis, cuſtodiendo ſenſus externos, ſed etiam obſignes ſigno cru-

crucis, & custodias cor à cogitationibus & desideriis pravis.

MEDITATIO XL.

De descensu Christi ad limbum. Ephes. 4. Colos. 2.

I. Consídera, quomodo Salvator noster eâdem immensa ƒin nos charitate, quâ pro nobis crucem ascendit, & passionem consummavit, mox ad infernos in propria persona descenderit, ut opus redemptionis quàm perfectissimè absolveret. Sicut enim mortem elegit, ut nos à morte vindicaret, ita & descensum nunc in intima & obscurissima terræ penetralia suscepit, ut suos ab inferis liberaret. Unde discis primò negotia gloriæ Dei & salutis animarum per te, & non per alios perficere. Secundò non dedignari pro consolatione vel auxilio proximorum vilia loca ut hospitalia, carceres, & pauperum visere tuguria.

2. Considera, quàm incredibili gaudi- perfu

perfuſi ſint omnes Patres qui in obſcuriſſimis terræ locis inde à condito orbe per duo, tria, quatuor, quinque millia annorum latuere, cùm perfringi inferni portas audirent, animamque Chriſti cum ingenti fulgore, Angelis innumeris ſtipatam, ingredientem viderent. Præcurrebat ibi reliquos ſine dubio Joannes Baptiſta, & digito omnibus demonſtrabat illam eſſe Chriſti animam, quem ipſe baptizaſſet. Tum primus generis humani parens Adam, ſupplex ad Chriſtī pedes & amplexum ruebat, idem Noë, Abraham, David & alii faciebant: eò autem majus fuit gaudium, quo major & diuturnior per tot annorũ curricula fuit hujꝰ advẽtus expectatio, quò clariùs viderunt omnes promiſſiones Patribus factas, re ipſa completas; omneſq; tribulationes perpeſſas cõverſas in ſummam felicitatem & gloriam. Sicut enim in cælo & in terra nullum præſtantius bonũm eſt, quam Deus, ſic nullum majus poteſt eſſe gaudium, quàm Deum videre & poſſidere.

3. Conſidera quomodo ad Chriſti ad-

ventum omnes tanta rei spiritus cæperint contremiscere, & post ereptam tot Patrũ prædam, quam cum summo triumpho, fracto eorum robore, & potentia, gloriosè eduxit, cœperint fremere & tumultuari, & lamentabili ululatu suam servitutem deflere. Triumphabis & tu de dæmone, multosq; de ejus faucibus eripies, si multa cum Christo patiare, & tentationibus Dæmonis, mundi & carnis fortiter restiteris.

Finis Meditationum de Paßione.

MEDITATIONES RESIDUÆ DE VITA CHRISTI ET DOCTRINA,

Quæ non incidunt in Dominicas vel Festa.

MEDITATIO I.

De Christi generatione æterna. Joann. 1.

IN *principio erat verbum.* Considera, cùm duplex sit verbum humanum, vocale, & mentale, Christum, ut est filius Dei, à similitudine mentalis dici Verbum. 1. quia sicut verbum vel cogitatio mentis nostræ, quâ sibi mens loquitur sine passione & corruptione à mente procedit; ejusque est expressa imago, ita filius Dei incorruptam & passionis expertem à Patre trahit originem, & expressam ejus imaginem gerit.

2. Sicut mens ſibi ipſi per verbum vel cogitationem loquitur, & in ſeipſam & omnia quæ ſcit agnoſcit, ita & in Filio ſibiipſi Pater loquitur, & in eo quaſi ſpeculo & viva imagine, ſe omneſque creaturas contemplatur. 2. Conſidera per principium ſignificari primordium mundi & omnium rerum conditarum: voce autem *erat*, denotari filii Dei cum Patre æternitatem. Sic enim jam erat Verbum cum mundus conderetur, rectè infertur, numquam ejus durationem incæpiſſe; ſi enim incæpiſſet, jam non præceſſiſſet principium durationis & omnium rerum conditarum. Deinde dicit: *In principio erat*, non autem, *fuit*, ut ſignificet verbum ita præceſſiſſe res cõditas, ut tamen cum illis perſeverarit & permanſerit

2. *Et verbum erat apud Deum*. Conſidera his verbis primò indicari, ubi fuerit filius Dei, vel Verbum ab æterno, ſi enim apud Deum Patrem fuit, qui incircumſcriptibilis eſt nullo certo loco, nullis finibus fuerit circumſcriptum.

2. quale

2.quale fuerit,non accidens, ut nostrum verbum mentale,vel vocale, in mente vel aere inhærens,sed subsistens ,non in Deo,sed apud Deum. 3.verbum hoc itâ per se subsistere,ut ab eo secundum personam distinguatur? 4.ita esse personam distinctam,ut tamen sociale & amicabili conjunctione maneat cum Deo Patre devincta. 5.procedere à Patre.

3. *Et Deus erat verbum.* Considera, sicut prima parte significata est æternitas Verbi cum Patre : secunda verò personalis ejus à Patre distinctio , ita hac tertia parte designari identitatem naturæ ejus & essentiæ cum Patre, ut licet Pater & Filius duæ sint personæ reipsa inter se distinctæ , maneat tamen unus idemque Deus. Debet enim in hac oratione præconstrui dictio, *Verbum*,ut sit sensus : *Et verbum illud, quod dixit erat Deus.* Verborum autem,quæ mox hîc sequuntur apud B. Joannem: *Hoc erat in principio apud Deum*, hæc est sententia. Hoc nempè Verbum quod dico esse Deum,hoc,inquam, & non aliud erat in principio apud Deum.2. Considera,hoc

Verbum divinum in eo diſtingui à verbo mentali noſtro, quod hoc inefficax ſit ad operandum, illud verò efficax ad omnia facienda, & ideo ſubdit S. Joannes: *Omnia per ipſum facta ſunt, & ſine ipſo factum eſt nihil quod factum eſt.* 3. Conſidera, ſi velis eſſe genuinus Dei filius, debere te magno deſiderio æternitatis, h. e. conſpectu Dei fruendi in æternum, teneri. 2. converſationem tuam habere in cœlis, id eſt, apud Deum, & ideò ſemper eum præ oculis habere, & non res terrenas 3. Deo per intimum amorem ex toto corde jungi. 4. ut ſi naturâ eſſe non poſſis idem cum Deo, ſis ſaltem voluntate & ſpiritu, *Qui enim adhæret Deo, unus ſpiritus eſt cum eo.* 1. Cor. 6. 5. ut non tantum multa bona cogites & velis, ſed etiam facias. Debemus enim Deum diligere ut habet B. Joannes, non tantum verbo ſed & opere & veritate.

* * *

MEDITATIO II.

De Christi Filii Dei incarnatione. Joan. 1.

1. Verbum caro factum est. Considera quis mundi status fuerit ante Fili Dei Incarnationem. Nempè idolis colendis, mutuis odiis & cædibus aliisque flagitiis patrandis totus deditus erat. Omnes declinaverunt simul inutiles facti; non erat qui faceret bonum usque ad unum. Veritas exulabat, charitas refrixerat, & malitia abundabat, regnabat mors, dominabatur Satan, & in infernum innumera animarum turba præceps ruebat. 2. perpende quis status fuerit SS. Patrum in Limbo, post diuturnam captivitatem liberationis suæ, salutisq; mundi cupidorum. Nimirum toto affectu ad Deum clamabant: *Vsquequo nos oblivisceris in finem. Exurge, quare obdormis Domine, exurge, & ne repellas in finem.* Psam. 87. Psalm. 43. Veni tandem gloria gentis nostræ, & spes

unica

unica ſtirpis tuæ. Deſere tandem, ô vere Jacob domum paternam, & ab æterna requie tua deſcende, & carnem humanam aſſume.

2. Conſidera quomodo ſacrum trium divinarum perſonarum collegium utriuſque partis afflictiſſimum ſtatum dolenter perſpiciens cœperit agitare conſilia de certo remedio illos ab æterno exitio, hos captivitate diuturna vindicandi. Perſona Patris videbatur propendere in juſtitiam, ut peccatores ſecundum gravitatem delictorum punirentur. Perſona Spiritus ſancti verò in miſericordiam ut peccantibus parceretur. Filius autem conſiderans hominem ob temerè affectatam ſui ſimilitudinem in has miſerias delapſum, nec ſuis viribus poſſe emergere ad ſalutem, ſe ipſe obtulit paratum ad aſſumendam carnem & in ea ad profundendum pro ſalute hominis ſanguinem, cui oblationi miſericordiarum Pater cum Spiritu S. mox ſubſcripſit, & decreto una facto, Mariam Virginem digniſſimam eſſe, ex qua carnem aſſumeret, mox evocatur Gabriel Ange-

Angelus, qui rem annunciet, & consensum ab ea impetret.

3. Considera consensu à B. Virgine impetrato, quomodo mox post verba illa, *Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum.* Spiritus S. supervenerit, & virtus altissimi obumbraverit illam, sicut promiserat Angelus, & Verbum caro factum sit, Deus homo in utero B. Virginis: Sic celebratæ sunt æterni Verbi cum natura humana nuptiæ. *Sic misericordia & veritas obviaverunt sibi, justitia & pax osculatæ sunt.* Sic humilis ancilla facta est mater sui creatoris. Sic homo miser & vilis in divinæ naturæ consortium est exaltatus.

2. Considera, humilitatem filii Dei, quòd vilis homo fieri voluerit, imò non homo tantum, sed caro, quæ in homine abjectissima est, communis scilicet cum lumbricis & vermibus, & aliis vilioribus creaturis. *Omnis enim caro fœnum*, Isaiæ 4. Factum est autem caro, non quia conversum sit in carnem, sed quod ita arctè illi conjunctum sit, ut quidquid fecit Deus, caro vel homo

fecisse

fecisse dicatur, & quidquid passus est homo, Deus passus dicatur.

MEDITATIO III.

De virginitate Beatæ Virginis sponso Iosepho revelata. Matth. 1.

1. *CVm esset desponsata mater Iesu Maria Ioseph, antequam convenirent, inventa est in utero habens de Spiritu sancto.* Considera, quare non de simplici virgine, sed de desponsata Christus concipitur. Primum, ut per generationem Joseph origo Mariæ monstraretur. 2. ne lapidaretur à Judæis ut adultera. 3. in Ægyptum fugiens haberet solatium & adjutorem. 4. ut partus ejus celaretur diabolo, ut discas dona cœlestia non facile mundo & dœmonibus patefacienda, ne margaritas projiciamus ante porcos, & ne per vanam gloriam ea amittamus. 2. Considera Beatam Virginem, etsi sciret se gestatione uteri causam suspicionis & mœroris daturā Josepho, tamen

tamen innocenitæ ſuæ conſciam, & in Deo confiſam, conticuiſſe, ut diſcas non turbari ſi quando inique infameris, modo conſcientia te non redarguat, fiduciam autem omnem reponere in Deo, qui non negliget innocentiam tuam, cum opus erit, patefacere toti mundo.

2. *Ioſeph cum eſſet juſtus, & nollet eam traducere, voluit occulte dimittere eam.* Conſidera, licet Joſeph ſecundum legem potuerit accuſare & repudiare virginem, poſtquam cognovit eſſe gravidam, tamen ad tuendum ejus honorem maluit eam dimittere occulte, ut diſcas omnium proximorum nomen & famam etiam poſt eorum lapſum, quoad fieri poteſt, tueri. Deinde eum prius rem diu expendiſſe; quam aliquid decerneret, & ideo apud Deum meruiſſe myſterii revelationem, ut diſcas in rebus dubiis non præcipitare conſilium, ſed invocato Dei auxilio ſedulo perpendere, quid opus ſit facto. 2. Conſidera, ſi Deus & matrem ſuam, & ſponſum ejus juſtum permiſit tantopere affligi,

non

non esse quod nos peccatores queramur si aliqua afflictione à Domino visitemur, Si enim justi simus, proderit ad meritum, si imperfecti, ad vitæ emendationem.

3. *Hæc eo cogitante, Angelus Domini in somnis apparens ei, dixit: Noli timere accipere Mariam conjugem tuam. Quod enim in ea natum est, de Spiritu sancto est, pariet autem filium, & vocabis nomen ejus Iesum.* Cōsidera, quanta mysteria Angelus paucis his verbis sit complexus. Revelavit enim jam adesse Salvatorem tantopere à Patribus expectatum, omnes divinas promissiones, vocesque prophetarum completas, conceptionem ejus esse miraculosam, nempe ope Spiritus sancti, & ex matre Virgine profectam, salutem quoque ab hoc Salvatore expectatam non esse temporalem, sed spiritualem & æternam; addidit enim Angelus: *Ipse salvum faciet populum à peccatis eorum.* 2. Considera, quāto gaudio perfusus fuerit sanctus Joseph postquam è somno evigilavit, dum videt se non modo ab omni metu & suspi-

tione liberum, sed etiam in tantam dignitatem evectum, ut esset electus in sponsum, custodemque matris Dei, imo in nutritium ipsius Messiæ & Salvatoris. Unde nec dubium est eum statim ad pedes Beatæ Virginis tum forte precibus vacantis accidisse, & veniam pro erratis & suspicionibus humiliter postulasse, unaque cum ea Deo pro revelatione facta gratias egisse. Ubi discas in Deo, si quando ad tempus affligeris, spem omnem collocare, qui suo tempore novit cum tentatione facere proventum, exiguumque mœrorem amplissimis compensare consolationibus.

MEDITATIO IV.

De vita Christi ab anno ætatis 12. usque ad 30. Luc. 2.

1. *CHristus annorum duodecim Hierosolymis cum parentibus redit in Nazareth, & erat subditus illis.* Considera Christum, ut scribit Beatus Lucas, cœpisse primum facere, deinde docere, Nam tri-

triginta annis primo exercuit se in humilitate, paupertate, patientia, obedientiâ & oratione, deinde vero tribus annis ultimis prædicavit & docuit alios; ut intelligas, si verbo aliis prodesse velis, prius diu operam dandam pietati, bonorūque operum exercitationi; nam non facile docebis alios verbo, quod non ipse præstiteris exemplo. 2. Considera, etsi scriptum non sit, quid egerit Christus post annum duodecimum usque ad trigesimum, tamen non fuisse otiosum: à consuetudine mundi se subtraxit, in adeundo templo & orando frequens, sæpe matrem in humilibus officiis, sæpe sanctum Joseph in fabrili arte juvit. Nam Marci capite 6, de eo quidam dicunt, *nonne hic est faber?* Cur autem hæc fecit, nisi ut ad tempus solitudinem amemus, mundi consuetudinem vitemus, vanam gloriam fugiamus, prius bene discamus, quam ad alios docendos prosiliamus?

2. Considera ex una parte, bonum Joseph strenue laborantem, ut habeat, unde charissimam sponsam suam, & mundi fa-

brica-

ricatorem sustentet: Ex alia, humilem
'irginem suâ industriâ, nendo, texendo,
liisque modis providentem cibum ei,
ui in cælo Angelos, & in terra pascit o-
nnes creaturas. Compatere Christo, dũ
spicis & illum in sudore vultus sui instar
rimi Adam laborantem, non ut sibi pro
esset, sed ut nobis exemplum daret hu-
nilitatis, obedientiæ, & charitatis. 2.
Considera, quantum solatium beatę Vir-
ini attulerit tam diuturna filii commo-
atio, quem certo credebat mundi crea-
orem: quanta reverentia ipsa & Joseph
um allocuti fuerint. Quam promptus
ierit ille ad omnia, licet nihil ei impe-
are auderent. Aspice illum servili cin-
torio præcinctum, & per domum cur-
entem, ut nunc S. Joseph, nunc B. Virgi-
ém juvare queat dolandis asseribus,
aurienda aqua, domo everrenda, foco
onstruendo. Verisimile enim est nullos
i fuisse, vel famulos vel ancillas. Cir-
umstantibus interim sanctis Angelis &
bstupescentibus, eumque cum gaudio
ivantibus.

Considera, quoties præter ista cor-
pora-

poralia opera & publica fecerit alia mu
ta ſpiritualia & ſublimia in ſecreto; ac in
primis, quoties labore diurno feſſus
pauperculum ſuum cubiculum redien
totas ſubinde noctes pro ſalute noſtra,
oratione impenderit. Quoties mult
horas in rebus cœleſtibus matri patri
explicandis impenderit. Quoties per d
labores orandi cauſa, petita à parentibu
facultate, interrupit. Quoties memor i
obedientiæ parentum primorum, ingr
titudinis hominum, & perditionis tot
nimarum cum lacrymis animam ſu
crucifixerit, ut iram Dei placaret, & ſal
tem nobis impetraret. 2. Conſidera, qu
B. Lucas addit, *Chriſtum cum ætate cr*
viſſe in ſapientia & gratia apud Deum
homines, ut diſcas ſi vere Chriſtum im
tari velis, te debere operam dare, ut nu
lum vitæ tempus ſine fructu abire pe
mittas, proficiendo de virtute in virtu
tum apud Deum, per obſervationem d
vinorum præceptorum, tum apud h
mines per exempla bonorum operum

MEDITATIO V.

De prædicatione Ioannis Baptistæ. Matth. 3. Marc. 1. Luc. 3.

1. *Ioannes Baptista habebat vestimentum de pilis camelorum, & zonam pelliceam circa lumbos: esca autem eius erat locusta & mel sylvestre in deserto.* Considera Joannem adhuc puerum ingressum desertum, ibique usque ad trigesimum ætatis annum in summa austeritate vixisse, ut discas in vita semel piè inchoata perseverare, etiamsi molestiæ nonnullæ occurrant. Considera, si sanctus Joannes in utero matris sanctificatus, quo inter natos mulierum maior nullus fuit teste Christo, *Matthæi decimo quarto* tam severe tractavit corpus suum, quid nobis qui peccatis & imperfectionibus pleni sumus, faciendum sit.

2. *E deserto autem digressus, circa Iordanem prædicavit baptismum, dicens: Pœnitentiam agite; appropinquavit enim regnum cœlorum.* Considera, Deum evocasse Joannem ex deserto ad præ-

dicationis officium, tum ut ostendere perfectionem vitæ Christianæ non i sola contemplatione, quâ nostræ sa luti studemus, sed etiam in actione, qu saluti aliorum operam damus, consi stere: tum ut intelligeremus eos, qui bus incumbit munus alios docendi, de bere esse amicos pœnitentiæ, orationi & contemptus mundi, ut quod docen verbo, testentur vitæ exemplo. 2. Con sidera, quis scopus, quod argumentum debeat esse prædicatori vel doctori alic rum, nempe ut homines adducat ad pœ nitentiam, id est, ad contritionem, con fessionem, & satisfactionem pro su peccatis. Et quia arduum id & durum v deri posset, mollivit sanctus Joanne hoc initium prædicationis, dulcedin maximi præmii, nempe regni cœlorum appropinquantis, ut discas & tu inculca re hominibus magnitudinem merced futuræ, si pœnitentiam amplexi fuerin

3. *Tunc exibat ad eum omnis Iudæa, e baptizabantur ab eo confitentes peccat sua, illisque dicebat. Ego quidem aqua ba ptizo vos: veniet autem fortior me, cuju*

on ſum dignus ſolvere corrigiam calceamenti, qui baptizabit Spiritu ſancto & igni. Conſidera, quantam auctoritatem bi conciliarit ſola vitæ ſanctitate Beais Joannes, non ſolum apud imperitum opulum, ſed etiam principes, Scribas, t Phariſæos, ſic ut turmatim ad eum udiendum convolarent: imo etiam ſuicarentur eſſe ipſum Meſſiam lege proiſſum. Unde & conſecutum eſt, ut fäile eos ad patefacienda publice peccata, t ſuſcipiendum novum baptiſmi ritum dduxerit. 2. Conſidera humilitatem Jonnis, qui cum tantum nomen ſanctitais obtinuiſſet, tamen non ſe effert, non rædicat, ſed ut Chriſtum extollat, ejuſque patefaciat divinitatem, ſe pedibus eus ſubmittit. Nimirum probe norat ad eram ſanctitatem imprimis pertinere, honores, & magnam nominis exiſtimationem contemnere, & ſe omnibus propter Chriſtum ſubjicere.

MEDITATIO VI.

De Baptismo Christi. Matth. 3. Marc. Luc. 3.

1. *JEsus venit à Nazareth Galilea Iordanem ad Ioannem, ut baptizaretur ab eo.* Considera filium Dei simulatque parentibus & mundo valedxit, incedere solum sine sociis, (qui tamen habere poterat in comitatu mul Angelorum millia) miscere se turb publicanorum & peccatorum, atque unus esset de populo, subjicere se Joannis magisterio, ut ab eo baptizetur poenitentiam & remissionem peccatorum: cum ille prorsus esset peccati expers, nec poenitentia egeret, imo ess magister omnium, qui solus baptizar in Spiritu sancto. Nos autem licet peccatis pleni, volumus videri gloria & honore digni, aliisque imperare. 2. Considera, Christum numquam se in actionibus suis exhibuisse vel ostentasse, tanquam eximium & singularem hominem, sed cæteris similem. unde volu

mo

more aliorum circumcidi, in templo præsentari, & nunc à Joanne baptizari. ut discas in omnibus etiam spiritualibus te aliis accommodare, nec peculiaria privilegia tibi vendicare ob doctrinam, sapientiam, opus, industriam.

2. *Ioannes autem prohibebat eum, dicens: Ego à te debeo baptizari, & tu venis ad me? Et respondit Iesus: Sine modo, sic enim decet nos implere omnem justitiam.* Considera, quantus stupor invaserit humilem Joannem, cum videret hoc modo Salvatorem mundi venientem ad se, cogita, quomodo magno spiritu ei occurrens se statim ad pedes ejus abjecerit, dicens: *Ego à te debeo baptizari, & tu venis ad me?* Absit, absit, ut ego audeam te baptizare, creatura vilis Creatorem, homo Deum 2 Considera, quomodo vicissim Christus humiliarit se coram Joanne, quomodo ambo, non de prærogativa honoris, uti nos, sed humilitatis & abjectionis contenderint. 3. Considera Christum complementum justitiæ vocare, si submittat se Joanni, hoc est, creator creaturæ; quæ ergo erit justi-

erit justitia nostra, dum non solum contemnimus inferiores, sed etiam ægre submittimus nos æqualibus aut superioribus?

3. *Christus à Ioanne baptizatus mox ascendit de aqua, eoque orante apertum est cœlum, & Spiritus sanctus in specie columbæ descendit in ipsum, & vox audita: Tu es filius meus dilectus, in quo mihi complacui.* Considera, quomodo rex Angelorum non reformidat se in conspectu hominum vestibus spoliare, & aquam intrare, obstupescentibus Angelis, & vestes sublevantibus. Deinde quam trepide Joannes sequatur; & aquâ caput Christi devotè perfundat. 2. Considera propter hanc ineffabilem Christi abjectionem ruptum cœlum, effusos ex eo Angelos, ut nuditatem ejus operirent. Et quia homines non capiunt tantam humilitatem, voluit Deus declarare voce cœlitus missa, hanc virtutem esse quâ sibi maxime complacuit in Christo. 3. Considera descensu columbæ indicari, Spiritum sanctum illabi illis, qui proprietates habent columbæ,

æ. Nam velut illa utitur gemitu pro antu, non ferit rostro, caret felle, non abet ungues recurvos, & educat pullos lienos æque ac proprios: sic homo perectus dolet de peccatis, famam nullius edit, est iræ odiique expers, nil alienum surpat, necessitatibus proximi æque ac uis prospicit.

MEDITATIO VII.

De vocatione primorum quinque discipulorum. Joan. 1.

1. *ALtera die stabat Ioannes, & ex discipulis ejus duo: Et respiciens Iesum ambulantem, dicit: Ecce agnus Dei.* Considera, Christum venisse ad servum uum Joannem Baptistam. 1. ut eum hooraret. 2. ut testem sui adventus acciperet. 3. ut aliquos ejus discipulos ad Apostolatum vocaret. Unde Joannes denonstrando illis Christum, mentibus orum tantam impressit dignitatem Salvatoris, ut eis persuaserit Christum equendum. 2. Considera, quod Joannes

nes primo steterit. 2. respexerit Jesum ambulantem. 3. dixerit, ecce agnus Dei. Unde disce, si alios docere velis, primo debere te esse constantem in doctrina & vitæ exemplo. 2. debere diligenter totum vitæ Christi progressum expendere. 3. hanc Christi vitam aliis imitandam proponere.

2. *Iesus conversus, videns duos discipulos sequentes se, dixit: Quem quæritis? Tum illi: Rabbi ubi habitas? Et Iesus: Venite & videte.* Considera, Christum statim convertisse oculos in eos qui sese quuntur, ut discant, qui relicto mundo Christum secuti sunt, ob virium suarum imbecillitatem, aut vitæ initæ asperitatem, non animum despondere, nam talibus mox Christus misericordiæ suæ respectu addit animum & fiduciam, viresque suppeditat. 2. Considera, hos duos discipulos, impendente licet vespera, comitatos Christum, illosque ab eo benigne receptos, ut discas nullum tempus esse, quo non possimus facere bene, Deoque servire. Qui in juventute non comitatus est Christum, saltem comitetur

i

in ſenectute, ætatis veſpera.

3. *Venerunt & viderunt, ubi maneret, & apud eum manſerunt die illo: hora autem erat quaſi decima.* Conſidera, quanto Dominus promptior ſit ad dandum, quam nos ſimus ad petendum Nam cum Dominum non aliud ſciſcitati eſſent, quam ubi habitaret, ut poſtea eum invenire poſſent, is non fuit tam exiguâ petitione contentus, ſed porro invitavit eos, ut ſecum pergerent, & ſi vellent una pernoctarent. Recte autem dicit Evangeliſta, diſcipulos illos totâ die apud eum manſiſſe, neque enim nox eſſe poterat, ubi erat Chriſtus verus Sol juſtitiæ, & lux mundi: O quam ſuavia illius clariſſimæ noctis fuerunt colloquia! 2. Conſidera ſicut diſcipuli illi experientia probarunt, quam jucundum fuerit toto die cōmorari cum Chriſto, eumque loquentem audire; ita religioſos, qui ſumma ſpiritus voluptate fruuntur, in ſua religione ſolos capere; quantum bonum ſit ſervire Deo.

II. PARS.

1. *Duorum illorum unus erat Andreas, qui invento Simone fratre mox dixit Invenimus Meſſiam, & adduxit eum ad Ieſum.* Conſidera Andream ſtatim poſt inventum Meſſiam, theſaurum abſconditum, ſpiritu Apoſtolico communicare fratri ſuo, ut nempe qui ſanguine dudum ſibi junctus eſſet, etiam fide, & religionis ſtudio jungeretur, & ideo recte ait ſe inveniſſe Chriſtum: quia hoc eſt invenire Chriſtum, amore ejus accendi, curandæ etiam proximi ſaluti incumbere. 2. Conſidera quam alius longe ſit ſpiritus hujus ſæculi, quod omnibus modis laborat, ut ſanguine junctos & cognatos abſtrahat à ſtudio perfectionis, & Chriſto in abrenuntiatione omnium rerum ſectanda.

2. *Intuitus Simonem Ieſus dixit, Tu vocaberis Cephas, vel Petrus. Deinde invenit & Philippum, dixitque ei Ieſus: Sequere me. Philippus autem invenit Nathanael, & dixit: Invenimus Ieſum*

esum filium Ioseph à Nazareth. Tum lle. A Nazareth potest aliquid boni esse? Considera, mirabilem Dei providen-iam, quod cum Andreas prior vocatus uerit, & immediate à Deo, Petrus vero osterius & per hominem, tamen Chri-tus eum indicet Ecclesiæ fundamen-um futurum. 3. Considera, proprium orum qui ad sequendum Christum ad-ucuntur, esse munus, ut & alios addu-ant, hoc est, bonum suum non sibi soli surpent, sed liberaliter aliis communi-ent. 3. Considera, voce Nazareth He-raice significari sanctificatam, separa-am, custoditam & floridam; itaque non osse non aliquid boni ab illa manare. Si enim sanctificatus, & in gratia Dei sis, omnia opera tua sunt meritoria, si sepa-atus à mundo, sanctus redderis corpore & spiritu. Si sensuum portas sedulo cu-stodieris, non facile ab hoste expugna-beris; si denique floridus, non potes non bonum odorem piæ vitæ exemplo ex-spirare.

3. *Vidit Iesus Nathanael venientem ad*

ad ſe, dicens : Ecce verè Iſraelita, in qu
dolus non eſt. Tum ille : Vnde me noſti
Cùm eſſes ſub ficu , inquit, vidi te Tu
ille : Rabbi, tu es filius Dei, tu es Re
Iſrael. Conſidera , eos Deo chariſſi-
mos eſſe & verè Iſraelitas , id eſt, per-
fectos Chriſtianos , qui ab omnibu
dolis & fraudibus ſunt alieni. Unde &
Chriſtus Apoſtolis hanc virtutem com-
mendavit, dicens : *Eſtote ſimplices ſicu*
columbæ. Matth. 10. Et in canoni-
zatione Sanctorum hæc imprimis vi
tus commendatur. 2. conſidera, Na-
thanaelem , licet Apoſtolica hâc virtu-
te præditus eſſet , tamen in numeru
Apoſtolorum non eſſe aſcitum , qui
Chriſtus voluit converti mundum , &
humanam confundi ſapientiam, per ho-
mines rudes & idiotas , quo conſtare
non humanâ , ſed divinâ virtute Chri-
ſtianam religionem perſuaſam mundo
Nathanaël autem erat homo eruditus
& legis Doctor. 3. Conſidera, doctri-
na adjutum Nathanaëlem , ut citiùs ad-
verterit Chriſtum ſecum loquentem
eſſe Meſſiam, quia videbat duo illa abd-
tiſſim

tissima; quæ de ipso prodidit Christus, non potuisse sciri, nisi à Deo.

MEDITATIO VIII.

De ejectis templo vendentibus. Joan, 2.

1. *IESVS Hierosolymam ingressus, cùm in templo invenisset vendentes oves & boves flagello omnes ejecit.* Considera, Christum ante omnia adiisse templum, quia in omnibus actionibus suis primò semper quærebat Dei gloriam. Et cùm adverteret illud fœdè à negotiatoribus profanari, licèt mortalium mitissimus esset, & ipse agnus Dei zelo divino accensus ex funiculis fortè oblatis confecisse flagellum, terribilique vultu totam illam sacrilegam turbam ejecisse. Consumatur & cor tuum vindicandi divini honoris zelo, quando tuum Dei templum, id est, animam tuam advertis belluinis carnalium affectuum motibus profanatum, & flagello pœnitentiæ in illud desævias. 2. Considera, funiculis designari peccata, quibus homo velut funibus constringitur, ut intelligas Deum

ex peccatis nostris sumere castigandi materiam, eò quòd dum in malo persistimus, & peccatis peccata addimus, multiplicemus funiculos, è quibus fiat flagellum quo castigemur.

2. *Ejecit quoque oves & boves, & nummulariorum effudit æs, & mensas subvertit.* Considera oves esse, qui specie pietatis alios decipiunt: boves quæ sunt bestiæ laboriosæ, esse Prædicatores qui ob quæstum suum, & non ob lucrum animarum verbũ Dei annuntiant, nummularios autem qui Deo non integrè serviunt, sed partim Deo, partim mundo, & qui non purè quærunt Christi gloriam in actionibus suis, sed sua potiùs commoda. 2. Considera, si Dominus tam graviter tulit animalia innoxia ementesque & vendentes illa tantùm, quæ cultui divino erant dedicata, & jamjam offerenda, quid facturus esset, si invenisset in eo homines confabulantes de rebus vanis, nugatores, impudicos, famæ alienæ detractores, irrisores, nullaque devotione præditos?

3. *Et his qui columbas vendebant, dixit:*

xit: Auferte ista hinc, & nolite facere domum Patris mei, domum negotiationis. Considera columbas spiritaliter vendere eos, qui receptam Spiritus sancti gratiam, non gratis uti deberent, sed pro mercede aliis communicant, vel qui non secundùm merita, sed secundùm hominum favorem & gratiam, illam impertiunt, vel denique qui beneficia Ecclesiastica simoniacè emunt, vel vendunt. 2 Considera, Christum mitius locutum vendentibus columbas, tum quia pauperiores, & simpliciores homines esse solent, qui vendunt aves? tum quia per columbas, volucres innoxias, Spiritus sanctus designabatur. Ut discas, zelum temperare, quando agendum est contra eos, qui ex ignorantia & simplicitate potiùs quàm ex malitia & protervia in aliqua re divinum honorem lædunt.

MEDITATIO IX.

De colloquio Domini cum Samaritana. Joan. 4.

1. JESVS *fatigatus ex itinere ſedebat ſi ſupra fontem ſub horam ſextam,* i eſt, circa meridiem Conſidera Jeſum benedictum per montes & valles à mane uſque ad meridiem ſine cibo & potu, quærentem errantem oviculam, u eam deducat ad ovile, ac tandem mor hominum de via feſſorum ſedere ſupra fontem, ut ibi tanquam peritus aucep verborum ſuorum reti aucupetur avicu-las ratione præditas, unaque capta, ea du-ce utatur ad alias in rete illiciciendas. 2. Conſidera eum ſedere ſic, id eſt, in terra, qui ſedet ſupra Cherubinos: ſedere ſu-pra aquas mortuas, ut commutaret eas in aquas vivas, ad quas per Prophetam o-mnes invitavit, dicentem: *Omnes ſitien-tes venite ad aquas,* ſupra puteum pro-fundum, quaſi ſuper novam cathedram, ut patefaciat nova & profunda myſteria ſcripturarum.

2. *Venit mulier de Samaria haurire aquam*

quam, cui dixit: Da mihi bibere. Disci-
uli enim iverant in urbem, ut cibos eme-
ent. Conſidera, admiranda Dei judicia,
& quàm verè dixerit Apoſtolus: *Non vo-*
entis, neque currentis, ſed miſerentis eſt
Dei. Rom. 9. Mulier enim hæc neque
quærebat Chriſtum, neque currebat ad
alutem, minus volebat, & tamen divina
pietas ejus eſt miſerta, liberans eam à pec-
catis, & ſimilem efficiens Apoſtolis, ut-
pote quæ Samaritanis Chriſtum annun-
tiavit. 2. Conſidera, eum qui venerat
ad dandum verum potum, poſtulare bi-
bere, ardebat nimirum deſiderio, non
jam extinguendi ſitim corporis, ſed cor-
dis, hoc eſt, animam illam convertendi.
Nec enim legitur, eum poſtea bibiſſe. Par-
vifaciebat Dominus laſſitudinem ſuam,
& ſitim; pluris æſtimabat animæ ſalu-
tem, quàm potum aquæ 3. Conſidera,
tunc potum petere à nobis Dominum,
quando interna inſpiratione nos impel-
lit, ut relictis peccatis convertamur ad
ſe fontem aquæ vivæ ſalientis in vitam
æternam.

3. *Quomodo, ait mulier, tu cùm Iudæ-*

us ſis, bibere à me Samaritana poſcis? Tu. Ieſus: Si ſcires, quis poſcat, forſan petiſſ ab eo aquam vivam, Conſidera Chriſtum ex habitu à Samaritana agnitum Judæum, ut diſcamus, ſi velimus imita Chriſtum, nos eo habitu uti debere, qu cognoſcamur eſſe Chriſtiani. Turpe eſt enim honeſtate habitus nos etiam Turcis & Judæis vinci. 3. Conſider ſapientiam Chriſti ſenſim ab aqua materiali tranſeuntis ad ſpiritualem, ut doceret nos, cùm volumus convertere peccatorem, opportunitatem venari loquendi de tali materia. & primùm loqui de eo quod ejus profeſſioni convenit, & pedetentim quaſi aliud agendo in ſermonem de ſalute ſpirituali delabi.

II. PARS.

1. D*Omine, ait mulier, puteus altus eſt, nec hydriam habes, unde ergo habes aquam vivam? Reſpondit, qui biberit ex mea aqua, non ſitiet in æternum. Tum illa: Da mihi hanc aquam.* Conſidera, quâ arte Dominus paulatim cor durum mulieris emolllIat, primò enim

ſe

:magnum aliquem virum esse indicat. . promittit aquam vivam. 3. exponit ffectus aquæ quòd sitim perpetuò tollat, & saliat in vitam æternam, id est, vivificet animam. O raram liberalitatem Christi, ignorantibus vivam gratiæ suæ quam patefacientis, ac non petentibus etiam offerentis, nec mirum, nam divinæ bonitatis fons est suiipsius diffusivus, & deo quærit hortos, in quos donorum rivos effundat. 2. Considera, aquam hujus mundi significare opes, honores & voluptates sæculi, quæ non possunt extinguere sitim, sed augent potius. Aquam verò Christi designare gratiam Dei & bona cœlestia, quæ verè sitim nostram explent & extingunt.

2. *Vade: inquit Iesus, voca virum tuum. Tum mulier, non habeo virum. At Iesus, quinque habuisti, & quem habes, tuus non est. Tum illa: Video, quia Propheta es tu.* Considera, Dominum non antè se voluisse manifestare illi, quàm confessa esset virum suum non esse, cum quo habitaret, ac proinde se peccatricem esse.

 Ne-

Neminem enim gratiæ ſuæ participem facere ſolet, niſi priùs ſe humiliet, & peccata ſua confiteatur. 2. conſidera, cùm mulier procul dubio hac confeſſione ſua multùm erubuerit, quomodo à cœleſti medico mox fuerit adjuta & curata; benignè enim confeſſionem ejus confirmavit, & bis collaudavit, quod verè dixiſſet. Honorifica enim res eſt apud Deum peccati confeſſio, & laudem potiùs, quàm pœnam meretur. 3. Conſidera, quomodo poſt expiata humili confeſſione crimina, aqua viva antè oblata ex anima illa ſcaturiat, & ſenſim vivi fontis inſtar in cœlum aſcendat, non enim vocat amplius Judæum, ſed Prophetam, loquitur de adorando Deo, de Meſſiæ adventu

3. *Cùm mulier dixiſſet, ſcio quia Meſſias venit, Ieſus ait*: Ego ſum, *qui loquor tecum. Sic mulier relictâ hydriâ abiit in urbem, nuntiat ſe vidiſſe Meſſiam. Diſcipuli autem mirati ſunt eum cum muliere locutum.* Conſidera, quomodo ſylveſtris hæc ovicula paulatim verbis Chriſti emollita patiatur ſe tangi & capi à ſuo paſto-

paſtore. Ignara enim licèt adhuc quis ſit, incipit in eum credere, ;eumque amare; & ideo dicit ſe ſcire Meſſiam venturum, & optare ab eo doceri. Quid hîc reſtabat, niſi ut paſtor ſe proderet & oviculam in humeros rejectam deportaret ad ovile. Dixit ergo ei; *Ego ſum qui loquor tecum.* 2. Conſidera, hoc reſponſo dato, tantum ignem in pectore mulieris accenſum, ut ardoris impatiens, oblita hydriæ, aufugerit in urbem, quò totum populum eodem igne accenderet, ſicut & factum eſt. Nec mirum eſt hydriæ oblitam, quia jam biberat, jam ſitim perfectè reſtinxerat, ut diſcas & tu deſerere hydriam carnalium cupiditatum, ſi velis aliis viam ſalutis oſtendere. 3. Conſidera, Apoſtolos miratos, Chriſtum loqui cum muliere, quod fecit, ut doceret inprimis religioſos & clericos, rarò loqui cum mulieribus, & ſi fiat, paucis verbis, nec ſine comite.

* * *

MEDITATIO X.

De principio prædicationis Christi. Matth. 4. Marc 1. Luc. 4.

1. *JESUS relicta civitate Nazareth venit in civitatem Capharnaum, Galilææ metropolim.* Considera, cur Jesus patriam suam deserat, nempe ut doceret, si liberè velimus aliis annuntiare veritatem, debere exuere nos omnem inordinatum erga parentes & cognatos affectum, deinde munere prædicandi fungi, ubi spes est uberioris fructus, ut erat in alia urbe populosa. Tertio, ut traderet modum in persecutione servandum, ut scilicet non temerè nos periculis exponamus, sed fugiamus cum Christo, qui in patria non erat receptus.

2. Considera, Jesum non inchoasse prædicationem Hierosolymis apud principes, sed apud pauperes Galilæos, ut doceret non esse ambiendas cathedras celebres, sed unum animarum fructum spectandum. Unde & tot millia de populo eum sequebantur.

3. *Exinde cœpit Iesus prædicare, quo-*

niam

niam appropinquavit regnum Dei: Pœnitemini, & credite Evangelio. Et fama exiit de illo per totam regionem. Considera causam cur Christus non cœperit prædicare, nisi Joanne Baptista in carcerem conjecto. Nempe ne occasionem daret Schismati, vel dissensioni populari, deinde exemplum humilitatis daret prædicatoribus, ut facilè cedant, non solùm superioribus, sed etiam paribus & inferioribus in munere prædicandi. 2. à pœnitentia exorsus est, sicut Joannes, tum ut ejus doctrinam confirmaret, tum ut doceret nos, non aspernari aliorum, qui nos præcesserunt, si bona sit, doctrinam. Adhæc ut ostenderet, primam & auream clavem, quâ peccatoribus aperiatur regnum cœlorum, esse pœnitentiam, hoc est, dolorem de peccatis vitæ anteactæ, confessionem eorundem, & satisfactionem per bona opera. Hæc enim pœnitentia regnum cœlorum, quod propter peccata longissimè à nobis recessit, rursum nobis apppropinquat, modò vera fides Catholica à pœnitentia non absit.

3. *Et circuibat totam Galilæam, docens in Synagogis, & sanans omnem languorem, & secutæ sunt eum multæ turbæ, magnificantes eum.* Considera, hîc in Christo, velut in speculo, formam boni Prælati, & Prædicatoris. Primò enim debet circuire, id est, omnem ignaviam excutere, & subditos invisere, cognoscereque num omnes rectè credant & vivant. 2. circuire Galilæam, in qua erant gentiles mixti Judæis, pauci divites, multi pauperes, id est, omnes promiscuè Christo lucrifacere hæreticos, malos Christianos, & inopes. 3. docet in Synagogis, tradere doctrinam Christianam, in scholis & templis. 4. adjumento esse non solùm in rebus spiritualibus, sed etiam in corporalibus. 5. doctrinam tradere non curiosam, sed animabus salutarem. & communi omnium Christianorum consensu approbatam. 6. doctrinam verbis traditam; stabilire exemplo.

* * *

ME-

MEDITATIO XI.

De socru Simonis. Matth. 8 Marc. 1. Luc. 4.

1. *EGressi de Synagoga venerunt in domum Simonis. Socrus autem Simonis tenebatur magnis febribus, & rogaverunt Iesum pro ea.* Considera, non caruisse mysterio hunc transitum Jesu ad domum Petri ex Synagoga. Nusquam legimus illum post itineris & prædicationis labores, ad quietem vel cibum capiendum divertisse ad magnifica palatia, sed ad piscatorum, aliorumque pauperum ædes, uti hæ Petri fuêre. Quid autem aliud erat hæc Petri domus nisi Ecclesia, cujus Petrus custos & pastor factus est, dum Christus ei diceret: *Si diligis me, pasce oves meas*, Joan. 21, quas Christus elegit in sponsam, repudiata rebelli Judæorum Synagoga. 2. Considera Apostolos non solùm invisisse ægram, sed etiam intercessisse pro illa, ut discas, cùm non potes opere, precibus saltem apud Deum & homines divites infirmos juvare, deinde & implorare auxilia Sanctorũ in

in cœlo, ut patrem miſericordiarum pro nobis & illis interpellent.

2. *Ieſus accedens illam imperavit febri, & manu elevavit eam, & mox ſurgens miniſtrabat eis.* Conſidera, cur Jeſus conſcius illam ægram eſſe, expectarit donec diſcipuli rogarent pro ea. Nempe quia domus Petri debuit eſſe domus fidei, charitatis & orationis, & ideo illas virtutes in ea exerceri voluit. Potuit & verbo abſens eam ſanare, ſed ad oſtendenda majoris amoris ſigna, voluit in perſona propria eam adire, manuque tangere, & febri imperare, ut tangendo ſe hominem imperando Deum eſſe monſtraret. 2. Conſidera, quomodo febris non ſolùm receſſerit, ſed vires ita in ea firmatæ fuerint, ut repentè ex lecto exiliens cœperit magno ſtudio, ut gratam ſe oſtenderet, miniſtrare. Ut diſcas, non te dare otio, cùm à peccatis fueris ſolutus, & jacturam præteriti temporis in morbo vel corporali, vel ſpirituali factam novo ſtudio reſarcire.

3. *Veſpere facto varios ægros ducebant ad eum, dæmoniacos, & ille manu impo-*

ſita

ta eos curabat. Dæmonia autem cla-ıantia: Tu es filius Dei, non sinebat loqui. Considera, in sola Petri domo, id est, Ecclesia Romana esse absolutionem ab omni genere spiritualium morborum, id ſt, peccatorum, ac etiam corporalium; quando fiunt miracula. 2. vesperi vel ıocte tribulationum plures sanari, quàm uce prosperitatis, per adversa enim plures redeunt ad se, & convertuntur ad Deum, quàm per prospera. *Vexatio dat intellectum. Isa.* 28. 3. Christum non permisisse loqui dæmonia, ut doceret nos, dæmonem semper pro hoste infesto habendum, & nunquam ei communicandum, sive in bonis sive in malis. Quò enim videtur commodis nostris amplius favere, hoc amplius nostræ saluti insidiatur.

MEDITATIO XII.

De Paralytico juxta piscinam sanato. Joan. 5.

I. IESVS *à paralytico 38. annorũ juxta piscinam Hierosolymis jacente, cùm rogas-*

rogasset. Visne sanus fieri? Is respondit Hominem non habeo, qui me mittat in piscinam. Considera divinæ sapientiæ altitudinem, quòd ex plurimis ægris ibi jacentibus unum tantùm sanandum sumat: id enim facit, ut conservemur in timore Dei, in cujus manu vita æquè ac mors nostra posita est. Deinde, ut magis excitemur ad illum amandum, cujus gratia scimus nos misericordissimè præventos. 2. Considera, licèt Dominus non ignoraret, quid hic æger peteret, tamen ab eo interrogavit, vellétne esse sanus, ut suam exponeret voluntatem, Jesus enim non est Salvator eorum qui nolunt, sed volunt, & suæ saluti cooperantur? nam ut dicit B. Augustinus serm. 15. de verb. Apost. *Qui creavit te sine te, non justificabit te sine te.* id est, sine cooperatione tua. Tum rogavit, ut eum accenderet ad desiderandam sanitatem, sicque dignior illâ redderetur. 2. Considera per paralyticum hunc designari peccantes ex consuetudine longa; per cæteram verò turbam languidorum, cæcorum, claudorum, & aridorum, jacenti-

um

ad piscinam, peccantes ex negligen-
, ignorantia, fragilitate & malitia, qui
elint, omnes sanari possint.
1. *Dicit ei Iesus: Surge, tolle grabatum*
um & ambula. Et sustulit, ac ambu-
bat. Tum Iudæi: Sabbathum est, inqui-
t, non licet tibi tollere. Et ille: Qui me
navit, jussit. Considera, tunc Domi-
um peccatori dicere: Surge quando
ndonato peccato, infundit illi suam
atiam. Tunc autem peccator tollit
abatum, cùm displicent, quæ priùs de-
ctabant, ambulat verò, cùm gratiæ ac-
ptæ cooperatur, exercendo se in operi-
us bonis. 2. Considera, Judæos argue-
in paralytico, quod videbatur eis re-
rehensibile, & non quod erat laudabile,
empe miraculum adeptæ sanitatis, per-
ersi enim in aliis notare tantùm solent
ala, quæ publicent, non autem bona;
ut si nocent, in malam partem interpre-
antur. 3. Considera, grabatum esse bo-
a hujus vitæ, opes, honores, & volupta-
es, in quibus homo æger decumbit,
uando illis delectatur, quando verò pro
nere reputat, signum est eum sanum
sse & ambulare.

3. *Iesus, cùm declinasset à turba, inuento postea in templo paralytico, dixit Sanus factus es, jam noli peccare, ne deterius tibi aliquid contingat.* Considera Jesum ideo declinasse, ut doceret in bonis operibus non quærendum hominum applausum, deinde aliquando expedire digredi ab illis, qui ad calumniandum sunt proclives & optima intentione facta, in pessimam partem interpretantur.

2. Considera, paralyticum postea inventum à Christo in templo, ut discas, quoties gratiâ aliquâ à Deo ditatus fueris, gratias ei referre, non linguâ tantùm, sed religiosâ etiam conversatione, frequentando Ecclesias, audiendo conciones, & vitam pristinam in meliorem commutando, ne subtracta à Deo per ingratitudinem nostram gratia, deterius aliquid nobis contingat, hoc est, in priora peccata relabamur, & in iis ex desperatione veniæ moriamur.

* * *

MEDITATIO XIII.

Nazareni Christum voluêre præcipitare.
Matth. 13. Marc. 6. Luc. 4.

IESVS ingressus Synagogam in patria sua explicato loco Isaiæ, plicuit librum, dicens: Hodie impleta est hæc Scriptura. Considera, Jesum noluisse initium prædicationis & miraculorum facere in patria Nazareth, ne videretur ad id potius humano in populares affectu, quam puro animarum zelo permotus. Noluisse tamen omnia illis præsidia subtrahere, tum quòd lege quadam naturæ, dilectionisque ad id esset obligatus, tum quòd officium ejus esset omnes ad salutem vocare. 2. Considera eum post quædam ex Isaia lecta plicuisse librum, ut indicaret non omnia omnibus promiscuè prædicanda, sed habendam rationem capacitatis auditorum. Deinde non dixisse ea de se scripta, sed tunc esse completa, ut indicaret, quàm modestè de rebus ad laudem vel honorem nostrum pertinentibus loqui debeamus.

2. Et

2. *Et omnes mirabantur ejus doctrinam, dicentes: Vnde huic ſapientia, nónne hic eſt fabri filius Mariæ? & ſcandalizabantur in eo.* Conſidera, ſtultos Nazarenos indignari Chriſto ob parentelæ humilitatem atque ſi homo ſapiens, & miraculorum patrator non poſſit naſci ex humili proſapia, cùm & David tot regum radix, & Moyſes ex humili paſtorum ſtirpe orti ſint. Deinde rectè Chriſtum ab iis dici fabrum, vel filium fabri, quia filius erat fabri illius magni, qui fabrificavit totum orbem terrarum. 2. Conſidera, cur cùm Nazareni petierint etiam ſignum aliquod exhiberi in patria ſua à Chriſto, ſicut fecerat in Capharnaum, tamen non fecerit. Nempe, quia ex vanitate petierant, ne ipſorum civitas videretur contempta præ aliis; deinde, quia cùm eſſet ſanctus ſanctorum, & alii Chriſti parentes apud eos nati, tamen velut ingrati, tantum beneficium nihili fecerunt, & unde moveri debuerant, ut Chriſtum magni facerent, nempe ex doctrina admiranda, & miraculis; inde anſam arripuerant eum calumniandi. Sed mirum

non

on est Nazareth non cognovisse suum
hristum, cùm nec mundus, teste Joan-
e cap. 1. cognôrit.

3. *Christus dixit eis: Nemo Propheta
ceptus est in patria sua. Et repleti ira
ecerunt eum urbe, & in montem duxêre
æcipitandum; ipse autem per medium
lorum ibat.* Considera, Christum non
clare veritatem Nazarenos, etiamsi sciat
los ægrè laturos, quia magno benefi-
o afficimur, dum nobis nostri defectus
imperfectiones patefiunt; licèt illud
on agnoscamus. Nazarenos, autem qui
hristo ideo mortem intentarunt imi-
ntur omnes illi, qui concionatores &
octores veritati patrocinantes perse-
uuntur. 2. Considera Christum præ-
ipitare se conantibus non restitisse; sed
uietè per medium illorum transiisse, ut
iscamus injurias nobis illatas dissimu-
lare, & aliorum malignitatem pa-
tientiâ vincere.

* * *

ME-

MEDITATIO XIV.

De electione duodecim Apostolorum.
Marc.3. Luc.6.

1. CVm *Iesus in oratione pernoctass in monte, vocavit ad se discipulo & ex iis elegit duodecim, quos & Apost los nominavit.* Considera Christum d gressum, à suis in solitarium locum pra dicandi causâ, totamque noctem in pr cibus consumpsisse, non quòd ipse ind geret hac præparatione ad electioner Apostolorum, sed ut nos doceret exem plo suo, cùm pro rebus magnis seriò o randum est, ut digrediamur ab hominun turba, & in oratione perseveremus. 2. Cō sidera, in monte electos Apostolos, u intelligerent, qui aliis præesse, eosqu docere volunt, debere rerum cœlestium scientiâ, & vitæ sanctitate aliis præeminere & alienissimos esse à cupiditate rerum terrenarum, opum, honorum, & voluptatum hujus mundi. 3. Considera, vocatos esse Apostolos, id est, missos, nuntios, tabellarios, ut nomine ipso admonerentur humilitatis & obedientiæ,

ac

cogitarent quidquid essent, quid-
id possent, se non suis viribus, suâ
ientiâ, suoque merito, sed solâ
tiâ Dei & voluntate adjutos præ-
re.

2. *Et præcepit eis, ne in via tollerent*
rgam, peram, panem, æs, nec duas tuni-
s haberent, & irent calceati sandalis.
nsidera, quomodo mittat Apostolos
ædicatum, instar pauperum viatorum,
hibens ne secum ferrent quidquam
pervacaneum, sed tantùm necessaria:
io omni cura terrena soluti liberius
vigilarent officio prædicationis. In-
debant quidem pannosi, sed charitate
regiè vestiti, vacui nummis, divinâ
tem virtute pleni; destituti admini-
lo baculi, sed firmâ fiduciâ nixi; at-
e ita conveniebat, ut qui aliis prædi-
turi erant de contemptu mundi, ipsi
n ante eum contempsissent. 2 Con-
lera, si sis religiosus, quomodo Chri-
s eorum quos in Apostolos assum-
it, virtutem probarit: ut non mireris,
religionis ingressu unum vel plures
annos

annos probationis institutos, quibus
lent tyrones in humilibus quibusque
ficiis exerceri, quo solidum fundam
tum perfectionis Christianæ in hum
tate jaciant. Sicut enim habitus virtut
non acquiruntur, nisi crebris actibus,
ste philosopho, ita humilitas religi
non acquiritur, nisi crebro & diutu
exercitio, ut ait S. Bernardus Epist.
humiliationis.

8. *Ecce ego mitto vos, ait, sicut ove
medio luporum. Estote prudentes si
serpentes, & simplices sicut columbæ.*
vete ab hominibus. Considera, etiam
terrere potuerit Apostolos talis miss
quâ præda fierent lupis, tamen con
magno solatio illis fuisse, quòd mit
rentur ab eo, qui defenderet eos à lu
sed etiam virtutem dedisset converte
immanes lupos, in mansuetos agn
Monet verò eos, ut ex parte sua sint p
dentes, ut serpentes, qui ad voces inca
tantium aures occludunt, hoc est, ne
nant se decipi, hostium blanditiis; &
caput tuendum exponunt totum co
pus, id est, ut sinant potiùs totum corp
discer

ſcerpi, quàm fidem & ſalutem animæ ipi. Deinde monet, ut ut ſimplices ſint, ut columbæ, hoc eſt, patientes, & ma- m malo non reddant, ſed potiùs bo- im. Secundò conſidera, quod monet vendum eſſe ab hominibus, hoc eſt, oſpiciendum, cum quibus agant, quia pè inimici domeſtici ejus, & nonnum- iam homo nequam malitiam cujuſvis rocis beſtiæ, imò & dæmonis ſuperat; *latth.* 10. tum quia lædit eos etiam, à io nullo modo eſt læſus, ſed beneficiis ffectus, tum quia nocet etiam juſtis & nocentibus quos dæmon accedere nõ udet.

MEDITATIO XV.

De ambulatione Chriſti ſuper aquas. Matth. 14. Marc. 6. Joan. 6.

CVm Apoſtoli in mari ob ventum contrarium jactarentur, Ieſus in erra ſtans, & videns eos laborantes in emigando, venit ad eos ſupra mare. Conſidera mare, eſſe curſum mortalis vitæ, in quo omnes navigamus, Venti contrarii

ſunt inordinatæ concupiſcentiæ noſtra
deſideria, quæ *militant*, teſte ſancto Ja
cobo, *in membris noſtris*. Caro enim aſ
ſiduè pugnat contra ſpiritum. Contr
hos ventos cum Apoſtolis remigandum
eſt alacriter. Deus non deerit conati
bus, Chriſtus in littore ſtabit, qui reſpi
cere ſolet, non in eos qui ſuaviter vi
vunt, & manibus ſtant complicatis, ſe
qui ſibi imperantes pravorum deſiderio
rum fluctibus reſiſtunt. O quàm ſuavi
eſt labor ei, qui cogitat oculos Chriſt
in ſe intentos, & paratam habere pr
perſeverante in finē immmortalē coro
nam. Secundò, conſidera, Chriſtum
cùm diſcipuli totâ nocte laboraſſent i
mari, tandem ambulaſſe ſuper mare ver
ſus illos, cùm ampliùs ventis obluctari
nequirent, ut diſceremus, non ſtatin
animum deſpondere, cùm aliquâ ad
verſitate convertimur, nam licet Deu
ad breve tempus differat auxilium, u
noſtram probet fiduciam & patientiam
tamen tandem præſenti ope moram ſu
am compenſat.

3. Cùm

2. *Cùm Iesus jam esset proximus na-*
velletque præterire, Apostoli puta-
nt phantasma esse, præ metu claman-
. Et mox Iesus, Habete fiduciam, ego
m. Considera, Christum potuisse di-
pulis propitios largiri ventos, sed
oluisse ne tempori potiùs, quàm divi-
e virtuti attribuerent. Voluit eos agi-
ri fluctibus, ut probaret quantum suis
ribus possent. Voluit tota nocte labo-
re; & non progredi, ut scirent se sine
ratia Christi nihil posse. Voluit terre-
viso, quasi à dæmone submergendi es-
ent, ut divinum invocarent auxilium,
uo invocato mox Christus jussit eos
on timere. dicens: Ego sum magister,
alvator, Deus vester. Unde summam
onsolationem accepêre, ut discas nun-
quam desperare, quia dum pericula ad
summum pervenêre, divinum præsto est
auxilium. 2. Considera, ingenium hujus
mundi esse, res divinas, & operum bono-
rum exercitia reputare phantastica, &
hypocritica, cùm tamen in iis omnis sa-
lus nostra sit reposita.

3. *Tum Petrus: Domine, si tu es, ju me ad te venire super aquas. At ipse ai Veni. Et mergi incipiens, clamavit, D mine salvum me fac. Tum Iesus manu um apprehendens; Modicæ, ait fidei, qua dubitasti? eoque navim ingresso cessav ventus, & navis erat ad terram.* Co sidera, eximiam Petri fidem, quòd cred derit se quoque virtute Christi posse am bulare super aquas, deinde eximiam ch ritatem, quòd expectare non potuer donec Christus ad se venisset. In ver enim amore nulla est mora, nulla adve sitatum formido, donec fruatur amat 2. Considera, nihilominus Christur permisisse submergi Petrum, tum ut oc cultè eum moneret talia non esse ordi nariè à Deo petenda, quæ omnes vire humanas superant, ne videamur curiosi tum ut ostenderet fidem ejus non fuisl omni ex parte perfectam, & sic humilita tem coleret. 3. Considera, Christo i navem recepto cessasse omnes vento & fluctus, quando enim intimè intra Ec clesiæ navim fide & charitate conjunct sumus Christo, & illicò omnes tentatio nun

diabolicarum venti concidunt, o-
es adversitatum fluctus franguntur,
certè sine animi perturbatione tole-
tur, non secùs quàm si ad terram
licuissemus, & in portu versare-
ur.

MEDITATIO XVI.

e transfiguratione Domini. Matth.17. Marc. 9. Luc.9.

IESVS *assumpsit Petrum, Iacobum & Ioannem in montem excelsum, ut oraret.* Considera vitæ æternæ pul-
hritudinem non capi, nec veram Spiri-
is sancti consolationem accipi, nisi ab
s, qui vehementer amant cum his tribus
postolis Christum, ejusque doctrinam;
leinde montem mortificationis, alia-
umque arduarum virtutum ascendunt,
ac solitudinem diligunt, hoc est; soli Deo
non mundo placere conantur. 2. Con-
sidera, mirabile Dei artificium, quo co-
natur nos ad vitæ æternæ desiderium &
rerum terrenarum contemptum accen-
dere: nempe corporis gloriosi splendo-

rem ostendit, ut cogites, tum quanta futura animæ gloria, tum ne refugi carnem cum anima exemplo Christi hac vita crucifigere. Non *enim cond gna sunt hujus vitæ passiones*, teste Apostolo, *ad futuram gloriam.*

2. *Transfiguratus est ante eos, & facies ut sol, vestes autem ejus, sicut ni splenduêre. Et apparuêre Moses & Elias loquentes de excessu ejus.* Considera Christum inter orandum in monte est transfiguratum, sicut & olim Moysis facies, post sermonem cum Deo habitum mirè resplenduit, ut discamus nulla r magis illustrari animam quàm luce gratiæ, aliorumque donorum spritualium ac beneficio ferventis orationis, vel colloquii cum Deo. 2. Considera, quanto gaudio exsilierint Moses & Elias, quòd viderent Dominum in carne præsentem; quem tamdiu expectarant, & quidem tantâ majestate refulgentem, secumque loquentem de excessu suo, id est, passione & resurrectione, ipsorumque liberatione. 3. Perpende Dominum in summa illa gloria, miscentem tamen sermonem de re tam tristi, tum ut indicaret

ınto deſiderio patiendi teneretur, tum
ıos doceret, ut *in die bonorum*, juxta
ıentem, Eccl. 1. *non ſimus immemores*
lorum, rebuſque proſperè fluentibus
ectemus & adverſa.

3. *Tum Petrus ad Ieſum. Bonum eſt,*
uit, nos hic eſſe. Faciamus tria taber-
ula. Et ecce nubes lucida obumbra-
eos, & voce audita de cœlo. Hic eſt fi-
s meus dilectus, &c. Apoſtoli in faciem
idêre, quos erigens Ieſus, ait: Nolite ti-
re, & tacere quæ viderant, juſſit. Con-
era Petrum cum guttulam delitiarum
oriæ æternæ deguſtaſſet; mox hujus
ındi voluptates faſtidiſſe, cœleſtis e-
n conſolatio, facit hominem eſſe ex-
ı ſe; & voluptatum mundanarum ob-
iſci. Unde diſce & tu de futura felici-
te animi & corporis cogitare & facilè
ındi illecebras; & carnis commoda de-
icies, dicesque ſi religioſus ſis, vel piæ
ongregationi adſcriptus. *Bonum eſt*
os *hic eſſe*, hoc eſt, in cœtu, ubi occaſio
ontemplandi res divinas, & multa
ona opera exercendi, animamque
alvandi. 2. Conſidera in hoc admi-

 rando

rando mysterio totam SS. Trinitate apparuisse. Nam Patris persona declara est voce, Filii verò in carne, Spiritus sa cti autem in forma splendidæ nubi quia ille est, qui nos divinarum consol tionum rore semper irrigat, & cœlestiu donorum imbre perfundit. 3. Consid ra Christum Apostolis mandasse, ne cu quam ante mortem suam hanc visione patefacerent, ut discas ea quæ ad hon rem & gloriam nominis tui pertine potiùs supprimere, quàm propalare mu tis.

MEDITATIO XVII.

De Lunatico sanato. Marc. 9. Matth. 17. Luc, 9.

1. C*HRISTO de monte Thabor descen denti, quidam genibus provolut obtulit filium lunaticum, quem spirit allidebat, dicens, discipulos non potuis illum ejicere.* Considera, Christum po tantam tranfigurationis gloriam, nō de dignatum iterum conversari cum sim plici turba ægris, & energumenis cura tion

his causâ adductis, ut discamus et-
ssi excellamus magnis naturæ & gra-
donis, demittere nos etiam ad infor-
ndos homines rudes & & pauperes,
& peccatores, ac quotquot infirmi
it spiritu, 2. Considera, tunc nos
lunaticos, cùm variis animi perturba-
nibus nos agitari sinimus, easque non
mamus, ac ita Deo non solùm, sed ho-
nibus etiam reddimus exosos, ac tan-
m eò pervenimus, ut nec discipulo-
m Christi, hoc est, præceptorum & Pa-
um spiritualium monita audiamus.

2. *Cùm vidisset eum Iesus, statim
spiritu elisus in terram spumabat. Tum
ater: Si quid potes adjuva nos. Et Ie-
s: si potes credere, omnia sunt possibilia
redenti. Tum ille: Credo, Domine, ad-
uva incredulitatem meam: Et Iesus jus-
it spiritum exire, nec regredi.* Conside-
a, hominem non solere tentationibus
gitari, quando vitam solutam ducit se-
cundùm voluntatem dæmonis, sed dum
conatur se ab ejus imperio abducere, &
ad Christum per vitam piam redire. Un-
de Sapiens *Eccl. 2.* dixit: *Fili, accedens ad*

servitutem Dei, sta in justitia & timo
& præpara animam tuam ad tentat
nem. 2. Considera, quòd dæmon i
miserum hunc adolescentem primò de
cerit in terram: tum variis modis af
xerit; Hoc enim præcipuum dæmo
munus est, ut hominem per peccat
etiam unicum lethale in terram dejici
nam semel prolapsum, facilè deinde
alia præcipitat. 3. Considera Christu
mandasse dæmoni, non modò ut exir
sed etiam ne rediret, ut indicet peccat
rem tum perfectè resipiscere, quan
non solùm pristina peccata deserit, v
rùm etiam in eadem non relabitur, un
qui facilè redeunt ad vomitum, declara
se non habuisse perfectam contritione

3. *Iesus tenens manum, elevavit j*
natum, & surrexit. Discipulis autem
cretò rogantibus, cur non potuissent ejice
spiritum, respondit, propter incredulit
tem vestram, & quia hoc genus oratio
& jejunio tantùm ejici queat. Conside
sanatum manu elevatum, ut intelliger
peccator, in manu sua quidem esse lal
& peccare, sed non item surgere à pe
ca

si absit Dei gratia: deinde ut sciret stquam peccata evomuit, non de- otiari, sed in sanctis operibus se ex- e. 2. Considera, Christum non re- endisse palàm, sed secretò discipulos : cùm enim essent futuri aliorum istri non conveniebat eorum imper- ones populo esse notas; unde disci- s, opportuno tempore & loco argu- as. esse quasdam personas: & non per publicè. 3. Considera, quoniam potuit spiritus ille fugari, nisi acriori iedio orationis & jejunii, nonnun- am ad extirpanda quædam vitia, ut e sunt consuetudine corroborata, o- s esse asperioribus pœnitentiæ reme- s, ut jejuniis crebris, ciliciis, disciplinis, nfessione & communione.

MEDITATIO XVIII.

De muliere adultera. Joan. 8.

J*ESVS rogatus à Pharisæis, sitne mulier adultera secundùm legẽ lapidanda*

da, inclinavit ſe, digito ſcribens int
Conſidera, tantam fuiſſe Chriſti m
cordiam in peccatores, ut inde Pha
calumniandi anſam quæſierint: ut d
ſiduciam in Chriſto ponere certus c
miſſione peccatorum, licèt gravia ſit
in lege gravi pœna mulctentur, mod
cor redeas: ſi autem homini fidas, il
coram Deo & hominibus accuſabit
Conſidera, cur Jeſus diſtulerit reſp
ſum, nempe ut Principes & Judices
ſcant. audita accuſatione prius cauſ
& circumſtantias ejus expendere, ne
juſtam ſententiam proferant: deinde
quando nos audimus aliquem lapſ
non mox eum apud alios condemnem
ſed potiùs excuſemus, cogitantes
quoque fragiles & è terra fictos, po
que labi. 3. Conſidera, non debere
refugere etiam humiles actus & ritus
cèt videantur inciviles quando poſſun
ea re proximo prodeſſe.

2. *Cùm iſti pergerent quærere, Ieſus e*
xit ſe, dicens: Qui ſine peccato eſt, prim
in illam lapidem mittat, & iterum in t
ra ſcripſit, & mox alius poſt alium diſc

. Considera, hoc dicto Christi nos
pneri,ne facilè malè loquamur vel ju-
cemus de proximo, sed consideremus
perfectiones nostras: Quantumcun-
e enim homo sanctus sit, semper, si
ne conscientiam examinet, & digito
cussionis in terra cordis scribat, inve-
t quod in se reprehendat, nec facilè
idem in alios emittet. 2. Considera,
ut adultera ab omnibus condemnata
,antequam sisteretur Christo,eo verò
æsente omnes se subducere: sic nos
ando manemus in peccato, à dæmo-
& propria conscientia condemna-
ir,ubi verò per cōfessionem humilia-
nos subjecerimus Christo, absolvi-
ur. 3. Considera, Christum denuò se
clinasse in terram,ne magis eos, si diu-
is respexisset, pudefaceret, & liberiùs
inde subducerent: ut discas, cùm quis
a monitione satis est pudefactus, non
nplius instare.

3. *Tum erigens se Iesus, ait: Mulier,*
mo te condemnavit? Respondit, nemo.
im ille,nec ego te condemnabo, Vade, &
m amplius noli peccare Considera,

quanti fecerit Chriſtus ordinariam ſu
periorum poteſtatem ; nec enim mul
rem antè abſolvit, quàm intellexerit e
à nullo condemnatam : quo diſcas n
quam aliquem ab amore vel obedien
ſuperiorum , abducere. 2. Conſid
clementiam Chriſti quòd nullo prob
ſo nomine adulteram appellarit, ſed
lierem, indicans ſexûs fragilitatem, e
tamen ipſe ſolus hoc peccato offen
eſſet, ſicut peccato Davidis, qui dixit :
bi ſoli peccavi, Pſalm. 50. gratior er
eſt Deo maximus peccator pœnite
quàm ſuperbus qui ſibi videtur juſ
3. Conſidera Chriſtum non abſolv
eam, niſi poſtquam locuta eſt : vult e
ut ex parte noſtra, quoque cooperem
confitendo peccata noſtra, & laudes
vinas prædicando. Deinde parum
modum ab ea poſtulare, nemp
ut deinceps non delin-
queret.

* *
*

MEDITATIO XIX.

De cæco nato. Joan. 9.

CHRISTVS cùm cæcum natum vidisset, & discipulis quærentibus, an ecata sua, vel parentum ita natus esesspondisset, id factum ad manifestan- ı opera Deo, luto ex sputo facto linivit oculos, & lavare in natatorio Siloe t. Considera, Christum vidisse cæ- ı non otiosè & frustrà, sed ut ejus mi- æ opem ferret: ut disceremus, non s esse cognoscere proximi ærumnas, etiam operam demus ut ab illis li- entur. 2. Considera, modum, quo ivit cæcum. 1. eum respexit. 2. lu- ı imposuit oculis. 3. ad fontem mi- ic tria peccatori facienda sunt, ut Deo onciliietur. Primò enim opus habet ilio divinæ gratiæ ut resurgat. Se- dò agnoscere debet fœditatem pec- per confessionem. Tertiò abluere d vel per baptismum, si sit infidelis, per lachrymas contritionis si sit fide- elapsus.

2. *Cæcus post visum receptum sæp Pharisæis rogatus quomodo vidisset, constanter respondisset à Christo i ctum, ejectus est ex Synagoga.* Consi cæcum nunquam in longa conten hac verbum ullum defendendi sui effutivisse, sed magno zelo Chri trocinium suscepisse, contempto h ris sui periculo: ut doceret nos, inj nobis illatas non magnifacere, i verò Deo nullo modo tolerare. 2. sidera, eum Synagogâ pulsum, quòd men Christi tueretur, ut intelligas, atque inceperis servire Deo mun tibi fore contrarium, & te ex sua s rate exturbaturum, Christum aute non deserturum.

3. *Iesus cæco jam foras ejecto, dixi credis in filium Dei? Tum ille; Qu Domine? Et Iesus: Ego sum. Tum Credo Domine, & procidens ador eum.* Considera Jesum ideo manife se apertè se esse filium Dei, (quod & maritanæ fecerat,) ut doceret o pios qui magnas afflictiones pr Christum subeunt, longè esse Ch

iores, & ideo
Christum ill
earum sunt e
istum quæsiv
ntum.rogass
Dei? ut disca
dem opus no
stum relinqu
n nobis offe
Christianæ
ram coopera
uærit à cæco,
& perfectè c
aravit, adora

MEDIT

De adolescent

Marc.

CHRISTUS
*possit salv
data. Cùm
perfectus esset,
abiit tristis.*
no juveni rec
deinde consil

iores, & ideo plura & majora bene-
Christum illis conferre, quàm aliis
arum sunt expertes. 2. Considera
stum quæsivisse cæcum, & tandem
ntum rogasse, num crederet in fili-
Dei? ut discas, Deum ne minimum
em opus nostrum bonum irremu-
tum relinquere, sed statim gratiam
n nobis offerre, ut ad perfectionem
Christianæ perveniamus, sed quia
ram cooperationem requirit, idcir-
uærit à cæco, an credat in se. Et quia
& perfectè credit, ideo & opere mox
aravit, adorando illum.

MEDITATIO XX.

De adolescente divite. Matth. 19. Marc. 10. Luc. 18.

CHRISTVS *adolescenti roganti, ut possit salvari, respondit: Serva ndata. Cùm autem addidisset, si vel- erfectus esset, bona sua daret pauperi- , abiit tristis.* Considera Christum nò juveni recitasse præcepta 2. tabu- deinde consilia, ut doceret nos, si ad

perfectionem vitæ Christianæ conte
mus, opus esse, ut priùs nos exercea
in operibus ad charitatem proximi
ctantibus, quæ sunt propria vitæ act
Deinde, ut intelligeremus nos non
semper securos de salute, si præc
servemus, quæ juvenis ille servara
ideo contendere debere ad majo
perfectionem, ac longius in cursu v
tis progredi, exemplo sagittarior
qui ut scopum valde remotum at
gant, arcum paulò altius attollunt.
Considera, hunc juvenem, licèt ma
desiderio salutis teneretur (nam fl
genibus petiit instrui) tamen ubi de
bus deserendis mentio facta est, resili
id enim multis aliis piis & devotis c
tingit, qui ubi prosperè illis omnia flu
nec quidquam adversi in honore, & c
poris commodis patiuntur, strenuè I
serviunt, at ubi pati aliquid cœperint,
amore proprio victi languescunt.

2. *Tunc Iesus: Quàm difficile est,
vitem introire in regnum* Dei. *Facil
est camelum per foramen acus transi
Tum discipuli: Quis ergo poterit salv*

es

? Et Christus *Impossibile est apud ho-*
nes, sed non apud Deum. Considera,
randam hominum cæcitatem, qui
m sciant non à Salomone, sed æternâ
ei sapientiâ hanc prolatam de divite
ntentiam, inhiando opibus, in tam a-
rtum salutis discrimen se conjiciant,
e divite epulone, certè Scriptura nullam
am damnationis affert causam, quàm
uòd habuerit multa bona in vita sua.
li, ait Abraham, *recordare quia recepisti*
ulta bona in vita tua, & ideo nunc cru-
aris. Luc 16. 2. Considera, cur Chri-
us dicat impossibile esse apud homi-
es, ut dives salvetur, nempe quia gene-
tim loquendo omnes homines *avari-*
æ ferè student à minore usque ad majo-
em, ut Prophetæ loquuntur. *Isa.* 36. *Ier.* 6.
c loquitur Apostolus *Phil.* 1. *Omnes quæ*
ua sunt, quærunt, non quæ Iesu Christi.
Deinde, quia qui *volunt divites fieri*, co-
lem teste, 1. *Tim.* 6. *incidunt in laqueum*
diaboli, & desideria multa inutilia & no-
civa, quæ mergunt hominem in interitum
& perditionem. apud Deum autem pos-
sunt salvi fieri, qui divinâ gratiâ muniti

non ſtudent avaritiæ, & amicos faciu de mammona iniquitatis pauperes.

3. *Et Petrus: Ecce nos reliquimus om nia, quid ergo erit nobis? Cui Christus: S debitis mecum, ſuper ſedes duodecim jud cantes tribus Iſrael: imò quotquot rel querunt omnia propter me, centuplum a cipient hîc, & poſtea vitam æternan* Conſidera, cur cùm Petrus & alii Ap ſtoli tam pauca reliquerint, nempe pa peres piſcatores, tamen tam magni cum præmium Chriſtus illis promitta Nempe, quia non ſolum facultates ſu parentes, amicos & patriam reliquera propter regnum Dei, ſed etiam affectu ad illa, ac cupiditatem plura habend deinde reliquerant ſeipſos, ſuamque vo luntatem, eam ſubjicientes alterius vo luntati, & obedientiæ. Et ideo volu Dominus eos quoque eſſe de merced ſecuros, ut quòd in die judicii eſſent ſe cum futuri judices totius mundi. 2 Conſidera, quàm conveniens fuerit eo eſſe aliorum judices, qui tam boni fue runt judices ſuiipſius, & verorum bono rum, ut qui ſcirent paupertatem opibus cru-

icem voluptatibus ſæculi anteponen-
m, maximè autem debebant eſſe judi-
s tribuum Iſrael, id eſt, iniquorum ju-
cum in Judæa, à quibus Apoſtoli erant
uſtè flagellati, & omni dedecore affe-
. 3, Conſidera, ſecundùm reſpon-
m Chriſti in omnes fideles quadrans,
ſe illud quòd toti mundo perſuaſit
ontemptum mundi, quod complevit
onachis deſerta, & monaſteria, quod o-
nes docuit vim inferre ſibi & regno
ælorum. Hi enim ſunt, qui pro deſertis
oluptatibus ſæculi, centuplum illud
uotidie experiuntur, id eſt, mille majo-
es voluptates ſpirituales, quàm mun-
ani; pro uno patre, matre, fratre, domo
eſerta habent centum patres, matres,
omos.

MEDITATIO XXI.

De ſuſcitatione Lazari. Joan. 11.

1. C*HRISTVS, audito nuntio de Lazari ægrotatione, per biduum ſubſtitit, ut evidentius foret miraculum.* Conſidera, Martham & Mariam ſorores per

nuntium certiorem reddidiſſe Dominur
tunc ultra Jordanem agentem, dicente
Ecce, quem amas infirmatur, ut diſcas i
omni adverſitate primò curare, ut recor
ciliens Deo, ne fortè peccata tua cauſar
dederint morbo, deinde uti oration
plena reſignationis. ut eſt iſta; quâ nih
petas, ſed omnia Deo, committas, dicen
do: *Ecce quem amas, patitur hoc vel il
lud?* Quòd enim me ames, certiſſimi
indiciis ſcio ex ſanguine pro me fuſo, a
liiſque beneficiis mihi collatis, 2. Con
ſidera, cur Chriſtus biduum in eoden
loco moretur cum tanto optimarum ſo-
rorum dolore, & ſinat Lazarum mori
Nempe, ut oſtenderet majorem erga ea
amorem. *Quos enim amo*, ait Apocal. 3.
arguo & caſtigo. Suſcitatione enim La-
zari quatriduani factum eſt, ut & ipſa-
rum corda, diſcipulorumque & aliorum
magis in fide confirmarentur, & Dei glo-
ria per tam fidos & amicos teſtes ubique
prædicaretur; ac imprimis ut dura Ju-
dæorum pectora magnitudine miraculi
tandem frangerentur. Vide quomodo
Chriſtus non aliud quærat in ſuis operi-
bus

is, quàm Dei gloriam, & noſtram ſalu-m.

2. *Ait Chriſtus diſcipulis: Lazarus nicus noſter dormit ſed vado ut à ſom-excitem eum. Martha & Maria Mag-lena occurrerunt Chriſto venienti, & cunt: Domine, ſi fuiſſes hîc, frater non iſſet mortuus.* Conſidera, quòd La-rum amicum ſuum Chriſtus dicat dor-ire, cùm jam eſſet mortuus, quia amici ei propriè non moriuntur, ſed dormi-nt tantùm, tum Dei, quia ei tam facile t ad vitam illos revocare, quàm dormi-ntem excitare; tum ipſis, quia juſtis ors eſt janua ad vitam æternam, & per-etuam quietem. 2. Conſidera, mulie-es currere ad Chriſtum pro antidoto ontra mortem, quia congruebat mulie-em primùm accurrere ad clementiſſi-num redemptorem, quæ primò aures præbuerat peſſimo ſeductori; primam xorare vitam, quæ prima adſciverat mortem. Deinde perpende, licèt fides eorum non fuerit perfecta (quia puta-runt Lazarum non potuiſſe ſanari à Chriſto abſente) tamen eas rectè dice-

re. Lazarum non fuiſſe moriturum, adfuiſſet: quia ubi eſt vita, nequit eſ mors, unde & dixit: *Ego ſum reſurrect & vita: Qui credit in me.* Quibus verb mota Martha dixit: *Ego credidi, quia filius Dei vivi, qui in hunc mundum v niſti.*

3. *Chriſtus collachrymans, oratio facta, cùm lapidem juſſiſſet amoveri, cl mavit: Lazare veni foras, excitatumq; ſolvi juſſit.* Conſidera Chriſtum Mar & Judæorum lacrymis commotum, i fremuiſſe, & voluntariè turbaſſe ſeipſun ut diſcamus aliorum afflictionibus con pati ex charitate. 2. lacrymaſſe, ad d cendum nos, quòd flere debeamus, pro nobis, quia omnes ſumus peccat res, pe Lazarum ſignificati, & pro miſe riis ſpiritualibus proximorum, maxim ſi ſint mortui coram Deo. 3. juſſiſ moveri lapidem à ſepulchro, quia nih æquè impedit veram reſurrectionem peccato, ac obduratum cor in peccand 4 elevaſſe oculos in cœlum, ut diſca mus in ærumnis non fidere meritis no ſtris, ſed confugere ad Deum. 5. cla maſſe

asse,ut concionibus & inspirationibus
vinis pareamus. 6. jussisse solvi vin-
la, ut per confessionem peccatorum
solutionem à peccatis quæramus a-
id Apostolorum successores, sacerdo-
s. 7. jussisse Lazarum abire, ut post
ceptam peccatorum remissionem, so-
riè,piè & justè vitam instituamus.

MEDITATIO XXII.

De filio prodigo. Luc. 15.

P*Rodigus extorta portione substantia in regionem longinquam abiit, eamque dissipavit vivendo luxuriosè.* Considera prodigum esse pecca-
orem,vel in vocatione sua deficientem,
ui portionem substantiæ postulat, cùm
uærit libertatem & vult sui esse juris.
Dicitur autem portio, quia omnis hujus
nundi libertas, vel voluptas exigua est,
i ad æternam gratiæ & gloriæ substan-
iam conferatur. 2. in regionem lon-
ginquam abiit,quia homo terrenis dedi-
tus & suo arbitrio vivens,non diu potest
esse sine peccato mortali,& sic separat se
à Deo, & domo paterna, ac aliquando

vocationem suam deserit, eoque pervenit, ut non possit pia loquentes audire. 3. dissipat portionem suam, hoc est, gratiâ Dei spoliatur, virtutibus & donis spiritualibus, ac etiam bonis temporalibus, ut non habeat quod comedat, & quo induatur, ac demùm turpissimis se peccatis se dedat, menteque & corpore corrumpatur.

2. *Fame validâ coortâ factus subulcus, cupiebat ventrem implere porcorum siliquis, & nemo ei dabat. Et reversus in se, ait: Ibo ad patrem dicens: Pater peccavi in cœlum, & coram te.* Considera peccatorem valida fame premi, cùm avulsus est à Deo Patre, qui solus animam satiare potest, solus quietam & tranquillam reddere conscientiam. Pascere autem porcos, (quorum est in cœno volutari, & oculos nunquam in cœlum erigere) quando it post concupiscentias suas; passionibus suis obsequitur, & omne respuit aliorum imperium & obedientiam, nulli quoque rei inhiat, nisi honori suo, & voluptati, beneficiorum Dei immemor, orationis, confessionis, & bono-

n operum. Cui peccatori id etiam ntingit tandem, ut & ab aliis conte- atur, & nunquam voluptatibus, quas ærit, frui vel expleri possit. 2. Consi- a, sicut peccator in peccatis hærens, se cum facit & bestiam, sic quando co- at de emendatione, redit ad se; & fit rum homo, dum adjuvante divina atia, primùm aperit oculos, & agno- t miseriam, vilitatemque suam, deinde let de petulantia sua, ac concepta fi- cia de paterna Dei clementia surgit n viam se dat pænitentiæ, ac proci- ns in terram peccata sacerdoti confi- tur.

3. *Pater autem videns redeuntem à gè, accurrit, & osculatus eum, jussit ei ld stolam primam, annulum, calceos, convivium parari in gratulationem.* onsidera Dei Patris benignitatem, qui tim ad peccatoris conversionem se nvertit, etiamsi longè absit, id est, non- m plenam contritionem de peccatis beant, novo auxilio occurrit; signa aritatis ostendit, osculatur, peccato- n sibi conjungit, primam justitiæ sto-

lam

lam facilè reddit, annulo charitatis eu
dem sibi desponsat, virtutibus tanqua
calceamentis ornat, & mirabili consol
tione, quasi convivio, reficit; Angelo
omnesque Sanctos in cœlo invitat ad
lud, ut gaudeant super uno peccato
pœnitentiam agente. Considera, sæ
illos qui in magnis peccatis fuerunt, m
jori charitate in Deum ferri, quàm q
nunquam in gravia peccata sunt lapsi,
non desperes, si aliquando graviter pe
casti.

MEDITATIO XXIII.

De cœna apud Bethaniam Matth. 26

1. *CHRISTVS in domo Simonis lepr*
cœnabat, & pariter Lazarus, Ma
tha autem ministrabat. Considera qua
to solatio fuerit hæc cœna sex dieb
ante passionem instituta, tum Christ
tum aliis convivis, Christo, quòd cœn
ret in cœtu suorum dilectorum, à quib
sciebat se amore maximo, non in domu
modò, sed etiam cor receptum. Ali
verò, quòd summoperè gauderet, se p
ben

eficiis ab eo acceptis posse aliquod
ti animi signum ostendere. Hospes
n Simon à lepra curatus fuerat. La-
us vitæ restitutus. Magdalena ex
dibus peccatorum extracta. Martha
ilegium Christum hospitio excipien-
eique ministrandi acceperat. Unde
unc in aliena domo ministravit. 2.
nsidera, cur Lazarus, ut fertur, post
citationem suam nunquam riserit, vel
ud lætitiæ signum dederit, nempe tria
rabatur 1. horrendum Dei judicium
alterius vitæ supplicia improbis para-
2. quòd Deus ex tanta majestate in
tam vilitatem, ob salutem hominis se
miserit. 3. cæcitatem & ingratitudi-
m hominum tanti beneficii magnitu-
nem non æstimantium, nec futurum
dicium metuentium.

2. *Maria fracto alabastro unguentum
udit super caput Christi, ejusque unxit
des, & capillis tersit, & impleta est do-
us odore unguenti.* Considera officium
ariæ tantò gratius fuisse Christo, quan-
amor ejus longius excedebat aliorum
norem. Alabastrum enim illud non

erat nisi cor ejus amore divino flagra
fractio vero, nil nisi amoris impatien
in corde bullientis, nil nisi liberalis o
latio, quâ non solùm totũ suum amore
effunderet Christo, sed & cor suum, q
tanquam vase illo continebatur. 2. Co
sidera, unguentum fuisse pretiosum, q
Deo offerenda sunt, quæ sunt pretiosi
sima. Eo autem ungimus caput Chri
cùm omnia opera nostra dirigimus
gloriam Dei: pedes verò, cùm nostra
& proximorum salutem iisdem since
quærimus. 3. Considera, odore ungue
ti totam domum impletam, nempe E
clesiam, quia generosum hoc Magdal
næ factum ubique hactenus in ea cel
bratum est, & celebrabitur; ut disc
magni facere opera charitatis & humil
tatis, quæ tam bonum odorem ubiq
relinquunt.

3. *Cùm obmurmuraret Iudas, Vt qu
perditio hæc? Respondit Christus: Qu
molesti estis huic mulieri? Bonum eni
opus operata est in me.* Considera, ope
bona quò præstantiora sunt, hoc non
nunquam calumniis magis esse obnoxi

etia

iam apud bonos, qui zelo quidem bo-
o, sed non secundùm scientiam ea car-
unt: sed non ideo à servis Dei omit-
nda sunt, modò bona intentione ad
ajorem gloriam Dei, & salutem anima-
um exerceantur. Fieri enim non po-
st ut in omnibus semper hominibus,
mul & Deo placeamus. 2. Considera
eprehensum à Christo Judam, & alios
iscipulos, quòd putarent consultiùs
otuisse pretium unguenti dari paupe-
bus, nam misericordiam in pauperes
ibi sæpè laudarat, ut discas, sicut argu-
ndi non sunt qui bona sua erogant in
onorem Christi; pro extruendis Ec-
lesiis vel Monasteriis, & unum bonum
pus alteri posse præferri, neutrum ta-
nen reprehendi.

MEDITATIO XXIV.

De ficu arefacta, & altera ejectione vendentium in templo. Luc. 19 Matth. 21. Marc. 11. Joan. 11.

1. *CHRISTUS manè è Bethania exiens esuriit: & conspecta ficu habente folia*

folia sine fructibus (non enim erat tempus ficorum) maledixit eam, & mox exaruit. Considera, Dominum illum, qui in cœlo pascit omnes beatos spiritus, & in terra omni animæ viventi providet cibum in tempore, ideo manè esurire, quia nullo pridie sumpto cibo pernoctavit in oratione, pro cæcitate Judæorum & tua curanda solicitus. 2, Considera, eum fame compulsum adire ficum, si fortè ad sedandam famem in ea fructum reperiret, & quia nihil reperit maledictam fuisse, ut discas tibi idem accidere posse si solis bonorum desideriorum, & propositorum parum firmorum foliis onustus inveniaris, quod fiet si instar ficus istius propinquus maneas viæ publicæ, id est, vitæ laxæ & mundanæ. 3, Considera, cur cùm non fuerit tempus ficorum, tamen ficus maledicta sit, nempe quia ira Domini non in illam arborem, sed in Synagogam Judæorum, & in omnes obstinatos in peccatis ferebatur, quibus semper tempus est faciendi fructus bonos pœnitentiæ. Hac fame cruciabatur Christus, ut passionis suæ merito videret obstina-

inata nostra corda molliri & converti, mul indicans, si tantam gratiam repelmus, fore, ut prorsus deseramur, sicut Judæi verè deserti sunt.

2. *Et veniens Hierosolymam, cùm introisset templum, cœpit ejicere omnes vendentes & ementes è templo dicens: Domus mea, domus orationis est, vos autem fecistis illam speluncam latronum.* Considera, morem fuisse Christi, quoties Hierosolymam veniret, primùm adire templum, ut formam nobis religionis veræ præscriberet ne antè ad alia negotia nos convertamus, quàm in templo, vel alio loco opportuno per preces nos commendaverimus Deo. 2. Considera, si tam terribilem se declaravit erga materialis templi profanatores, quid sit facturus contra profanatores templi spiritualis, id est, animæ nostræ, quæ est templum Spiritus sancti. Nam B. Paulus, 1. Corinth. 3. ait: *Qui hoc templum violaverit, disperdet illum Deus.* 3. Considera, si domus Dei domus orationis est, quanta devotione & attentione in illa precibus vacare debeas, maximè cùm Christum realiter

ter habeamus in altari præsentem. Si e nim in locis ubi Reges mundi versantu summa servatur modestia & silentium quanta servari debet, in præsentia Reg Regum, creatoris cœli & terræ.

2. *Et cœpit illis loqui in parabolis, e erat quotidie docens in templo, accedent cæcos & claudos sanans, & vesperâ fact egrediebatur ex urbe.* Considera Chr stum, cùm sciret se quæri ad necem, no tamen à quotidiano aditu templi, & prædicatione abstinere: ut intelligere ipsum non refugere mortem, sed spont ad eam se offerre: idcirco enim in publ co loco comparebat, ut faciliùs inveni posset. 2. Considera, eum post totum diem in laboribus prædicationis & in stitutionis popularis consumptum, jeju num excedere urbe, quia nemo erat, qu necessitati ejus succurreret; ut docere nos pro laboribus in proximi salutem expensis, non exigere temporale præ mium, nec quærere apud eos quietem qui proditiones machinantur; deind non conversari diu cum sæcularibus, se tantum quantum opus est, & deind

red

ire in Bethaniam, id eſt, domum o-lientiæ, ubi mandata Dei ſervantur. Conſidera Chriſtum in eodem tem- miſericordiam miſcuiſſe cum ſeve-ite, quia licèt ejecerit ſacrilegos, ta-men cæcos & claudos ſanavit, & alios in vitâ pia & ſancta inſtituit.

MEDITATIONI
DE APPARITIONIBUS
RESIDUIS
post Resurrectionem.

MEDITATIO XXV.

De apparitione facta B. Virgini.

ONSIDERA B. Virgin
instāte resurrectionis
râ, quam sciebat, nō c
mitasse, sed in orati
subinde verba illa in
minasse: *Exurge gl*
mea, exurge psalterium & cithara. P
56. Magnoque desiderio filii sui glo
sum reditum præstolatam. Deinde su
mo diluculo resplenduisse repentè c
clave, & filium cum admirabili gloria
astitisse, cor autem B. Virginis tantâ
titiâ perfusum fuisse ex illustri aspectu
aliquamdiu ne verbum quidem pro
potuerit. Si enim Patriarcha Jacob, G
nes. 45. accepto nuntio de filio suo Jos
superstite vix apud se fuit, quid post t

ɔntumelias, dolores & cruciatus fi-
ıtâ gloriâ compensatos evenisse pu-
ıs Beatæ Virgini? 2. Perpende, non
n Christum ei apparuisse, sed unà
ıssimos quoque Patres Adamum,
hamum, Davidem aliosque Prophe-
ıuibus summum gaudium erat ocu-
idere totius humani generis redem-
is matrem.

. Considera, quænam fuerint collo-
ı filii & matris, quæ arcana matri fili-
narrarit; ut, quid in ædibus Pontifi-
ı ante biduum perpessus fuerit, quo-
do anima è corpore excesserit, quid
d inferos egerit, quantam gloriam sit
ptus, qua narratione omnem mœsti-
n superiorum dierum detersit. 2.
pende quanto gaudio affecta fuerit,
n videret gratiosissimum filii vultum
ɔ candori restitutum, quando sensit
ltus sui lachrymas, sacris ejus manibus
stergi, cùm potestatem factam sibi vi-
ret, ut in suavissimos divinorum bra-
ıorum rueret amplexus. Vide eam
ım summa veneratione ad genua ejus,
lorandi causâ se provolventem, & san-

Ee ctissima

ctiſſima vulnera pedum, manuum, at
lateris, cum incredibili conſolatione
oſculantem, & exclamantem! Verè
mi, *Secundùm multitudinem dolo*
meorum, conſolationes tuæ, nunc læti
verunt animam meam. Pſalm. 93.

3. Conſidera, quid B. Virgo totis
diebus quibus filius in terris redivi
apparuit egerit. Nec enim dubium
quin filius qui toties Apoſtolis, & ali
videndum exhibuit, crebrius etiam
fuerit matri, eam multis de rebus inſ
xerit, & mirifice conſolatus fuerit, m
de Eccleſia ſua, de fidei propagatione
martyrum coronis, de ſua & beator
gloria, aliiſque multis prædixerit: om
deinde Chriſtianos, quibus illam con
ſtituit advocatam & patronam, illi co
mendarit. 2. Perpende, ſanctos Apoſ
los, & imprimis B. Joannem retuliſſe
quæcumque à filio quoties apparuer
audierint: ut de inſufflato in eos Spir
ſancto de poteſtate peccata remitte
conceſſa, de Petro omnium fidelium
ſtore conſtituto. Contrà verò B. Vir
nem quæ ipſa audiſſet Apoſtolis co
m

ıicasse, eosque consolatam fuisse, & isse ad perpetiendas fortiter omnes ecutiones nomine Christi inferen-

MEDITATIO XXVI.

De apparitione facta Mariæ Magdalenæ. Marc. 16. Joan. 20.

P*Etro & Ioanne digressis, Mariæ perseveravit ad monumentum foris plorans.* Considera Petrum & annem, qui simul cum Maria ad monentum venerunt, timore occupatos isse, Mariam verò mansisse impaviım; cùm enim perdidisset magistrum per omnia dilectum, nihil putabat suresse in mundo quod perderet, quia ım ipso & vitam & omnem spem ipsam rdiderat. 2. Perpende, solam Mariam eruisse videre Christum, quia ibi perseravit. Deus enim non remunerat actioes nostras, nisi in illis perseveremus, 3. Iota Mariam stetisse juxta sepulchrũ, & lorasse, quia vita animæ sanctæ in hoc xilio est semper stare juxta sepulchrum

 Christi,

Christi, considerando amarissimam e
passionem, & peccata, propter quæ S
vator mortuus est, deplorando.

2. *Flens ergo inclinavit se, & prosp
ens in monumentum vidit duos Ange
dicentes: Mulier quid ploras? Et respo
dit: Tulerunt Dominum meum, & ne
ubi posuerunt eum: & conversa retr
sum, vidit Iesum, idem rogantem.* Co
sidera Mariam, non cum staret, sed cu
inclinaret se in monumentum, & intr
spexisset, dignam factam visione & A
gelorum & Domini, ut discas tempo
orationis & contemplationis rerum cœ
lestium, te demittere etiam ad conside
tionem tuarum imperfectionum & la
suum, ac humiliare te coram potenti m
nu Dei tanquam gratiâ indignum, & il
cò aderit Angelica consolatio. 2. Co
sidera, quando in oratione non inver
statim Christum, hoc est, consolatione
spiritualem, te non debere ab ea desist
re, sed perseverare cum compunctio
& desiderio, auxiliumque Sanctoru
menti occurrentium implorare, usq
dum compareat.

Putans autem Iesum, quem vide- hortulanum esse. Domine, ait, si tu ulisti eum, dic mihi ubi posuisti eum, go eum tollam. Tum Iesus: Maria. Et Rabboni. Tum Iesus: Noli me tange- ondum enim ascendi ad patrem meũ.
nsidera Mariam quidem Jesum vidis- quia amabat, sed non cognovisse, quia perfecta erat in fide; ut discas, quan- imperfectiones nimis multas misce- is amori nostro in Deum, fieri ut non gnum gustum spiritalem in divino vitio sentiamus. 2. Nota Mariam si- ul atque agnovit Dominum inconsi- ratè cucurrisse, ut illum amplecteretur, ideo repulsam passam: ut discas, si uando ex singulari Dei gratia animus oratione exardescat ad aliquod opus onum faciendum, discretione & pru- entia in eo exequendo utare & sedulò ircumspicias, quid tempori, loco & per- onæ tuæ vel alienæ congruat. 3. No- a, Christum apparuisse in hortulani spe- cie, ut discas imitari proprietates hortu- lani. Ejus munus est hortum colere, & instruere arboribus, stirpibus & herbis

 fructi-

fructiferis: & hominis pii atque Christi ni, si salvus esse velit, est hortum anir suæ colore & exornare optimis spiritu lis doctrinæ, virtutumque documentis exemplis.

MEDITATIO VXVII.

De apparitione facta septem discipulis piscantibus. Joan 21.

1. D*Iscipuli Christi septem cùm no piscantes nihil cepissent, & ma in littore Iesus petiisset, num pulmentarium haberent, id est, pisces: respondère no* Considera eos noctu piscari, & sine fru ctu laborare, qui opera bona exercent i peccato mortali, vel quòd in bonis oper bus, non Dei gloriam, animarum salu tem, sed sua tantùm commoda, vel hu manam gloriam oculis propositam ha bent, vel qui pro judicio & voluntate non Superiorum, nec invocato Chtisti auxilio, opus, licèt bonum, aggrediuntur *Qui enim non colligit mecum,* ait Christus Luc. 11. *dispergit.* 2. Considera Christum Apostolis apparuisse, mercatoris specie

quas

i pisces vellet emere, ut quæstione actus familiarior, tandem ad mira- m veniret, ut discant, qui alios Chri- ıcrari volunt, primùm familiares mi- : sermones de mercaturæ, militiæ, ptiorum aliorum successu, quòd ex ı bonum consilium, meliora consu- ibus deinde faciliùs credant.

. Ait Iesus : Mittite rete in dexte- . Faciunt, & tot capiunt, ut rete at- ri non posset, Ioannes ait Dominus est. rus mox nudus in mare prosiliit, alii littus cum reti properant navigio. nsidera, mirabilem obedientiæ vim; . effectum est, ut longè minori labo- postoli maximum fructum fecerint. ta enim nocte suo nutu laborantes il ceperant, nunc alieno nitentes, pi- s spe omni plures & majores. Noctu sinistram infecerant rete, quia sua tùm commoda spectabant, nunc au- n ad dexteram, quia quod egerunt, opter Deum & Christi gloriam ege- nt. 2, Considera, Joannem ante alios gnovisse Christum, quia illi sunt capa-

ciores divinarum rerum, qui cum Jo
ne mente & corpore ſunt puriores &
ſtiores, teſte Hieronymo Epiſt. ad P
mach. *Beati mundo corde, quoniam*
um videbunt. Petrus autem nudus
jicit ſe in mare, quia quamprimùm
ma guſtat, quàm ſuavis ſit Dominu
juſque jugum, mox nudus nudum,
nibus impedimentis abjectis, Chriſt
optat ſequi, & cum eo mare tribula
num & crucis calcare, licèt alii ma
trahentes rete, id eſt, onus temporal
bonorum, manenteſque in navi, id
ſæculo, ad littus ſalutis paulatim t
dere.

3. *Apoſtolis attractis 153. piſcibu*
littus, ut viderunt prunis impoſitum
ſcem, Ieſus ad prandium invitatis pan
& piſcem diſtribuit. Conſidera, ſicut
ſus, dum illi piſcarentur nutu ſuo, p
vit eis prandium, & coxit piſcem;
dum nos hîc in divino ſervitio fati
mur, ipſum in cœlis parare convivi
quo nos excipiat, & coronas, quibus
borem noſtrum remuneret. 2. Co
dere jucundum & felix hoc convivi

quomodo Dominus, qui paulò an-
consueta humilitate sua & chari-
ocum egerat, jam in prandio agat
nistrum, porrigat panem & piscem,
que cum illis comedat. Stabant
discipuli, non audentes loqui præ
entia & stupore, velut oves circum
rem, aut filii circum amantissimum
m, tantoque gaudio spiritu & cor-
perfundebantur, ut in lachrymas
erentur: quæ non alia de causa facta
, quàm ut crederent verè eum resur-
se, & post labores hujus vitæ, cùm
tus, id est, ad vitam æternam vene-
, se remunerandos. 2 Considera,
prunas ignem Spiritus sancti, per pi-
n assum, Christum passum in veru
icis, per panem verò, memoriale pas-
nis, id est, sacram Eucharistiam desi-
ari, ut tria tibi potissimùm commen-
a habeas in laboribus hujus maris vel
ndi, primum ignem Spiritus sancti, id
, gratiam, vel ardentem in pectore cha-
atem in Deum & proximum, ex quo
ne charitatis & Christus passus est. 2.
ebram meditationem passionis Christi.

3. frequentem Communionem Eucl
stiæ, si ignem illum conservare velis.

MEDITATIO XXVIII.

De apparitione in monte Galilææ. Matt

1. *VNdecim discipuli abierunt in
Galilæam in montem, ubi consti
rat illis Iesus, & videntes eum adora
runt.* Considera, hanc præcipuam fi
Christi apparitionem, nam Christus i
ostendit, quanta suam passionem sec
sit gloria, & potentia, arcanum de v
tione gentium discipulis aperuit, A
stolos & Episcopos orbis eos fecit,
fundamentum Ecclesiæ jecit: ut dis
quanto gaudio soleat præteritas affli
ones compensare, quas cum Apost
pro Christo sustinuerimus. 2. Nota,
verum spiritum homines converte
accepturos, quando cum Apostolis
sertâ valle, id est, hujus sæculi comm
dis ascenderimus montem perfection
& soli Christo, confixi cum eo cruci
hæserimus.

2. *Et accedens ad eos Iesus, dixit: D
ta est mihi potestas in cœlo & in ter
Euntes ergo in totum mundum, docete*

omi

*gentes servare mea præcepta, & ba-
te, &c.* Confidera fummam humi-
n Chrifti jam gloriofi, qui cùm, ut
, omnem potentiam habuiffet ab
io, & ut homo, à primo momento
eptionis datam habuiffet, tamen ita
itur, ac fi poft refurrectionem priùs
piffet, ad confufionem noftram, qui
nnibus rebus gloriam & honorem
rum quærimus, & dona nobis, non
ori Deo adfcribimus. 2. Confidera
ntum gaudium obortum fit in Apo-
orum animis, cùm primùm intellige-
Chrifto tantam potentiam poft paf-
em & refurrectionem contigiffe, ut
folùm ab omnibus hujus vitæ infir-
atibus & incomodis effet liber; fed
us cœli & terræ Dominus, ut & opi-
ri cis poffit deinceps in terra & in cœ-
egnum æternum cõferre, deinde cùm
lirent fibi etiam eamdem quadante-
s poteftatem conferri, ut nimirum to-
orbe liceret Evangelium prædicare,
ccata remittere, & omnes homines ad
utem adducere. 3. Nota eos non ad
ietem, fed ad magnos labores vocari.

3, *Qui crediderunt, in nomine me*
monia ejicient, linguis loquentur n
serpentes tollent, ægros curabunt. Et
ego vobiscum sum usque ad consum
nem sæculi. Considera, illud esse ver
dei vivæ per charitatem operantis a
mentum, si zelum proximos juvandi
beamus, ut si efficiamus, ut dæmoni
ciant, id est, peccata, per confessionem
vomant, si ea loquamur, quæ glor
Dei & salutem animarum promove
si dolos & fraudes serpentinas mund
versemur, si vacillantes in via fidei ve
tæ sanctæ monitis nostris reducamu
in persecutionibus constantes in pie
permaneamus, fiducia omni conject
Deum, qui fidem suam non fallet, c
hic promittat se nobiscum futurum,
quidem non serò, sed opportunè. *H*
enim præsens & opportunum desig
tempus, quasi dicat, quoties opus
adero. *Ego* autem significat eum, qu
omnibus periculis liberare queat; e
scilicet, qui principem hujus mun-
di, mortem & mundum to-
tum jam expugnavi.

MED

EDIT
DE CO
SANC
MEDIT
De commu
Matth.9.20.

nem se ad Ap
mitteretur ad
ò Christus q
m & dicenten
is, repudiavit
cet idoneum
in functione
ndi, sed ex
Christi vices
ano pietatis

EDITATIONES DE COMMUNI SANCTORUM.

MEDITATIO I.

De communi Apostolorum.

Matth.9.20.Marc.6.Luc.6.9.

D*Ie facto, Iesus vocavit ad se discipulos suos, quos voluit & elegit duodecim ex illis, quos vocavit Apostolos.* Considera neminem discipulorum ante vocanem se ad Apostolicum munus, id est, mitteretur ad prædicandum obtulisse, ò Christus quemdam ultrò se offerenn & dicentem: *Sequar te quocumque ris*, repudiavit. Unde discis, neminem, èt idoneum se putet, debere ingerere in functionem alios docendi vel reendi, sed expectare donec ab iis, qui Christi vices obeunt, vocetur, ne dum vano pietatis zelo quærit lucrifacere a-

liorum animas, perdat suam. 3.
Apostolos à Christo vocatos in r
occupationum suarum, ut dum
rentur, vel aliis negotiis tempor
vacarent, ut indicaret servitium De
nibus hujus vitæ negotiis anteferen
Unde habent, quod metuant, qui à
sto vocati, ob commoda temporali
alios respectus humanos venire r
gunt.

2. *Et misertus turbæ jacentis i*
ovium non habentium pastorem, d
Messis multa, operarii autem pauci. C
sidera, Dominum tum paucos discip
ad opem toti mundo ferendam eleg
ut indicaret, licèt reverà deberent
multi prædicatores & pastores Eccle
tamen semper paucos fore veros op
rios, multos autem mercenarios
commoda quærentes. Semper e
pauci sunt, qui quærant labores, & a
marum salutem, plurimi autem qui
ctantur otium, & aucupentur hono
opes, & divitias. Quare rectè dixit Ch
stus discipulis, ut Dominum rogar
pro operariis, nempe bonis & idoneis
m

m ablegandis. 2. Nota, Christum
postolos extolleret super omnes
os, voluisse eos coram mundo esse
mptos, & abjectos, & humilitati o-
n dare; ut metum injiceret iis pa-
ius, qui semper ad majores honores
es contendunt, ne tandem ad infi-
locum detrudantur, si non in hac
saltem in futura.

*Apostolis item dixit? Nolite possi-
urum vel argentum, nec quidquam
iam portare, non sacculum, nec vir-
nec panem, nec duas tunicas.* Con-
a nusquam legi, Apostolos in to-
orbem amandatos, secum tulisse
n commeatum pro sua sustentatio-
nò hic eis vetitum videtur, ut intel-
nt servi Dei studio juvandi animas
nsi, non debere ipsos esse solicitos
ictu vel amictu corporali, sed jactare
nem fiduciam in Deum, qui non est
aturus necessaria, cùm ad omnes ipse
rit: *Nolite soliciti esse, dicentes quid
nducabimus, aut quid bibemus, aut
operiemur.* 2. Nota, quòd Domi-
, in iis quæ ad alios pertinent, man-

darit, ne ferrent virgam, indica
ſeverè, & aſperè, ſed humaniter
gnè à paſtoribus tractandas ſpi
oves, nec duas tunicas, ne ſuper
onerarent, ſed erogarent in paup

II. PARS.

1. N*On vos me elegiſtis, ſed e*
vos, & poſui ut eatis, & fr
afferatis, & fructus veſter mane
quòd petieritis patrem in nomine m
vobis. Conſidera, eos quibus inc
cura ànimarum, non poſſe ſperare
rum ſuorum fructum, niſi à Deo
& miſſi ſint per eos, qui Chriſti
tenent, & licèt putent ſe aliquem
fructum, is tamen ſtabilis non eſt.
de, ut electi ſint à Chriſto, non deb
men fructum quem colligunt, ſuæ
ſtriæ tribuere; ſed gratiæ Dei; ſi
opem ejus implorent, omnis ſuffic
eorum ex Deo eſt, ut loquitur Ap
lus 2. *Cor.* 2. Idque fit ut conſerv
in humilitate, ne dum aliis prædica
idem dicit 1. *Cor.* 6. ipſi à Deo repro
tur.

i *mundus vos odit, scitote quia me*
odio habuit. Si de mundo fuisse-
undus quod suum erat diligeret,
.era, te ex his verbis posse scire,
artes sequaris; Deíne, an mundi :
ob cultum veræ pietatis, & vitio-
igam, ridearis, contemnaris, & gra-
b aliis affligaris, signum est te exo-
sse mundo, ac proinde electum à
:o, qui dicit tales non esse de mun-
m sint potiùs de cœlo. Contrà ve-
quia conaris amicitiam cum mun-
le:e, amaris & honoraris ab omni-
signum est te diligi à mundo, ac
ide vehementer dubitare, an man-
in numero eorum, qui sunt à Chri-
lecti. Nemo siquidem potest simul
ere Deo & mundo. *Quidquid enim*
a mundo, aut est concupiscentia car-
aut oculorum, aut superbia vitæ, ut lo-
tur S. Joannes 1. cap. 2. qui sunt tres
tes omnium malorum, Deoque ex-
.
3. *Ecce ego mitto vos, ut oves in me-*
luporum. Estote ergo prudentes sicut
pentes, & simplices sicut columbæ. Con-

 sidera,

ſidera, Dominum Apoſtolis, & p
omnibus Chriſti ſervis conſulere,
converſatione cum hominibus im
tur ſimplicitatem columbinam, &
dentiam ſerpentinam; columba care
le & malitia. Si pellitur, redit, ſi p
tollantur è nido, gignit alios in eo
Serpens verò pro defenſione capi
riculo exponit totum corpus: ſic C
ſervus, cogitare debet bene de omn
dicta, factaque aliorum in bonam
tem interpretari, malè agentibus ben
cere, diligere inimicos, & beneficiis
ſibi devincire. At ubi viderit in di
men vocari gloriam Chriſti, vel an
ſuæ ſalutem, inſtar ſerpentis, non ſo
facultates ſuas temporales, ſed etiam
tam, ſi opus ſit, propriam, ad tuend
divinum honorem, ſuamque ſalutem
bet exponere.

MEDITATIO II.

De iiſdem Apoſtolis.

1. CONſidera, ſicut Deus olim ad fra
gendam Pharaonis ſuperbiam

...it non leones vel tigrides, ſed exi-
...muſcas; Holofernis, fœminam He-
...n; Madianitarum, paucos milites
...os lagenis & tubis; ſic ad frangen-
...yrannidem dæmonis & mundi,
...e ſimplices & rudes piſcatores.
...e, ut fructus eorum, id eſt, conver-
...undi tribueretur divinæ potentiæ,
...urque Evangelii propagationem,
...humanum, ſed divinum opus fuiſſe,
... ipſi agnoſcerent ſe non merito ſuo,
...x gratia ad Apoſtolicam dignita-
...vocatos. 3. Ut exuti curis tempo-
...us, in prædicatione eſſent prom-
...tes; aliiſque ſuaderent paupertatem
...ngelicam. 4. Ut experientia pro-
... fragilitatis & ruditatis diſcerent, a-
...um infirmitatibus compati. Secun-
...Nota numerum Apoſtolorum præ-
...ratum multò antè in duodecim fon-
...is deſerti Helim, lapidibus pretioſis
...Rationali, panibus propoſitionis in
...nplo, lapidibus ex quibus erectum al-
...e, bobus ſuſtinentibus mare æneum,
...onibus throni Salomonis, 12. funda-
...entis ſanctæ, civitatis Jeruſalem *Apoc.* 21.

21. ex quibus cognoſci poteſt, quàm
bile & ſublime fuerit officium Apoſ
lorum, eorumque qui illis ſucceſſeru
2. Conſidera, quàm ſingularis g
tia fuerit, eos ex toto orbe ſeligi, ut c
orbis Domino, familiariter converſar
tur, ut fierent Novi Teſtamenti miniſ
& divinorum myſteriorum diſpenſa
res, ut poſt angularem lapidem Ch
ſtum eſſent lapides primi & fundame
Eccleſiæ, ut ipſi extruerent Eccleſia
cujus materiem omnes Patriarchæ
Prophetæ comportarant ut donis grat
iiſdem, & omnibus Regibus ac Prin
pibus, qui fuerunt & erunt, præferre
tur. Unde & in Scriptura vocantur Pri
cipes ſuper totam terram regnantes, P
ſtores, & Doctores, Dii fortes, amici
fratres Chriſti, cœli montes, agni, ſal te
ræ, lux mundi. 2. Nota, quàm magn
& multiplex iis collata fuerit poteſta
1. Fuit conſecrandi corpus & ſanguinem
Domini, ac offerendi, quam ne Ange
quidem habent. 2. Dimittendi peccata
& partiendi regnum cœlorum, quia fa
cti ſunt quaſi Dii. 3. Paſcendi oves, &
regen-

ndi Ecclesiam. 4. Docendi novam m gratiæ. 5. Scripturas canonicas di quia Spiritus sanctus per eorum loquebatur. 6. Miracula, quo do- iam suam confirmarent, patrandi.

Considera, fructum quem fece- , nam primò totum orbem Evange- complerunt, falsorum Deorum cul- exciderunt, oraculis eorundem ora serunt, radices peccatorum evulse- t, igne spiritus sui sylvam mundi ac- derunt, demùm quidquid boni hodie Ecclesia cernitur, ab illis profectum . Ab his manavit constantia Marty- m, justitia Confessorum, puritas Vir- num, zelus Doctorum, sanctitas Sa- rdotum, rigor Monachorum, unde ad- irans hunc fructum clamat Propheta: *imis honorati sunt amici tui, Deus, ni- is confortatus est principatus eorum. salm* 131. Quòd si tanta fecerunt dum ssent mortales in terra, quid jam faci- nt immortales in cœlo? 2. Perpende, quantum laborum præmium eis cesserit n hac & altera vita. In hac quidem, pax conscientiæ, eis ante mortem relicta,

cùm Criftus diceret: *Ioan*, 14. & 16. *P*
cem meam do vobis. 2. gaudium cord
cùm ait, *Marc* 10. *Iterum videbo vos,*
gaudium veſtrum nemo tollet à vob
Atque hoc eſt centuplum illud prom
ſum relinquentibus omnia. 3. perſec
tiones, cruces, & mors glorioſa pro Chr
ſto tolerata, nulla enim re homo ſimili
Chriſto fit, quàm qui pro eo patitu
Unde Apoſtoli gaudebant, quòd dig
habiti eſſent pro nomine Jeſu contum
liam pati: & B. Paulus *Act.* 5. gloriaba
tur in ſuis tribulationibus. In altera ve
rò vita primum præmium eorum fui
quòd ſeſſuri ſint ſuper ſedes duodecim
judicaturi duodecim tribus Iſraël, im
ut ait Apoſtolus Paulus, erunt & judice
Angelorum. Alterum erit, quòd edan
& bibant in menſa regni Chriſti, id eſt, o
mnibus delitiis, quæ mente excogitar
non poſſunt, circumfluent, eoque
amplius, quòd cæteris erunt
beatiores.

* * *

ME-

MEDITATIO III.

De SS. Martyribus.

Considera opere Martyrii nullum esse præstantius. 1. Quia est nobilissimus charitatis actus. *Majorem charitatem nemo habet*, ait Christus, Joan. *quàm qui ponit animam pro amicis tis.* 2. Quia est actus invictæ fortitudinis, quia contemnuntur omnia genera pœnarum, ac ipsa mors. 3. Quia actus insuperabilis patientiæ, de qua Christus Luc. 21. *In patientia possidebitis animas vestras.* 4. Quia excedit omnia alia sacrificia & oblationes, nam in his externa tantùm; in illo verò omnia externa & interna offeruntur Deo. 5. Quia reddit Martyres similiores Christo, nempe milites duci. *Qui vult venire post me*, ait Christus Luc. 9 *tollat crucem suam & sequatur me.* 2. Nota varios esse Martyres, & quidem propriè dictos Primò, qui pro fide & confessione Christi trucidantur. Secundò, qui ob defensionem veritatis,

ut S. Joannes Baptista, Isaias, Jeremi Tertiò, qui ob observationem divi legis, ut Machabæi. Quartò, qui ob d fensionem immunitatis Ecclesiasticæ, S. Thomas Cantuariensis. Quintò, q ob probitatem suam, ut justus Abel.

2. Considera, quàm liberaliter De remuneretur hoc heroicum opus mart rii in hac vita & futura. In hac quiden quia promittit illis in Evangelio se tan efficaciam daturum eorum verbis, ut o mnes eorum adversarii non possint r resistere, & ideo non debere, vel præme ditari, quid respondeant. Secundò, et flammis ardeant, vel à bestiis discerpan-tur, ne unum quidem capillum eorun periturum. Tertiò, quia certò sciunt se mox à morte fore salvos, & ideo Augu-stinus ait, injuriam fieri martyri, si quis oret pro eo post mortem. Unde *Psalm.* 11. *Pretiosa in conspectu Domini mors Sanctorum ejus.* Quartò, quia tanta so-latia in ipsis tormentis Deus suppeditat, ut in corpore sæpè nullum dolorem sen-tiant, ut accidit S. Laurentio & S. Ste-phano videnti cœlum apertum. In al-

verò vita Deus quoque copiosè re-
erat martyrium, quia perfectissimè
e mundum, carnem suam & dæmo-
, unde de iis dicitur *Psal.* 20. *Posuisti*
pite ejus coronam de lapide pretioso.
oronam quidem duplicem. Unam
am, quæ est communis omnibus
is, nempe gloria essentialis. Alteram
olam, quæ est gloria accidentalis,
tam iis qui heroico opere victoriam
oste retulerunt. Quò pertinet &
ia, quâ post Apostolos in tota Ec-
ia, eorum festa celebrantur solemni-
patrociniumque à fidelibus invoca-

. Considera, & alios esse martyres,
propriè quidem ita dictos, sed, ta-
n veros, & ejusdem præmii cum su-
ioribus participes, uti sunt illi, qui
a in corpore, sed in animo acerbissima
pessi sunt, ut fuit B. Virgo *Luc.* 2. de
a S. Simeon vaticinatus est, quòd ani-
m ipsius pertransiturus esset gladius,
mpe cùm staret sub cruce filii, qui gla-
is ei tantum dolorem conciliavit, ut
de ca[illegible]sa dicatur plus quàm martyr, &

regina martyrum. 2. ii qui in anim
corpore multa pro fide, vel justitia
pessi, tamen occisi non sunt, ut B. J
S. Joannes Apostolus, S. Athanasiu
innumeri eremitæ, virgines. aliique r
giosi, qui per omnem vitam carnem
am crucifixêre cum concupiscentiis,
cerbitatem passionis martyrum, diu
nitate mortificationis non solùm æq
runt, sed etiam crebrò superarunt. Q
enim dubitet plus mereri eum, qui
30. vel 40. annos in summa humilit
castitate, paupertate, & obedientia a
Deo promissâ egit, multisque boni
peribus claruit, quàm qui brevi tem
ris momento ob fidem Christi occi
est; Unde S. Bernardus notavit Ch
stum in Evangelio idem tribuisse p
mium pauperibus spiritu (utrorumq
enim ait esse regnum cœlorum) & m
tyribus, quoniam voluntaria pau-
pertas sit quoddam mar-
tyrium.

MEDITATIO IV.

De SS. Confessoribus,

Considera Confessores vocari generatim eos, qui citra profusio- sanguinis in omni pietate & sancti- vitam clauserunt, & confessi sunt ıstum. Primò, corde, in eum creden- umque adorando ut creatorem cœ- terræ. Secundò, ore, eum assiduè lando & benedicendo, gratiasque beneficiis agendo: deinde ejusdem norem & doctrinam verbis & scriptis, ecerunt Ecclesiæ Doctores, defen- ıdo. Tertiò, factis & operibus, id est, ndatis divinis parendo, & vitam ıristiano homine dignam agendo. Perpende & confiteri Deum eos cum erito, qui se accusant ob proprios de- ctus. *Iustus enim* ut habet Sapiens ov. 12. *prior est accusator sui.* Confi- ndo enim peccata, fatemur Deum so- ım esse justum, & sanctum, solumque se misericordem, qui possit peccata re- mitte-

mittere, ſicut monet S. Joannes: *Si c*
fiteamur, inquiens, *peccata noſtra, fid*
eſt & juſtus, ut remittat nobis peccata
ſtra, & emendet nos ab omni iniquita

2. Conſidera, ſpeciatim inter ſanct
Confeſſores numerari primò eos q
poſt exilia, carceres, aliaque tormen
pro Chriſto perpeſſa tandem in pace o
iêre. Secundò, Doctores, qui ſanctita
vitæ & doctrina, ſcriptiſque libris orbe
illuſtrarunt, & converterunt. Tertiò, q
omnibus hujus mundi bonis relictis,
in ſolitudines vel cœnobia abdidêre,
duriſſimam vitam duxêre in paupertat
caſtitate & obedientia. Quartò, qui ex
mii in charitatis operibus corporalib
vel ſpiritualibus fuêre, ut Job, Tobia
Conſtantinus, & Carolus Magnus, S. Jo
annes Eleëmoſinarius & alii, qui in ſæ
culo ſanctè vixerunt.

3. Conſidera, quantum præmium
hos Confeſſores maneat: nam Matth. 2
dixit Chriſtus: *Omnis qui confitebitur m*
coram hominibus, confitebor & ego eum
coram Angelis Dei, & coram Patre me
qui in cœlis eſt. Quod ſine dubio futu-
rum

eſt in extremo die judicii in totius ſiæ militantis & triumphantis con-u. Cogita, quanto gaudio exilient æ eorum, qui tunc nominatim lau-ntur, & jubebuntur ſedere inter pri-divinæ & regiæ aulæ illius Princi-ut fulgeant ſicut ſtellæ firmamenti erpetuas æternitates. Vide & illos omnia ſua hîc reliquerunt, ad ſubli-rem gradum evehi, ut ſedeant ſuper es duodecim, judicantes duodecim us Iſrael, *Matth*.19. id eſt, omnes fide-Ac denique lautiſſimum omnibus paratum convivium, in quo Chriſtus e tranſiens miniſtret, ut loquitur B. ucas cap.12.

MEDITATIO V.

De communi SS. Virginum.

CONſidera Chriſtum cùm de cœlo in terram deſcendit, inſtituiſſe fa-iliam Virginum, ut ſicut ipſe in cœlo doratus erat ab Angelis, ita in terris An-elos haberet, qui ei ſervirent. Dedit fide-

fidelibus ſpiritum, ut ſe puros & caſt
ſervarent, ac corporis ſui vas, ut mo
Apoſtolus 1. *Theſſ.* 4. in ſanctificatio
& honore cuſtodirent, & non in paſſi
ne deſiderii. Fuit virginitas in cœlo i
venta, & ad homines delapſa, ac poſt j
dicii diem in cœlo, ubi neque nuber
neque nubentur ulli, ſed omnes eru
ut Angeli Dei, ſemper perſeverabit.
Perpende Chriſtum eam aliis conſuluiſ
& etiam ſervaſſe perfectiſſimè: quipp
qui erat candor lucis æternæ, & ſpeculu
ſine macula. Matrem quoque ſuam Ma
riam omnium Virginum Reginam eſſ
voluiſſe. Præcurſorem item ſuum Jo
annem Baptiſtam, & inter Apoſtolo
chariſſimum Joannem.

2. Conſidera ſtatus virginei dignita-
tem. Primò enim Virgines ſunt Chriſt
ſponſæ. Unde S. Agnes ad Tyrannum:
Ipſi ſum deſponſata, cui Angeli ſerviunt,
cujus pulchritudinem Sol & Luna mi-
rantur. Secundò, magis conformes ſunt
Chriſto, ejuſque matri, & SS. Angelis.
In carne enim eſſe, & non ſecundùm car-
nem vivere, non humanum, ſed Angeli-
cum

m eſt. Tertiò, in parabola ſementis. *atth.* 13. Sancti Patres Virginibus tri- unt fructum centeſimum, ac viduis tageſimum, conjugatis autem trigeſi- um. Quartò, curis ſæculi ſunt ſolutæ. *rgo* enim ait Paulus 1 Cor. 7. *cogitat æ ſunt Domini, ut ſit ſancta corpore & ritu.* Quintò; quia Virginitas, teſte S. mbroſio, & mater Martyrum, imò & ſa eſt martyrium, nam martyrium ſæpè revi tempore abſolvitur, at virginum im carne pugnantium diuturnum eſt artyrium. Sextò, quia voto continen- am perpetuam offerre, Origine teſte, eſt olocauſtum Deo gratiſſimum

3. Conſidera Virginum præmium à . Joanne Apoc. 14. deſcriptum. Vidit nim agnum ſtantem ſupra montem Si- on, & cum eo 144. millia habentium no- men ejus, & Patris, ſcriptum in frontibus ſuis: audivit vocem citharœdorum, ad- dens: *Iſti ſunt qui cum mulieribus non ſunt coinquinati. Virgines enim ſunt, & ſequuntur agnum quocumque ierit.* Mons Sion eſt Eccleſia triumphans. Agnus immaculatus eſt Chriſtus, quem con-

grue-

gruebat ſtipari à Virginibus mente corpore puris, quæ in fronte nomen ej habebant, quia opere fidem quam corde habebant profeſſæ ſunt. Cith ras, quæ habent chordas ordine extenſa pulſabant, quia mortificantes memb ſua quaſi extenſæ fuêre & confixæ cu Chriſto in ligno crucis, dum viveren & ſuaviſſimum in auribus Dei ſonum reddiderunt.

MEDI-

MEDITATIONES DE BENEFICIIS DIVINIS.

MEDITATIO I.

De Beneficio creationis.

ONSIDERA opus ipsum, quid ab æterno usque ad diem conceptionis tuæ in utero matris fueris, nempe putum purumque nihil, quod quâlibet creaturâ etiam minimâ & vilissimâ vilius est. Secundò, cùm nihil esses, & nihil referret te esse aut non esse, Deum ex mero amore tui te creasse, & totum tibi dedisse, quod es. Tertiò, cùm Deus potuerit te aliud facere quàm hominem, ut bestiam, lapidem, vermiculum, fecisse te creaturam rationalem, omnium aliarum corporalium dominam. Quartò, hominem

non

non ſtultum, cæcum, claudum, lepro[illegible] ſed ſanis & integris membris. Qui[illegible] ad imaginem & ſimititudinem ſuam. [illegible] imaginem quidem, quia intellectu, [illegible] luntate & memoria præditum. Ad ſi[illegible] litudinem verò, quia omnium virtut[illegible] pulcherrimarum capacem, quæ ſunt q[illegible] dam divinæ naturæ quaſi charactere[illegible]

2. Conſidera, tuæ creationis fi[illegible] qui eſt ut viciſſim Deum creatorem [illegible] toto corde, tota anima, & tota mente, [illegible] omnibus viribus tuis ames, quia tot[illegible] te, quantus es creavit. Si enim paren[illegible] bus ſecundùm Ariſtotelem, non poſſ[illegible] mus reddere æquivalens, qui corpus g[illegible] nuerunt quomodo poterimus Deo, q[illegible] totum hominem condidit. 2. ut om[illegible] humilitate & pietate Deo ſervias, obſ[illegible] quendo ejus & Eccleſiæ ſponſæ ſuæ ma[illegible] datis. 3. ut eum ob beneficia præſtit[illegible] maximè autem creationis perpetuò c[illegible] las, laudes & glorifices. Si enim in V[illegible] teri Teſtamento vix ullum beneficiu[illegible] populo Iſraëlitico contulit, quod no[illegible] voluerit anniverſaria, & ſolemni reco[illegible] memoria, quid non exiget à nobis pr[illegible]

ho

beneficio creationis immenſo nobis
tito, quod non ſolùm ad imaginem
n nos condidit, ſed animam immor-
m impertiit, ut immortalibus ali-
ndo bonis frueretur? Unde rectè qui-
n Sanctus concludit, hominem non
es reſpirare, quoties tenetur Dei ſui
ordari. Sicut enim ipſe ſemper eſt, ita
ere Deo ſemper gratias agere pro
nortali eſſe quod ab eo accepit. 4.
oſtquam dicta in hac vita præſtiteris,
dem felicitatis æternæ cum Deo par-
ps efficiaris, quo nullum majus bo-
n excogitari poteſt.

3. Conſidera finem creationis alia-
n creaturarum corporalium, qui eſt
nobis ſerviant, & auxilio ſint ad con-
quendum finem noſtrum. Creavit e-
n Deus cœlos, Solem, Lunam, & ſtel-
, ac elementa, ut nobis ad diſtinctio-
m dierum & noctium uſui eſſent, ut
o influxu hæc inferiora pro noſtra ne-
ſſitate afficerent. Deinde varia anima-
m genera, alia ad ſublevandos labores,
a ad præſtandum victum & amictum,
a ad recreationem, alioſque uſus quo-
tidia-

tidianos. Similiter Deus aliis om
donis ſuis naturalibus & ſupernat
bus nobis conceſſis, ut ingenio, pru
tiæ, fortitudini corporis ſanitati, d
næ, divitiis, honoribus, &c. hunc f
præſtituit, ut ſerviant nobis ad ſalu
Et ideo ſi non ſerviant, contraria p
nobis eſſe optanda & eligenda, ut
tudinem potius quàm ſanitatem,
tem quàm longam vitam, paupert
quàm divitias, religioſam vitam p
quàm ſæcularem.

MEDITATIO II.

De Beneficio conſervationis.

1. CONſidera Deum poſtquam t
cit, etiam conſervare & gube
re, quod non eſt minus beneficium
re. Illud enim ſemel tantùm tibi fac
eſt; hoc autem ſemper repetitur. C
tidie enim Dominus quodammoc
creat, quia ſemper conſervat, quer
mel creavit: nec minor vel potentia
amor requiritur in uno, quàm in al

ur multum illi debes, quia ſubitò vit, plus debebis, quòd jugiter te vet. Quotquot enim temporis nta habuit, & habet, & habebit vita t partes ſunt iſtius beneficii, quia uno illorum ſubſiſtere potuiſſes, is oculos ſuos à te avertiſſet.

Conſidera Deum omnia alia bo- undi condidiſſe, ut juvarent ad tui rvationem & gubernationem, ac mis Angelos ipſos qui aſſiſtunt er ante faciem ejus. *Omnes enim,* 3. Paulo Hebr 1. *ſunt adminiſtra- ſpiritus in miniſterium miſſi propter qui hæreditatem capiunt ſalutis.* dicendum eſt de omnibus aliis cre- corporeis totius mundi, quæ diri- ur à Deo in hunc finem, ut homi- n ſuo eſſe conſervent, cœlum cum tis, aër cum avibus, mare & flumi- m piſcibus, terra cum beſtiis, fructi- floribus, coloribus & odoribus, mirabatur Propheta Pſalm. 8. di- : *Quid eſt homo, Domine, quòd me- s ejus, aut filius hominis, quoniam as eum? Gloriâ & honore coronaſti*

 eum,

eum, & constituisti eum super opera
nuum tuarum. Omnia subjecisti sub
dibus ejus, oves & boves universas, i
per & pecora campi.

3. Considera, sicut omnia bona
nostra beneficia, sic etiam omnia n
esse nostra beneficia, quia ab illis D
nos conservavit. Alios enim vide
affligi calculo, alios podagrâ, a
leprâ, alios epilepsiâ, aliisve mor
Mundus enim hic nihil aliud est, q
infinitarum ærumnarum, & laborum
lagus, nec in ea vel una domus inv
tur, in qua non sit aliqua calamitas.
que si ab his liber & immunis sis,
quòd Deo pro tanto beneficio gra
agas. Cùm enim omnia mala, aut ex
tura, aut culpa oriantur, & in te utra
causa adsit, cur non similes in te exist
effectus? quis malorum illorum dili
um impedivit, quò minus te ob
ruerit, nisi divina gratia &
beneficentia?

MEDITATIO III.

De Beneficio redemptionis.

COnſidera à quo ſis redemptus, nempe à Filio Dei tuo creatore & conſervatore, qui humanam na- aſſumere dignatus eſt, ut perfectiſ- nodo te redimeret à peccatis, & :ua damnatione inferni, quam per :um merebaris 2. Conſidera um amorem in hac re erga te & o- homines Deus demonſtravit, nem- intum maximum potuit. Nam cùm oſſet pro ſuis peccatis ſatisfacere homo, ſi Deus non fieret homo, ro homine voluit fieri homo, & m mortalis & paſſibilis, ac potiùs pro homine, quàm ut periret ho- Non ſecùs, ac magnus Rex aliquis iliſſimo mancipio, quod pro gra- ıis ſceleribus nullo ſupplicii gene- mpenſare poſſet partis læſæ offen- vel ſeipſum, vel filium ſuum ma- ium offerret

2. Considera, quo modo sis rede ptus, nempe perfectissimo. Poterat en Deus sola voluntate, verbo vel nutu, a tequam fieret homo, nos redimere, si uno verbo creavit. Et factus homo p terat una oratione, uno gemitu, una g ta sanguinis etiam in circumcisione profusa totum genus humanum redi re, sed voluit totius sanguinis effusio passioneque omnium acerbissima, ignominiosissima redimere. 2. Co dera, tantam acerbitatem fuisse, ut in horto oranti, cogitatio sola futu rum cruciatuum sudorem sanguine toto corpore expresserit. Flagris sic c cisus, colaphis contusus, sputisque op tus est, ut videretur leprosus. Manus, desque clavis obtusis confossi, caput narum aculeis per cranium transfix Et super hæc trabem crucis ipse suis meris jam convulneratis gestare coa est, sed supra vires, quia sub onere c ruit. 3. Considera, quam ignomini fuerit tota passio Primò enim a prop discipulo proditus, deinde funibus & tenis per vias in habitu alieno velut f

ertractus, per ludibrium tanquam
loratus, Barrabæ latroni posthabi-
medio latronum velut sceleratis-
crucifixus, & in ipsa cruce variis
iis lacessitus.

Considera, à quantis malis sis red-
is. Primò enim redemptus es à pec-
quorum tanta est gravitas, ut expia-
potuerint nisi sanguine Filii Dei.
dò, à perpetua tyrannide & servi-
iaboli, cui per peccatum eras man-
is. Tertiò, ab igne æterno diabo-
Angelis ejus parato. 2. Considera
a bona ex hac redemptione con-
a sint. Primò enim ex filio diabo-
us est filius Dei. Secundò, ex hære-
ernæ damnationis factus est hæres
i regni. Tertiò, factus est particeps
e & amicitiæ divinæ, omniumque
rum spiritualium. Quartò, ut si in
ita vetera relabaris, iterum possis
pœnitentiam in gratiam restitui.
tò, ut in gratia existens merearis
re gratiam, & vitam æternam. Sex-
suscipias fontem gratiæ, nempe in
Eucharistia, ac etiam, (ut pro tot

beneficiis à Deo acceptis dignum aliqu
reddas,) Patri cœlesti eundem offer
quod fit in sacrificio Missæ.

MEDITATIO IV.

De Beneficio vocationis ad fidem Catholicam.

1. CONsidera non prodesse no beneficium redemptionis, n subsequatur beneficium voc tionis ad veram fidem, & justificatione Sicut enim emplastri nullus est usus non applicetur vulneri, sic nec passio Christi in nobis ulla sequitur utilitas, si per fidem, & Sacramenta fidei no applicetur 2. Considera, sine pecul ri ope & auxilio divino neminem voc ad veram fidem. *Nemo potest venire me*, inquit ipse Christus, Joan. 6. *nisi P ter meus traxerit illum.* Sicut enim la naturâ suâ semper cadit deorsum, n potest tendere sursum nisi auxilio ext no, sic homo propter peccati corrupt semper inclinatur in amorem rerum t renarum, nec potest ad amorem cœ stium mentem erigere, nisi dexterâ exc si adjutus.

2. C

Considera quot millia non dico
inum, sed nationum infidelium &
ticorum ab initio mundi, & ante
stum, & post Christum, ac etiam hoc
lo justo Dei judicio hanc necessari-
id salutem vocationem consecuti
sint, ac proinde perierint ac pereant
ia infidelitate vel hæresi. Cogita,
l de te factum esset, si inter ethnicos
is esses, si ligna & lapides adorasses.
nde si hæreticos parentes, cognatos,
iam habuisses. Vide quantas gratias
eas Deo tuo, quòd in tanta reprobo-
ı multitudine voluerit te inter dome-
os Ecclesiæ suæ Catholicæ Romanæ
ci, lacte Apostolorum nutriri, & san-
ne Christi inebriari. Quòd voluerit
er sacrum baptismum renasci, filium
i & vitæ æternæ hæredem fieri.

3. Considera, quot millia Christiano-
n sint, qui per veram fidem in Chri-
ım & baptismum à peccatis & damna-
ne æterna quidem sunt liberati, & di-
næ gratiæ & amicitiæ restituti, sed ta-
en vel in hæresin, vel in gravia pecca-

ta relapſi ſint, ex quibus non emerſerunt; tu autem toties relapſus, & naufragium paſſus; arreptâ pœnitentiæ tabula ad portum ſalutis redieris: quàm patienter tecum ſæpè Deus egerit, quò vel gravia peccata committentem, vel diu in illis hærentem, & non dolentem, imò alios etiam ad illa ſolicitantem, ſuſtinuerit. Quòd in medio peccatorum multas ſæpè inſpirationes pias ſuggeſſerit, & ad reſipiſcendum vocaverit eum qui nil aliud faciebat, quàm quòd vocantem offenderet. Quòd denique clamore tam alto vocarit, ut non ſecùs quàm Lazarum à morte ad vitam revocarit, ac tantâ gratiâ ornarit, ut etiam ſuave ſit & jucundum à priſtinis peccatis abſtinere, & Deo ſervire.

MEDITATIO VI.

De Beneficiis peculiaribus, cuique propriis.

Conſidera. ſi quæ peculiaria à Deo beneficia tibi totâ vitâ tuâ contigerint, quæ

on sunt aliis, etiam Catholicis, in-
os vixisti, communia, sive sint na-
ive fortunæ, sive gratiæ. Naturæ
tunæ esse possunt hæc: Quòd in-
ion sis in utero materno extinctus.
d non sis natus ex parentibus infa-
s, illegitimis, hæreditario morbo in-
, corpore vitiatis, magis & veneficis,
dicis, latronibus, aliisque nebuloni-
Quòd à parentibus piis ab infantia
atus, & ab iisdem pædagogis, magi-
que Catholicis ac probis traditus in-
endus. Quòd severiore disciplina
estica & scholastica fueris à societa-
etulantium lascivorumque puero-
, & à variis peccatis abstractus.
. Considera beneficia particularis
tiæ, maximè post annos pueriles.
òd tibi præceptores obtigerint docti
pii, qui simul veram pietatem Chri-
anam cum litteris instillarint. Quòd
casionem habueris multas conciones
exhortationes audiendi. Quòd ad
s scholas, Academias, hominumque
orum sodalitates perveneris, in quibus
equens est usus sanctissimorum Sacra-

mentorum Confeſſionis & Euchariſt
ubi multa præclara exempla veræ pi
tis publicè, privatimq; cernuntur. Ubi
gent exercitationes repetitionum quo
dianarum, diſputationumque privatar
& publicarum. Ubi nulla eſt juven
tis vanitas & diſſolutio, ubi ſummá er
præceptores obedientia & reveren
Ubi denique liberè exercitationi omi
um bonorum operum, ipſique honeſt
ti; ſine cujuſquam ludibrio & convic
quiſque vacare poteſt.

3. Conſidera alia beneficia magis a
cana & occulta, tibique omnino propri
ut ſi ſis à parentibus hæreticis natus,
hæreſi ab hæreticis præceptoribus in
ſtructus, & tamen tandem mirabilit
ad veram fidem traductus: ſi in ea per
ſtiteris, etiam poſtquam à parentibus v
amicis es exhæredatus, vel derelictus
Item, ſi à ſocietate malorum ſingula
gratia abſtractus. Si ex ſordibus gravi
alicujus peccati in quod diu hæſeris, e
merſeris. Si à periculo ſingulari, vel amic
vel corporis liberatus, ut à naufragio,
morte poſt lethalia vulnera, à graviſſim

ten

ione, verbi cauſâ, ſe necandi, vel ab
periculis tibi ignotis. Quis enim
à quot tentationibus te Deus præ-
rit? à quot occaſionibus peccandi?
es laqueos inimici in via exiſtentis
it, ne illis implicareris? Quare ſic-
o ſ occultis peccatis quotidie oras
Propheta, Pſalm. 18. *Ab occultis*
munda me Domine, ita & pro occul-
is beneficiis debes gratias agere.

MEDITATIO VII,
e Beneficio æternæ Prædeſtinationis.

CONſidera hoc beneficium non
eſſe commune, ſed peculiare, eo-
rum duntaxat, qui ab æterno à
electi ſunt ad vitam æternam, quod
omnium beneficiorum maximum, &
tia gratiarum, non ſolùm quia datur
e omne meritum, ex ſola immenſa
i bonitate; ſed etiam quia cæte-
um eſt fundamentum. Cùm enim
mo electus eſt ad vitam æternam,
x quoque Deus, qui ad illam conſe-
endam requiruntur media impertitur.
os enim prædeſtinavit, inquit Apoſto-
lus,

lus, Rom.8. *hos & vocavit & justi* *vit.* Sicut enim Pater carnalis, qui um educat, ut aliquando Ecclesiast fiat, curat ut à teneris annis litteris ram det, & moribus Ecclesiasticis as scat, sic æternus Pater semel ad glor æternam electos, paternâ suâ curâ git in via justitiæ, donec ad finem d natum perveniant.

2. Considera, etiam si hoc prædest tionis beneficium in hac vita nobis neat occultũ, tamen signa quædam il haberi posse: inter quæ maximum perseverantia in vita pia & sancta. enim multis annis in timore Domin xit, atque omni studio peccata mort fugit, piè potest credere, quòd, uti A stolus loquitur 1. *Cor.*1 confirmabit e Dominus usque in finem sine crimin diem adventus Domini, & quòd uti cepit, sic finiet. 2. Considera, ne nem quidem de hac perseverantia p esse securum, nam & Salomon, c diu piè vixisset, tandem defecit, men quia una hyrundo non facit v & proverbium est: *Adolescens ju*

v

n suam, etiam cum senuerit, non re- ab ea: Prov. 22. humiliter de inf ini- ci bonitate præsumi potest, quòd ta perseverat, electorum numero sit iptus, sicut præsumit se salvandum enim illud præsupponit.

Considera, quanti faciendum sit beneficium, ac proinde quantæ gra- tibi pro eo sint agendæ Deo Opt. .Primò enim nihil excellentius, vel imius esse potest fine & scopo præ- inationis; est enim ipse Deus, vel na divinæ visionis, & omni volun- plenissima fruitio, quod bonum est ium maximum, quo majus dei ide- non potest. Deinde prædestinatio antiquissima, quæ non incæpit cum ndi constitutione, sed mundo mul- antiquior, imò ipsi Deo coæva; qui madmodum ab æterno est, sic ab rno dilexit suos, & te. Tertiò, quia electio immutabilis, quod enim us semel voluit & decrevit, immu- non potest. *Ego Deus*, inquit ipse, ud Prophetam, *& non mutor.* Quar- , quod te cum paucis aliis inter tot

centena millia hominum, qui sæp
liores fuerunt, dignatus sit eligere
merum prædestinatorum, idque a
ni æternitate; quod pectori divi
memoria insculpta fuerit ante omi
cula, quòd pro filio Dei adopti
bitus sis, & in splendoribus Sanct
cùm Pater cœlestis dixit filio nat
Ego hodie genui te.

MEDITATIO VIII

De beneficio vocationis ad Religi
quæ est pro Religiosis.

1. Considera, si religiosus sis, a
siderio ingrediendi religi
tenearis, hoc beneficium q
esse peculiare, & post divinam præ
nationem omnium maximum, pa
concessum, & ideò Christus dicel
illo Matth. 19. *Qui potest capere c*
Et: *Si vis perfectus esse, vade, &c.*
omnia quæ habes, & da pauperibu
veni sequere me. Religio enim est
perfectionis, non quòd omnes pe

lebeant qui eam suscipiunt, sed
quotidie proficiendo per observa-
m non solùm præceptorum, sed
n consiliorum divinorum debeant
tæ Christianæ perfectiones tende-
æc est, dempto martyrio angustissi-
via quæ ducit ad vitam æternam,
uci sunt, qui inveniunt eam *Mat-*
7. in hac, si quis convenienter suæ
læ in vita pia & sancta perseveret,
babilissimum argumentum habet se
in numero prædestinatorum.

. Considera causam cur hoc benefi-
n tanto sit in pretio habendum. U-
st, quia in Sacra Scriptura sola tem-
alium facultatum in pauperes pro-
r Christum distributio, amplissimam
bet promissionem à Christo, ut
od magnum thesaurum ejusmodi
bituri sint in cœlo. *Matthæi* 19. dein-
, quòd centuplum in hoc sæculo ac-
ient, quoad domos, agros, & fratres,
in futuro vitam æternam. *Marci* 10.
uid ergo habebunt, qui præterea se
strant propter regnum Dei, & volun-

 tatem

tatem suam, ac judicium subjiciu
luntati hominis loco Dei & ho
lam solemni vel simplici profe
Deo, & omnibus Sanctis vovent,
ciunt omnes veri religiosi: Alte
quia sancti Patres comparant i
sum in religionem alteri baptism
quòd per illum homo, sicut per
smum liberetur ab omnibus pec
rum pœnis. S. Gregorius addit, sic
locaustum excedit alia sacrificia,
gressum religionis, omne genus
tentiarum vel satisfactionum etia
blicarum excedere. Beatus Bern
verò & Petrus Blesensis etiam co
rant religiosam vitam & labores
nenti martyrio.

3. Considera, cur sancti Patr
comparationibus sint usi. Prima
est sancti Thomæ Aquinatis, quia
cis eleëmosynis potest homo sati
re pro pœnis peccatorum, juxta
Danielis 4. *Peccata tua eleëmosynis*
me, ergo multò magis satisfacit, qu
solum omnia sua dat pauperibus, se
iam seipsum tanquam servū offert

gioni, imò vovet se nihil amplius
um possessurum. Secunda causa
quia tota professio veri religiosi
tit in continua deportatione cru-
e, hoc est, abnegatione proprii ju-
& voluntatis, mortificatione sen-
. passionum, omniumque cupidi-
pravarum carnis & mundi, se-
m illud Luc. 9. *Si quis vult venire*
e, abneget semetipsum, & tollat cru-
uam, *quotidie*, & hoc est spiritua-
artyrium. Unde Sapiens dicit Prov.
um qui dominatur animo suo, me-
n esse expugnatore urbium. Imo Se-
Philosophus gentilis agnovit epist.
3. *imperare sibi maximum est im-*
perium.

MEDITATIO IX.

De novem bonis religionis à S. Bern
descriptis, hoc rithmo.

IN RELIGIONE HOMO VI
purius, cadit rarius, surgit velocius,
cedit cautius, quiescit securius, irr
tur crebrius, purgatur citius, moritur
fidentius, muneratur copiosius.

I. Considera primùm, cur *Vivit*
riùs, nempè 1. ob puritatem i
tionis, quia omnia facit ad
gloriam, & animę salutem. *Si oculus t*
fuerit simplex, ait Christus Matth. 6
tum corpus tuum lucidum erit. 2. ob p
tatem à peccatis mortalibus, quæ sol
nimam verè impuram faciunt, quia b
religiosi malunt mori, quam scie
peccare mortaliter. 3. ob puritatem m
tis & corporis angelicam, quia p
miserunt Deo & religioni castitat
II. Cōsidera, cur *cadat rariùs*, nam, q
in ea rara vel nulla sunt offendicula
lapides scandali, in quos impingat. 2. r

i dæmonis, ratione opum, bono-
el voluptatum mundi, quas ap-
)ui enim volunt divites fieri, ait
1. Tim 6. *incidunt in laqueum dia-*
Hic autem non solùm non vult di-
ri & magnî haberi, sed etiam pau-
em amat tanquam matrem, & cu-
omnibus contemni. 3. quia econ-
ulta in ea sunt adminicula Supe-
n, Confessariorum, & Præfecto-
piritualium, à quibus sustentetur
dat. III. Considera, cur *surgat ve-*
, quia lapsus ejus ordinariè nō sunt
eniales, qui multis modis expiari
nt, oratione Dominicâ, aquâ be-
ctâ, tunsione pectoris, confessione
rali, gemitu, actu ferventi chari-
, &c. 2. quia à multis sociis fra-
us potest sublevari. Unde dicitur Ec-
4. *Væ soli, quia non habet sublevantem*
. quia angelica ministeria in angelico
statu ei sunt promptiora, & divina
esidia nomine *centupli in hac vita*,
t promissa.
2. Considera bonum quartum, cur *in-*
lat cautiùs, nempè I. quia sicut Deus
Hh 4 nul-

r nullum relinquit peccatum impunit
sic religio omnes lapsus expiat per
nitentiam. 2. quia in religionum re
llis omnes ferè imperfectiones pr
bentur, in quos aliquis incidere po
3. quia omnes Superiores, æquale
inferiores habent suorum morum
spectores, & quasi observatores, qui
cavet, vel minimam dare occasion
offendiculi. II. cur *quiescat secu*
nempè quia 1. expers est omnis curæ
rum ad victum, vel amictum nece
rium. *Nemo militans Deo*, ait B. Paul
2. Tim. 2. *implicat se negotiis sæcularib*
2. quia nullum bellum vel exiguum
bet cum mundo, quem deseruit in c
ne, quam per mortificationis virtut
crucifixit cum vitiis & concupiscent
3. quia summâ fruitur conscientiæ pa
Securâ mens, ait Sapiens Prov. 15. *qu*
juge convivium. III. Considera boni
sextum, cur *irritetur crebriùs*, nempè
quia in quotidianis exercitiis spiritu
libus orationum, meditationum, sacri
cii Missæ; & Communionis sæpè par
ceps fit divinarum inspirationum. *Sup*

requiescet spiritus meus, ait Domi-
saiæ ultimo. *nisi super humilem &*
um, & contritum corde. 2. consola-
um cœlestium etiam in mediis af-
ionibus, ut jejuniis, disciplinis, cili-
3. novarum virtutum & donorum
itus sancti.

Considera bonorum septimum, cur
etur citiùs, nempe 1. quia in ea usita-
est quotidianum examen conscien-
tam particulare, quam generale, in
inquirit in singulos lapsus, dolet &
endationem proponit. 2. quia cre-
iteratur confessio sacramentalis, &
t illam devota communio. 5. quia in
frequentes sunt satisfactiones pro ex-
ndis pœnis peccatorum, tum sponte
eptæ, tum à Superioribus, Confessa-
s, vel regula injunctæ, quas si sedulò
vet, purgatione opus non erit in alte-
sæculo.

II. Considera, cur *moriatur confiden-*
ùs, nempe 1. quia scit promissionem
eneralem, & specialem esse infallibi-
m. Generalem, *Qui perseveraverit us-*
ue in finem, hic salvus erit. Matth 10. &

 l.9. Et

l.9. Et ſpecialem, *Vade & vende omn* *& habebis theſaurum in cœlo*. 2. quia ſ proverbium eſſe, qui benè vixit, & a guſtam viam tenuit, non poſſe malè m ri, ſecularesque ſolitos ſub mortem cere: Utinam in religione tali vel tali xiſſem. 3. quia, ut ſuperſint adhuc aliq imperfectionum reliquiæ expiandæ, n vit ſe habere in extrema hora ex privi gio Ordinis indulgentiam plenariam, ante & poſt mortem communionem mnium ſui Ordinis precum & ſacrific rum, aliorumque operum bonoru

III. Conſidera, cur *remuneretur cop ſius*, nempè 1. quia qui relictis omnib ſecuti ſunt Chriſtum, ſedebunt ſuper ſ des duodecim judicantes. *Matth.* 19. centuplum accipient in hac vita, & futuro vitam æternam. *Matth.* 1o. Ce tuplum accipiunt, quia pro Patre ur relicto in religione plures ſpiritales p tres, pro fratre plures fratres, pro u domo plura collegia vel cœnobia. quia teſte Apoſtolo Rom. 2. *Deus reda unicuique ſecundum opera ſua. Et qui ſ minaverit in benedictionibus, de bened ctionib*

nibus & metet. 2. Corinth.9. at reli-
ſus quotidie vacat operibus vel reli-
nis orando & laudando Deum, vel
nilitatis, vel miſericordiæ corporali-
aut ſpiritualibus. Deinde quælibet
s opera etiam adiaphora, ut dormire,
nedere, ſtudere, ſunt meritoria, tum
a ſemper ferè eſt in Dei gratia, tum
a omnia ad Dei gloriam refert, & fa-
ex obedientiæ virtute. 3. quia præter
quæ omnibus beatis ſunt commu-
, religioſis maximè competunt tres
eolæ, Martyrum ſcilicet, Virginum
& Doctorum; quæ ſunt accidenta-
lia quædam præmia.

MEDITATIONE
de Peccatis.

MEDITATIO I.

De gravitate peccatorum ex parte

Onſidera *Peccatum* ſe dum Beatum Auguſti *eſſe dictum, factum, vel cupitum contra legem* hoc eſt, prævaricatio divinorum mandatorum. 2. expe quantum malum ſit, & idcirco ſum ſtudio cavendum quatuor de cauſis. mò quia Deo maximè exoſum. *Odi Deo impius*, ait Propheta Sap.14. *& pietas ejus*. 2. quia expiari non potuit ſanguine filii Dei. 3. quia ex diabolo & diabolo acceptiſſimum. *Qui enim catum facit*, ait B. Joannes 1. cap. 3. *ex bolo eſt, quoniam ab initio diabolus cat*. 4. quia nihil æquè homini noxiun

2. Conſidera, unde conſtet Deo

c

cum, nempè ex gravissimis, qui-
illud castigavit pœnis, primò in An-
lis; deinde in hominibus. In Ange-
quidem, quot unà cum Principe Lu-
o, cùm essent omnibus naturæ & gra-
donis in sua creatione ornati; Deo-
gratissimi, ob unam superbam ani-
cogitationem, quasi pares divino
nini esse vellent, è cœlo ad teterri-
m, obscurissimumque inferni car-
em deturbavit. 2. Considera, quid
agant. Nimirum, nec quidquam bo-
facere, nec quidquam mali omittere
possunt perpetuò dolentes de amis-
felicitate, tum naturali, quâ beati fuê-
, tum divinâ, quâ esse potuerunt, de-
erantes omnem resipiscendi faculta-
m, furentes odio in Deum, sibi graves,
obis invidentes, & omnibus fraudi-
us ac insidiis homines sanctos circum-
enientes, ac denique flammas sempi-
ernas, quibus adurantur, sed non con-
mantur, ubicumque sint, secum defe-
entes.

3. Considera quomodo in homi-
ibus Deus illud castigarit. Et primò in

omnium hominum principe Ad
quem ſua manu formarat , cui i
rium orbis terrarum detulerat ; q
plurimis naturæ gratiæque dotibu
cupletarat, cui æternam felicitatem
miſerat , & in Paradiſo loco omn
totius mundi pulcherrimo colloc
hunc enim vita cum conjuge ſua ob
cerptum è medio Paradiſi contra m
datum Domini pomum de repente
mnibus gratiæ opibus exutum ejec
ſumma felicitate ad ſummas miſe
ad laborem manuum, ad ſudorem v
tus,& quod cogitantem reddat att
tum,totam cum eo poſteritatem ; id
omnes homines qui ſunt,fuerunt , &
turi ſunt uſque ad mundi finem. N
omnes hujus ſæculi & futuri ærum
ut peccatum originale, & alia, mo
paupertas, fames , bella & damna
æterna ex illo ſolo Adæ lapſu , prod
runt. 1. Conſidera quam graviter ſub
de variis ſæculis alia quædam pecc
in hominibus caſtigarit ; nam temp
legis naturæ & Noë , totum mund
perdidit diluvio, Sodomam & Gom
tha

gne & sulphure. Tempore verò
riptæ murmur Dathan & Abi-
bedientiam Saulis, & David ad-
m. Ac in nova, mendacium Ana-
Sapphyræ *Act.* 5. notum est, quam
punìverit, & puniat quotidie,
uno peccato mortali decedentes
vita, nempè æternis inferni flam-

MEDITATIO II.

avitate peccatorum, ex parte Christi, pro peccatis mortui.

Onsidera tantam esse peccatorum
nostrorum gravitatem ut filium
le cœlis in hanc terram traxerit, &
rnem humanam assumendam, in
ro iis expiandis pati posset, cōmo-
Nam cùm malitia peccati letalis sit
ita, utpote contra bonitatem Dei
itam, non potuit nisi satisfactio-
finita deleri. Unde vel infinita pœ-
oleranda erat, quæ in creaturam
am convenire nequit, vel tempore
ito, sicut luunt damnati in inferno,
vel

vel infinitæ dignitatis persona sul
tuenda, quæ actione aliqua infiniti
riti Deo satisfaceret, cujusmodi
persona Christi, quæ hoc negotium
incredibili suo amore erga salutem
stram suscepit. 2. Considera inde c
sequi, sicut peccatori sua peccata in
ferno sedem parant, & sicut furi pa
sua furta supplicium, sic peccata cu
que nostrûm Christo humanam carn
assumendi, & moriendi necessitatem
tulisse.

2. Considera Christum, ut pecca
rum nostrorum, quæ in humeros s
suscepit, gravitas magis eluceret, r
solum vitam duxisse laboribus & af
ctionibus plenissimam, sed etiam m
tem sustinuisse omnium acerbissima
contumeliosissimamq; quò non sol
infinitatem culpæ, infinita satisfactio
(quod fieri poterat unâ guttâ sanguin
uno gemitu, unâ oratione, uno actu c
ritatis) plenè expiaret, sed etiam abso
tissimo justitiæ modo, id est, atrocissi
cruciatu & pœnâ expiaret.

3. Considera, non inde magnitu

peccati extenuari , quod non pro ſolius , ſed totius mundi peccatis ſtus tam atrocia paſſus ſit , ſed po- declarari paſſionis virtutem. Ut ſi Solis hujus clariſſimi ſolus lucē lorem percipias, non magis tibi ſoli ucebit, quam ſi ejus ſplendore & ar- eum cæteris mortalibus perfrua- itque non minus hominem occidas, lus eum gladio confodias , quam ſi em alios ad cædem faciendam tibi ingas , ſic unum peccatum mortale m, ad quod expiandum neceſſaria e- paſſio filii Dei , non eſt minus cauſa ſionis Domini , quam ſi cum reliquis catis totius mundi cogitetur con- ctum. Nec minus utilitatis nobis ad- paſſio Chriſti pro totius mundi pec- is ſuſcepta , quam ſi pro te ſolo cam- m ſuſcepiſſet.

MEDI-

MEDITATIO III.

De gravitate peccatorum ex parte dæmo- num, quia eis maximè placent.

1. CONsidera, inde quoque cogno- sci peccati maximè mortalis fœ- ditatem, & ideò magnoperè esse fugien- dum, quòd nihil æquè exhilaret anti- quum nostrum hostem diabolum, quod ex tribus signis colligitur. Pri- mum est, quia in tota rerum natura non aurum, non argentum, non lapides pre- tiosos, non cibi potusve lautitias quæ- rit, sed tantùm animas, quemadmo- dum in Genesi cap. 14. adumbratur, ubi dicit rex Sodomorum in persona diabo- li. *Da mihi animas, cætera tolle tibi.* Ita enim B. Gregorius exponit: Animas au- tem capere non potest, nisi laqueo pec- cati letalis. Quam autem anima sem- esca peccati capta exhilaret dæmonem B. Anselmus libr. Similium cap. 189. de- clarat exemplo pueri, qui filo alligatam aviculam manu retinet, & si quando la- xato fune longius avolare eam permi-

ta

men cum magno gaudio & risu re-
.

Considera alterum signum, ex quo
oscimus dæmonem amare pecca-
nempe assiduas tentationes, quibus
inem oppugnat; numquam enim
atur in eo ad peccatum solicitando.
jam millia annorum sunt, quod
uni studio incumbat quo homines
are faciat, novosque quotidie mo-
delinquendi excogitet, & quo plu-
n errorem inducit, hoc alacrior &
entior ad tentationes augendas red-
r; quemadmodum colligitur ex li-
Job. Cùm enim Deus illum rogas-
unde veniret, respondit: *Circuivi*
am, & perambulavi illam. Iob. 1. Adeò
m occupatus est in peccato promo-
ndo, ut dormiendi tempus illi non
petat, sicut testatur Job cap. 30. cùm
eo tentaretur: *Qui comedunt*, inquit,
n dormiunt.

3. Considera tertium signum unde
uet dæmoni acceptissimum peccatū:
mpe, quia numquam eo potest satiari.
cet enim infinita hominum millia,
pro-

propter impietatem, & peccatorum f
ditatem hactenus in tartara præci
tata ſint, & in dies præcipitentur, r
tamen fames ejus expletur, ſed pe
circuire ſicut Leo rugiens, quærens, qu
devoret, ut loquitur Apoſtolus Pet
1. cap. 5. *Abſorbebit fluvium*, ait Job. c
40. *& non mirabitur, habebit fiduci*
quod Iordanis influet in os ejus. Os e
infernus eſt, fluvius in illud influens ſ
peccatores, qui magno cum impetu, v
lut rapidiſſima flumina, hiatu inferni a
ſorbentur. In vitis Patrum narratur pr
cipem dæmoniorum ſummo honore
tellitem quemdam ſuum dæmonem
feciſſe, & in throno regio colloca
quòd monachum quemdam, cui
quadraginta annos inſidias ſtruxerat,
unum luxuriæ peccatum pertraxiſſet.
Conſidera, ſicut mali Angeli magnop
ex lapſu hominis exhilarantur, ſic co
trà bonos Angelos ſummoperè læt
hominis converſione, *Gaudent enim ſ*
per peccatore, ut eſt apud B. Lucam c.
pœnitentiam agente.

MEDITATIO IV.

e gravitate peccatorum ex parte effectuum.

Onſidera, animam tuam ad imaginem & ſimilitudinem Dei conn,dum perſeverat in gratia & ami- Dei, tam ſplendidam eſſe,totq; do- piritalibus ornatam,ut creator ipſius ctetur habitare in illa, ſimul atque in peccatum letale conſenſerit, jam cam & abominabilem reddi,ut pec- r , ſi copia eam videndi daretur, cere eam præ horrore non poſſit. n omnibus beneficiis divinis ſpo- ur, &cum plurimis malis obruitur. od ad beneficia attinet. Primò Deus a recedit. 2. perdit ejus gratiam & icitiam.3 familiaritatem Spiritus ſan- 4. participationem meritorum riſti. 5. paternam Dei providentiam. irtutes infuſas, & dona Spiritus ſan- 7. pignus regni cæleſtis. 8. commu- nem bonorum Eccleſiæ.9. pacem & uritatem conſcientiæ 10. meritum & fru-

fructum omnium bonorum ope
ipsamque vitam æternam.

2. Considera, quanta mala ad
consensus in idem peccatum. P
enim Dei odium conciliat & iran
turpissimis sordibus animam con
cat. 3. ream efficit æternæ damn
nis. 4. delet è libro vitæ. 5. præ
Angelico destituit. 6. servituti dæ
num subjicit. 7. remorsum affert
scientiæ. 8. periculum in graviora
cata labendi. 9. obligationem pe
deflendi, pudorem confitendi ; &
borem pro iisdem satisfaciendi. 10.
minem commutat in bestiam ; se
dùm illud Psalm. 48. *Homo cùm in ho*
esset, non intellexit : similis factus e
mentis insipientibus. 2. Considera,
hæc fide Catholicâ verissima esse cr
mus quàm horribile sit, quod tam fa
in peccatum mortale labamur. Cùm
men ad nomen solum peccati mor
ita exhorrescere deberemus, ac si ful
de cælo caderet, vel si infernus ip
nos absorbendos dehisceret.

3. Considera, etiam peccato ver

im offendi, licet, non tam graviter, ropter illud gratiam ſuam nobis ſub- lat; & ideò pietatis amantibus eſt iendum ob ſequentes eorum effe- s. 1. quia obligat ad pœnam hujus vi- vel futuræ in purgatorio: 2. animam nihil deturpat. 3. minuit charitatis vorem, ſicut aqua flammam. 4. animi es debilitat, ſicut onus ambulantem, retardat gloriam æternam. 6. minuit ritum & gloriam vitæ æternæ. 7. di- nit ad peccatum mortale. 8. obſta- lum ponit novæ gratiæ. 9. impedit de- tionem in orando, & progreſſum in a ſpirituali, atqui ut Deum non per- ſtè amemus. 10. quia diſplicet Deo, Angelis, & ideò non licet peccatum niale committere, etiamſi ſpes efful- ret totum mundum per illud conver- ndi ad Chriſtum. 2. Conſidera dicta trum, nam S. Auguſtinus ait nullum ccatum eſſe tam parvum, quod con- mptum non fiat magnum. Sanctus Hieronymus dicit non eſſe in peccatis vibus conſiderandum, quod ſint rva, ſed quòd magnus ſit Deus, cui diſpli-

displicent. S. Gregorius scribit, v aliquando periculosius esse mort quòd hoc facilè notetur, illud non Sic multæ parvæ guttæ subeunte nam, quia notatæ non sunt, tanden mergunt navem, quam magni f non submersere.

MEDITATION DE MISERIIS, IN QUAS NATUR humana per peccati malum prolapsa est.

MEDITATIO I.

De miseria nativitatis humanæ.

1. CONSIDERA solos primo rentes nostros Adam & vam, ut docet S. Grego perfectè cognovisse hum vitæ miserias, quia soli felicitatem, in creati erant, experientia ipsa didice

item, qui in miseriis nati sumus &
ti, velut phrenetici miserias no-
non sentimus, & ideo sicut illi qui
malè olentia incolunt, fœtorem
sfaciunt, tollente sensum longa cō-
dine, ita nos non abhorremus et-
perpetuò, neglecto cælo in hujus vi-
iseriis perdurare. 2. Perpende, quo-
o possis à tam gravi errore liberari:
pè si accuratè meditando examines
ùm nativitatis humanæ miserias,
de totius vitæ curriculum.

Considera, Deum hominem
asse, ut docet Scriptura *Gen.* 1. ex li-
terræ, id est, ex vilissimâ totius
ndi materiâ. Itaque licet Rex sis,
esar vel Papa, tamen non es nisi gle-
fimus & limus, qui omnium calca-
r pedibus: modum conceptionis hu-
anæ esse tam fœdum, ut Christus, li-
et illudi & conspui se passus sit à vilissi-
mis mancipiis, & non homo, sed vermis
aberi, tamen eo modo concipi nolue-
it. 3. quid miserius muliere parturiente:
quis dolor intolerabilior, quis planctus
miserabilior. 4. bestiæ, dum nascuntur,

prodeunt vel calceatæ, vel lanâ, ſqu
corio, aliiſve rebus tectæ; Solus
nudus prodit cum immunda
& gallero immundiori. Item il
mul ac natæ ſunt, natant, volant, cu
& quærunt neceſſaria, ſine magiſtr
lus homo nihil ſcit, nihil poteſt
aliorum ulnis portetur; aliorum
manibus foveatur, ſed nec eden
bendique modum habet, niſi doce
Natura nihil demum ei docuit, niſi
rare: & vix ante quadrageſimum
poſt ortum ridet.

3. Conſidera, quid aliud ſit co
humanum, quàm teſta putrida, au
corruptum, cui quidquid infun
mox aceſcit. Quid aliud quàm ſa
ſtercoribus fartus, & candida nive te
qui foris quidem pulcher apparet,
intus excrementis & ſordibus ple
eſt: ubi gentium tam ſordidum vol
brum reperitur? ubi terrarum exiſti
gnum, tot fœtores infrà ſupraque e
lans? Arbores, herbæ, beſtiæ m
gratiſſimi odoris excrementa effund
at homo ſolus tam abominanda e

n nisi cloaca quædam sordium vi- r. Hoc Ethnicus Plotinus quon- perpendens, nunquam passus est pris sui effigiem depingi, satis esse fferens, quod onus tam immun- , & animâ suâ indignum, toto vitæ pore circumferre cogeretur.

MEDITATIO II.

De miseria brevitatis humanæ vitæ.

COnsidera, rarò ad annum septua- gesimum, aut, ut maximum, ad- togesimum pervenire. Nam Propheta Psalm. 89. *Dies annorum nostrorum in sis septuaginta anni, Si autem in potenta- bus octoginta anni, & amplius eorum la- or & dolor.* 2. Considera, si numerum ierum subtiliter inire velis, tempus in- antiæ, pueritiæ, & somni esse excluden- dum, nam vita infantis & pueri po- tius bestiæ est quàm hominis, cum in ea nihil discatur vel agatur homine di- gnum. Dormiens quoq; potius mortuus, quàm vivus censetur, ob rationem, sen-

fusque sepultos. Unde & Poëta som
vocavit gelidissimæ mortis imagi
Cum autem homo quotidie octo h
& sæpè plures somno tribuat, sequ
tertiam partem vitæ solo somno ill
trahi, ac proinde etiam in longævi
tam esse perbrevem.

2. Considera, si hanc vitam cum a
nitate conferas, quàm brevis futur
Sapiens ait Eccli. 18. vitam hominis l
gissimam esse 100. annorum. Quid
tem sunt centum anni, si cum ætern
te conferantur? certè nil aliud qu
guttula aquæ cum immenso mari. S
nim in totus mundus collatus cum c
extremo est instar puncti, quid temp
vitæ nostræ collatum cum æternit
erit, nisi minùs quam momentum, i
nihil? Hanc brevitatem cum æter
pœnis, suis collatam agnoscunt damn
tiin inferno, dum ita apud Sapient
cap. 5. loquuntur. *Quid nobis profuit s
perbia, aut divitiarum jactantia, qu
contulit nobis? Transierunt omnia ta
quam umbra, & tanquam nuntius pr
currens; & tanquam navis, quæ pertra*

luantem aquam, cujus cùm præ-
it, non eſt veſtigium invenire: aut
quæ tranſvolat in aere, cujus nul-
invenitur argumentum itineris il-
aut tanquam ſagitta in locum deſti-
m. Ita & nos nati continuò deſinimus
nullum virtutis veſtigium, valui-
oſtendere.

Conſidera hinc ſequi, nullam poſ-
ajorem eſſe amentiam, quàm ſem-
nas, intolerabileſque pœnas mo-
taneâ tantillæ vitæ voluptatula ſibi
cari. Et cum hæc vita tam brevis ſit;
râ verò tam longa, quæ poteſt ſtul-
eſſe amentia, quàm hujus vitæ res
ſolicitè accumulare, & de his quæ
vitam æternam pertinent, nolle ſe-
l cogitare. 2. Conſidera, cur æterna ſa-
ntia voluerit hanc vitam eſſe bre-
m, nempè primò, quia ſciebat hanc vi-
n nobis non eſſe niſi continuam mili-
m, exilium, & miſeriam, ac idcirco ab
citò nos liberaret, & ad patriam cœle-
m revocaret. 2. quia ſummo amore
os complectitur; jam autem conſtat
m, qui aliquem amat, ægrè dici poſſe

abesse ab eo quem amat. 3. ut eo m
vitam præsentem contemneremus
adspiraremus ad æternam.

MEDITATIO III.

Me miseria incertitudinis humanæ vitæ.

I. CONsidera brevitatem vitæ, si bis certò constaret, fore toler liorem, ut si v.c. constaret nos 60.70. annis victuros, at hoc quoque certũ est. *Nescit homo*, ait Sapiens Ecc 3. *finem suum, sed sicut pisces capiuntur mo, & sicut aves laqueo comprehend tur, sic capiuntur homines in tempore m cùm eis extemplo supervenerit.* Unde s dictum est: *Morte nihil esse certius, h verò mortis nihil incertius.* Atque id Sapiens quidam vitam humanam co parat bullis tempore pluviæ super quam natitantibus, quarum quædã m ut ebullierunt, resident, aliæ verò pa quidem diutiùs fluctuant, sed om tandem evanescunt. Alii enim ho nes in utero materno pereunt, alii in

fan

, alii in pueritia, alii in adoleſ-
, vel virili ætate , alii in ſenectu-
Deinde, alii ſani ſubitò pereunt, vel
o, ut apoplexia, vel caſu , ut ſub-
one, vel vi aliunde illatâ, ut gla-
clopo, lapide. Alii extinguun-
orbo brevi vel diuturno.

Conſidera, cùm terminus vitæ no-
tam ſit incertus , quanta ſit noſtra
ritas, quòd tam ſecurè, tamque ne-
nter vivamus , immemoreſque ſi-
verborum Chriſti toties clamantis ,
t. 24. *Vigilate , quia neſcitis qua*
filius hominis venturus ſit , quaſi
t: cum horam neſciatis omni hora
late, & quia diem neſcitis , omni
vigilate, &c. conſidera, ut energiam
borum Chriſti intelligas , cur excu-
perpetuæ in urbibus & caſtris ho-
vicinis habeantur ; certè non alia
cauſa , quàm quòd præſidiarii
norēt, quādo hoſtis vēturus ſit, ſi enim
irent , tunc certè tempore interme-
o ſomno & quieti vacarent. Cùm er-
o eadem prorſus incertitudo ſit de ho-
a mortis noſtræ, cur non ſimiliter vigi-

lemus? Certà anima nostra pretiosio omnibus mundi urbibus & castris, spectes lytrum quo redempta e etiam Angelis. Deinde hostes an sunt plurimi, potentissimi & callid mi, qui noctes diesque insidiantur, & ctus aleæ, in hoc consistit, ut simus p ti ipso momento quo mors venit, liquet ex parabola de fatuis virg bus, *Matth.* 25. quibus imparatis cl est janua,

3. Considera, cur Deus voluerit bis incertum esse exitum vitæ. Una c sa est, quia multi, si scirent se 60. vel annis victuros, differrent pœnitentia & graviora peccata committerent; d vero nesciunt, non differunt pœnit tiam ne fortè in peccatis moriantur. 2 è contra scirent, se non diu victur multa bona opera proximo salutaria mitterent, ac tantum propriæ saluti carent. Deinde in conversatione h mana forent melancholici, tetrici, fastidiosi, communemque pacem & co cordiam turbarēt. 3. si quis æger sci infirmitatem suam non fore ultimar

n

nfiteretur, non communicaret, nvocaret Sanctos, non implo- auxilium aliorum in Missis, & ina omitteret: quia autem nescit, diligentissimè confitetur, & m de tota vita, vota edit, elee- pas in pauperes profundit.

MEDITATIO IV.

De miseria fragilitatis humanæ naturæ

Consídera vitam nostram non tantùm esse brevem & incertam, sed etiã fragilẽ multisque pericu- cpositã, sic ut vitrũ non sit fragilius. lens odor, infectus aër, sol ferven- , hyems acrior sæpè vitam nobis eri- it, non solùm infantibus & pueris, etiam viris Si rogaris, cur iste vel il- bierit? Responsio in promptu est. hau stu aquæ frigidæ, quem sumpsit dius, ex potu vini quo se obruit, ex io dolore, vel terrore, ex spina hæ- te in gutture, ex ictu serpentis, ex de- rso digito à fele, &c. 2. Considera di- m Isaiæ cap. 40. de hac materia: *Vox*

dicentis, inquit, *clama & dixi, qui*
mabo. Omnis caro fœnum, & omnis
ejus quasi flos agri Exsiccatum est fœ
& cecidit flos, quia spiritus D
sufflavit in eo. Quæ enim firm
in carne? ait in illa verba Ambrosi
3. Hexam. c. 7. quæ salubritas pote
se diuturna? Hodie videas adolesce
validum, grata specie, suavi colore
stina die tibi facie & ore mutatus o
rit. Hodie nobilis & dives trium
cras in carcerem rapitur.

2. Considera eandem fragilita
quæ est in corpore, cerni etiã in a
nostra; unde D. Paulus 2. Cor. 4. sc
nos thesaurũ, nempè gratiæ gesta
vasis fictilibus. Tam enim multa
in hoc mundo pericula lapsus, to
ubique laquei à mundo, carne, &
mone ad irretiẽdas animas dispositi
Propheta dixerit Psal. 10. *pluet Dei*
per peccatores laqueos. Quos alic
do in visione conspiciens S. Ant
exclamavit: *O Domine quis tandem e*
omnes istos laqueos? Hinc est, quò
animæ pereant quotidie, sic ut B.

n.

non vereatur dicere, ſicut ex de-
vibus in Oceano vix una in portũ
it, ſic ex decem animabus vix u-
queos mundi evadere, & ad vitam
m pervenire. Nec in cœlo ſecu-
it, unde cecidit Lucifer cum tot
orum millibus. Nec in paradiſo,
xpulſus eſt Adam cum Eva, nec in
Chriſti, in qua perijt proditor
, nec in primo cætu Chriſtiano-
in quo Ananias cum Sapphira ex-
is eſt, ut diſcas te, etiamſi in ſan-
na religione vivas, necdum eſſe
um.

Conſidera, cauſam cur Deus tam
lem humanam vitam eſſe voluerit,
pe ut ea ob oculos poſita citiùs à
erſa vita reſipiſceres: quod enim
d eſt interſtitium inter te & tarta-
, niſi caduca & fragilis iſta tua vita?
e hodie florens, cras forte exareſ-
? Quod ut meliùs intelligas imagi-
e tibi te videre hominem aliquem è
ui filo pendentem cui ſubjectus ſit
teus profundiſſimus: & cogita quan-
ille in metu ſit, ne filo rupto in il-
lum

lum corruat : quid non offerat , ut culo illo eximatur ; In non minor næ periculo , imò majori est quivis mo existens in peccato mortali , fil nim vitæ semel rupto corruet in pu altissimum inferni, in flāmas perpet è quibus nunquam emersurus est. verò in tanto periculo luxuriari , vo tati indulgere, ridere queat?

MEDITATIO V.

De miseria inconstantiæ vitæ humanæ.

Considera vitam humanam i quoque habere miseriam , q mutabilis sit, & inconstans. U Job 14. *Homo*, inquit, *natus de mu brevi vivēs tempore, multis repletur seriis: qui quasi flos egreditur, & cōteri & fugit velut umbra, & nūquam in statu permanet.* Homo enim nunc s est, mox æger ; nunc lætus , mox tri nunc quietus, mox turbatus: nūc tim mox certus ; nunc dubius , mox dax; nunc vult, mox non vult ; nun

ox flet. Breviter tot sunt mutatio-
quot occurrunt circumstantiæ, &
ntia, ut nec Luna, nec Euripus ul-
pius mutetur, mare non movetur,
m venti mutantur, sed in homine
continuæ mutationes, sive sæ-
venti, sive tranquilla sit malacia.
Considera hanc mutabilitatẽ maxi-
erni in Salvatore nostro, qui quo
ũ maximo gaudio populi receptus
n urbem Hierosolymam, eodem
mnibus sub vesperam derelictus est.
s obviam processerant Christo cum
is virentibus, quatriduo vero pòst
is ramis percusserunt ejus caput.
è vestimentis suis se exuerunt, ut
nerent in via, post verò eum vestibus
priis spoliarunt, ut flagellarent &
cifigerent. Priùs clamabant: Bene-
tus qui venit in nomine Domini, pau-
pòst autem acclamarunt Pilato: Re-
est mortis, crucifige eum. Nonne
ec magna & subita fuit mutatio?
inc disce, quis sit exitus honorũ & dig-
tatum hujus sæculi: nec amplius confi-
e ejus amicitiæ & prosperitati, quia

inconstans est & mutabilis. Confid
tem in solo Deo, ejusque gratia & a
tia. Ille enim solus immutabilis est
verus amicus in adversis æquè ac
peris.

3. Considera quanta mutatio & v
situdo sit etiam in rebus maximis h
vitæ, ut in regnis & imperiis.
narchia hujus mundi cæpit quidem i
syriis, sed non perstitit diu, migi
enim ad Persas, & paulò pòst ab
ad Lacedæmonios, & ab his ad Ro
nos, à quibus tandem transiit ad (
manos. Quod si imperium, in quo su
ma totius mundi dignitas consistit,
ties translatum est, quid in hoc mu
firmum esse potest & stabile ?
Considera S. Joannem c. 2. scribere t
columnas, quibus insistit mundus, t
mere & trāsituras. *Omne*, inquiens qu
*est in mundo, est concupiscentia carnis, c
oupiscentia oculorum, & superbia vita
& transit mundus & concupiscentia eju*
Quis ergo non fugiat ex illo? nemo m
net in domo minante ruinam.

MEDI

MEDIT

De miseria fall

Onsidera
pejorem
vulgo dic
x est impietas
tas duplex est
ga Dei nobis
itias tanto stu
res anhelamu
mur; nisi qu
tam forte diu
orum multoru
ur? *Quotidie*
pist. ad Nepot
mmutamur,
entiam ipsam
t iterum: Ne
ur, & sic decre
t se adhuc an
Denique de vi
quàm si ejus b
n arbitrij nos
2. Conside

MEDITATIO VI.

De miseria fallaciæ vitæ humanæ.

Onsidera, hanc miseriam longè
pejorem esse superioribus, ūā ut
vulgo dicitur: Ficta sanctitas du-
x est impietas: sic ficta apparēsque fe-
tas duplex est miseria. Unde enim tam
ga Dei nobis subrepit oblivio, unde
itias tanto studio quærimus, ad ho-
res anhelamus, nulla mortis curâ tan-
mur; nisi quòd falso persuademus
tam forte diuturnam, & cassa spe an-
orum multorum spatia nobis pollice-
ur? *Quotidie*, inquit B. Hieronymus
pist. ad Nepot. *morimur, & quotidie*
mmutamur, & contra fidem atque expe-
ientiam ipsam nos esse æternos credimus.
Et iterum: *Nemo enim tam fractus viri-*
us, & sic decrepitæ senectutis est, ut non pu-
tet se adhuc annum unum supervicturum.
Denique de vita haud secus indicamus,
quàm si ejus brevitas vel longitudo esset
in arbitrij nostri potestate.

2. Considera, de officiis honoratis & dig-

& dignitatibus, ac omnibus volup
bus quàm blanda ſpecie ſe nobis c
rant; & quot confeſtim, ubi ea rec
rimus, afflictionibus, periculis, cu
invidiis & laboribus ſint obnoxia.
go gaudens pergit ad ædes ſui ſpo
non enim videt aliud quàm quod ſ
apparet; at ſi videret ſementem miſe
rum quæ illo die ſeminatur, juſt
rem cauſam haberet plorandi, heu q
moleſtias illa feret? quot noctes inſo
nes ducet? quot in re domeſtica patie
difficultates? 2. cogita, ſi mundus
bi hic blandiatur, id fieri, ut te fallat,
exaltet, ut te deijciat, ſi exhilaret, ut p
ſtea magis affligat. Dat multa bona, ſ
cum felle & dolore mixta. Dat tibi l
beros, ut gaudeas, ſed poſtea tollit, u
gaudium compenſet majori luctu
Et neſcio, quomodo natura ita compa
ratum ſit, ut magis ſemper affligant mal
quàm exhilarent ejus bona.

3. Conſidera omnem hanc fallaciam oriri ex nimio amore noſtri ipſorum, qui ſic excœcat nos, ut apparentia bona ſemper veris anteponamus. Quia

enim

nimium amamus hanc vitam, odi-
mortem , immò nec ferimus de ea
tionem fieri , & ideò non possumus
is persuadere eam esse vicinam , ne
nœrorem aliquem ex cogitatione
damus. Hinc fit , ut & alios citò mo-
ros, facilè credamus, non autem nos:
pè quia non ita tenerè alios , quàm
ipsos diligimus. 2. Considera ,
liam esse causam hujus fallacis opi-
nis, quod plus æquo fidamus vel æ-
i, vel viribus & sanitati corporis, &
n consideramus mille modis homini-
is, licet sanis, quotidie abbreviari vi-
m.

MEDITATIO VII.

De multitudine miseriarum hujus vitæ.

COnsidera, breve, incertum, & fallax, quod in vita nostra est, variis, multisque corporis & animæ miseriis, esse permixtum, sic ut mors potius quàm vita appellanda sit. Unde rectè Sapiens Eccli. 40. *Occupatio*, inquit, *magna* *crea-*

creata est hominibus, & jugum grave per filios Adæ, à die exitus de vẽtre mat eorũ usq; in diẽ sepulturæ in matrẽ omni

2. Considera nullum temporis punctu præterire, quo non ad mortẽ festin mus. *Hoc ipsum*, inquit S, Hieronymu *quod dicto, quod scribitur, quod relego, qu emendo, de vita mea tollitur, quot pu cta notavi, tot meorũ damna sunt tempor* Et si vita nostra aliud non est, qua iter ad mortem, & hora mortis eade sit quæ judicij, quid vita nostra est, n iter ad horrendum Christi tribunal, q potest corpus & animam mittere i gehennam?

2. Considera, etiamsi vita nostra bre vis sit, brevisque ejus voluptas, longan tamen revera esse propter innumera miserias eoque longiorẽ, quo minus no miseros, velut phrenetici, agnoscimus. Quoties homo timore, mœrore, dolo re exagitatur, etiam sine ulla causa, ut possit dicere cum Job c. 7. *Quare posui sti*, ô Deus, *me contrarium tibi, & factus sum mihimetipsi gravis?* Quantas mo lestias & labores sustinet homo, ante- quam

panem lucretur? Aviculæ, aliæ-
estiæ sine sudore necessaria sibi pa-
solus homo noctes diesque sudare
t, *per mare pauperiem fugiens, per sa-*
er ignes. 2. Considera homini illud
n. 89. verè convenire: *Anni nostri*
aranea meditabuntur, id est, nos
nnis nostris velut aranea medita-
. Aranea enim ut victum sibi paret
otam eviscerat, & noctu diuque in
texendo laborat, & tandem quid ca-
? vilem musculam. Sic homo noctu
ique laborat pro vili lucello, & tan-
m vix panem sibi liberisque necessa-
m parat. 3. Considera, ut homo liber
t à labore & cura, aliunde tamen alias
obrepere miserias, primò innumero-
um morborum, quibus pleni sunt Me-
licorum libri, deinde bellorum, carita-
is annonæ, terræmotuum, eluvionem,
furtorum, aliorumque infortuniorum
à bestiis & ipsis hominibus. Quot enim
quotidie homines in bellis & extra,
gladio, bombardis, aliisque armis ab ho-
minibus conficiuntur? Julius Cæsar,
paucis copiis plus quàm decies centena

hominum millia trucidavit, & tam omnium Imperatorum clementissin dicitur. Quid fecisset, si fuisset tyr nus.

3. Considera, præter hæc omnia, s gularum ætatum proprias miserias. Qu aliud est infans, nisi bestiola rationis e pers in specie humana. Quid adolescen nisi equus indomitus, vel vitulus? qu senectus, nisi omnium morborum molestiarum saccus? Senex deserit mu dum; & à liberis suis deseritur, des runt eum propria membra & sensus: d serit & seipsum, cùm sæpè delirus si & ratione uti nesciat. Et tamen optan omnes, quacumque in ætate sint, fier senes. 2. Considera, nullum hominem sua sorte esse contentum, quantumvi sit potentissimus. Quot Imperatores s sponte imperio abdicarunt? Quot Episcopi Episcopatu? vivunt homines omnes, sicut infirmus, qui nihil aliud agit, quàm ut se ex uno latere in aliud volvat, & revolvat sperans majorem quietem, quàm non invenit, & nescit causam inquietudinis suæ esse internam infirmita-

ntem. 3. Considera Deum tot ama-
nibus miscuisse vitam nostram, ut
s fastidium nos provocaret, & ad
æternam omnium miseriarum
tem pelliceret. Si enim jam cùm
rumnis quotidie obruimur, tam
ex statione vitæ hujus discedimus?
faceremus, si omnia prosperè & ju-
è nobis in hac vita succederent?

MEDITATIONES DE QUATUOR NOVISSIMIS.

MEDITATIO I.

De Morte.

ORATIO præparatoria erit. Posito ob oculos Deo rogare eum præsentem, ut omnes cogitationes tuas, verba, & opera dirigat ad suam gloriam, tuamque salutem.

I. Præludium. Imaginare teip recumbentem in lecto, morti v num à medicis desperatum, de sito ad caput cereo, ad pectus ima ne crucifixi, extremam jam anim ducere.

II. Præludium. Ora Deum ut g tiam tibi concedat, fructum aliquem consideratione mortis capiendi.

1. Considera, ex una parte mort esse certam & inevitabilem *Statut est enim*, ait Apostolus Hebr. 5. *hom nibus semel mori*: ex alia vero pa quoad tempus & horam, locum iam & modum esse incertissimum. In maximè hominem persequi sole cùm minimè de ejus adventu cogit juxta illud Pauli 1. Thess. 2. *Dies Dom ni sicut fur in nocte veniet, cùm enim d xerunt, pax & securitas, tunc repentin eis superveniet interitus*. 2. Conside quomodo affectum se sentiat is, qui om ne suum solatium in vita diuturnior positum habet, quando monetur me dicum nullam spem dare vitæ. Tali enim

m mox objicit oculis mentis perpe-
n suum ex mundo exilium, videt
jam se abstrahendum à parentibus,
natis, amicis, sociis, favore Prin-
am, dignitatibus, palatiis, agris, vi-
s. Deinde, quod longè acerbius, ani-
m vi à corpore tantoperè amato a-
lendam, quam pœnam nullus ex-
mere potest, quia nullus expertus
, nisi qui extremum spiritum reddi-

2. Considera, quàm anxius idem sit
turus, cùm sentiet se incertum de sa-
ite. Primò ob multitudinem peccato-
am. 2. quòd tunc multorum recorda-
antur, antè oblitorum. 3. quod quæ
liàs levia visa sunt, tunc gravissima ap-
parebunt. 4. quòd tunc maximè dubita-
bit, sitne in odio vel amore Dei. 5. quòd
anceps hærebit, an veram de peccatis ha-
beat contritionem: ac tandem ita attoni-
tus sit, ut nesciat, quò se vertat. 2. Con-
sidera, si Deum respexerit, imminebit
Deus ei iratus, distringens instar vindi-
ctæ gladium: si oculos depresserit, vide-
bit

bit ſepulchrum tetrum odorem e lans ſuo corpori paratum ; anima rò, quam negligenter habuit , tam inferorum abyſſum : ſi ſeipſum greſſus fuit, inveniet turbam pecc rum quorum conſcientia eum æt addicat ſuppliciis. Si verò circumſp rit , videbit circumſtantium dæ num copias, codicem criminum ex cantes, & patulis faucibus in præc inhiantes. Volet quidem miſer fug ſeipſum , ſed fieri non poterit : V let terga vertere , ſed non conce tur.

3. Conſidera extremum conflict cum vita, agonem & angorem me tis, quando cereus accenditur, & in a rem inclamatur, ut corde ſaltem , non ore, ſe Deo commendet. Qu puncto etiam ſanctiſſimi quique ma gno metu concuti ſolent, ut S. Hila rion clamans : *Egredere anima mea quid times, ſeptuaginta annis ſervivist Deo, & mori times?* perpende, quomodo tunc totus palleſcat, extrema manuum, pedumque frigeant, oculi concidant,

, corpus totum ſudore madeſcat,
ius langueſcat , anhelitus ægrè tra-
ur, pectus conſtringatur , & palpi-
, ac mox ſubeat lethalis oppreſſio, &
leus mortis , quo cogitur anima è
pore migrare. 3. expende, quomo-
anima egreſſa corpus tam lautè &
norificè antè ornatum & tractatum,
m deforme & horribile redditur , ut
nnes ab eo intuendo & tangendo ab-
orreant, ac ipſi amici mox laborent,
t inter quatuor vel quinque aſſeres
um veteri induſio incluſum in ter-
am à vermibus conſumendum defo-
liatur.

Concludes colloquio cum Deo, quo petes hæc tuo animo ita infigi , ut deinceps, ſic vitam inſtituas tuam, quemadmodum velles inſtituiſſe , quando ad agonem mortis perveneris : qui enim bene vivit , non poteſt non bene mori.

MEDITATIO II.

De morte justorum & piorum. Sap

Iustorum animæ in manu Dei sun
non tanget illos tormentum mortis. Visi
oculis insipientium mori, illi autem sun
pace.

1. COnsidera mortem, licet in se,
dictum est, sit horrenda, eam tan
ab hominibus piis & religiosis, qui e
habent pro ærumnarum hujus vitæ t
mino, & æternæ felicitatis prin
pio, cum desiderio expectari: qui cu
S Propheta dicunt Psalm. 43. *Quema*
modum desiderat cervus ad fontes aqu
rum, ita desiderat anima mea ad te Deu
Et cum Apostolo Philip. 1. *Cupio di*
solvi, & esse cum Christo. 2. Conside
inde non sequi justos non reformidar
mortem naturaliter, cùm Christus
ut homo, timuerit, sed longè alite
quàm peccatores; hi enim causam ti
mendi habent, & sæpè de salute despe
rant, justi verò, etsi ex infirmitate natu-

ræ

m mors instat, turbentur, tamen
sciunt post mortem se felicius victu-
gaudent. Itaque timendo lætantur.
tando timent; sicut S.Martinus qui
orte astanti dæmoni fidenter dixit:
id hic astas cruenta bestia, nihil in me
este reperies: sinus Abrahæ me recipiet.
S.Ambrosius. *Non timeo mori, quia*
um Dominum habemus.

2. Considera, justis dolores & an-
tes ægritudinis & mortis apparere
cundos & dulces, ob ingens deside-
um, quo flagrant patiendi pro Chri-
o, & pœnas meritas expiandi. Deinde
xiguum metum illis ab hoste humani
generis, quem dum vixerunt sæpiùs
expugnarunt, posse injici, contrà verò
præsto futuram multorum Angelorum
tutelam & consolationem, Beatam
Virginem, atque ideò ipsum, non ra-
rò Christum. Tertiò, eosdem ob bonæ
conscientiæ testimonium, percepta Sa-
cramenta omnia, & fiduciam in divina
misericordia positam, tantam sensu-
ros pacem & consolationem, ut omni
metu depulso initium quoddam volu-
ptatum

ptatum patriæ ſint deguſtaturi. I
que nec ullo dolore afficiendos , c
divellantur ab omnibus rebus cre
quia jam dudum in vita illis renu
runt , ſcientes ſe per illas impediri,
minus perfectè ſuo creatori conju
poſſint.

3. Conſidera, eos potius gaviſu
quàm triſtaturos de ſeparatione a
mæ à corpore , qua agnoſcent ean
illo tanquam in carcere fuiſſe dete
tam, in morte autem primò ſoluta
vinculis reſtitui veræ libertati, & av
lare in ſuam patriam. 2. nec de ſtatu co
poris ſui poſt mortem ullum mœrore
capturos, tum quòd certo credant, illu
ſuo tempore cum maxima gloria reſu
rectùrum, tum quòd, ſicut in vita com
moda corporis ſectati non ſunt, & nud
Chriſtum nudum ſequi parati fuerunt
ita etiam ex humilitate gaudeant illud
ex terra factum in terram redire. Un
de ſanctus Franciſcus voluit nudus in
terra mori, & tamdiu poſt mortem nu-
dus relinqui, donec miliare unum con-
fici poſſit. S. Arſenius verò optavit il-
lud

rojici canibus devorandum post
:m.

MEDITATIO III.

De judicio particulari.

Onsidera animam vita defuncti
solam ineuntem iter in regionem
tam, ut sistatur judicio particulari
, quod non minus metuendum est
m universale, in fine mundi futu-
n, quia qualem inveniet Deus homi-
n, inquit B. Augustinus, in suo no-
simo die, talem judicaturus est in
ndi novissimo die. 2. considera qua-
or personas in judicio illo futuras.
ima est anima judicanda, quæ in
nscientia descriptam geret totam an-
actam vitæ historiam. 2. est Christus
idex simul & testis atroci vultu animæ
npiæ minas & pœnas spirans. 3. Sancti
Dei summa indignatione eandem dete-
tantes. 4. dæmones peccata exagge-
antes, & bona opera extenuantes. Co-
gita ad quas angustias redigetur misella
anima, quando ipsa conscientia teste,
verissi-

verissimas fatebitur omnes cont prolatas accusationes.

2. Considera examen ipsum quo stituetur factorum, dictorum, cogit ium, in quo tria sunt metuenda. 1. titudo rerum, de quibus reddend ratio: nam *cui plus datum est, plus getur ab eo. Luc.* 12. 2 Judicis exactiss de singulis inquisitio, & severa pun nam non solùm novissimum quad tem reposcet, sed etiam de omni bo otioso & cogitationibus occult mis rationem exiget. 3. acerrima ju cis de rebus existimatio. *Non enim gitationes meæ, cogitationes vestræ; que viæ meæ, viæ vestræ, dicit Domin* Qui studiosus est munditiei, non pot etiam parvas sordes in pretiosa veste f re. Sic Christus ipsa puritas non pot ferre etiam minimas in anima nostra s des. Nos exigua quædam peccata cen mus, quæ Deus gravissimè punit. In pro peccatis habet, quæ nos peccata e non putamus, ut 2. *Reg.* 6. quod Oza L vita arcam cadentem attigit. Unde D vid Psal. 18. exclamat: *Delicta quis intell git?*

3. Co

Considera, discussis, cognitisque
procedendum ad pronuntiatio-
ntentię multis nominibus formi-
m 1. ob constantiam judicis, qui
precibus, lachrymis, intercessione,
cusatione à justa sententia ferenda
i poterit. 2. ob magnitudinem re-
de quibus agetur, non enim de pe-
is vel agris, sed de summis bonis vel
s, in omnem æternitatem duraturis
abitur. 3. ob immutabilem senten-
judicis quæ nullo judicio retractari
erit. Deus enim cùm summus sit
ex, & qui falli in judicando non po-
, ab eo non erit ad alium appellatio.
undò cogita, quanta trepidatio mise-
n animam invadet, quando elevata
anu, conversis in eam oculis judex
hristus æternam & irrevocabilem pro-
amabit sententiam. *Discedite maledicti*
ignem æternum. Matth. 25. Dei faciem
umquā visurus, nihil boni unquā à me
abiturus. Deus bone, quæ desperatio,
qui fletus quæ lamēta hic erunt? Tertiò
è contra cogita quāto gaudio exultabit
anima, cùm audiet optatissima verba:

Veni

Veni benedicte Patris mei, possside r[...] tibi paratum à constitutione mund[...]

De judicio universali.

VIde Meditationem 26. Dom[...] post Trinitatem, & primam D[...] nic. 2. Adventus.

MEDITATIO V.

De inferno.

ORatio præparatoria, ut suprà [...] Morte.

I. Præludium. Imaginare infern[...] locum esse tenebrosum, vastum & [...] fundum sub terra positum instar lat[...] mi putei, pice, sulphure, flammâ, fu[...] viperis, bufonibus, & serpentibus pl[...] in quo nil audiatur præter gemitus, [...] spiria, maledictiones tortorum, & [...] rum qui torquentur cum perpetuo pl[...] ctu, & stridore dentium.

II. Præludium. Pete gratiam à Deo, [...] cordi tuo gravitatem pœnarum, qu[...] damnati sustinent, imprimat, ut hinc [...] veris ad vitanda peccata.

2. Co[...]

onsidera, in infelici hoc loco tria
pœnarum inveniri, pœnam sen-
nam damni & vermem conscien-
od ad sensus pœnam attinet, scias
membrū, nullū sensum esse, qui
ngulari ibi dolore excrucietur, se-
m multitudinem, & gravitatem
ium per illos commissorum: ocu-
npudicus horrendo dæmonum a-
, aures confusione lamentorum
sonantium, nares tetro fœtore: gu-
abidâ fame & siti; tactus ardore &
re inexplicabili, memoria præteri-
n voluptatum recordatione, & in-
tus consideratione bonorum amis-
m & malorum impendentium in o-
ævum. 2. Considera singulares pœ-
quibus nonnulli puniantur. Alia e-
pœna superbi, alia invidi, avari, lu-
osi, &c. punientur, qua in re maxima
arebit Dei sapientia & justitia exa-
imè singulorum excessus debitè ca-
antis. Unde in Apocal. 18. in meretri-
n super aquas sedentem, talis pro-
ntiata est sententia: *Quantum glorifi-*
cavit se, & in delitiis fuit tantum date ei
mentum.

2. Con-

2. Conſidera pœnam damni ab
mni comparatione priore majore
conſiſtit in viſionis Dei & perpetu
omnibus ſanctis conſortii privatio
licet omnibus damnatis cõmunis
ſit, tamen acerbior erit Chriſtiani
nibus, ac imprimis clericis & relig
qui majorem occaſionem habueru
viſionẽ illam perveniendi. 2. Con
& tertiam pœnã, nempè conſcienti
mem, qui continenter rodens nunc
conſumetur, ſed perpetuò ſcelera
miſſa exprobrabit. Ah quæ ſuſpiria
erumpent, cùm ſentiet tam ſæpè in
ctus divinos, quibus ab hoc vel illo r
retrahebatur, & ad bonum incitaba
repudiatos? Quis cogitabit, cùm ob
neglectos advertet ſe addictam an
ribus ſempiternis & intolerandis.

3. Conſidera, ſi omnis moleſtia q
tumvis brevis, exuſtio digiti in flam
candelæ modica tibi intolerabilis n
videtur, quid facies in igne infernal
cerrimo, ad quem comparatus no
ignis, etiam maximus, pictus vide
Quid in tanto calamitatum & cruciat

Occan

io, quantum nullus mortaliũ ſatis
concipere poteſt? quid dices, vel
nomine æternitatis? O æternitas,
itas, quem tui conſideratio nõ mo-
d malam vitam deſerendam, is aut
n non habet, aut ſi habet, cor nõ ha-
. Conſidera, horrẽdas blaſphemias,
as ob nunquam finiendas pœnas
ices animæ erumpent, & contra Deũ
uam inimicum, & contra Chriſtum
uam iniquum judicem, & cõtra San-
, tanquam alteri parti nimium addi-
. Deinde execrationes & maledicta,
evoment filii in parentes, & paren-
in filios, diſcipuli in præceptores,
d ſuâ indulgentiâ has flammas para-
, ſocii denique in ſocios, quòd pravis
oquiis, exemplisque ſe mutuo ſedu-
int. Atque hæc tanto fient cum ſtre-
u & clamore, ut ſi inter nos tale quid
liretur, præ horrore planè ut arentia
na rigidi ſtaremus.
Colloquio cum Deo meditatio con-
idetur, quò gratiam petemus ſemper
oculos habendi pœnas æternas infer-
, ut eo faciliùs à peccatis abſtineamus.

MEDI-

MEDITATIO VI.

De cœlesti gloria.

ORatio præparatoria eadem cur
perioribus.

I. Præludium. Pone tibi ob ocul
mœnissimum, altissimum, amplissi
que locum eo ornatu, qui cœlo Er
reo inest, ita nominato quòd luce,
chritudineq; reliquos cœlestes orbe
peret.

II. Præludium. Pete à Deo gratiam
intimè gloriam patriæ cœlestis int
gas, quo magis exciteris ad serviend
ipsi in vitæ puritate.

1. Considera qualis sit beatorum
cus, nempè vastissimus & pulcherrim
civitas nempè immensa, tota ex a
purissimo; cujus mœnia sint preti
gemmæ & margaritæ, portæ ex smar
dis & sapphyris excisæ, viæ argenteæ
instar Chrystalli perlucidæ, ubi nu
nox, nullæ tenebræ, nullus æstus, null
frigus, sed summa amœnitas, ubi Sol j
stitiæ nunquam oritur, nunquam oc
dit, sed amabilem suam lucem mira cu

vol

ptate omnium diffundit. 2. Consi-
si tectum hujus machinæ, Solis, Lu-
rrantium & non errantium stellarū
splendore collucet, qualis erit cœ-
illa patria, ubi quia est magni regis
n, Dei omnipotentis, qui charissi-
ibi filiis multò majora præstare vult
test, quam nos possimus compre-
ere. Ideo dicebat David Psalm. 83.
m dilecta tabernacula tua Domine
tum: concupiscit & deficit anima
in atria Domini.

Considera, qualis illa sit domus Dei,
ino nimirum jucundissima & ama-
ima, ubi omnium bonorum est co-
ubi nec quidquam quod offendat,
t, nec quidquam quod delectet, ab-
ubi amor perfectus, timor nullus,
æterna & unus omnium spiritus, ubi
: ad faciem contemplantur sanctissi-
n Trinitatem, & omnia in illa, ean-
ique ex toto corde, omnibusq; viri-
complectuntur & amant. Ubi san-
imam vident Christi humanitatem,
uam desiderant Angeli prospicere. B.
ginem item, ut matrem Dei, & in glo-

ria Christo proximam, tum Angelor
choros,& varios hominum ordines,
postolos, Prophetas, Patriarchas, M
tyres, Confessores, Virgines, Innoc
tes,parentes, cognatos, socios & om
instar solis splendidos,tantaque cha
te flagrantes, ut nullus minus de al
gloria,quam de sua gaudeat.2.Cons
ra multitudinem & plenitudinem
diorum quæ erit in omnibus. Tan
nim erit multitudo,ut solus Deus ea
merare possit,tanta magnitudo, ut s
Deus norit æstimare, tanta variet
perfectio,ut nihil habeat hic mundu
illis comparandum. Summum au
gaudium capient ex perpetua secu
te,quod non solùm ab insidiis dæm
&mundi liberi sint,sed quod inferni
nas,ad quas tam multi detrusi,evase

3. Considera,quanta sit futura gl
corporum; habebunt enim quatuo
gulares dotes,subtilitatem, agilita
impassibilitatem & claritatem, quæ
ta erit,quod teste Christo Matth.13.
fulgebunt ut Sol in regno Patris. Ne
plicari potest quanta in voluptate ib

int omnes s
rum venustas
s,qui odores
vidit,nec auri
s adscenderu
entibus se.2.
exilient, qui
e sustinuerun
ressi fuerint,
se contra ten
vis carnis cup
nt,easque cr
oque quid ha
id agere cogi
rpende, qu
ncti omnes
elo regnant,
nt,eosque str
Colloquio
onclude quo
actenus negli
deinceps vel
andatorum

nt omnes ſenſus, quæ ibi lux, quæ
um venuſtas, qui concentus, qui ſa-
s, qui odores Nam Iſai. 64. *Nec ocu-
idit, nec auris audivit, nec in cor ho-
s adſcenderunt, quæ præparavit Deus
entibus ſe.* 2. Conſidera, quanto gau-
exilient, qui multos labores in cor-
ſuſtinuerunt, multa pro Chriſto
peſſi fuerint, ciliciis, diſciplinis, jeju-
ſe contra tentationes munierint, qui
vis carnis cupiditatibus ſedulò reſti-
nt, eaſque crucifixerint. 3. cogita tu
oque quid hactenus egeris, quid agas,
d agere cogitas pro gloria cœleſti:
pende, quibus mediis uſi fuerint
ncti omnes qui nunc cum Chriſto in
lo regnant, ut gloriâ illâ non excide-
nt, eoſque ſtrenuè imitare.

Colloquio cum Deo meditationem
nclude quo petas veniam ob tempus
ctenus negligenter actum, & decernas
deinceps velle ſedulò percurrere viam
andatorum Dei.

MEDITATIONE
DE SANCTISSIMO SACRAMENTO EVCHARISTI
pro iis qui crebriùs communicant.

MEDITATIO I.

De excellentia Sacramenti Euchari

COnſidera in iſto Sacram to contineri, primò Chr divinitatem, fontem g tiæ omniumque donor ſpiritualium : *In Chriſt nim inhabitat*, teſte Apoſtolo Coloſſ *omnis plenitudo divinitatis corporalit & omnes theſauri ſapientiæ & ſcientiæ eo ſunt reconditi.* 2. animam Chriſti, o nis ſapientiæ, gratiæ, & virtutum plen ſimam omnes creaturas corporales ſpiritales perfectione ſuperantem. 3 ſa ctiſſimam Chriſti carnem à Spiritu ſa cto ex puriſſima carne, ſanguineque gl rioſæ Virginis Mariæ formatam, & h poſ

iticè divinitati unitam.3.ſanguinem
tiſſimum, à Chriſto primum adhuc
itulo, dum circumcideretur, deinde
in ara crucis copioſiſſimè effuſum,
diſcas quoque circumcidere & re-
e pravos tuos affectus, & inordina-
nimi perturbationes mortificare.
Cōſidera excellentiam hujus Sacra-
ti poſſe nobis conſtare. Primò, quia
s illud in veteri teſtamento præſtan-
mis figuris præmōſtravit, ut panis &
à Melchiſedech oblati Abrahæ, pa-
n propoſitionis, panis ſubcinericii
iæ, agni Paſchalis, Mannæ, arcæ fœ-
s, & farinæ Heliſæi. 2. variis nomini-
appellavit in teſtamento novo, ut
is, potus, carnis & ſanguinis, Eucha-
æ, communionis, corporis Domini,
cis, viatici, ſacramēti, ſacrificii. 3. mul-
admirandis miraculis, variis locis &
nporibus illuſtre reddit. 4. quia angeli
gno numero, ubi hoc ſacramentum
nficitur, & reverentia, ut loquitur B.
ryſoſtomus, aſſiſtunt, & ſupplices il-
d venerantur. 5. quia omnes ſancti Pa-
s multis laudibus illud proſequuntur,

& pro nobilissimo mysterio, imò o nium sacrificiorum veteris testame complemento prædicent. 6.quia Ecc sia non solùm quotidie illud conficit, ad venerationem conservat, sed eti solennibus festis & processionibus, qu tannis celebrat. 6 quia nihil æquè h rent dæmones ac Eucharistiam.

3. Considera miracula stupenda, q sunt in hoc uno sacramento. Primò nim consecratione à Sacerdote pera panis in corpus Domini, & vinum sanguinem transsubstantiatur: imò trumq; in totum Christum, uti jam est cœlo. 2. accidentia panis, ut quantitas, gura, & qualitates ibi manent sine su jecto. 3. licet hostia variis modis affici tur, pungatur, comedatur, calefiat, & nihil tamen inde patitur corpus Chri quia est incorruptibile, sicut in cœ Quartò, unum corpus Christi non lùm est in duobus locis simul ut in cœ & in altari, sed in mille, id est ubicun sunt hostiæ. 5. nec solum est totus Ch stus carne, anima & divinitate in host sed etiam in qualibet hostiæ parte. fo

frangatur. 6. totus eſt in minima
particula, quæ ſpeciem panis vel
retinet, cum omni ſua quantitate
:identibus, Et alia plura. Quæ om-
hriſtus fecit ex ſolo amore tui, ut
n eſſe poſſet, tibique prodeſſet.

MEDITATIO II.

e cauſis inſtitutionis hujus Sacramenti.

Onſidera, primam & præcipuam
cauſam eſſe, ut declararet quanto
re, nempè infinito & immenſo, nos
equeretur, unde Joannes de ultima
a acturus cap. 13. *Cùm*, inquit, *dile-*
t ſuos qui erant in mundo, in finem
xit eos. Dedit enim Chriſtus nobis in
inſtitutione, non aurum, non gem-
s, ſed theſaurum omnium theſauro-
n, corpus ſuum & ſanguinē, animam
livinitatem, Deum & hominem, quo
il minus & præſtantius dari po-
t. Secundò, hoc donum nobis præpa-
eo tempore, quo Judæi præpara-
nt virgas, ſpinas, contumelias, bla-

 ſphe-

ſphemias, clavos, crucem, & omnis ge
ris tormenta Chriſto. Unde intelli
quantum obſtricti ſimus viciſſim am
donum & donatorem, & crebrò hoc
cramentum uſurpare.

2. Conſidera, alteram cauſam eſſ
nobis vivam ſuæ paſſionis, imò to
vitæ memoriam relinqueret. Und
præcepit dicens: *Hoc facite in meam c*
memorationem. Matt. 26. Tertiam v
ut ſua præſentia reali & perpetua co
nuo ſolatio ſponſæ ſuæ, quę eſt Eccle
& cuique animæ fideli eſſet. Quartan
membra capiti in uno corpore conj
geret, ſic ut illud membris ſemper po
ſe communicare, & in ea influere,
quo influxu illa mortua eſſent. Quint
ut hac eſca & potu ſpirituali ſuæ ſancti
mæ humanitatis nos invitaret & tra
ret ad contemplationem & amorem
divinitatis.

3. Conſidera & alias cauſas, ut ſexta
ad conſervandam ſcilicet vitam noſtr
ſpiritualem, cùm iſte panis ſit ſpiritua
qui facit nos creſcere in ſpiritu; ſicu
cibum corporalem nobis providet,

creſ

mus in corpore. Septimam, ut me-
am nobis contra quotidianas in-
tates, id eſt contra peccata relin-
t, ſicut & reliquit contra vulnera
rbos corporum. Octavam, ut non
emus ſacrificio vero ad divinam
ſtatem placandam, quam quotidie
dimus: & ad gratias agendas pro
ficiis, quæ in dies recipimus. No-
ut nobis occaſionem præberet ad-
bili modo exercendi tres virtutes
logicas, fidem, ſpem, & charita-
cum in hoc ſacramento id maximè
iratur. Decimam & poſtremam, ut
nè ipſi Deo conjungeremur, quippe
ipſe ſit hujuſmodi cibus in hoc ſa-
nento, qui manducantem in ſe con-
at.

MEDITATIO III.

De dignitate, quæ homini accedit ex hoc Sacramento.

Onſidera, dum communicas, te
fieri templum Spiritus ſancti, &
rnaculum totius Trinitatis, circum-
dari-

dariq; infinito Angelorum numero
nentium, *Sanctus, Sanctus, Sãctus*. Ut
go templũ semper debet esse mundu
ornatum, sic cogita debere esse cor
purum, & virtutibus ornatum. 2. anim
tuam fieri thecam reliquiarum corp
& sanguinis Domini, quæ longè om
sanctorum reliquias excedunt. Ut
ejusmodi thecæ sunt aureæ & argen
margaritisque & gemmis ornantur
cura, ut anima tua auro charitatis, &
gento castitatis, & aliorum dono
cœlestium gemmis sit instructa.

2. Considera te communione
quasi matrem Dei, sponsam Jesu, f
Christi imò B. Virginis filium: qu
enim communicas, gignis in te Chr
& gigneris à Christo, quia corpus t
& animam tuam in suam carnem t
format. Operam ergo dare debes,
imiteris B. Virg. maximè in humil
virtute, quâ facta est mater Dei. 2. te
sepulchrum vivum Christi, non mo
sed viventis, in quo non tantùm 40
ris, ut in illo lapideo, sed perpetuò
scat, ut ergo sepulchrum illud erat n

ndum, & corpus Christi involutū
done munda continebat, (unde &
ri ponitur in corporali mundo) sic
nimam tuam ante communionem
er expurgari ab omnibus peccatis
venialibus omnibusque carnali-
ffectionibus.

Considera te, dum communicas,
hospitem Christi, si Christus cùm
c degeret in terra, vel semel in do-
tuam divertisset, certè beatissimū
putasses. Quantò beatior nunc es,
quoties voles non in domum, sed
rpus & animam tuam, eumque im-
talem & gloriosum recipis, nec so-
benedictam ejus vestem vel carnem
gis, manusq; vel pedes osculans, sed
ipso sumis & intimè complecteris.
eri te ex crebra communione, Dei
icum & cubicularium, assidere men-
regiæ, & vesci epulo pretiosissimo
nis & sanguinis Domini. Nulla un-
am mater inventa est, quæ carne sua
verit proprium filium: at Deus hîc
oprii filii carnem manducandam
ponit. Vide ergo quam debeas esse
humi-

humilis, verecundus, comptus & o[...] virtute ornatus.

MEDITATIO IV.

De effectibus & fructibus hujus Sacramenti.

1. Considera te quoties corpus Do[...]ni sumis, os applicare lateri Chr[...] & sanguinem ejus pretiosissimum ex[...]gere, ut loquitur S Chrysost. ac ideò p[...]ticipem fieri Spiritus Christi, omniu[...] virtutum. Ut enim qui cibum sumit sibi ejusque vim sibi propriam facit, quiChristum sumit, ejus bona & dona [...]bi propria facit: Unde sicut Patriar[...] Jacob *Genes.* 25. indutus vestibus fra[...] Esau benedictiones ejus accepit, sic [...] induti carne Christi omnes benedict[...]nes spirituales hæreditamus. 2. Consi[...]ra, omnia mala per communionem p[...]li, ut peccata venialia, & aliquando m[...]talia, cùm sunt occulta & incognita, c[...]cupiscentiam carnalem minui, tribu[...]tiones leniri, pœnas purgatorii allevia[...] & dæmones fugari.

2. Considera per communionem g[...]ti[...]

in anima mirificè augeri, intelle-
n illustrari, voluntatem accendi, cor
ortari, conscientiam exhilari, amo-
mundi in Dei amorem converti, de-
onem excitari, familiaritatem cum
iniri, pignus gloriæ divinæ accipi,
nes virtutes capere incrementum.
isdem beneficio te posse & debere
tas exercere virtutes, quas abstinen-
sacramento non exerceres; nam qui
municare vult, primò templū adit.
gitat de vita emendanda 3. dolet de
atis. 4 humiliter confitetur, & ab-
tionem consequitur. 5. pœnitentiam
nctam explet. 6. orat devotiùs. 7. æ-
at proximum. 8. exercet actus reli-
nis. 9. profitetur fidem, 10. exercet
m amoris erga Christum.

Considera quot millibus hominum
undo ignotus sit hic thesaurus, & ut
us sit multis, quam pauci illum quę-
. Et ut voluntas sit quærendi, tamen
st occasio: ac ut sit, non permittantur
ti. Quot sunt in Germania sola, qui
arent vel micas de mensa Domini
ligere, & copia non datur; Quot re-

putarent se beatos, si vel semel in m
possent esse convivæ Christi? Imò q
monachis & monialibus potestas c
municandi adempta est? 2. conside
nobis Dominus dedit, quod tot ho
nibus negavit, & quotidie negat, qu
debeamus pro tam singulari benef
agere gratias? Et quò minus dignas
dere possumus, eò pluris debemus
sacramentum facere, & crebrius fre
tare, ut ipsemet sibi id nobis, & per
eas reddat gratias, quas nos redder
beremus.

MEDITATIO V.

De præparatione ad communione

1. Considera à scriptura S. nos
neri de hac præparatione v
& exemplis. verbis, nam in 1. Reg. c.
citur: *Præpara te Israel in occursum*
mini Dei tui, quia ecce veniam &c. m
bo in medio tui. Et in Epist. B. Pauli 1.
rinth. 11. *Probet seipsum homo, &*
pane illo edat, quam probationem Ec
sia intelligit de contritione & confe

amentali peccatorum mortalium, plus verò. Quia si ad manducan- anes propositionis, qui erant ty- nctæ Eucharistiæ, tanta munditia ebatur, & ad sumendum agnū Pa- m opus erat tot cæremoniis. S. Baptista indignum se reputabat, ut ret Christum, & Petrus, ut secum n navi, ac Centurio, ut intraret sub ectū, quomodo nos digni erimus ræparatione? Certè de primis Chri- s, qui quotidie communicabant in cap. 4. scribitur, quod multitudi- edentium cor unum erat & anima & perseverantes erant in oratione.

Considera, si natura & ars longè us opus producant, quando mate- ius bene est disposita, & si homines s sæculi honoratissimè se vestiant, invitantur ad nuptias, atque item o studio se comparant, quando eps aliquis vel dux hospitio reci- dus est quid non facere debeamus, suscipiēdus est rex regū, & dominꝰ inantium, maximè cùm non veniat

ſicut principes terreni, ut tantum h
tio ſuſcipiatur, ſed ut animam tuam
leſtibus donis ornet ac locupletet
inde, ſi in communione anima
conjungitur Deo, ſicut revera conj
tur, quomodo dignè fieri poteſt iſt
junctio animâ exiſtente impurâ, &
dâ, cùm Deus ſit puriſſimus, &
conſumens.

2. Conſidera, animam ut Deo
conjungatur primò purgandam
peccatis, maximè letalibus, ne juc
ſibi manducet & bibat, idque pe
tritionem, confeſſionem, & ſatis
nem, ac timorem extremi judicii
narum inferni. 2. ab omni averſ
proximo, cõtentionibus & rixis, n
verborum Chriſti, Matt. 5. *Quand*
munus tuum ad altare, &c. vade r
liari fratri tuo. 3. ab omnibus affe
inordinatis, & rerum terrenarum
ditate, ut per amorem anima Deo
receſſit, iterùm purè uniri poſſit, a
ni turpium cogitationum ſpecie
corpus ſumitur puriſſimũ; imò ab
bus peccatis venialibus, quia de

pediunt. 2. Considera cum Cen-
e te esse omninò indignum sacrâ
unione, & ideò supplex precare
, ne respiciat tuam indignitatem,
num te secundum magnam mise-
iam suam, movendo ad veram
tionem, faciat *Cor contritum enim*
miliatum Deus non despiciet. Ps. 50.
te infirmum mortiq; vicinum, &
onfugere ad medicum, pauperem
dicum, & ideò pulsari ad januam
s; esse filium prodigum & ideo te
ram prostratum clamare Luc. 15.
peccavi in cœlum & coram te, jam
m dignus vocari filius tuus.

MEDITATIO VI.

fine vel intentione communicantis.

Onsidera, inter ea quæ ad præpa-
rationem sunt necessaria, princi-
pem ferè tenere locum rectā in-
onem vel finem, quem in commu-
do habere debes, *Si enim oculus tuus*
it simplex, ait Christus, Matth. 9. *totũ*
us tuum lucidum erit: si autem fuerit

nequam,totum corpus tuum tenebro
*erit.*2.Conſidera intentionem vitioſ
vel certè minus laudabilē eſſe poſſe
communicares,ut mūdo habereris
& ſanctus, hæc enim eſſet hypocri
vana gloria.2.ſi principaliter comm
cares ad impetranda bona terrena:
cùm hujus ſacramenti cibus ſit ſpir
lis animæ,non debet primariò referr
caduca & terrena. 3. ſi primariò ſp
res conſolationem vel voluptatem
ritalem , quia talis intentio naſcit
amore proprio. 4. ſi tantùm id fa
ob conſuetudinem , vel quia alii i
ciunt.

2.Conſidera rectam intentionem
poſſe. 1. ſi communices ad obtiner
remiſſionem peccatorum, quia h
cramentum etiam eſt ſacrificium ,
offertur pro peccatis.2.ut libereris
vi aliquo malo, afflictione, tentat
3 ut impetres ſingularem aliquam
tiam vel donum ſpiritale. 4. ut g
agas pro beneficiis tēporalibus &
tualibus,tibi,aliiſq; collatis. 5. ut
laudeſq; Deum & Sanctos , cum h

tium omnium maximum. 6. ut
amiliarius te conjungas ex amore
hristo, & fias unum cum ipso. 7, ut
proximos viventes & defunctos.
Christo gratum præstes officium
scis summo desiderio teneri ut
um sit. *Delitiæ meæ*, inquit Pro-
3. *esse cum filiis hominum.*
onsidera ex omnibus finibus opti-
sse eos ob quos præcipuè est insti-
n hoc sacramentum 1. est, ut habe-
emoriale passionis Dominicæ, &
Christus dixit: *Hoc facite in meam*
memorationem 2. est, ut sicut cibo
orali corpus, ita hoc spiritali cibo
a pasceretur. Unde Christus Joan.
ui manducat hunc panem, vivet in
num. Et: *Nisi manducaveritis carnem*
hominis, non habebitis vitã in vobis.
, ut transformareris in Christum,
s in Christo, & Christus in te. *Qui*
nducat meam carnem, inquit ipse, *&*
t meum sanguinem, in me manet, &
in illo. 3 est & primarius, ut imbibas
ritum Christi, per quem vivamus, in-
it sanctus Bonaventura, cũ illa humi-

litate, charitate, obedientia, amore pa
pertatis, mortificatione corporis, co
temptu mundi, & desiderio multa pa
endi, sicut Christus vixit.

MEDITATIO VII.

Quid in ipsa communione, & post ea considerandum.

1. CONsidera summo mane ejus c
quo communicabis, Domin
magno desiderio te in Eccle
expectare, ut in anima tua requiesc
possit: Deinde adeundo illā cogita, qu
to gaudio afficiatur Angelus tu⁹ cust
dum te comitatur euntem, ut suū tuu
que Dominum hospitio recipias. Ter
eandem ingressus conspecto altari,
quo est sacramentum, humilem illi
corde exhibeas reverentiam, auxiliun
B Virginis aliorumve SS. Patronor
tuorum invoca, ut te postea ad comn
nionem euntem comitentur, & gratia
dignè, & cum fructu communicandi t
impetrent.

2. Dum accedis altare cogita tibi d

Matt

itth. 15. *Ecce sponsus venit: exite ob-* *am ei.* Venit ille plenus desiderio tecũ *nendi,plenus charitate, benignitate,* omni bono. Tu quoque illi obvia ple-s devotione, gaudio, reverentiâ, & militate, dicens cum B. Virgine, cùm et conceptura Christum. Luc. 1. *Ecce cilla,* ecce servus Domini, *fiat mihi se-dum verbum tuum.* 2. dum jam sumis, um sic loquere; *Vnde hoc mihi, ut ve-at Dominus meus ad me?* simulq; con-lera quis ille sit, qui venit, nempè crea-r & redemptor tuus, ac illud S. Franci-usurpa: *Deus meus & omnia. Quis es ? & quis ego sum?* adorans interim to-submissione cordis eum tanquam eum.

3. Dum ab altari recesseris, age primò aximas Deo gratias, quòd dignatus sit nimæ tuæ domum intrare. 2. teipsum aque omnia illi in holocaustum offer, icut ille se totum tibi obtulit. 3. exerce ctus amoris, quasi spiritualiter eum mplexando, tangendo, manus & pedes sculando, rogandoque ut tecum ma-neat. 4. expone eis miserias tuas, inser-

viendi ei desidera, & pete, ut domu
tuam optimis virtutibus exornet, gr
tiamq; largiatur, ut diem illum in om
pietate transigere valeas, ne facilè cal
devotionis pereat.

MEDITATIO VIII.

De frequentanda communione.

1. CONsidera, in Ecclesia primiti
quæ ab Apostolis gubernabat
frequenter, imò quotidie communic
tum esse, à qua frequentia omnem sa
ctitatem & ardorē spiritus ejus Eccles
manasse certum est. Constat enim, q
usus ille postea magis elanguit, hoc sa
ctitatē populi Christiani plus immin
tam. Unde & hoc sæculo, quò multis
locis usus ille est restitutus, videm
quoq; pristinam reflorescere pietatem
ardorem; Ecclesiamq; multis novis s
dalitatibus & religionibus augeri.

2. Considera, cùm hoc sacramentu
sit animæ cibus, quò ipsa in vita spirit
alitur & roboratur, manifestè conseq
quo sæpius hoc cibo alitur robustiore

perfectiorem in vita spiritali reddi. dde, quod sub specie panis & vini hristus id instituerit, ut indicaret nos o sæpius uti debere; nam ut panis com- munis sæpius comestus vitam conservat emporalem, sic ille spiritualem. Unde SS. Patres in Dominica oratione, per *anem quotidianum* intelligunt S.Eu- haristiam. Si autem rarò sumitur, in- uit Ambrosius, quomodo est quoti- ianus? 2. expende, cùm hoc sacramen- um sit omnis perfectionis & sanctitatis ons, suosque salutares effectus omni- us dignè communicantibus communi- et, certum esse, quò quis communicat rebriùs, hoc ampliùs eorum effectuum articipem reddi.

3. Considera, cùm inter beneficia Chri- ti maxima sit ejus passio, nostraque redemptio, nulla re nos magis ingrati animi notam effugere, quam crebra communione, quia hac, secundum in- stitutionem Christi, illius renovatur me- moria. Dixit enim Joan. 6. *Hoc facite in meam*, id est, in meæ passionis, *com- memorationem*. 2. perpende quòd Chri-

stus

ſtus ſe deſideret à nobis recipi,& pro ſita promiſſione, quòd velit man in nobis, & vitam æternam donare, recipiendum invitet: non poteſt ig fieri,ut verè amemus Chriſtum, vel ſiderio teneamur cùm illo manendi non recipiamus eum ſæpiùs.

MEDITATIONI DE SACERDOTUM dignitate & virtutibus.

MEDITATIO I.

De dignitate Sacerdotum generatim

Conſidera, quam præc nomina à ſacris Scriptu & SS. Patribus Sacerd bus tribuantur. Vocan enim primò Angeli M lach.2 *Labia Sacerdotis cuſtodiunt ſci tiam, & legem requirent ex ore ejus, q*

An

ngelus Domini exercituum est. 2. Vica- Christi. Luc. 10. *Qui vos audit, me au- ; qui vos spernit, me spernit.* 3. Sal ter- , lux mundi, & lucernæ super candela- a positæ. Matth. 5. 4. pastores, docto- s & dispensatores mysteriorum Dei. oan. 10. & 21. Ephes. 4. 1. Corinth. 4. 5. E- scopi, Pontifices & Præpositi. 3. Ti- oth. 3. Tit. 1. Hebr. 5. 1. 3. 6. mediatores iter Deum & homines, clavigeri cœli, ubicularii Christi, Principes populi, pri- nitiæ Domini, primogeniti Israel.

2. Considera, quanto honore affecti uerint, tum in veteri, tum in novo te- stamento, imò etiam apud gẽtiles. Nam n veteri hæreditatem non habuerunt nter cæteros Judæos, ut est Numer. 28. ed Dominus erat hæreditas eorum. In novo quoque ex redditibus Ecclesiis vel cœnobiis piè oblatis vitam tradu- cunt, ideò clerici dicti, quia in sortem Domini vocati sint, vel quia pars Do- mini, & ideò singulari quodam ritu à so- lis Episcopis ad hunc gradum Deo con- secrantur. Sed nec ullus sibi hunc hono- rem assumere potest, nisi vocatus sit à

Deo tamquam Aaron Hebr.4. Dein
Constantinus Imperator tantopere
veneratus est, ut dixerit: Si Sacerdot
viderem peccantem cum fœmina p
lio meo contegerem. Sanctus Marti
Episcopus Turon. prandens cum Cæ
re prius socio suo, quòd esset Sacerd
poculum porrexit, quam Cæsari. B. A
brosius dicit Regum ac Principũc
genibus submitti Sacerdotũ, eosq; os
latâ dexterâ se credere eorũ orationi
adjuvari. B. Gelasius PP in ep. ad Ana
sium Imperatorem. Duo sunt, inqu
Imperator, quibus principaliter hic m
dus regitur. Auctoritas sacra Pont
cum, & Regalis potestas, in quibus ta
tò gravius est pondus sacerdotum, qu
tò etiam pro ipsis regibus hominum
divino examine sunt reddituri rat
nem.

3. Considera, sanctissimos quosque
summam ejus dignitatem refugisse
cerdotium, ut S. Antonium, S. Pac
mium, S. Benedictum, & S. Franciscu
cui hærenti, an fieri deberet Sacerd
cum esset diaconus in via occurrit A
gel

,geſtans vitrum pellucidum clariſ-
liquore plenum, dixitque ſacerdo-
imam ſimilem eſſe debere illi li-
. Unde ille Sacerdos fieri noluit,
tantam ſuæ animæ puritatem eſſe
utavit. Multi quoque ſancti & æta-
ovecti Eremitæ monaſteria deſe-
e, ne ad ſacerdotium proveherentur,
verò jam ad illud provecti, vel etiam
piſcopatum, in remotas terras abie-
, ne agnoſcerentur, ut Joannes Si-
iarius, & alii. S. Marcus quoque dici-
abſcidiſſe pollicem, ne fieret Sacer-
, & S. Ammonius aures, ne fieret E-
opus.

MEDITATIO II.

De cauſa dignitatis Sacerdotum novæ legis.

CONſidera dignitatem ſacerdotum novæ legis, ſumi ex duplici pote-
te illis collata, ordinis & juriſdictio-
Ratione ordinis poſſunt conſecrare
rpus & ſanguinē Domini: ratione ju-
riſdi-

risdictionis possunt homines absolve
à peccatis, & Ecclesiam gubernare. 2. e
pende quam admiranda sit illa potest
consecrandi. Magnum beneficium cr
dimus præstitum Josue, quod imperi
suo fecerit sistere solem, *Obediente D*
mino, ut loquitur Scriptura Josue 10. *v*
ci hominis, sed multò majus præstitu
est cuique Sacerdoti. Ille enim fecit st
re solem, ubi ante erat, at Sacerdos sis
Christum in cœlo existentem, ubi an
non erat, id est, in altari: illi creatura o
edivit, huic creator: illi sol semel l
quenti obedivit, huic Deus: quoti
verbis consecrationis eloquitur, obed
Quis Sacerdos tam stupidus est, q
considerans tam stupendam Christi er
se obedientiam, summi Regis ad subd
tum, Dei ad creaturam, non vicissim l
benter obtemperet Dei mandatis? Qu
cum Beato Joanne Baptista, non dic
Matth. 3. *Ego à te debui baptizari*, tibi d
bui obedire, *& tu venis ad me*, tu mi
obedis?

2. Considera honorem qui ante inca
nationem datus est Angelis, ut in pe

Dei Exodi 3.dicerent: *Ego sum Deus*
aham, Deus Isaac, Deus Iacob, nunc
rri omnibus Sacerdotibus, qui apud
achiam etiam vocantur Angeli.
n non in persona sua, sed Christi di-
t in consideratione Eucharistiæ: *Hoc*
orpus meum. Hic est calix sanguinis
.Matth.26.Unde sunt vicarii Christi,
uasi Christus ipse. Quod qui cogi-
, quomodo non potest non vitam
ere sanctissimam, ab omnibus sordi-
; impudicitiæ alienam? Quid enim
risto sanctius? Quæ conventio Chri-
um peccato, & Belial? 2. Considera
esepe, crucem, sepulchrum, domum
thlehem, quia attigerunt Christum,
sanctas haberi, ad quas spectandas,
ngendasque homines longa itinera
nficiunt, cur ergo non sit sanctus Sa-
dos, ad quem Christus non jam mor-
is, sed immortalis & gloriosus quoti-
e divertit?

3. Considera quanta dignitas Sacer-
ti accedat ratione potestatis & juris-
ctionis cum priori conjunctæ, nempè
parem quasi potestatem cum Deo ob-
tineat,

tineat, nempè remittendi peccata, & ligandi. Dei enim solius est remittere peccata, & infundere gratiam, & tamen tam efficax ei potestas ea dimittẽdi data est ut quæ ipse dimiserit dimissa etiã sint in cœlis, ut liquet ex c. 16. & 18. Matthæi. Ac proinde dum cõfitentes absolvit, directe dicit: *Ego absolvo te ab omnibus peccatis tuis in nomine Patris, & Filii, & Spiritus S.* Unde sequitur ejus linguã esse clavem quã clauditur infernus, & cœlũ aperitur.

2. Considera eundem Sacerdotem esse constitutum mediatorẽ & sequestrum inter Deum & homines, ut sacrificia offerat pro hominum peccatis, ut precibus suis iram Dei avertat, ut verbo & exemplo oves sibi subjectas pascat, & animã suam pro salute earum curanda ponat, cum obligatione rationem reddendi in die judicii, si vel una earum pereat. Unde fit ut cùm in Ecclesiam ab omnibus convenitur, toto populo in genua procumbẽte solus Sacerdos erectus stet ad altare velut pro toto populo unus decertans. Quis verò tam ingratus sit ut consideran

ans in quam sublimi gradu à Deo sit llocatus , adhuc se abjiciat in lutum ccatorum, & fiat Sacerdos sicut popu-.

MEDITATIO III.

e virtutibus quas inesse Sacerdoti vult Apostolus Paulus 1. *Tim.* 3. *& Tit.* 1. *Oportet Episcopum irreprehensibilem esse, &c.*

C Onsidera nomine Episcopi intelligi sacerdotem; maximè Curaım, vel qui aliorum curam gerit. Epiopus enim Græcè, Latinè, idem est uod superintendens, itaque possunt eo omine quoque intelligi confessarii, k concionatores, quorum est saluti liorum promovendæ incumbere. 2. Considera has virtutes requiri à B. Pauo in sacerdote. 1. ut sit sobrius in potu. 2. prudens prudentia spiritali, & moderatus, ne manus citò imponat ordinandis, vel Ecclesiæ dignitate ordinandis, alioquin enim communicabit peccatis alienis 1. Timoth. 5. 3. ornatus, id est, mode-

modestus, in habitu & incessu. 4. pudicu in verbis & factis. 5. benignus & man suetus. 6. justus. 7. sanctus. 8. modestus non turbulentus. 9 hospitalis. 10. amplectens fidelem sermonem, id est, zelosu in fide Catholica. 11. Doctor, & aptus a docendum, ut potens sit eos qui contra dicunt, coarguere. 12. continens ab uxo re, si quam fortè ante ordines duxit. 1 suæ domui bene præpositus Si quis enii domesticorum curam non habet, est ii fideli deterior, 1 Timoth. 5.

2. Considera Apostolum item vell Primò, ut sacerdos non sit superbus. non iracundus. 3. non litigiosus. 4. no percussor, vel manu, vel lingua, id es detractor & calumniator. 5. non vino lentus 6. non turpis lucri cupidus, ne avarus. 7. irreprehensibilis, id est, quei nemo jure queat reprehendere, quiqu nullam det occasionem justæ querela vel etiam qui nullius mali sibi sit cor scius. 8. ut sit unius uxoris vir, hoc es qui defunctâ uxore priori non duxer secundam, vel qui plures simul uxore non habeat.

3. Consi

3. Conſidera ideò tantam perfectio-
m ab Apoſtolo exigi in ſacerdote,
uia, ut omnes Patres docent, quò
uis eſt ſublimioris ſtatus & ordinis,
oc ad ampliorem virtutum perfectio-
em tenetur, ſecundum illud Luc. 12.
ui plus datum eſt, plus exigetur ab illo,
t Sap. 6. *Iudicium duriſſimum in his
ui præſunt fiet, & potentes potenter tor-
enta patientur*, & S. Gregorius: Sicut
rælatus, inquit, & tot coronas ſibi
ultiplicat, quot Deos animas lucri-
acit, ſic ſi perverſa perpetrat, tot morti-
us dignus eſt, quot ad ſubditos ſuæ per-
itionis exempla tranſmittit. 1. Conſi-
lera ſacerdotem debere eſſe omnium
irtutum, maximè autem fidei, ſpei, cha-
itatis in Deum & proximum, humi-
itatis, pietatis & caſtitatis ſpeculum &
exemplar: ſi enim lux eſt mundi & lu-
cerna ſuper candelabrum poſita, debet
luce doctrinæ ſuæ, & vitæ exemplaris
illuſtrare omnes. *Matth.* 5. ſi ſal eſt terræ,
debet omnes à corruptione peccati con-
ſervare, ſi pater & magiſter omnium fi-
delium, debet in ſe oſtendere, quod om-
nes imitentur.

ME-

MEDITATIO IV.

De præstantia fidei & spei in sacerdote.

1. Considera sacerdotem imprim debere esse in fide Catholica Ro mana sine qua impossibile e placere Deo, constantissimum & certissi mum, quia ejus velut magistri & Paste ris est populum in fidei articulis instru re, eandem contra hæreticos, hoc tem pore maximè, diligenter & ardenter de fendere, modum item resistendi tentati nibus dæmonis, mundi & carnis tradere, imò si necesse sit etiam pro ea sanguin profundere. Bonus enim pastor animar suam dat pro ovibus suis, in vera fid conservandis, Joan. 10. *Labia sacerdot,* ait Malachias cap. 2. *custodient scientiam & legem Dei requirent ex ore ejus.* 2 Cō sidera, hoc præfiguratum in veteri leg Numer. 10. ubi jussi sunt sacerdote dum iniretur prælium, inflare tubas, u earum clangore miles redderetur ani mosi

rosior. Cùm autem bella spiritalia peri-
c osiora sint & crebriora, quàm illa cor-
p ralia, ardentiùs sanè & frequentiùs tu-
t oris sacerdoti instanda est pro fide &
s ctis moribus per conciones & exhor-
t iones, *Victoria enim quæ vincit mun-*
m, secundum B. Joannem, *est fides no-*
a. Et D. Paulus in Epistola ad Hebræos
11. omnia fortia veterum Patrum facta
buit eximiæ eorum fidei.

2. Considera non solùm fidem, quâ
edimus omnia, quæ Ecclesia Romana
edenda proponit, excellentem de-
re esse in eo, sed etiam spem, vel fidu-
am, quâ omnia possibilia redduntur
edenti, ita ut etiam montes queat
ansferre, ut ait Christus apud Mar-
im cap. 8. & Lucam cap. 17. S. Jacobus
item cap. 1. vult illam fiduciam debere
sse firmissimam, non hæsitantem *Qui*
nim hæsitat, supple, se impetraturum
uæ à Deo petit, *similis est fluctui maris,*
ui à vento movetur, & circumfertur:
ec æstimet homo ille quòd accipiat ali-
uid à Domino. Unde Christus Matth. 8. &
. ferè omnia miracula illi firmæ fiduciæ
adscri-

adſcribit. Fiat, inquiens, tibi ſicut
didiſti, vel fiat ſecundum fidem tu
2. perpende rationem hujus eſſe,
Sacerdotis maximè eſt orare pro a
& vitam piam, ſanctamque inſti
re, ut poſſit petita impetrare, qui
hoc à Deo, tanquam mediator i
Deum & homines, eſt conſtitu
Hebr. 5. Unde & aliis in genua ru
bus tempore Miſſæ ſolus ipſe ſtat, q
integritate vitæ fretus audeat pro
metu conſternatis orare, vel certè
hortatur Apoſtolus Hebr. 2. ut cu
ducia ad thronum gratiæ adeamus,
miſericordiam conſequamur.

3. Conſidera eum fidei debere h
re quoque divinæ Scripturæ rerum
Theologicarum pro officii magnitu
conjunctam ſcientiam & ſapientiam
attendere, ut Apoſtolus monet Ti
thæi 1. cap. 4. *lectioni, exhortatione,*
ctrinæ. Quilibet enim Sacerdos cu
habens animarum, tenetur expo
Evangelium, catecheſin fidei Chriſti
tradere, & eos qui contradicunt re
guere. Si enim S. Petrus 1. cap. 3.

om

esse *paratos ad satisfactionem omni*
i de fide qua in ipsis est : quantò ma-
bent esse Sacerdotes, quia aliorum
lagistri & Doctores? Quid turpius
quàm Sacerdotem non posse re-
ere alicui garrulæ mulierculæ,
rotervo adolescentulo hæretico
tanti, ut hoc tempore sit scripturæ
ionia? Unde Chrysostomus scribit
dotem in omnibus debere esse sa-
issimum, & mille instructum ocu-
t non solùm sibi, sed etiam toti po-
serviat. Deus verò apud Osee Pro-
am comminatur repulsam à digni-
sacerdotii imperitis, *quia*, inquit,
4. *tu scientiam repulisti, repellam te,*
cerdotio fungaris mihi. Et B. Paulus
or. 14. *Qui autem ignorat*, nempè ca
scire tenetur, *ignorabitur*, nempè in
judicii, cùm dicetur, *nescio vos.*

MEDITATIO V.

De charitate quâ flagrare debet Sacerdos.

I. CONsidera Sacerdotem nullâ
gis virtute,quàm charitate d
re flagrare, tum quia fides, (
aliæque virtutes omnes, teste Apost
1.Cor.13.sine illa nihil prosunt; tum
officium sacerdotis vel Pastoris,
ratione potestatis, ordinis, ut d
conficiat, & administret Sacrame
quam jurisdictionis, quatenus cu
animarum habet, id omninò post
2.nota typum hujus gessisse veteri
stamenti sacerdotes, quorum fun
erat ignem sacrum quotidie in altari
vere, *Levit.* 6. Quid enim aliud i
ille designabat, nisi sacram Euch
stiam, Deum & hominem in se sub sp
panis & vini continentem? *Deus*
*tem ignis consumens est, Deut.*4.quen
cerdotes nostri non solùm quotidie c
servant, sed etiam conficiunt. Dei
vestiti esse debebant cocco bis tin

licaretur sacerdotē debere duplici ate flagrare, in Deum scilicet, & mum.

Considera, Christum sacerdotum dum ordinem Melchisedech prin- n, Psalm. 109. cujus vices obeunt es sacerdotes nostri in consecran- orpore, ut diximus, Christi, dum t, *Hoc est corpus meum*, maximè de- asse charitatem erga nos, cùm insti- Apostolos in Sacerdotes. Nam B. nnes cap 13. de extrema cœna actu- præmittit: quòd *in finem dilexerit* s. Deinde ex mero in eos amore in- uit S. Eucharistiam, id est, cogita- modum, quo perpetuò nobiscum iliter maneret. Adhæc longum habuit monem de novo mandato charita- . Postremò, ex nimio amore sangui- em suum pro nobis profudit. *Majo- m enim charitatem nemo habet*, inquit se Joan. 15. *quàm si animam quis ponat ro amicis suis.*

3. Considera, quòd Christus insti- uturus principem Sacerdotum & Pasto- um Petrum, de charitate tantùm eum

 per-

percunctatus est. Joan. 21. *Simon dil me plus his?* Et ille tandem respon *Domine, tu scis quia amo te.* Chri verò. Pasce ergo oves meas, indican pascendas doctrina, & exemplo oves ad gubernandum Ecclesiam maxi opus esse ardenti charitate in Deum proximum. Verè siquidem pastoris *Luc.* 15. ovem perditam requirere, & ventam, relictis licet 99. ovibus, hu ris sublatam in ovile portare. Ejusd est, adveniente lupo, & persecutione orta, non cum mercenario, qui non pastor, fugere, sed animam ponere ovibus. *Ioan.* 10. Ejus est cognosc omnes oves, easque exemplo vitæ s ctæ præcedere, efficereque ut se sua que doctrinam & vitam sequantur, qu non facilè impetrabit, nisi multis be ficiis, & amoris indiciis eas sibi devin at, ac tandem clave sua cælesti, quam a cepit, regnum cœlorum illis aperiat.

MEDITATIO VI.

De humilitate Sacerdoti necessaria.

Onſidera humilitatem eſſe omnium virtutum fundamentum, ac mis, teſte Chryſoſtomo, officii ſaotalis, & ideo ea quoque excellebere ſacerdotes. Ut enim quò us altius ædificatur, hoc profundius rit fundamentum, & arbor, quò os altiùs educit, hoc profundiùs adices, & quò fructibus onuſtior hoc magis ſe in terram inclinat; ſic ſublimior eſt ſacerdotis dignitas, major debet eſſe ejus humilitas, illud Sapientis Eccleſ. 3. *Quantò nus es, humilia te in omnibus.* 2. ende eſſe & cuſtodem omnium virm, ut vult S. Hieronymus & S. Auin. *Qui enim ſine humilitate, in-* , B. Gregorius homil. 6. in Evang. *utes congregat, quaſi pulverem in-uum portat.* Conſervat autem eas, tū ſicut qui jacet, non habet unde ca-

dat, sic humilis non facilè labitur in pec
catum, tum quia sicut ignis sub cinere
& fructus sub foliis, ita virtutes sub hu
militatis operculo, & absconduntur
faciliùs conservantur.

2. Considera servos Dei humilita
magna præditos, maximè fuisse à De
laudatos & exaltatos. Abraham qui pu
verem & cinerem se vocabat, Pater om
nium fidelium factus est, *Gen.* 18. D
vid qui pulicem, vir secundum c
Dei, 1. *Reg.* 24. S. Joannes qui indignu
se faciebat, ut solveret corrigiam Chr
sti, dignus redditus est, qui Christu
baptizaret, & digito monstraret, *Matt*
2. S. Petrus, cum Domino dicere
Luc. 15. ***Exi à me Domine, quia ho***
peccator sum, audivit statim ab eo:
hoc eris homines capiens: & postea f
ctus est caput totius Ecclesiæ, & clav
ger regni cœlorum. Centurio dice
Matth. 8. ***Non sum dignus, ut intres sub***
ctum meum, audiit à Christo: ***Non inv***
tantam fidem in Israel B. Virgo ex hum
litate se vocans ancillam Domi
Luc. 1. meruit fieri mater Dei. 2. perpen
& Ch

hristum summum Sacerdotem
virtutem imprimis Apostolis com-
asse, dum diceret Matth. 11. *Disci-*
ne, quia mitis sum & humilis corde.
rsus; *Si quis inter vos vult primus es-*
omnium novissimus. Atque etiam,
eos sacerdotes facturus esset, exer-
e, cùm lavit eorum pedes, & dixit
n. 13. *Si ego lavi pedes vestros Domi-*
& magister, & vos debetis alter al-
ius lavare pedes.

Considera, cum sacerdotum pro-
im officium sit deprecari, & sacrificia
erre pro populo, nihil æquè juvare
reconciliandum Deum & impetran-
n gratiam, ac humilitatem precibus
njunctam *Ad quem enim respiciam,* ait
eus apud Isaiam cap. ult. *nisi ad humi-*
m & pauperculum. Et David Psal.
o. *Cor contritum & humiliatum Deus*
non despicies. Et Jesus Syrach. Eccles. 35.
Oratio humiliantis se penetrat nubes. Et
. Judith. Jud. 9. *Humiliū,* inquit, *& mā-*
suetorum semper tibi placuit deprecatio.
B. Jacobus cap. 5. & Petrus: *Deus su-*
perbis resistit, humilibus autem dat gratiā.
Unde

Unde Josve 7. cùm in terram se prost
visset Deum mox sibi propitium red
dit. Et David cum humiliter peccati
suum confessus esset, illicò à Proph
audit. 2. Reg. 12. *Dominus quoque tra*
stulit peccatum tuum. 2. nota, nihil
què valere ad vincendas tentationes d
monis ac humilitatem, cujus ratio es
quia ille ob superbiam, æterna felicita
excidit. Unde S. Antonius cùm vider
mundum plenum laqueis, respõsum a
cepit à Deo omnes evadi sola humil
tate. Quare nihil æquè valet ad pro
merendum regnum cœlorum ac humi
litas, *Beati*, inquit, Christus Matth
& 18. *pauperes spiritu*, id est, humi
les, *quoniam ipsorum est regnum cælo*
rum. Et, *Nisi efficiamini sicut parvuli*
non intrabitis in regnum cælorum. Et
rursus Luc 4. *Qui se humiliat exaltabi-*
tur. Quæ sententia ter repetita est in
Evangelio.

ME-

MEDITATIO VII.

De castitate sacerdotibus necessaria.

Onsidera, si veteris testamenti sacerdotes toto tempore quo mi-abant tabernaculo, à domo & ux-abesse tenebantur, (ministrabant n per vices) quantò magis novi te-hēti sacerdotes, qui non per vices, sed per ministrant, debent à conjugio omni consuetudine feminarum ab-ere Deinde si Abimlech sacerdos *Reg.* 21. noluit David famelico da-panes propositionis comedendos, i priùs intellexisset eum ab uxore quamdiu se continuisse. Si idem po-lo faciendum fuit *Exod.* 19. cum esset gem à Deo accepturus, quantò ma-s convenit sacerdotes nostros ab omni eminarum contubernio alienos esse, nibus quotidie, in sacrificio Missæ cor-usDomini per panes propositionis pre-guratum, non solum sumendum, sed iam conficiendum, manibusve tractan-

dum eſt. Conſidera D. Paulum 1. C
7. docere eos qui uxorem habent, ſ
citos eſſe quæ ſunt mundi, ut place
uxori, & eſſe diviſos, id eſt, in mu
ſolicitudinum partes, ut exponit H
ronymus, diſtractos; qui autem i
habent, cogitare quæ Domini ſunt
ſint ſancti corpore & ſpiritu, co
quens eſt ſacerdotes minimè fœ
nis adhærere debere, ut cogitent : c
Domini ſunt.

2. Conſidera puritatem animi & c
poris, non ſolùm à divinis Scriptur
ſed etiam ab omnibus Concilijs, ſum
Pontificibus, omnibuſque Patri
& Doctoribus, quotquot in Eccl
hactenus fuerunt, eamque non vul
rem, ſed ſingularem & eximiam in
cerdotibus poſtulari, idque multis
cauſis. I. quia ſanctiſſimum Miſſæ ſa
ficium, quo nihil auguſtius, creb
peragere, in eoque puriſſimum Do
corpus ore ſuo conſecrare, & mani
tractare, alijſque porrigere deb
2. quia aſſiduè orationibus, ut ſacr
horarum lectioni & divini officii dec

ni, quę mentem puram, tranquil- & in Deum elevatam requirunt, e tenentur. 3. quia prædicatione, nctæ vitæ exemplo plebem ad om- virtutem, earundemque perfe- nem inflammare. 4. quia magnam em temporis impendere ovibus vel subditis erudiendis, & in viam, à via aberrant, reducendis, ac si æ- int, invisendis, solandis, & pascen- , pauperibus item invandis, peregri- recipiendis, sacramentis variis ad- nistrandis: quæ omnia sane requirunt minem non solùm ab uxore & eris sed etiam omnium negotio- n secularium curâ liberrimum. Unde postolus 2. Tim. 2. *Nemo* inquit, *mili- ns Deo, implicat se negotijs secularibus.*

3. Considera Sacerdotem, si casti- tem inviolatam non servet, multò avius peccare, quam peccent in eo- em genere homines sæculares. Primò, uia sacrilegium committit. *Si quis emplum Dei violaverit*, inquit Aposto- us 1. Corinth. 3. *disperdet illum Deus*, at quis templum Dei sanctum, & Deo consc-

conſecratum propriè eſt niſi Sac
dos, toties per varios ordines inunctu
& vices Dei & Angelorum ſubiens
2. quia violat votum caſtitatis ip
ordinis ſuſceptione tertio factum.
quia ſummo ſcandalo eſt bonis
malis imò & viliſſimis hominibus; qu
ſcandalum tantum hoc ſæculo eſt,
cauſam dederit tot hæreſibus. 4. qu
ſi in ſtatu hujus peccati celebret,
liaque ſacramenta adminiſtret, Chı
ſtum crucifigit, Chriſto in faciem ſpu
Chriſtum cum Juda prodit, in
pedibus conculcat, & in clocam proijc
Quid enim aliud eſt os ſacerdotis imp
dici vel concubinarij, quid aliud eju
anima vel cor, quàm cloaca fœdiſſ
ma. Quid eſt magaritas proijcere an
porcos, ſi hoc non eſt? hoc eſt, cùm im
pudicus ſacerdos audet celebrare.

MEDITATIO VIII.

De frequentanda celebratione Missæ.

COnsidera, Sacerdotem ex vi sui
officii & muneris, accepisse onus
intercedendi pro populo ad Deū,
ferendi dona, ut loquitur Apostolus
1. & sacrificia pro peccatis suis & a-
m, cum & ipse circumdatus sit in-
tate, cum ergo crebrius imo quoti-
pse cum aliis peccet, cōvenit etiam
otidie sacrificet. 2. Considera Chri-
in extrema cœna præcepisse, ut sa-
tium hoc Apostoli peragerent in sui
memorationem, cum ergo salutare
rebrius renovare memoriam passio-
alutare quoque erit crebrius sacrum
re. Imo in Dominica oratione om-
fideles docuit quotidianum panem
pe Eucharistiæ, postulare. *Si autem*
tidianus est panis, inquit B. August. l.
de serm. in monte, *cur de die in diem*
nsfertur, cur non accipitur quotidie,
prodest quotidie? Cœlestis est medici-

na,ait Ambr.libro 4 de Sacr.cap.6.*a*
re igitur semper accipere,qui semper p
& medicina indigeo

2. Considera exempla sanctor
nam quotidie se immolare immac
tum hunc agnum confessi sunt. S.
dreas Apostolus,S.Ignatius,S. Cyp
nus, S.Ambrosius, S.Chrysostomu
Augustinus. Ac S. Gregorius refert
Cassio Narniensi Episcopo,morem q
tidie celebranti divinitus approba
his verbis : *Age quod agis,non cesset*
tuus,non cesset manus tua. Hippoly
martyr,ait in die judicii Judicem, *Ve*
benedicti, dicturum sacerdotibus ,
quotidie pretiosum corpus & sanguin
immolarint. Siricius & Innocentiu
Pontifices hac ratione suadent per
tuam continentiam sacerdotibus s
vandam, eo quod quotidie Deo sacr
cia offerant.Primi denique Christiani
est in actis capite 2. quotidie persever
rant in fractione panis,quod aliquot s
culis observatum est in multis locis ,
rant ergo qui frangerent quotidie,

3.Considera, quanto fructu spiritua
pr

vet Ecclesiam Sacerdos , si negligat
brius, dum potest, celebrare. *Sacerdos,*
uit Venerabilis Beda, *non legitime im-*
itus celebrare omittens, quantum in eo
privat sanctam Trinitatem laude &
riâ, Angelos lætitia, peccatores veniâ
tos subsidio & gratia, in purgatorio exi-
ntes refrigerio, Ecclesiã spirituali Chri-
beneficio, & seipsum medicina & reme-
.2. expendat, quanto fructu spirituali
vet se. Qui enim sæpe celebrat, sæpe
aminare conscientiam solet, de pecca-
dolere, eadem confiteri, propositum
elioris vitæ facere, satisfactionem per-
ere, summo religionis cultu per pre-
s & sacrificia Deum afficere, mentem
Deum elevare, populum ad rem divi-
m audiendam allicere, vitam tali offi-
o convenientem instituere, & omnes
omines suo exemplo ædificare, ac deni-
ue majorem apud Deum gratiam , &
mpliorem tot bonorum operum mer-
edem promereri.

GREGORIUS XIII. PON
fex concessit cuilibet Sacerdoti di
ci ante celebrationem Missae, qua
quuntur, 50. annorum indulgenti

EGo volo celebrare Missam, & con
re Corpus & Sanguinem Domini
stri Iesu Christi juxta ritum S. Rom
Ecclesiæ ad laudem omnipotentis De
tiusque curiæ triumphantis, ad utilita
meam totiusque curiæ militantis, pro
nibus qui se commendaverunt orati
bus meis in genere, & in specie, & pro f
statu S. Romanæ Ecclesiæ. Amen.

Gaudium cum pace, emendation
vitæ, spatium veræ pœnitentiæ, grati
& consolationem S. Spiritus, perseve
tiam in bonis operibus, tribuat no
bis omnipotens & miseri-
cors Dominus.
Amen.

(*,*)

[M]EDITATIONES
DE VOTIS
[R]ELIGIOSORUM.

MEDITATIO I.

De præstantia votorum.

Considera, vovere religiosis non esse aliud, quam relicto sæculo, se totum divino servitio dedere, & ad perpetu- paupertatem, castitatem & obedien- n, in religione approbata obligare: enim tribus virtutibus removemus nia impedimenta perveniendi ad vi- Christianæ perfectionem, quæ est re- iosæ vitæ finis. *Quidquid* namque *est mundo*, vel sæculo primo Joannis se- ndo, *aut est concupiscentia carnis*, quæ llitur castitate: *aut concupiscentia ocu- rum*, quæ paupertate: *aut superbia vi-*

ta, quæ tollitur obedientia & subjectio-
ne .2. Considera horum votorum p
stantiam inde liquere, quod nobiliss
sint. 1. quia fiunt Deo omnis nobilit
auctori, & in divinæ ejus majestatis g
riam. 2. quia iis se obligat voluntas
stra, quæ inter animæ facultates te
principatum. 3. quia vovere est actus
ligionis inter omnes morales virtu
nobilissimus. Unde B. Augustinus li
de Virgin. dicit: Virginitatem, non q
virginitas est, sed quia per votum I
dedicata est honorari. 4. quia sicut v
corporalis pendet ex corde, tanqua
principio, sic vita religiosa, & esse r
giosum pendet ab horum trium vo
rum obligatione.

2. Considera hanc votorum obli
tionem Deo esse gratissimam. 1. quia
lis quasi tribus clavis voluntarie r
giosus se affigit cruci amore Dei n
per tres horas tantum, aut dies, sed p
totam vitam, Christus latronem in cr
ce secum pendentem ad breve temp
& pauca verba pia eloquentem, stat
fecit paradisi hæredem, quid ergo fac

tc

vitâ pendenti? 2. quia illis se to-
offert Deo in holocaustum, teste B.
gorio homilia duodecima in Eze-
lem. Sæcularis homo bene agens
um fructus dat Domino Deo: at re-
osus dat arborem cum fructibus, id-
in æternum, quia abrenuntiat sæcu-
& se totum dedicat divino servitio. 5.
a perfectissimo modo se donat Deo,
nullum sibi jus & imperium retineat,
atus Deo parere, & superiori ejus vi-
n tenenti quacumque in re, quando,
, & quantum libuerit. Et ideo sine sa-
legio, si religiosus sis, non potes am-
us voluntate & judicio tuo uti, quo-
odo & ubilibet, sed tantum ad arbitriũ
i, cui es consecratus.

3 Considera, cum religiosi inter om-
s Dei servos sint nobilissimi, utpote ad
rfectionem vitæ sanctæ semper con-
ndentes, juxta illud monitum Christi,
atthæi sexto & 16. *Estote perfecti, sicut
ter vester cœlestis perfectus est*, & illud:
*quis vult venire post me: abneget semet-
sum, &c.* Prorsus convenit, ut spon-
eant in tribus illis virtutibus, ducem

suum & Imperatorem Christum im-
turos. Quid enim pauperius, castius,
bedientius Christo? 2. perpende, q
tam nobilis sit religionis status, d
re etiam à religioso non vulgaria, sed
roica opera exerceri, votis congruen
Ut ratione paupertatis ita contemn
opes, ut nec obolum proprium hab
velit, & si opus sit, aut regula postu
vili habitu incedere, & necessaria o
tim emendicare. Ratione castitatis, v
ginitatem servare intactam, nec ulli
pi cogitationi locum dare, nedum ve
aut factis. Ratione obedientiæ non
lum voluntatem, sed etiam judiciun
parendo superioribus quibuslibet
quavis re submittere. Talis enim obe
entia gratior est Deo omnibus victi
& holocaustis.

MEDITATIO II.

De utilitate votorum.

1. CONsidera, sicut arbor, quo alti
humi radices fixerit, & vitis q

ius stipiti alligata est, hoc meliores
ducere fructus, sic voluntatem hu-
nam quo plus firmata fuerit in bo-
hoc præstant ora opera producere:
a autem voluntatem in bono opere
rimis reddunt firmiorem, ac pro-
e & opera ejus sunt Deo gratiora. &
pl oris præmii meritoria, haud secus
um opus parvum à voluntate perver-
& obstinata profectum, detestabi-
s est aliis malis operibus & gravioris
næ meritorum. Secundo, perpen-
, etiamsi religiosus per vota sibi
ponat necessitatem servandi castita-
n, & alia, non tamen ideo tollere sibi
ertatem & meritum, quia illa necessi-
s non à natura, sed à voluntaria pro-
issione profecta est: & ideo Divus Au-
stinus vocat illam necessitatem feli-
m, quæ ad meliora compellat: facit o-
s voluntatis perfectius & magis meri-
orium. Angeli siquidem natura sunt li-
eriores homine, & tamen eo beatiores
unt, quo minus possunt vel ad momen-
um faciem suam à divinæ majestatis
onspectu avertere.

2. Considera, procul dubio homin tilissimum fore, si Domino universit arctissime esset conjunctus, atqui r giosus per votorum vincula arctissi alligatur Christo, ac proinde & Chri vicissim ipsi. *Qui autem adhaeret Deo, nus spiritus est*, inquit Apostolus pri Corinthiorum sexto, si autem u spiritus est, quomodo non est pa ceps donorum, beneficiorumque e spiritualium, an potest aliquis os a positum habere fonti, & non bibe manus igni admovere, & non calefi 2. perpende, cum per vota nos tot Deo dedicemus, & à Deo possideri in piamus, fieriq; filii Dei, & hæredes Ch sti, fieri non posse quin nobis benefaci cum non tam nobis, quam sibi hoc b neficium debeat.

3. Considera, bona omnia opera voto facta, plus mereri apud Dom num Deum, quam quæ non sunt ex vo to facta. 1. quia fiunt ex affectione majo ri: major enim est affectio ejus qui it quippiam vult, ut sibi fas non sit aliu velle, quam ejus qui vult tantum aliud

amen ut liceat contrarium. 2. quia duplici virtute procedunt, qui enim ore Dei servat castitatem, unam tan- n exercet virtutem, nempe conti- ntiam, & qui vero servat castitatem, voto, exercet duas, continentiam & igionem. 3. quisquis vovet, vel vo- , ut emittat votum, & obliget se Deo l ut postea teneatur reddere quod vo- , ratione utriusque autem maximum quitur meritum. Primi quidem, quia axime voluntaria est actio: sic enim ılt, ut non possit revocare ipsum velle. cundi vero, quia velle reddere est a- us latriæ, qui est actus nobilissimus.

MEDITATIO III.

De præstantia paupertatis religiosæ.

. CONsidera paupertatem evangelicam, quâ religiosus divitias omnes, ipsosque auri montes quasi stercora, ut ait Paulus Philip. 1. abominatur, idque propter Dei amorem, spemq; vitæ æter-

næ omnibus virtutibus eminere, & eſſ
ut Ambroſius loquitur libro 5. in Luca
ordine primam, & quaſi aliarum virt
tum parentem. Religioſus enim dum v
vet illam, non ſolum omnibus facultat
bus ſe exuit, & nudus nudum ſequit
Chriſtum, ſed in eo ſtatu ſe ponit, ut nil
proprii habere poſſit. Unde Caſſianus l
bro 4. capite 13. dicit magnum crim
fuiſſe, ſi monachus dixiſſet, codex meu
tunica mea. Quare & Chriſtus Matth
3. inter octo beatitudines, id eſt, virtute
quæ hominem in hac vita beatum fac
unt, paupertati principem locum dedi
eidemque ſummum præmium attribui
Beati, inquiens, *pauperes ſpiritu, quoniam*
ipſorum eſt regnum cœlorum.

2 Conſidera, præſtantiam ejus maxi
me ſumi ab exemplo filii Dei, qui ut ai
Apoſtolus, cum dives eſſet, factus eſt pro
nobis egenus, & ita egenus, ut dixeri
Matthæi 8. *Vulpes foveas habent, & volu-*
cres cœli nidos: Filius vero Dei non habet,
ubi caput ſuum reclinet. Unde nec in do-
mo ſed in ſtabulo, eoque alieno naſci
voluit, & licet in manu haberet omnes

fines

sterræ, aliorum eleemosynis vivere, ipem mendicando quærere, paupe- habere matrem & patrem , nempe tum. Pauperes item discipulos. In pertate demum & nuditate vitam idere. Hunc sane statum, nisi sapien- Dei se dignum cognovisset non as- opsisset, nisi scivisset paupertatem esse nmam pretiosissimam licet mundo issimam, non ad eam quærendam de elo descendisset, non per pauperes & dos piscatores tanta miracula fecisset, totum mundum convertisset. Certe t mundus errat magnificare pergens es & divitias, aut Deus eas contẽnens: impossibile est Deum errare, ergo tur- ssime errat mundus.

3. Considera ex judicio mundi li- iere ejus præstantiam. Si enim quis paupere repente fiat dives , mundus on admodum miratur: at contra, si quis divite & copioso sponte fiat pauper, omnia deserat, agros, vineas, urbes, immopere mĩratur , eo quod nihil uter divitiis esse nobilius , nihil abje- tius inopiâ. Secundo, perpende sedulo,

an revera mundus possit, cum opib omnibusque delitiis suis ita exsatur cor humanum, ut acquiescat? Non c te, quia mundi sectatores, quo plus bent, hoc amplius habere desiderant cum satiari nequeant partis, ad veram nimi quietem nunquam perveniu At religiosus, qui neque proprium qu quam habet, neque habere desiderat, ctu & amictu modico contentus vi eoque similior est beatis in cœlo: ut nim hi suâ gloriâ omnes contenti in cœ lo vivunt, sic ille paupertate religio contentus degit in terra, & ideo forta à Christo *Matthæi* 5. dictum est, paup rum spiritu, non futurum, sed jam esse r gnum cœlorum.

MEDITATIO IV.

De utilitate religiosæ paupertatis.

1. CONsidera mirabiles ejus utilita tes: nam primo tollit superbian & alia multa vitia, quę homines occasi

pum committunt, vel potentiæ, quæ
s comitatur. 1. valet ad peccata præ-
ta expianda & delenda. 3. hominē in-
i rerum terrenarum ſolicitudine libe-
. 4. virtutes fere omnes inducit: ut tē-
antiam, modeſtiam, & maxime humi-
tem, quæ eſt ejus velut germana ſo-
r. 5. avellit animum ab amore hujus
indi, omniumq; ejus voluptatum, &
nsfert in amorem rerum cæleſtium, ut
at Heb 13. *Non habemus hic manentē*
vitatem, ſed futuram, quæ in cælo eſt, in-
uirimus. 6 hominem perfectum reddit
hac vita, juxta illud Matt. 19. *Si vis per-*
fectus eſſe, vade & vende omnia, & capa-
m magni theſauri in cælo, ut ibidem
lditur: *Et habebis theſaurum in cœlo.*

2. Conſidera, qui religioſus voto pau-
ertatis ſe & quidquid in mundo habe-
potuit, tradit Deo, & ne aliquando
rgiverſari queat, voti vinculo, ſe ad
aupertatem obſtringit, Deum viciſſim
illi conſecrare, & omnia ad vitam ne-
eſſaria ſpondere, ſicut olim in perſona
aronis Numer. 18. ſe facturum recepit,
um dixit ſe partem & hæreditatem e-
jus

jus fore, intelligens in hoc typo omn religiosos. Nam si volucres tanto studi necessarium victum suis pullis conqui runt, non putandum est creatorem vo lucrum & hominum, ac proprium reli giosorum Patrem, suorum religiosoru filiorum, qui in cœnobiis, velut aviculi in nidis, cibum quotidianum præstolan tur, oblivisci. Non credendum est, vest necessaria destiturum eos, qui propte ipsum omnibus corporis commodis s exuerunt, nihil retinentes proprium. Ita que si tu non desis Deo, nec Deus deeri tibi.

3. Considera, etiamsi religiosus nihi proprium sibi vendicet, omnia tamen necessaria ad victum, amictum & habi- tationem, ut cura sit solutior, aliorum studio obtinere, ut verum sit illud Apo- stoli in eo, *Nihil habentes, & omnia possi- dentes:* 2 si alio iter instituat, omnes e- jusdem ordinis fratres, licet ignoto, om- nia charitatis officia deferunt, eo solum nomine, quod audiant ejusdem esse ma- tris, id est, religionis filium, & experitur verum esse promissum Christi de cen-

o in hac vita;quia centum,imo mil-
mos reperit pro una,sua etiam me-
s.3.cibus & potus , etsi moderata
, tamen ex amore ei paratur, & ad
sam à servis Dei defertur. Quidquid
onitur, edit & bibit omni suspicione
usa,quod nullus potest Princeps. 4.
enecta majori in reverentia habetur,
tractatur , licet laborare non queat,
nmodius perpenditur enim,non quid
e stet,sed olim præstiterit.5.in ægritu-
e majori studio & amore ei servitur,
am dominis sæcularibus. Medici præ-
ipta ibi accurate servantur, si pericu-
n vitæ sit,tempestive monetur , & sa-
imentis munitur,noctu diuque præsto
sunt custodes & munitores, omnium
trum precibus commendatur,ac tan-
m septus orantium coronâ cum in-
dulgentia plenaria ordini conces-
sa in morte,ad cœlum trans-
mittitur.

MEDITATIO V.

De præstantia religiosæ castitatis.

1. CONsidera primam ejus excelle tiam esse, quod hominem quo fieri potest, restituat in priorem statur in quo conditus est, eaque puritate orn quâ claruit in paradiso terrestri, hoc es ut caro obsequatur spiritui, nec quidq homo turpe, verbo, vel cogitatione des gnet; & pars inferior, quæ dicitur sent ens, non obstrepat superiori, hoc est ra tioni. Secunda est, quod reddat secund omnes SS. Patres, simillimum Angelis eo quod carnis vinculis alligatum esse, & non secundum carnem vivere, sed secun dum spiritum reputent non humanum sed angelicum. Immo S. Bernardus & S Chrysostomus audent affirmare aliqua ex parte majorem esse laudem hominis casti, quam Angeli, hujus siquidem castitatem esse feliciorem quidem, sed illius fortiorem, hujus naturalem quasi & necessariam, illius vero liberam & voluntariam.

2. Con-

2. Conſidera & tertiam excellentiam
od hominem religioſum ut vult ſan-
s Baſilius, & Climachus, Deo reddat
illimum, quantum quidem fas ſit
mini. Deus enim natura incorporeus
, incorruptibilis & puriſſimus, cum
go anima ipſa natura incorruptibilis
pura ipſum corpus ad eandem purita-
n & integritatem per caſtitatem at-
here conetur, non aliud facit, quam
od ſimilitudinem Dei incorruptibilis
ſe, velut in ſpeculo mundiſſimo ex-
imat, & hominem quaſi divinum fa-
ar, in carne carnis quaſi expertem. 2.
ota hoc bonum tantum, tam fuiſſe à
tura humana deſideratum, ut anti-
uus ſerpens in paradiſo nihil aptius re-
rerit ad primos parentes alliciendos,
uam promittendo Geneſis 3. *Eritis ſicut
ii.* Sed quod falſo promiſſum eſt ab eo.
ui præſtare non poterat, & eâ viâ quâ
ræſtari non poterat; hoc per caſtitatem
eligioſus vere tenet & poſſidet; eoque
erfectius quo ejus caſtitas eſt perfecti-
or aliorum, ut conjugum, viduarum, &
virginum caſtitate.

2. Con-

3. Conſidera quartam excellentiam e-
jus eſſe, quod hæc caſtitas inter exim
Dei dona, quæ non humana, ſed divir
tantum virtute contingunt, numeratu
Unde Sapiens cap. 8. *Scivi, inquit, qui-
niam aliter non poſſum eſſe continens, ni
Deus det.* Unde SS. Patres docent illa
virtutem ſupra naturam, & ſupra omne
legem, & ideo neque in veteri, neque i
nova lege imperatam. Excellentia au-
tem hujus virtutis naſcitur ex ſumm
difficultate, quam anima hominis habe
in coërcendis & frangendis importuni
hoſtis duplicis inſultibus, domeſtici vi-
delicet, id eſt carnis, quæ continuo noct
diuq; pugnat adverſus ſpiritum, & pug-
nabit uſq; in finem vitæ: Deinde externi
id eſt, dæmonis, qui nullo alio peccato
plus gaudere dicitur, ſecundum quoſdã
quam impudicitiæ, ob quam pugnam
exclamat Apoſtolus Rom. 7. *Infelix ego
homo, quis me liberabit de corpo-
re mortis hujus?*

ME-

MEDITATIO VI.

De utilitate religiosæ castitatis.

CONsidera eo nomine religioso u-
tilissimam esse, quod ejus benefi-
infinitis liberetur molestiis: & primò
idem carnis, quæ ubi vel minimum
tinet imperium, etiam sapientes, ut li-
et in Salomone, in barathrum vitio-
m præcipites agit Deinde familiæ
bernandæ, quæ tantas sæpe difficulta-
s adjunctas habet, ut redigant ad de-
erationem. Patrifamilias enim incum-
t curanda uxor, liberorum educatio,
llocatio filiarum, necessariarum re-
m procuratio, ut famuli & ancillæ offi-
o suo fungantur, ut omnes probi sint &
ii. Taceo varia incommoda, & infau-
os casus, qui quotidie vel uxoris pro-
rvæ, & litigiosæ, vel liberorum inobe-
ientium, vel cognatorum litigantium
ausa incidunt. Religiosus autem velut
æli civis sua vocatione contentus aliis
ecessaria ei curantibus, tantum suæ sa-
uti procurandæ vacat.

2. Cor-

2. Conſidera, ſi quis noctu diuq cum immani fera commoraretur, ei in luculento vitæ diſcrimine futurum, aut morſu, aut veneno conficeretur, n os ei occludere poſſit, ne morderet, virus effunderet. Scias ergo feram n lam ferociorem, aut virulentiorem e carne noſtra, cum qua quoniam con nenter verſari cogimur, non dubium e quin anima noſtra in magno verſetur p riculo. At ab hoc periculo eam vindic caſtitas; nam concupiſcentiam ejus, qu eſt os belluæ, vinculo voti aſtringens, f cit ut mordere vel venena fundere n poſſit. Secundo, perpende caſtitatem b neficio religionis, & aliis præſidiis mur tam, ut fortius crucifigere per eam po ſit religioſus carnem cum concupiſce tiis, ac etiam omnia mundi & dæmonu tela ignea ad eandem inflammandā co jici ſolita avertere: per votum enim pa pertatis omnes reſciſſæ ſunt illecebræ voluptates, per obedientiam omnis co verſatio cum mundo, mundaniſque ho minibus: facile autem eſt tueri caſtitate inter caſtos,

3. Con

Considera, castitatem religioso non
m perutilem, sed etiam præ cæteris
itibus maxime esse necessariam, nul-
aim vitio bona religiosorum fama
:livius obscuratur, quam si contra ca-
item vel minimum delinquat Sit re-
osus aliquis paulo tenacior, curiosior
racundior, sit animo plus æquo ela-
, sit purior & asperior, nondum sācti-
s & pietatis jacturam apud homines
t, sed si sinistri quippiam audiatur de
itate, mox famam obscurat, quia non
est esse sanctitas, ubi est incontinentia
n potest esse Dei spiritus, ubi domina-
caro. Cujus ratio est, quod alia vitia
ile excusantur: vel quod proveniant à
nplexione naturali, ut iracundia, vel
od bono fine acciderint, ut parcitas,
asperitas. Deinde ratione castitatis re-
iosi habentur purissimi, & speculum
virtutum omnium; in puro autem
speculo facile apparet ma-
cula,

MEDITATIO VII.

De præstantia religiosæ obedientiæ.

1. COnsidera præstantiam ejus p
cognosci ex judicio & exem
Christi Domini: quidquid enim in
vita egit, quidquid dixit, etsi ex omni
aliarum virtutum fontibus flueret, h
tamen fere adscribitur. Ipse testatur se
cælo descendisse, non ut suam, sed Pa
faceret voluntatem. Joan. 7. Aposto
quoq; vitam ejus totam, mortẽ, & m
tis genus ad unam obedientiam ref
Factus, inquit Phil. 2. *obediens usque*
mortem, mortem autem crucis. Et S. Be
serm. 46. in Cant. scribit, cum mori n
luisse, quam non obedire. Ratio hu
est, quia per obedientiam voluntas n
stra, sensusque omnis cum Deo arcti
me conjungitur, in qua conjunctione
mnis hominum perfectio, & angelor
consistit. Imo nullæ virtutes, adeoqu
psum martyrium alicujus sunt pretii
meriti, nisi ad Dei voluntatem exequ
dam referantur.

2. C

2. Considera in hanc virt tem omnes
irtutes concurrere, quasi ad pul-
imum opus ex pluribus gemmis
nnandum. Nemo enim se alte-
mini in omnibus subjicit, nisi
io DEI amore ardeat, multa
fide in eum & fiducia subnixus, de-
profunda humilitate, patientia,
udine & constantia præstans. De-
nihil æquè ejus dignitatem ostẽdit,
ateria ei subjecta, quæ triplex est.
a est executio omnium operum ex-
orum, quæ à Superiore imperantur.
mactatio propriæ voluntatis, ut
at B.Gregorius, obediens enim non
n, sed superioris quærit facere vo-
atem. 3. abnegatio proprii judicii,
diens enim id rectum & honestum
cat, quidquid superior præscripserit,
dò non repugnet legi divinæ. Quid
em præstantius homo habet, volun-
& ratione?

Considera Spiritum Sanctum in
inis litteris obedientiam anteferre
timis & holocaustis. *Melior est obedi-
ia*, inquit 1.Reg.15. *quam victima, &*

 auscul-

auscultare magis, quàm offerre adipem rietum. Nec mirum, quia per victim aliena caro mactatur, inquit Gregori per obedientiam verò propria volunt & libertas, quâ nihil pluris in mundo stimatur. Deinde si magni facis paup tatem, & castitatem, pluris certè tene facere obedientiam : paupertatis en voto tantùm obtulisti Deo bona ext na, castitatis tantùm bona & commo corporis, at obedientiæ voto interna nimi bona, quæ longè præstant corpo fortunæq; bonis. Deniq; nullæ majo victoriæ obtinentur in bello spiritu quàm per obedientiam. *Homo obedie* ait Salomon Prov. 21. *loquitur victori* Cujus causa est, quia dum sponte se su jicit alieno imperio vincit seipsum, & *dominatur animo suo*, ait idem Prov. *fortior est expugnatore urbium.* Quæ v ctoria tantò illustrior est, quantò diffi liori certamine, nempe contra naturam obtinetur,

MEDITATIO VIII.

De utilitate religiosæ obedientiæ.

Onsidera ex præstantia obe-
dientiæ derivari magnitudinem
ti, & copiam fructuum. Nam obe-
tiæ beneficio non solum omnia bo-
ligiosi opera meliora fiunt, sed et-
quæ per se nullius sunt meriti, fiunt
grata & meritoria, ut ex obedientia
edere, ambulare animi gratia, cu-
m ire. Itaque rectè comparatur
dientia virgulæ divinæ, quæ omnia
contactu in aurum convertit. Copia
tuum autem inde liquet, quod teste
egorio 35. Moral. c. 10. *Sola virtus sit
ientia, quæ virtutes cæteras menti
rit insertasq; custodit.* Cùm enim
us non patiatur se vinci à nobis offi-
, consequens est, ut qui se suaque
nia Deo donavit per obedientiam,
lem ipse vicissim se suaque dona spiri-
lia donet. Custodit autem alias virtu-
contra insidias dæmonum, quia nihil

sibi confidit, nihil sibi tribuit, sed se su
Dei manibus quasi deposita commi
ex quibus nemo quidquam rapere
test. *Ioan.* 10.

2. Considera, quod obedientia rel
osum eximat ab innumeris molesti
curis, quas quotidie experiuntur, qu
sæculo suo arbitratu vivunt. Obedi
enim omnium rerum suarum curam
humeros aliorum conjicit, & quasi in
aliorum ulnis se gestari sinit, ac deni
quasi dormiendo iter ad cæleste regn
facit. Superioris enim muneri incum
ei omnia necessaria tam in temporali
quam in spiritualibus suo tempore, l
& ordine providere. Ille patris & mat
magistri, ducis & procuratoris vices s
it, unde rectè Climachus gradu 4. *Obe*
entia, inquit, est perfecta abnegatio prop
animæ, & corporis mors voluntaria, v
sine solicitudine, navigatio sine damno
pultura voluntatis, est iter facere dormi
do, sub onere aliis imposito, & super ali
ulnas ne mergaris natare.

3. Considera, quàm grata sit Deo ob
dientia, & contrà, quam inobedientia

gra

a. Primum patet exemplo Abrahæ; s inobedientia simplex fecit, ut non m ipse ejusq; familia tota, sed om- mundi gentes benedictæ sint in ejus ine, ex quo natus est qui sua obedi- a portas cæli ob inobedientiam con- sas patefecit, sicut verè dici queat, o- ia dona cælestia, gratiasq; & virtutes obedientiæ fructus. Alterum liquet inobedientis Adami primi parentis tu, ille enim non solum ipse è paradi- terrestri exulare coactus est, verùm et- n cum tota generis humani posterita- maledictioni factus est obnoxius. O- nes enim hujus mundi curæ, anxieta- , labores, ærumnæ, morbi, fames, sitis, estas, bella, dolores, partus, mors, om- s generis peccata sunt hujus inobedi- tiæ effectus & pœnæ. Quæ expiari de- riq; non potuerunt, nisi secundus A- am Christus Jesus factus obediens usq; ad mortem ignominiosissimam crucis illas sustu- lisset.

MEDITATIONES

De quindecim mysteriis Rosarii Beatæ Virginis MARIÆ.

GAUDIOSA V.

1. DE Incarnatione Christi , & Annuntiatione B. Virg.
2. De Visitatione B. Virg.
3. De Nativitate Christi.
4. De Præsentatione B. Virginis in templo.
5. De inventione Christi in templo.

DOLOROSA V.

1. De oratione Christi in horto.
2. De flagellatione.
3. De coronatione.
4. De deportatione Crucis.
5. De crucifixione.

GLORIOSA V.

De Resurrectione Christi.
De Ascensione Christi.
De Adventu Spiritus sancti.
De Assumptione B. Virginis.
De Coronatione B. Virginis.

Unde versus :

Nuntius, invisens, natus, præsens, reperitur.
Orat, cum flagris, spinas portat, crucifixus.
Surgens, ascendit, spirans, assumpta, corona.

MEDITATIO I.

De primo Mysterio glorioso.
De Annuntiatione Beatæ Virginis.

CОnsidera, immensam Dei charitatem, quod ad te ab æterna damnatione redimendum, cùm esset beatissimus & immortalis, voluerit fieri mortalis & miser homo, idq; sine ullo tuo merito, imò infinitis demeritis.

2. Conſidera, quomodo ad exeque dum hoc myſterium mittatur de cæ legatus Gabriel Archangelus, nuntiati rus B. Virgini eam fore matem Dei: qu to ſplendore apparuerit, quâ reveren eam ſalutarit. Et rurſum, quâ modeſt B. Virgo auſcultarit, quâ prudentia ve ba Angelica expenderit, qua fide cred derit, & quanta humilitate ancillã ſe v carit, licet electa eſſet Dei mater.

3. Conſidera, quòd mox poſt verba Virg. *Ecce ancilla Domini, fiat mihi ſ cundum verbum tuum*, tota Trinitas eam deſcenderit, & Filius Dei in uter ejus factus ſit homo, ac proinde & ip facta eſt Mater Dei, Regina hominum Angelorum, & quidam paradiſus, in quo Deus per novem menſes habitare voluit.

(*,*)

MEDITATIO II.

De secundo Mysterio gaudioso.

De Visitatione Beatæ Virginis.

Considera, quòd B. Virgo mox post conceptum in utero Christũ magna festinatione per montes altos Judææ cucurrerit ad visitandum cognatam suam Elisabeth tunc gravidam, & in utero habentem S. Joannem Baptistam. Mirare fervorem, charitatem & humilitatem, quod existens Mater Dei, ei ministrarit ut ancilla.

2. Considera, quanto gaudio affecta sit S. Elisabeth ex visitatione B. Virginis, quomodo obstupuerit à Matre Dei se visitari, quomodo & infans in utero ejus ad præsentiam B. Virginis & Christi jam concepti exultarit, quàm humiliter B. Virgo laudes suas exceperit, & mirara humilitatem S. Elizabeth dicentis: *Vnde hoc mihi, ut mater Domini veniat ad me.*

3. Conſidera, quomodo Beata Virgo auditis ſuis laudibus, ut quòd eſſet benedicta inter mulieres, & benedictus fructus ventris ejus, erubuerit, & cauſam omnem bonorum ſuorum tranſtulerit in Deum clamando: *Magnificat anima mea Dominum, &c.*

MEDITATIO III.

De tertio myſterio gaudioſo, ut *De Nativitate Chriſti.*

1. CONſidera, quomodo Beatiſſima Virgo cum Joſeph ex Nazareth profecta ſit cum magna fatigatione in Bethlehem, ut edicto Auguſti Cæſaris obediret, idque hyeme & jam gravida & tenella. Atque ibi non invento loco in ullo diverſorio, ab omnibus velut mendica repulſa, coacta ſit manere in ſtabulo publico, injuriis cæli pervio.

2. Conſidera, quomodo cùm jam hora glorioſi partus adeſſet, media nocte, ſine dolore, dum flexis genibus oraret,

t, genuerit Salvatorem , quanto gaudio perfusa sit, quàm devotè a-rit & osculata sit infantulum, quàm iosè panniculis vilibus sibi de-is involverit , in præsepi posue-

Considera cum affectu compassio- quomodo Rex Regum sic humilia- jaceat in duro præsepio , & modico io, quomodo Rex Angelorum jaceat ore tremens inter bovem & asinum. ende ad gaudium Angelorum can-tium, *Gloria in excelsis*, & pastoribus ntiantium hanc Nativitatem. Vide, o studio illi mox accurrant , & dona a rustica humilter illi afferant. Disce pauperi Christo charos esse pau-peres maximè & humi-les.

(* * *)

MEDITATIO IV.

De quarto Mysterio gaudioso,

De Præsentatione B. Virginis.

I. CОnsidera, quomodo post quadr
ginta dies discedens è Bethlehe
abierit Hierosolymam, ut filium suu
in templo præsentaret & offerret, pare
retque legi Moysis, quæ erat, ut omne
mulieres à partu, quæ erant immundæ
purificari se curarent. Vide humilitaten
B. Virginis, quæ cùm esset mundissim
tamen quasi peccatrix haberi voluerit
cum nos, licet peccatores, sancti velimu
videri.

2. Considera, qua modestia & devo
tione benedictum fructum ventris sui
qui Angelos lætificabat, in templum
portarit, quanta reverentia & gaudic
Simeon senex ulnis suis eum exceperit
adorarit, & iterum iterumque oscula-
tus sit, tum obtulerit eum flexis genibus
super altare multis cum lachrymis
Dec

D), & in Canticum erupuerit, dicens:
N*ac dimittis servum tuum Domine in*
pa.

. Considera, quam miranda idem Si-
mon tum prædixerit Beatissimæ Virgi-
nempè quòd infantulus ille aliquan-
ponendus esset in signum cui contra-
eretur, id est, multa passurus esset à
dæis. & quòd animam ipsius Virginis
rtransiturus esset gladius, quod acci-
: sub cruce tempore passionis. Vide,
omodo lætis DEUS subitò miscet
stia, ne nimium prosperis effera-
ur.

MEDITATIO V.

De 5. Mysterio gaudioso.

De invento Christo in templo.

CONsidera quanta devotione Beata Virgo cum Josepho sponso suo & Filio JESU quotannis iverit Hierosolymam ad celebrandum Pascha. Quàm ardentes preces ad Deum ibi effuderit,

cùm ſciret ſe ſecum habere verum fili
Dei. Ut diſcamus multa facere ad q
non tenemur, & libenter loca ſancta p
candi cauſa adeamus.

2. Conſidera intimum dolorem
Virg. quoniam domum regreſſa veſ
non invenit ſuum Jeſum, quem puta
eſſe in comitatu Joſeph. Perpende q
gemitus, quot lachrymas profuderit,
ſciens quò ſe verteret, erat enim nox.
terim vide Chriſtum in angulo aliq
templi nocte orantem, de die autem
orantem, vel panem mendicantem,
de rebus piis loquentem.

3. Conſidera quomodo prima luce
greſſa ſollicitè ab obviis quæſierit, nu
vidiſſent filium, ac tandem cùm nuſq
appareret, quomodo redierit Hieroſ
lymam mœrens & triſtis, ac invenerit f
lium ſedentem in medio Doctorum. Co
gita, quantum gaudium ibi mox obo
tum, quomodo eam ſit ſolatus, monue
ritq; Deum magis diligendum, quàm
parentes.

ME.

EDITATIONES

De quinque Mysteriis dolorosis.

MEDITATIO I.

De oratione Christi in horto.

CONsidera, Christum post cœnam nocte cum undecim discipulis mœstum egredi ad hortum, ibiq; jactum lapidis avulsum ab iis, proci- ere expansis manibus in cælum, primò genua tum pronum in terram: tristis nim erat anima ejus ad mortem, id est anto mærore obruebatur, ut videretur am expiraturus, tristis autem erat tum ob cruciatus quos sciebat se passurum, tum ob ingratitudinem Judæorum & nostram.

2. Considera, quomodo, cùm ter o- rasset, *Pater si possibile est, transeat à me calix iste*, eousque desiderium patien- di pro te in eo creverit, ut sanguis bul- liens in venis, violenter tandem per poros corporis eruperit, & sangui- nem

nem sudarit. O Domine Jesu, qua mea in orando tepiditas est, qui ne un quidem guttulam aliquando exprim possum.

3. Considera, quomodo tantum sā guinis undiq; per vestes effuderit, ut n posset præ debilitate surgere à terra, n Angeli eum elevassent. Vide, cùm surr xit, faciem ejus deformatam pulve & sanguine, capillos sanguine concr tos, & Angelum Gabriëlem sudore abstergentem, & Christum conforta tem.

MEDITATIO II.

De secundo Mysterio doloroso.

De Christi flagellatione.

1. Considera, quomodo Christus coram infinita turba hominum à milite insaniente, in publicum trahatur theatrum, vestibus omnibus spolietur, & dirè alligetur columnæ. Cogita quanta ei confusio fuerit toto cor-

pore

ne Jesu, qu...
est, qui ne vos...
ando expri...
...
do tantum...
ffuderit, ut...
ere à terra,...
de, cùm su...
natam pulv...
guine conc...
lem sudore...
m conforta...

II.

oloroso.

ione.

do Christus
a hominum
cum traha-
nnibus spo-
nnæ. Co-
, toto cor-
pore

udari , & agnum Dei inter rabi-
upos stare , creatorem mundi
gratis creaturis tam indignè tra-
, & flagella in humeros Dei ca-

Considera, quàm acerba fuerit fla-
tio , primò enim nodosis funibus,
virgis cæsus est sine misericordia.
stis enim hominibus non poterant
gi , nisi quadraginta verbera , ne
riarentur , at Christo innumera ,
oto corpore fuerit laniatus. Finge te
si præsentem audire ictus. Videre
que quomodo rivi sanguinis ex fa-
aliisque partibus corporis, defluat, &
a terra madefiat sanguine. Cogita hæc
nera infligi ob peccata tua.
3. Considera Christum , dum à co-
mna solveretur , viribus fractum ,
asi truncum concidisse in terram. Vi-
eum in pavimento sanguineo nudum
ptantem , & quærentem vestem quâ
operiat. Cùm autem è terra surrexit,
urpurâ antiquâ tectus , cogita eum
e sic allocutum. Hæc passus sum fili mi,
ibenter pro te , & graviora adhuc pati

sum paratus, modò tu emendare vitam tuam, & exiguum aliquid p hac vita.

MEDITATIO III.

De tertio Mysterio doloroso.

De Christi Coronatione.

1. Considera quomodo milites lati post flagellationem Chr illuserint, induendo eum antiquâ v purpureâ, & texendo coronam acu simis spinis, ejusque capiti imponen Aspice, quàm fortiter eam transve lignis infigant, ut etiam cranium pe trent. Supplicium quale de nullo u quam homine sumptum, sed nec cane.

2. Considera, quomodo ei obtuleri arundinem loco sceptri, & per ludibriu genu flexo adorarint, dicendo: Ave R Judæorum, deinde arundine caput ve berarint & alapas dederint in vultu sanguine totum respersum. Cogita hæ omni

ia patienter eum ferre pro voluptа- ; & dissolutionibus tuis inordina-

Considera, quomodo Christum ita um & consputum Pilatus produxe- oras, & ostenderit Judæis, dicens : *e homo*, ut moveret eos ad commi- ationem. Erat enim ita tractatus, ut eretur potius esse non homo, & quasi rosus, ut dicit Propheta. Sed adaman- a Judæorum corda mota non sunt. ut nec nos aliquando movemur ad mpassionem. Cogita quo dolore per- ssum sit cor Beatæ Virginis, quæ præ- sens erat, & vix filium suum agnoscebat,

* * *

MEDITATIO IV.

De quarto Mysterio doloroso.

De deportatione Crucis.

1. Considera, quomodo Pilatus metu humano Judæorum victus lavando manus, Christum damnarit ad mortem crucis, cujus sententiam iniquam, Dominus humiliter acceptavit, paratus mori pro nobis. Vide num tu quoque multa mala facis metu, ne aliis displiceas: & an æquo animo suscipias aliorum injurias & contumelias.

2. Considera, quomodo ejus humeris gravissima crux imposita sit, ut eam portaret, (quod nulli latroni fieri solet, ut proprium patibulum portet) quàm benignè eam amplexus sit, quanto cum labore & sudore jam membris fractus portarit, & nimio onere pressus sæpe ceciderit. Cogita tua peccata fuisse illud onus.

. Considera, quomodo deficiente Christo sub onere, tandem crucem por-tdam Judæ tradiderint Simoni Cy-ræo, ut disceres cum Christo tibi quoq; quam crucem ferendam esse. 2. Cogi- quomodo allocutus sit in illo itinere ulieres flentes, inter quas erat & B. rgo, easq; sit consolatus, ut discas nec tribulationibus magnis à salute proxi-i quærenda cessandum.

MEDITATIO V.

De 5. Mysterio doloroso.

De Crucifixione.

1. Considera, genus mortis crudelissimæ, primo enim Christus omnibus vestibus vi exuitur, & ita omnia vulnera renovantur, stabatque bonus JESUS totus sanguine perfusus: tum in trabem humi jacentem detruditur, clavis obtusis transfiguntur manus & pedes. Augetur dolor elevatione & successione crucis, & trium ho-

tate quibus in ea pependit. Imaginare quasi videres & audires hæc omnia, u ictus malleorum.

2. Considera, quantâ ignominiâ affectus sit hoc genere mortis, pendet nudus in medio latronum, ac si pejor esset illis, in loco infami, in tot hominum præsentia. Et in tanta confusione adhuc verbis contumeliosis excipitur & irridetur, ipse autem orat pro illis.

3. Considera, Christum extrendere brachia in cruce, ut te amplectatur, clavis affixas manus, ut amorem erga nos indicet esse constantem. Caput inclinare ut nos osculetur. Nudus est, ut doceat nos omnium rerũ contemptum. Moritur in cruce, ut in tribulationibus perferendis perseveremus.

4. Considera, B. Virginem cum S. Joanne sub cruce stantem, lacrymis omninò & sanguine de cruce fluente perfusos. Cogita tunc gladium transivisse animam B. Virg. de quo ei prædixerat Simeon senex olim. Vide quomodo & ipsa

ipsa tunc se obtulerit ad crucem subeundam, si fieri posset.

MEDITATIO I.

De primo Mysterio glorioso. *De Resurrectione Christi.*

CONsidera gaudium summum Sanctorum Patrum in limbo, cùm anima Christi gloriosa tam diu expectata ad eos liberandos summo triumpho venit.

2. Considera gaudium summum B. Virginis, cùm vidit Christum cum corpore glorioso intrantem cubiculum, quando cum eo collocuta est, non dubium, quin absorpta sit in contemplatione tam splendidi corporis, quod ante erat tam deformatum.

3. Considera, gaudium Mariæ Magdalenæ, cui dum ploraret apud sepulchrum, apparuit in specie hortulani. Nec enim tenere se potuit, quin rueret in ejus amplexum.

4. Considera gaudium Apostolorum

 maximè

maximè B. Petri, qui Christum negaverat omnes enim ob Christi mortem, & fugam suam valde erant afflicti. Apparuit autem eis sæpiùs, & consolatus est, quæ magna fuit Christi bonitas.

MEDITATIO II.

De secundo Mysterio glorioso.

De Ascensione Christi.

1. Considera, quomodo in montem Oliveti, ubi erat B. Virgo cum Discipulis & mulieribus, venerit Christus comitatus Patribus ex limbo liberatis: quam benignè ibi valedixerit matri & aliis, quomodo matrem commendarit Apostolis omnesque benedixerit.

2. Considera, quomodo B. Virgo & Discipuli commoti fuerint, videntes Christum manibus expansis summâ gloriâ ferri in altum, stipatum innumeris Angelis suavissimè cantantibus, Pa-

bus lymbi etiam infinito numero, ſplendore maximo ſequentibus.

3. Conſidera, B. Virginem flexis genibus cum aliis in cælum continenter reſpicientem, & prorſus ſpiritu raptam. Cogita quo triumpho, lætitia, hymnis Angelorum cælum Christus ingreſſus, quomodo Pater cæleſtis eum amplexus in throno ſummo ad dexteram eum locaverit.

4. Conſidera, Beatam Virginem & comites, maximam conſolationem accepiſſe ab Angelis, quos in albis veſtitos miſit Christus de cælo: cujus hortatu magno cum gaudio Hieroſolymam redierunt.

MEDITATIO III.

De tertio Myſterio glorioſo.

De Adventu Spiritus S.

1. CONſidera, B. Virginem cum diſcipulis in cœnaculo Spiritus ſancti adventum expectantem, cum ſumma

summa concordia, oratione ferventi & continenti, suspiriis & lachrymis, idque diebus multis.

2 Considera, quomodo eis in oratione raptis *factus sit repentè sonus* in adventu Spiritus S. id est, suavissimus concentus mirè afficiens eos, *qui replebat totam domum*, id est corda eorum omnibus donis cælestibus.

3. Considera, quomodo linguæ igneæ super omnes apparuerint, quæ designant amorem divinum in corde eorum accensum, ut non timerent amplius prædicare Christum crucifixum. Hoc ardore accensus Petrus prima concione tria millia convertit.

3. Considera, quomodo Beata Virgo, quæ plus omnibus repleta erat Spiritu S. gavisa fuerit, cùm videret tam felix initium Ecclesiæ sanctæ, tam abundantem fructum sanguinis á benedicto filio suo in cruce effusi.

(*,*)

MEDITATIO IV.

De quarto Mysterio glorioso.
De Assumptione B. Virginis.

COnsidera, magnum desiderium B. Virg. moriendi & videndi filium suum. Deinde lætitiam, uando cognovit horam mortis appro-inquare, vixerat enim in terra, tanquam i longo exilio.

2. Considera, quomodo voluntate livina ante mortem ex toto orbe mira-ulosè omnes Apostoli, qui in vivis e-rant, ei dfuerint. Cogita, quæ colloquia ibi fuerint, quàm ardentes preces, quan-to honore eam affecerint, quantum utrimque gaudium ex mutuo conspe-ctu.

3. Considera, quam sedulò se ad mortem præparaverit, quò enim morti fuit vicinior, eò vivaciora ejus fuerunt desideria, & ardentiores orationes, donec magna pace & vultus serenitate anima illa luna clarior evolaret.

4. Con-

4. Conſidera puritatem, innocentiam & ſũmas opes illius animæ tanta gratia, tot virtutibus & meritis ornatæ. Quam cogitare poſſumus ipſius Chriſti de cælo delapſi brachiis in cælum portatam, comitantibus innumeris Angelis cum ſymphonia ſuaviſſima, & lætitia inenarrabili.

MEDITATIO V.

De quinto Myſterio glorioſo.

De Coronatione Beatæ Virginis.

1. CONſidera Beatæ Virginis animam eodem ſplendore & triumpho, quo in cælum aſſumpta eſt, deſcendiſſe de cælo, ut aſcenderet cum corpore. Cogita, quàm illud pulchrum & glorioſum fuerit. Si enim alii juſti ſplendebunt ut Sol, quomodo ſplenduit mater Dei, quæ nunquam peccavit.

2. Conſidera, quanta gloria cum corpore & anima aſcenderit in cælum: qui hymni cantati quæ lætitia Angelorum, quanta conſolatio antiquorum Patrum

fuerit,

fuit. quanto honore recepta ab iis sit in cælum.

3. Considera, quantum gaudium fuerit Christo videre matrem suam, quomodo eam manu sua introduxerit in cælum, quomodo eam super omnes choros Angelorum & Sanctorum evexerit, & sanctissimæ Trinitati præsentarit.

4. Considera, quomodo recipiat eam Pater, ut Filiam, Filius ut matrem; Spiritus Sanctus, ut sponsam sanctissimam, quomodo in splendidissima sede ad dexteram filii sui eam collocent, & pretiosissimam coronam ejus capiti omnes tres simul imponant, applaudente tota curia cælesti faustis acclamationibus & hymnis.

* * *

APPENDIX

De modo recitandi Roſarium cum meditatione horum myſteriorum.

QUid ſit Roſarium, quæque ejus inſtitutio vel approbatio, vide in libello Sodalitatis Marianæ P. Franciſci Coſteri, vel in manuali Sodalitatis. Conſtat autem Roſarium oratione Dominica quinquies, & Salutatione Angelica quinquagies repetita. Quod ſi ter iteretur, vocatur Pſalterium Beatæ Virginis, eò quòd tot in eo ſint Salutationes, quod ſunt Davidici Pſalmi, id eſt, 150.

Quia autem difficile eſt oranti Roſarium, ad eadem verba toties repetita attendere, piè inſtitutum eſt, ut quodlibet Roſarium quinq; myſteriis perficeretur, quibus meditandis, dum os verba proferret mens occuparetur. Ac primò quidem Roſario competunt. 5. myſteria gaudioſa. 2. doloroſa. 3 glorioſa.

Modus autem cum mysteriis recitandi Rosarium potest esse duplex. Primus est, ut antequam decadem aliquam inchoes, mysterium, quod in ea meditandū est, breviter in mentem revoces, retinendum tamen donec decadem absolvas. Deinde sub initium orationis Dominicæ Deum velut præsentem animo subjicias ut Patrem: sub initium vero salutationis angelicæ, B. Virginem, ut Matrem: quo nimirum imaginatio circa id occupata evagari huc illuc non possit. Vel certe imagineris te ferri per ea loca, in quibus ea mysteria facta sunt, illisq; te præsentē esse cogites, ac si oculis tuis haberes proposita. quod magno voluptatis sēsu fieri potest, sicut otiosi imaginamur aliquando nos totam Galliam vel Italiam percurrere, & mira videre, &c. possunt autem Dominico & Feria 5. expendi mysteria gloriosa. Fer. 4. & 6. dolorosa.

Secundus modus est, ut ad singulas decades Mysterium, quod expendimus in ipsis salutationibus angelicis breviter inseratur hoc pacto.

IN ROSARIO gaudioso.

Ad decades singulas cum ventum est ad nomen Iesus adjiciatur.

AD Quem { S. Maria Mater, &c.

1 Virgo concepisti,
2 Visitando Elisabeth portasti.
3 Virgo genuisti.
4 In templo præsentasti.
5 In templo invenisti.

IN ROSARIO doloroso.

Ad nomen Iesus adjiciatur.

AD Qui pro nobis { S. Maria, &c.

1 Sanguinem sudavit.
2 Flagellatus est.
3 Spinis coronatus est.
4 Crucem bajulavit.
5 Crucifixus est.

IN ROSARIO

glorioso.

Ad nomen Iesus adjiciatur.

AD — Qui — S. Maria &c.

1 Resurrexit à mortuis.
2 In cœlum ascendit.
3 Spiritum sanctum misit.
4 Te assumpsit,
5 Te in cœlis coronavit.

Quia vero quodlibet Rosarium concludi solet oratione Dominica, & ter salutatione Angelica in honorem sanctissimæ Trinitatis ac symbolo Apostolorum, vel ut aliis placet, ab iisdem inchoari.

In I. Rosario post Iesus in salutatione Angelica adjiciatur.

Qui nobis augeat { Fidem rectam. Spem firmam. Charitatem perpetuam. } S. Maria, &c.

In II. Rosario post Iesus adjiciatur.

Qui nobis { Intellectum illuminet. Voluntatem perficiat. Memoriam roboret. } S. Maria, &c.

In III. Rosario post Iesus adjiciatur.

Qui { Dirigat cogitationes. Regat verba. Gubernet opera. } S. Maria, &c.

Finis Meditationum.

INDEX MEDITATIONVM.

ET PRIMO

In omnes Dominicas.

Med

Med.

Med

IN

INDEX MEDITATIONUM
In festa Sanctorum.

INDEX MEDITATION.
De Passione Domini.

Med.

Med.

INDEX MEDITATIONUM RESIDUARUM DE CHRISTI vita, quæ non incidunt, in Dominicas vel Festa.

Med.

Med.

De apparitionibus residuis post resurrectionem.

INDEX MEDITATIONUM De communi Sanctorum.

INDEX MEDITATION. DE Dei Beneficiis.

INDEX MEDITATIONUM de peccatis.

INDEX MEDITATIONUM De miseriis vitæ humanæ.

INDEX MEDITATIONUM De quatuor Novissimis.

INDEX M
De S.

INDEX
De ...

INDEX MEDITATIONUM
De S. Eucharistia.

INDEX MEDITATIONUM
De Sacerdotis dignitate & officio.

INDEX MEDITAT. DE VOtis Religiosorum.

6. De

FINIS.

APPROBATIO.

ENCHIRIDION hoc piarum Meditationum per R. P. JOANNEM BUSÆUM Societatis JESU Presbyterum concinnatum, dignum judico, quod recudatur, & ad pietatem in animis fidelium excitandam luce donetur. Actum 15. Decembris, Anno 1643.

Caſpar Eſtrix Pleb. & Can.
[illegible] Censor.

Quaeres 1o. quomodo
se is gerere debet,
qui in principio
magnam sentit dif-
ficultatem in sui
recollectione? R.
Humiliet se, et coram
Deum oret, ut
sibi gratiam, ut [illegible]
suum [illegible]
praestare dignetur.
2o. Quid [illegible]
Si capitis dolore R.
laboramus, leviter
tunc meditandum,
leviter meditatione
nec tanta applicandum
mentem
quanta dum caput
sibi constat
recte

3º Quid agendum,
dum a somno me-
ditans opprimitur? R.
Ita se collocare
modeste in praesen-
tia Dei, ut non facile
indormiat, et com-
pungere carnem
aut unguibus pedibus
flectere et aliud
quidpiam sibi pri.

4º Quid faciendum
quando meditatio-
nis tempus prope
effluxit, et medi-
tans nihil penitus
ob somnum, aut
distractiones me-
ditatus est? R.

Tunc aliquot in-
tervallos Virtutum
actus Fidei, Spei,
Charitatis, Contri-
tionis & humilita-
tis eliciat, sicque
tempus amissum re-
sarciat; haec sint
tanquam pro lucro
meditationis &
spirituali profectu.
Caeterum Spiritus S.
Magister inter-
nus, qui nos docet
omnem veritatem
aderit invocatus
unicuique [illegible] meditanti
[illegible] meditationem [illegible]
[illegible]
Amen

